

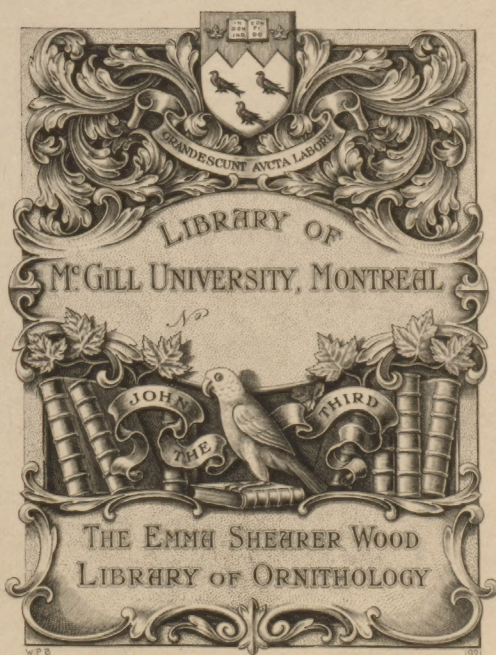

McGILL UNIVERSITY LIBRARY

0

11E26.11
v.2

ACC. No. 182417

V A N
UITLANDSCHE EN ZELDZAAME
VOGELN,

BENEVEN'S EENIGE VREEMDE
DIEREN EN PLANTGEWASSEN:

IN 'T ENGELSCH NAAUWKEURIG BESCHREEVEN EN NAAR
'T LEVEN MET KLEUREN AFGEBEELD,

D O O R

G. EDWARDS EN M. CATESBY:

VERVOLGENS, TEN OPZIGT VAN DE PLAATEN MERKELYK
VERBETERD, IN 'T HOOGDUITSCH UITGEGEVEN

D O O R

J. M. S E L I G M A N N.

THANS IN 'T NEDERDUITSCH VERTAALD EN MET
AANHAALINGEN VAN ANDERE AUTHEUREN
VERRYKT, DOOR

M. HOUTTUYN, MEDIC. DOCTOR.

T W E E D E B A N D,

BEHELZENDE

HET DERDE EN VIERDE DEEL.

Te A M S T E R D A M,
By JAN CHRISTIAAN SEPP, Boekverkooper.
MDCCLXXVI.

VERZAMELING

VAN

UITLANDSCHE EN NEDERLANDSE

VOGELS

BEZITTENS ENIGE VERENDE

DIEREN EN PLANTENWASSERS

IN 'T INDIEN EN INDIENSCHE NEDERLANDSE

WETENSCAPEN EN KUNSTEN

DOOR

G. EDWARDS & M. C. L. S. S.

VERVOLG VAN DE VERZAMELING

DE NEDERLANDSE EN INDIENSCHE

DOOR

J. M. S. L. D. M. A. N. M.

VERVOLG VAN DE VERZAMELING

DE NEDERLANDSE EN INDIENSCHE

DOOR

M. HOUTTUN

DE NEDERLANDSE EN INDIENSCHE

DOOR

DE NEDERLANDSE EN INDIENSCHE

DE NEDERLANDSE EN INDIENSCHE

DE NEDERLANDSE EN INDIENSCHE

DOOR

VERZAMELING

VAN UITHEEMSCHE EN ZELDZAAME

VOGELLEN.

DERDE DEEL.

PLAAT I.

De Aschgrauwe Buizerd (1).

Ik heb deezen Vogel gemelden naam toegelegd, om dat hy met den genen, dien wy Buizerd noemen, in gestalte, grootte en ten deele ook in Kleur, taamelyk overeenkomstig is; offchoon hy anders, in veele opzigten, van hem afwykt, zo dat hy in 't byzonder verschilt van onzen Engelschen Buizerd, wiens beschryving men in de Vogelkunde van WILLOUGHBY, bladz. 38. Plaat 6, kan vinden. Hy icheynt my de grootte te hebben van een middelmaatige Hen of Haan, maar volgens zyne gestalte heb ik hem in evenredigheid op deeze Plaat, zo naauwkeurig als 't my doenlyk was, afgebeeld.

De Bek is blaauwagtig Loodverwig en gedekt met een Vlies van dergelyke Kleur, dat men het Wasch noemt. Van de Neusgaten tot aan de ééne Punt is dezelve vyf Kwartier Duims, en, van de hoeken des Beks tot aan die zelfde Punt, twee Duimen lang. De Kop en het voorste deel van den Hals, zyn met Vederen gedekt, die in het midden donkerbruine Vlakken hebben, doch voor 't overige wit zyn; zo dat dezelve een fraay aanzien heeft. Van de hoeken des Beks loopt wederzyds, onder de Oogen, eené donkere Streep. De donkere Vlakken zyn aan de Borst groter dan op den Kop. De Zyden en het Lyf zyn gedekt met donker bruine Vederen, welke ronde of ovale Vlakken hebben. De Schenkels voeren, tot hunne bedekking, witte, zachte en losse Vederen, met lange, ongelyke, donker bruine overlans uitlopende Vlakken. De Dekveders, aan den onderkant van den Staart, zyn overdwers wit en zwart gevlakt. De geheele bovenkant, de Hals, Rug, Wieken en Staart, zyn gedekt met bruinagtig Aschgrauwe Vederen, welke in 't midden donkerer zyn, doch aan den rand allengs helderer worden; 't welk zig aan de kleine Dekveders der Wieken het duidelykste openbaart, wier Rand bykans wit is. De buitenste Baard van de eerste Slagpennen is helder gevlakt; de binnenste Baard, aan de onderkant, is Aschgrauw en zeer blykbaar met witte Punten uitgehakkeld, die, tot aan de twaalfde Slagpen toe, langs hoe meer afgebroken en ongeregelder zig vertoonen, verdwynende aldaar byna geheel, téwyl de overige Slagpennen van onderen Aschgrauw zyn. De Dekveders, onder de Wieken, zyn vuil donker bruin, en besprengd met ronde witte Vlakken. De bovenste vlakte van den Staart is overdwers met Smalle Kleyverwige Streepen overtoogen, hoedanigen men ook aan derzelver bovenste Dekvederen waarneemt: de onderste Vlakte is Aschgrauw en overdwers wit gestreept. De Pooten en Voeten zyn blaauwagtig Aschgrauw; de Klaauwen zwart en de Pooten van vooren, tot aan de helft der Voeten, gedekt met donkere Vederen.

1824 17

(1) Edw. Av. II. T. 53.

III. Deel.

A

Dee-

Deezen Vogel heeft de Heer ALEXANDER LIGHT, die my denzelven vereerde, uit de Hudsons-Straat tot ons gebragt. Hy was flegts opgezet, doch wel geconserveerd. Deeze Heer gaf my tevens berigt, dat deszelfs Aas voornaamelyk bestond in Sneeuwhoenders, die men aldaar witte Patryzen noemt, en waar van ik 'er een, tot sieraad, onder hem voorgesteld heb: doch, dewyl ik de witte Patrys op eene byzondere Plaat voorneemens ben mede te deelen, zo heb ik daarvan thans niets anders te melden, dan dat dezelve hier in Wintergewaad verschynt, zynde, uitgenomen eenige zwarte Vederen in den Staart, geheel wit. De op myne Bladz. 72, volgende Afbeelding zal dezelve, gelyk zy zig in 't Voorjaar opdoet, wanneer de witte Kleur der Vederen in eene bruine of roodagtige verandert, voorstellen.

P L A A T II.

De purperkleurige Zwaluw (2).

Deeze is grooter dan onze gemeene Zwaluwen. De geheele Vogel is donker Purperkleurig, doch de Wieken, als ook de Staart, zyn donkerst en byna bruin. Zy broeden gelyk de Duiven in Hokjes, die men voor hun aan de Huizen maakt; gelyk ook in Kalabassen, welke men aan hooge Staaken hangt, op dat zy daar in voortteelen mogen: dewyl zy om de Huizen en Tuinen van veel nut zyn. De Kraaijen, Sperwers en andere Roofvogelen, naamelyk, worden door hun van het tamme Gevogelte verjaagd en afgehouden. Met de aankomst van den Winter trekken zy weg, en komen in 't Voorjaar te rug, naar Virginie en Karolina.

De (mooglyk) ongeduorde Steekwinde, met boekige Klim-op Bladeren (*).

De Ranken van deeze Plant zyn dun, klimmende aan de Muuren van oude Gebouwen op, en windende zig om Paalen en Boomen. De Bladen gelyken naar die van onze gewoone Klim-op of Boom-Veil. In bloey heb ik ze nooit gezien, maar zy draagt roode Besen, zo groot als kleine Erwtten, die by trosfen groeijen.

P L A A T III.

De Gekuisde rosse Klaauwier (3).

Deeze Vogel is in zyne Natuurlyke grootte voorgesteld. Hy komt in gedaante en gestalte, als ook eenigermate in Kleur, met de Wyfjes-Klaauwier, welke WILLOUGHBY bl. 54, beschryft, overeen. De Bek is de Snebbe van een Valk eenigermate gelyk, doch langer en een weinig gekromd, hebbende in zyn bovenste gedeelte, niet verre van de Punt, wederzyds een hoek. Aan 't Grondstuk is hy Vleeschkleurig, doch wordt naar de Punt toe allengs zwart. Agter ieder Oog heeft hy een zwarte halfmaanswyze Vlak. Rondom het Grondstuk van het bovenste gedeelte staan zwarte Borstelhairen, als een Baard. De Kuif op den Kop is roodagtig van Kleur en vertoont zig in den dooden Vogel, gelyk in deeze Afbeelding. De bovenste Vlakke van den Hals, de Rug, Stuit en Staart, is rood, of roodagtig, doch niet zo glanzig als de Kuif. De zyden van den Kop zyn, rondom de Oogen, zo wel als de Keel, Borst,

(2) *Hirundo purpurea*. CATESB. *Car.* I. T. 51. *Hirundo apus Carolinensis*. BRISS. *Av.* II. p. 515. *Hirundo purpurea*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 117. Sp. 5.

(*) *Smilax (forte) lenis folio anguloso* Hederaceo. CATESB. *Car.* I. T. 51.

(3) *Lanius fulvus cristatus*. EDW. *Av.* II. T. 54. *Lanius Bengalensis rufus*. BRISS. *Av.* II. p. 173. *Lanius cristatus*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 44. Sp. 3. Gekuisde Klaauwier. *Nat. Hist.* I. D. IV. STUK, bl. 213.

Borst, Buik, de Schenkels en Dekvederen onder den Staart, vuil bleek Oranjekleur, met donkere dwars-Streepen. De Wieken zyn bruin, en hebben de groote Vederen wat donkerer dan de Dekvederen; doch allen met een wat helderer bruinen zoom. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn zwart. De onderste Vlake van den Staart is Kley-kleur: de middelste Veders zyn in dezelve de langsten, doch wederzyds worden de anderen allengs korter, gelyk in de Aaksters plaats heeft.

Dewyl deeze Vogel het boven gedagte Wyfje van den Klaauwier dermaate gelyk is, zo zal het niet ondienstig zyn, dat ik aantoon, waar in dezelve zig van elkander onderscheiden. De tegenwoordige heeft iets van eene Kuif, waar van men in dat Wyfje niets bespeurt: ook ontbreekt aan 't zelve die groote zwarte Vlak agter 't Oog, welke zo duidelyk zichtbaar is in deezen. De geheele onderste Vlake des Lighaams, welke in deezen roodagtig geel is met dwars-Streepen, heeft in genen een vuil witte Kleur, met halfmaanswyze Vlakken. Deeze toont eene gantsch rood bruine Rug, zonder Vlakken; dat Wyfje een Aschgrauw bruine Rug met heldere en donkere dwars-Streepen. De Bek, Wieken en Voeten, zyn in beiden nagenoeg eveneens.

Deeze Klaauwier werdt aan den Heer DANDRIDGE, die te Londen in Moorfields woont, uit Bengalen toegezonden. Men geeft 'er, in zyn Vaderland, den naam van *Charab* aan. In Vrankryk noemt men de Vogelen van dit Geslacht, in het algemeen, *Pie Grièche*. Men kan daar over een Boek nazien, waar in de Vogelen zeer fraay in Plaat gebragt zyn, naar de Tekeningen van den Heer ROBERT, een der Kabinet-Schilderen van wylen Koning Lodewyk den XIV. Het is door dien Schilder uitgegeven, en op de Vierde Plaat worden verscheide Soorten van Klaauwieren zeer naauwkeurig voorgesteld.

P L A A T IV.

De Gekuisde Vliegen-vanger met een geelen Buik (4).

Deeze weegt een Once. Zyn Bek is zwart en breed. Boven aan 't Lyf is de Vogel donker groen; hebbende de Keel en Borst Loodkleurig, den Buik geel, de Wieken bruin, wier meeste Slagpennen, echter, aan de Baarden een rooden Rand hebben. De beide middelste Veders van den Staart zyn geheel bruin; van de overigen zyn de binnenste Baarden rood; de Pooten en Voeten zwart. Hy broedt in Karolina en Virginie, doch trekt des Winters weg. Deeze Vogel schynt, van wegen zyn onaangenaam en sterk geschreeuw, met alle anderen in stryd en onmin te leeven.

Steekwinde met Bladen van Zwarte Wilde Wyngaard, Stekelige Steelen en zwarte Bessen (*).

Dit Gewas schiet verscheide buigzaame Stekelige Ranken, die, wanneer zy haare volkomene dikte hebben, zo dik als een Rotting en Knoopig zyn. Het wordt gemeenlyk twintig Voeten hoog, kruipende over de naby staande Boomen en Heesters, door middel van zyne Gaffeltjes, heen. In de Herfst draagt het zwarte Bessen, die by troffen groeijen en aan Steelen hangen, welke omtrent drie Duim lang zyn, bevattende ieder Besie een harde ronde Kern. Het heeft een knobbeligen Wortel, welke zig in verscheide Knoesten en Knollen verdeelt, zynde, als menze uitgraaft, in 't eerst week en Sappig, doch wordende, door 't droogen in de Lugt, zo hard als Hout. De Ingezeten en van Karolina maaken van denzelven een Drank, daar zy in

(4) *Muscicapa cristata* Ventre luteo. CATESB. Car. I. T. 52. *Muscicapa Virginiana cristata*. BRISS. Av. II. p. 412. *Muscicapa crinita*. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 113. Sp. 6.

(*) *Smilax Bryoniae nigrae foliis, Caule spinoso, Baccis nigris*. CATESB. Car. I. T. 52. *Smilax Tamnoides*. LINN. Spec. Plant. Ed. II. pag. 1460.

't Bloed zuiveren als anders groote kragten aan toefchryven. Ook kookten zy in 't Voorjaar de tedere Scheuten, en eeten dezelve als Aspergies. Men geeft 'er, aldaar, den naam van China-Wortel aan.

P L A A T V.

De kleinste Klaauwier (5).

Dit Vogeltje is reeds door ALBIN afgebeeld en kortelyk beschreeven; doch, by het onderzoeken van zyne Afbeelding en befchryving, heb ik die beiden zo onvolkomen gevonden, dat ik, alzo dit Vogeltje in Engeland weinig bekend is, het niet ongevoeglyk oordeelde, hetzelve ook af te beelden en omftandig te befchryven. Ik heb 'er tevens zyn Wyfje bygevoegd, dat, zo veel ik geloof, te vooren nog nooit was afgebeeld. ALBIN noemt dit Vogeltje de Gebaarde Meeze of Baardmees: doch terwyl het in de meeste Kenmerken met de Klaauwieren overeenkomt, houd ik hetzelve voor eene Soort van dit Geflacht.

Deeze Vogeltjes zyn alhier in hunne Natuurlyke grootte voorgesteld. De onderfte Figuur op de Plaat is het Mannetje, dat den Bek wat krom heeft, gelyk in de overige Soorten, en fchoon helder Oranjekleur. Ik heb 'er geen hoekigheid aan kunnen befpeuren. Rondom het Oog loopt een glinsterende Oranjekleurige Kring. Van het Grondftuk des Beks ftrekt zig een breede, zwarte Vlak, welke het Oog in zig bevat, naar onderen uit, alwaar dezelve in eene Punt uitloopt, gelyk de Afbeelding aantoonst. De Keel is, zo wel als de Kop, aan de zyden wit, alwaar gedagte zwarte Vlak van het Witte omringd wordt. De Kruin van den Kop is blaauwagtig Afchgrauw, de Borst eenigermate bleek Rooze-kleur: het Onderlyf van vooren witagtig, doch wordt naar de Stuit toe, en aan de Schenkels, donkerer. Op de zyden, onder de Wieken, vertoonst zig iets Oranjekleurigs. De Dekveders, onder den Staart, zyn zwart. De bovenfte Vlake, de Hals, Rug en Staart, zyn roodagtig bruin en trekken ook wat naar 't Oranje. De groote Slagpennen der Wieken zyn zwart en hebben eenen witten Rand: de binnenfte, naar de Rug toe, zyn zwart en Oranjekleurig gezoomd: de beide binnenften, eene uitgezonderd, hebben inwaards eenen witten Baard: zynde de laafte en binnenfte Slagpen geheel en al wit. De eerfte ry der bovenfte Dekvederen van de Wieken komt, in Kleur, volkomen met de Slagpennen overeen, welken zy bedekken: doch, wat de Oranje-Kleur betreft, dezelve is daar aan donkerer en breeder dan aan de Slagpennen, en hieruit ontftaat, op de Wieken, een breede Oranjekleurige dwars-Streep. De kleine Dekveders zyn zwart: de Rand van de Wiek is wit: de binnenfte Dekveders der Wieken zyn geelagtig wit. Tuffchen de Rug en de bovenfte Dekveders der Wieken zyn 'er eenige heldere of witagtig geele Vederen onder gemengd. De Staart beftaat uit twaalf Vederen, welke in 't midden langft zyn, en aan de zyden allengs korter worden, zo dat zy ten deele maar half zo lang zyn als de middelften. De Staart trekt van onderen uit het Oranjekleurige naar het Afchgrauwe; zynde de Pooten en Voeten zwart. Het Wyfje onderscheidt zig van het Mannetje daar door, dat het rondom de Oogen geene zwarte Vlak heeft, en dat de Dekveders onder den Staart helder bruin zyn. De middelste Vederen in den Staart zien 'er uit als in het Mannetje; die op zyde van dezelve ftaan zyn zwart met taamelyk lange witte Punten. De Kruin van 't Hoofd is vuil bruin; in het Mannetje daarentegen blaauwagtig. Haare Rug is met eene langwerpige donkere Vlak befprengd. De Punt van den Bek is zwart, en aan de Borst vertoonst zig niets Roozekleurigs. Voor

(5) *Lanius minimus*. Edw. Av. II. T. 55. *Parus beardmannicus*. ALB. Av. I. p. 40. T. 48. *Parus barbatus*. BRISS. Av. III. p. 567. FRISCH. Av. T. 8. Pa-

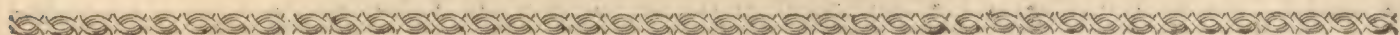
rus biarmicus. LINN. *Syst. Nat.* XII. p. 342. Baardmannetje. *Nat. Hist.* I. D. V. St. blad. 599.

't overige komt zy met het Mannetje, zo wel in de Gestalte als in de Kleur, volmaakt overeen.

't Gene de Heer ALBIN meldt van de zorgvuldigheid, waar mede het Mannetje het Wyfje, wanneer zy roesten, bedekt, dat is, zo ik vernomen heb, ook van anderen gezegd. Toen de Graavin van Albemarle, welke eene onzer Groot Brittannische Princeffen, waar mede de Kroonprins van Deenemarken, in 't Jaar 1743, in Huwelyk tradt, naar Koppenhagen geleidde, van daar terugkwam, bragt zy eene groote Kouw vol van zodanige Vogeltjes met zig naar huis. Ik had de Eer van deeze by de Graavin te zien: ook zyn my eenige anderen van die zelfde Soort, zo wel Mannetjes als Wyfjes, voorgekomen, welke omstreeks Londen, in de Rietbosschen der Moerassen, geschooten waren; doch zy zyn in Engeland niet bekend genoeg, om eenen eigenen naam te voeren.

De Heer ALBIN hadt twee zulke Baardmannetjes, een Mannetje en een Wyfje, op eene zelfde Plaat, in zyn Derde Deel bladz. 53 afgebeeld en beschreeven, en dezelven Bergmeezen genoemd. Hy hadt die naar de Tekeningen van den Ridder THOMAS LOWTER gemaakt; doch ik houd dezelve voor zyne Baardmees, welke zig in 't I. Deel van zyne Vogel-Historie, bladz. 46, bevindt. In dit Gevoelen word ik te meer versterkt, dewyl ik meen, de Origineele Tekeningen daarvan in de Verzameling van den Koninglyken Lyf-Medicus, den Heer Doktor RICHARD MEAD, gezien te hebben.

P L A A T VI.

De Zwarte Vliegenvanger (6).

De Sneb van deezen Vogel is breed en zwart; het bovenste deel van den Kop donker zwart: de Rug, de Wieken en de Staart, zyn bruin; de Borst en Buik bleek geelagtig blaauw groen: de Pooten en Voeten zwart. De Kop van het Mannetje is zwarter dan die van het Wyfje: anders heeft daar tusschen geen onderscheid plaats. Ik erinnere my niet, des Winters zodanige Vogelen gezien te hebben. Zy geneeren zig van Vliegen en andere Insekten en broeden in Karolina. KLEIN geeft 'er den naam van Zwarte Grasmofsch aan.

Virginische geele welriekende klimmende Jasmyn (*).

Deeze Plant groeit doorgaans op vogtige Plaatsen, en haare Steelen hangen aan Boomen en Heesters, langs welker Stammen en Takken zy opklimmen. De Bladen komen uit de Knoopen van den Steel, tegenover elkander, voort, en uit deeze Knoopen geele Pypagtige Bloemen, welke aan haaren Rand in vyf deelen ingesneeden zyn. Het Zaad is plat, aan de eene zyde gevleugeld en vervat in een langwerpig spits Zaadhuisje, hetwelk zig, wanneer het Zaad ryp is, tot aan den Steel toe opent en hetzelfde vallen laat. De Bloemen ruiken als geele Violieren. In Virginie is deeze Plant niet gemeen, doch in Karolina vindt menze overal. Ook heeft de Heer BACON haar te Hoxton in Engeland, alwaar zy zo goed voort wil, dat haar ons Klimaat en Grond zeer wel schynt te behaagen. Schoon PARKINSON haar altyd groenende noemt, heb ik doch altoos gezien, dat zy haare Bladen in de Winter vallen laat.

PLAAT

(6) *Muscicapa nigrescens*. CATESB. *Car.* I. T. 53.
(*) *Gelsemium* sive *Jasminum luteum odoratum*,
Virginianum, scandens, sempervirens. PARK. *Theatr.*
pag. 1465. CATESB. *Car.* I. T. 53. *Bignonia foliis*

ovato-lanceolatis conjugatis integerrimis. ROIJEN *Lugd.*
Bat. 291. *Bignonia sempervirens*. LINN. *Sp. Plant.*
Ed. II. p. 869.

P L A A T VII.

De Indiaansche Klaauwier, met een gegaffelden Staart (7).

De geschapenheid van den Bek, de Borstelhaairen, die aan deszelfs Grondstuk groeijen, en de sterke Pooten, hebben my bewoogen, om aan deezen Vogel den gedagten naam te geeven; hoewel zyn Staart met dien der andere Klaauwieren geheel niet overeenkomt; doordien zyne langste Veders op de zyden, de kortsten in 't midden staan.

De Vogel is op deeze Plaat, zo veel ik op het enkele Gezigt kon oordeelen, in de Natuurlyke grootte voorgesteld: want, doordien hy tusschen vast gezette Glazen digt beslooten was, kon ik zyne Lighaamsdeelen niet wel afmeetèn. Hy heeft een dikken, sterken Bek, die, gelyk de Bek van een Havik, wat geboogen, doch zo krom niet, en, naar evenredigheid van zyne dikte langer was, hebbende ook taame-lyk groote Neusgaten. Boven aan het Grondstuk van den Bek staan in 't ronde veele styve voorwaards gestrekte Haairen. Zo wel het bovenste als onderste gedeelte daar van, is donker bruin of zwart, doch naar het Grondstuk bleeker, en naar de Punt toe langs hoe donkerer. De geheele Kop, de Hals, de Rug en Dekveders der Wieken, zyn helder glanzig zwart, doch, naar dat zy op de een of andere manier tegen 't Licht gedraaid worden, speelen zy ook meer of min in 't blaauwe, Purperkleurige en groene. De groote Staartveders en eenigen der Dekvederen van de eerste ry, welke digt daar boven staan, zyn Yzerzwart, en hebben geen Glans, offchoon de naast aan 't Lyf zittende Slagpennen de Kleur van den Kop en de Rug hebben. Dezelfen zyn in 't midden korter dan aan de zyden, weshalven de Staart ook gegaffeld of gevorkt is. Haar Kleur is, over 't geheel, donker Yzergrauw, uitgenomen dat de twee uitersten vuil witte Punten hebben. De Borst is donker Aschgrauw of zwartagtig. Het geheele Lyf is wit, zo wel als de Pooten en de Dekvederen onder den Staart. Aan de zyden en aan de Schenkels vertoonen zig eenige donkere Vlakken. De Pooten, Voeten en Klaauwen, hebben eene donkere zwartagtige Kleur.

Ik twyfelde of ik deezen Vogel onder de Klaauwieren of onder de Aaksters plaatzen zoude, dewyl hy met beider Geslacht overeenkomt. Ook houd ik het daar voor, dat de Aaksters wel by de Klaauwieren geplaatst kunnen worden, dewyl zy byna in alle opzigten met elkander overeenkomen, en, hoewel zulks nog van geen Engelschman opgemerkt is, schynen doch de Franschen, die dezelfen altemaal Aaksters noemen, de gelykvormigheid van derzelver Eigenschappen beter ontdekt te hebben. Ik geloof, dat deeze Vogel nog niet beschreeven zy. Hy bevindt zig in de Verzameling van den Heer DANDRIDGE, wiens dienstvaardigheid my dikwils gelegenheid gegeven heeft, om zyn er te gedenken. Hy kwam uit Bengale en werdt in de Landtaal aldaar *Fingab* genoemd.

P L A A T VIII.

De kleine bruine Vliegenvanger (8).

Deeze weegt drie vierendeel Loots. Zyne Sneb is zeer breed en plat, hebbende het bovenste gedeelte zwart, het onderste geel. De geheele bovenkant van zyn Lighaam is donker Aschgrauw: de Wieken zyn bruin; doch eenigen van derzelver klein-

(7) *Lanius Caudâ forcipata*. Edw. Av. II. T. 56.
Lanius coerulescens. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 44.
 Sp. 2. X. Gen. 43. Sp. 8. *Nat. Hist.* IV. Struk,

blad. 221.

(8) *Muscicapa fusca*. CATESB. *Car.* I. T. 54.

kleinste Vederen hebben eenen witten zoom. Het geheele onderste gedeelte des Lighaams is vuil wit en tevens wat geel: de Pooten en Voeten zyn zwart. KLEIN heeft hem de vaale Grasmofch met bruine Wieken geheten.

De Rood-Oogige Vliegenvanger (*).

Deeze Vogel is een weinigje zwaarder dan de voorgaande. Zyne Sneb is Loodkleurig en de Oogkringen zyn rood. Van den Bek loopt, over de Oogen heen, een taamelyk vuil witte Streep, tegen aan welke van boven een zwarte legt. De Kruin des Kops is graauw; voor 't overige de bovenste Vlake des Lighaams groen. De Hals, Borst en Buik, zyn witagtig; de Pooten en Voeten rood. Deeze beide Vogels broeden in Karolina en trekken 's Winters naar 't Zuiden.

Boom met Laurierbladen, die Plusagtige Bloemen uit de hoeken der Bladersteelen uitgeeft (†).

Deeze Heester, die doorgaans maar agt of tien Voeten hoog wordt, heeft eenen dunnen Stam, en zyne Bladen gelyken veel naar Peerebooms-of Laurier-Bladen. Zy staan beurtelings, met Steelen van een Duim lang, aan de Takken. Uit de hoeken of Mikjes der Steelen groeijen witagtige Bloempjes, die uit vyf Blaadjjes bestaan, hebbende in 't midden een menigte van Meeldraadjes, met geele Knopjes. De Wortels van dit Gewas worden in Dranken afgekookt, die men voor de Maag en tot Bloedzuivering dienstig oordeelt. De Vrucht heb ik niet gezien. Deeze Plant groeit in vogtige lommerryke Bosschen der laage Landstreeken van Karolina.

P L A A T IX.

De groote gevlake Koekkoek (9).

Om deezen Vogel, ten aanzien van zyne grootte, met iets bekends te vergelyken, zo zou ik zeggen, dat hy naar een Aakster zweemt. Ook is hy de grootste van onze Koekkoek-Soorten, waar van ik, in myne Verzameling van Vogelen, naar 't leven gemaakte Afbeeldingen heb. Ten aanzien van zyne Kleuren en Vlakken, nogthans, is hy de schoonste Vogel, welken ik ooit gezien, of by eenig Auteur beschreeven heb gevonden. Twee Soorten kan men in de Natuurlyke Historie van Jamaika van den Heer HANS SLOANE. II. Deel, bladz. 312, 313, op Plaat 258, en eene in de Natuurlyke Historie van Karolina, door den Heer CATESBY I. Deel, pag. 9 (*), beschreeven en afgebeeld vinden.

Hy heeft een sterken zwarten Bek, die ten aanzien van zyne dikte wat lang, doch van vooren een weinig nederwaards gekromd is, eindigende in eene spitse Punt. De onderste helft heeft van onderen eenigermate een hoek; zynde de geheele Sneb zwart van kleur. Wederzyds strekt zig, van de hoek des Beks naar het agterste gedeelte van den Kop, een zwarte Streep, die aan beide Enden smalst, en in 't midden, daar de Oogen staan, breeder is. De Kruin van den Kop is lugtig gedekt met blaauwagtig Afchgrauwe Vederen, welke zo lang zyn en zo weinig neerleggen, dat zy eenigermate een Kuif formeeren. De geheele bovenste vlakte, de Hals, Rug, Wieken en Staart, zyn gedekt met donker bruine Vederen, onder welken de grootste Slag-

(*) Muscicapa Oculis rubris. CATESB. Car. I. T. 54. Muscicapa Olivacea. EDW. Av. V. p. 93. T. 253. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 113. Sp. 14.

(†) Arbor Lauri folio, Floribus ex Foliorum Alis pentapetalis, pluribus Staminiibus donatis. CATESB. Car. I. T. 54.

(9) Cuculus fulvus maculatus. EDW. Av. II. T. 57.

Cuculus Andalusæ. BRISS. Av. IV. p. 126. Cuculus Glandarius. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 57. Sp. 5. Syst. Nat. X. Gen. 51. Sp. 4. Spaansche Koekkoek. Nat. Hist. I. D. IV. STUK bladz. 366.

(*) Zie het I. Deel van deeze Verzameling. Plaat XVIII.

Slagpennen en de Staart de donkersten en byna zwart zyn. Alle de Vederen der Wieken, uitgezonderd de grootste Slagpennen, hebben witte Vlakken en zyn helder graauw, gelyk de bovenste Dekveders van den Staart. De twee middelste Pennen van den Staart zyn geheel donker; doch de zydelingse krygen, naar dat zy korter worden, ook langere witte Vlakken. De onderste zyden van den Kop zyn, zo wel als de Hals, tot aan de Borst toe schoon glanzig ros, en trekken wat naar 't Oranjekleurige: doch aan 't Lyf en de Beenen wordt deeze Kleur allengs vuil geelagtig bruin, en verdwynt in de Dekvederen onder den Staart. Inwaards zyn de Slagpennen, benevens het onderste van den Staart, Afchgrauw, en helderer dan boven. De Pooten zyn kort, naar gelange van het Lyf: twee der Vingeren van den Voet staan voorwaards, twee agterwaards. Hy heeft sterke zwarte Klaauwen, en de Pooten zyn, zo wel als de Voeten, met zwarte Schubben gedekt.

Ik geloof dat deeze Vogel zig, by verwisseling, in de Zuidelyke deelen van Europa en in de Noordelyke van Afrika onthoude: want dezelve is, op zynen togt derwaards, zo ik vermoede, op de Rotfen van Gibraltar in Spanje, door een Engelsch Officier geschooten, die hem aan zynen Broeder, den Heer M. CATESBY, te Londen, toefchikte, en deeze heeft de goedheid gehad, hem, tot myn gebruik, gunstig, aan my te bezorgen.

PLAAT X.

De rood getopte Vliegenvanger (10).

De Bek is breed, plat en eindigt Kegelvormig. De Kop heeft boven op de Kruin een breede roode Vlak, die omringd is met zwarte Vederen, van welken, wanneer zy zig famentrekken, het roode bedekt wordt; doch zy laten het zo veel te pragtiger weder zien, wanneer zy zig openen, even als in het Goudhaantje plaats heeft. De Rug, Wieken en Staart, zyn bruin: de Hals, Borst en Buik, wit; de Pooten en Voeten zwart. Tusschen het Mannetje en Wyfje verthoont zig naauwlyks onderscheid. Zy komen, in Virginie en Karolina, omtrent April te voorschyn, broeden ook aldaar en trekken met het aankomen van den Winter weder weg.

Dit kleine Vogeltje is byzonder stoutmoedig. Het vervolgt allerley soort van Vogelen, die zyne verblyfsplaats naderen en dryft dezelve op de vlugt; Ja geene, van de kleinsten tot de grootsten, ontgaat zyne woede en nooit heb ik waargenomen, dat één derzelve het waagde, zig in 't vliegen tegen hetzelfde te weer te stellen: want zittende tast het geen en aan. Ik heb gezien, dat zulk een Vogeltje zig op de Rug van een Adelaar nederzette, en deezen zodanig plaagde, dat hy zig in de Lugt omdraaide en veelerley postuuren maakte, om 'er van ontslagen te worden, tot dat hy zig eindelyk gedwongen zag, op eenen in de nabuurschap staanden Boom te blyven zitten, van welken hy niet durfde afgaan, voor dat het kleine Vogeltje moede ware, of goed vond, hem los te laten. Dit is het Mannetje altoos gewoon te doen, zo lang het Wyfje broedt. Het zet zig neder op een Struik of kleinen Boom, niet ver van 't Nest, en, wanneer kleine Vogeltjes naby hetzelfde komen, jaagt het dezelve weg: maar de grooten, gelyk Kraaijen, Havikken en Arenden, laat het 'er niet tot den afstand van honderd Roeden by komen, zonder dezelve aan te randen. Het maakt enkel een piepend Geschreeuw, en laat hetzelfde onder 't aanvallen zeer sterk hooren. Wanneer de Jongen uitgevloogen zyn, dan zyn zy zo vreedzaam als andere Vogelen. Het heeft een fyne Sneb en aalt alleenlyk op Insekten. Het zyn

(10) *Muscicapa Coronâ rubrâ*. CATESB. *Car.* I. T. 55. *Muscicapa Tyrannus*. BRISS. *Av.* II. p. 391. *Pica Americana cristata*. FRISCH. *Av.* IV. T. 62. Lanjus Tyrannus. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 44. Sp. 13. *Syst. Nat.* X. Gen. 43. Sp. 4. Tyran. *Nat. Hist.* I. D. IV. STUK, blad. 217.

zyn tamme en onschadelyke Vogeltjes. Zy bouwen hun Nest zeer vry op laage boomen en Heesters, doch gemeenlyk op den genen, waar van de Afbeelding, van Blad, Bloem en Vrugt, hier nevens gaat, naamelyk

De Saffaphras-Boom (*).

Deeze valt doorgaans klein, en heeft den Stam zelden een Voet dik. De Bladen zyn, door diepe insnydingen, in drie Lappen gedeeld. In Maart draagt hy Trosjes van kleine geele vyfbladerige Bloemen, waarop Bessen volgen, die in grootte en gedaante naar Laurierbessen gelyken, aan roode Steelen hangen, en, gelykerwys de Eikels, in een Kelk zitten, die insgelyks rood is. De Bessen zyn in 't eerst groen, doch ryp geworden blaauw. Deeze Boomen groeijen in de meeste Streeken op het Vaste Land van Amerika Noordwaards, en gemeenlyk in den besten Grond. De kragt van het Hout, tot verzagting des Bloeds, is bekend; waar ik alleenlyk by zal voegen, dat in Virginie een sterk Afkookzel van den Wortel in Afgaande Koortsen dikwils met goed gevolg gebruikt wordt. Deeze Boom kan ons Klimaat, in Engeland, verdraagen; waar van verscheidene tot bewys dienen, welke te Peckham by den Heer COLLINSON en in Hoxton by den Heer BACON staan; alwaar zy de Koude van ettelijke Winters reeds verduurd hebben.

*****

P L A A T XI.

De zwarte Indiaansche Koekkoek (II).

Deeze Vogel is ongeveer zo groot als onze Lyfter of Merel, en derhalve kleiner dan de Koekkoek, die alle Zomers by ons in Engeland overkomt. Zyn Kop komt my voor, naar evenredigheid grooter dan die van onzen Koekkoek, en de Snebbe merkelyk dikker doch niet wel zo lang te zyn. Zy is dikker en sterker dan in eenig ander Vogel van deeze Soort en glanzig Oranjekleur; de zyden of de Rand van de Bovenkaak loopen, daar zy over de onderste nederwaards gaan, niet in eene regte lyn voort, maar zyn uitgebreid, gelyk men in de Afbeelding kan zien. De Kop, het Lyf, de Wieken en Staart, zyn over 't geheel met donker zwarte Vederen gedekt, zonder dat zig op dezelve enige Vlak van een andere Kleur vertoone; doch niettemin kan men hem voor een regt schoonen Vogel houden, dewyl zyne Veders eenen zo sterken glans hebben, dat zy, naar dat men hem draait, en het Licht daar op valt, met alle de verschillende Kleuren van den Regenboog speelen. De middelste Veders van den Staart zyn taamelyk lang; doch de genen, die aan de zyden staan, worden langs hoe korter. De Staart en Wieken zyn beiden zeer lang, gelyk in alle andere Vogelen van dit Geslacht. De Pooten zyn korter, doch dik en sterk, gelyk de Voeten en Klaauwen, welke altemaal een roodagtig bruine Kleur hebben, hoewel de Klaauwen donkerer dan de Vingers zyn.

Alzo het moeielyk te verklaaren is, hoe het bykomt, dat een ding, hetwelk menigmaal geheel zwart schynt te zyn, by de geringste wending of omdraaijing met glanzige Kleuren speele, hoewel geene derzelven by der hand zyn, die Straalen zouden kunnen terugkaatzen: zo heb ik my laten invallen, dat in deeze Veders eenige doorschynende driezydige Vezelen moeten zyn, welke, op gelyke manier als de driehoekige Prismatieke Glazen, in ons Oog werken. Deeze Zaak was wel waardig,

(*) *Cornus mas odorata*, Folio trifido, margine plano, Saffaphras dicta. *PLUK. Almag.* 120. T. 22. f. 6. Saffaphras arbor ex Florida, Ficulneo folio. *C. B. Pin.* 431. *Laurus foliis integris, trilobisque.* *Laurus Saffaphras.* *LINN. Sp. Plant.* Ed. II. p. 530.

(II) *Cuculus Indicus niger.* *EDW. Av.* II. T. 58. *Cuculus Bengalensis niger.* *BRISS. Av.* IV. p. 141. *Cuculus niger.* *LINN. Syst. Nat.* XII. Gen. 57. Sp. 12. *Syst. Nat.* X. Gen. 52. Sp. 6. Zwarte Koekkoek. *Nat. Hist.* I. D. IV. *STRUK*, blad. 363.

dig, dat zy van de Liefhebbers der Mikroskoopifche Waarneemingen naauwkeurig onderzocht werde. De zwarte Veders van een Aakfter, Raaf of een ander van onze Vogelen, die een zwart glanzig Pluimagie hebben, konden hier toe dienftig zyn.

Deeze Vogel is van Bengale tot ons gebragt, alwaar men hem, in de Landtaal, *Cukeel* noemt. Miffchien is zyn Geluid taamelyk met dat van onzen Europifchen Koekkoek overeenkomstig, zo dat hem de Indiaanen naar hetzelfde heeten: aangezien de Indifche Naam vry wel ftrookt met den Europifchen. Deeze Vogel bevondt zig, onder anderen, die zeldzaam zyn, in de Verzameling van den Heer DAN-DRIDGE, in Moorfields te Londen, en naar denzelven is deeze Tekening gemaakt.

P L A A T XII.

De roode Vliegenvanger (12).

Hy is bykans zo groot als een Mosch, hebbende groote zwarte Oogen; den Bek dik, kort en geelagtig. De geheele Vogel is fchoon rood, uitgezonderd, dat de inwaardfe Baarden der Slagpennen bruin zyn. Deeze, echter, komen niet te voorschyn, dan wanneer hy de Wieken uitspreidt. Het zyn Trekvogels, die in den Winter Virginie en Karolina verlaaten. Het Wyfje heeft eene bruine en geelagtige Kleur.

De Westindifche Abornboom (*).

Deeze Boom wordt gemeenlyk zeer breed en hoog. Zyne Bladen zyn breed, helder groen, en wat Wollig aan de agterzyde. De Zaadhuisjes zyn rond, en hangen enkeld aan Steelen van vier of vyf Duimen langte. De Vrugt gelykt in maakzel naar die van den Oostindifchen Ahorn. De Schors is plat en gemeenlyk zodanig wit en groen gefchakeerd, dat deeze Boom onder de anderen een fraaije Vertooning maakt. In Virginie vindt menze overvloedig in diepe Gronden, doch in Karolina zyn 'er maar weinigen, uitgenomen in Heuvelige Landftreken. inzonderheid aan de Oevers van den Savanna - Stroom.

P L A A T XIII.

De bruine gevlake Indifche Koekkoek (13).

Deeze is zo groot als een Lyfter, doch langer van Lyf, en heeft, naar reden van zyne grootte, een grooten Kop en eene zeer lange Staart. De Bek is, voor dergelyke Soort van Vogelen, taamelyk fterk en dik, van Kleur vuil geel en trekt naar 't groene. De Kop, de Hals, het geheele Lyf, de Wieken en Staart, zyn bruin, en tevens overal met helderer bruine of witte Vlakken en Streepen bezet. De Kop, de Wieken en Rug, zyn donkerer dan de onderfte Vlake en hebben helderer bruine; doch in de kleine Dekveders der Wieken vertoonen zig in eenigen witte Vlakken. De Slagpennen zyn gevlaakt met helder bruine dwars-Streepen. De Staart is op dergelyke wyze en met de zelfde Kleur gestreept, zodanig dat de Streepen van de Schaft der Vederen naar derzelver Punt gericht zyn, 't welk men in de Afbeelding duidelyk heeft uitgedrukt. De Borft, het Lyf en de Schenkels hebben, zo wel als de Dekveders

(12) *Muscicapa rubra*. CATESB. *Carol. I.* T. 56. BRISS. *Av. II.* p. 432. *Muscicapa rubra*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 113. Sp. 8.

(*) *Platanus Occidentalis*. CATESB. *Carol. I.* T. 56. *Platanus foliis lobatis*. LINN. *Hort. Cliff.* 78. ROIJEN *Lugd. Bat.* 7. *Platanus Occidentalis*. LINN. *Spec. Plant.*

Ed. II. p. 1418.

(13) *Cuculus Indicus fuscus maculatus*. EDW. *Av. II.* T. 59. *Cuculus Bengalensis naevius*. BRISS. *Av. IV.* p. 132. *Cuculus Scolopaceus*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 57. Sp. 11. *Syst. Nat.* X. Gen. 52. Sp. 5. *Nat. Hist.* I. D. IV. STUK, blad. 367.

ders onder den Staart, veel wits; waar onder zig aan het Lyf, aan de Schenkels en onder aan den Staart, iets Oranjekleurigs mengt. De geheele onderste Vlakke is wat ongeregeld bezet met zwarte Halfmaanswyze Vlakken. De Pooten zyn kort, en, zo wel als de Voeten, geelagtig. Van de Vingeren staan twee voorwaards, twee agterwaards. De Klaauwen zyn donker.

Alzo deeze Vogel naar den gewoonen Koekkoek meer gelykt, dan de anderen, die in dit Werk beschreeven zyn, zo kon hy van Luiden, die de Natuur niet genoegzaam naauwkeurig nagaan, voor den zelfden gehouden worden. Derhalve zal het niet ondienstig zyn, dat ik hier het voornaamste onderscheid, tusschen den een en den anderen, aanwyze. In de eerste plaats is hy wel een derde kleiner, hoewel, ten aanzien der langte van zynen Staart, wel een Duim, en daar boven, langer, dan de gewoone Koekkoek, die ook aan de onderste Vlakke, van de Borst naar beneden, wit is, met regelmatig op elkander volgende dwars-Streepen, hebbende schoon Goudkleurige Pooten. Van de Kleur, die de Indische heeft, is boven gesproken. Door deeze beide Vogelen te zien en met elkander te vergelyken, ben ik met meer zekerheid daar van overtuigd, dan iemand met enkel woorden kan zyn. De Staartvederen van den gewoonen Koekkoek hebben witte Vlakken, doch hier openbaart zig niets dergelyks.

Uit Bengale is deeze Vogel tot ons gebragt, en wordt aldaar, in de Landtaal, *Boughtsallik* genoemd. De Heer DANDRIDGE heeft de goedheid gehad, van my denzelven te vertoonen, en dus heb ik 'er myne Afbeelding naar gemaakt.

P L A A T XIV.

De gekuifde Mees (14).

Het Gewigt van dit Vogeltje is wat minder dan een Loot. De Bek is zwart en het heeft daar boven een zwarte Vlak. De geheele bovenste Vlakke van het Lyf is graauw. De Hals, en het geheele Lighaam van onderen, is wit, met wat rood vermengd, hetwelk zig onder de Wieken ten donkerste vertoont. De Pooten en Voeten zyn Loodkleurig. De Kuif op den Kop heeft, regt over end staande, eene spitse Punt. Tusschen het Mannetje en Wyfje heeft geen verschil plaats. Zy broeden, en onthouden zig het geheele Jaar door, in Virginie en Karolina. Omtrent de Huizen laten zy zig niet veel zien, doordien zy eeniglyk en alleen op de Boschboomen wonen, op welken zy hun Voedzel vinden, dat in Insekten bestaat.

Virginische Kamperfoelie, die niet klimt (*).

Deeze Plant schiet gemeenlyk twee of drie regte Steelen, welke dun blyven, als zy niet in een zeer vogtige en vette Grond groeit, waar in zy zo dik als een Rotting en van twaalf tot zeventien Voeten hoog worden, verdeelende zig ook in veele kleine Takken, aan welken de Bladen beurtlings staan. Aan 't end van den Steel groeijen troffen van Bloemen, die naar de Bloemen van onze gemeene Kamperfoelie gelyken, doch niet allen eenerley Kleur hebben, zynde dezelve aan eenige Planten wit, aan anderen rood of purperkleurig. De Reuk is in allen zeer aangenaam, maar van dien der onzen verschillende. Op de Bloemen volgen lange, spitse Huisjes, in welken ontelbaare kleine Zaadjes vervat zyn. Oorspronglyk groeit zy in Virginie en Karolina, doch verdraagt in 't vrye Veld onze Lugt; hebbende voor eenige Jaaren

haa-

(14) *Parus cristatus*. CATESB. *Car.* I. T. 57. BRISS. *Av.* III. p. 561. *Parus bicolor*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 116. Sp. 1.

(*) *Cistus Virginiana flore & odore Periclymeni.*

PLUK. *Alm.* 106. T. 161. f. 4. CATESB. *Car.* I. T. 57. *Azalea Ramis infra flores foliosis*. GRON. *Virg.* 21. *Azalea viscosa*. LINN. *Sp. Plant.* Ed. II. p. 214.

haare schoone en welriekende Bloemen te Hoxton by den Heer BACON, en te Beckham by den Heer COLLINSON getoond.

P L A A T XV.

De Virginische Nagt-Uil (15).

Deeze Vogel is van de zwaarste soort der Nagt-Uilen, komende den grooten Schuifuit naby. Zyn Kop is gantsch niet kleiner, dan de Kop van een gewoone Kat. De Wieken hebben, als zy geslooten zyn, van boven tot aan het End der Slagpennen, volkomen de langte van vyftien Duimen. De Bek is zwart, hebbende het bovenste deel gekromd en over het andere nederwaards heen hangende, gelykerwys in de Arenden en Havikken, doch heeft geen hoeken gelyk in dezelve, maar eenen gelyken Rand. Hy is met eenen Huid overtoogen, waar in de Neusgaten staan, en deeze is bedekt met graauwe Borstelagtige Vederen, die rondom het Grondstuk van den Bek groeijen. De Oogen zyn groot en met taa- melyk breede Ringen omgeven, welke eenen pragtigen Goudglans hebben. De ruimte rondom de Oogen, welke men het Gezigt zou kunnen noemen, is helder bruin, met iets Oranjekleurigs ongeregeld daar onder gemengd, doch wordt allengs in de standplaats der Oogen bruiner. Boven de Oogen zyn witte Streepen. De Veders, waar uit de Hoornen bestaan, zitten regt boven den Bek, en zyn aldaar wat wit, doch in haaren voortgang worden zy, boven den Kop, roodagtig bruin, donker en zwart gevlakt. Het bovenste deel van den Kop, den Hals, de Rug en de Wieken is, zo wel als de bovenste Vlake van den Staart, donkerbruin, doch tevens gevlakt en bezet met kleine Aschgrauwe en roodagtige dwars-Streepen. De groote Slagpennen en de Staart zyn overdwers donker gestreept, zodanig, dat de Streepen een half Duim breed, en ook wel breeder of smaller zyn. De Veders, tus- schen de Rug en de Wieken, zyn Oranjekleur en wit gevlakt. Wat onder den Bek is de Hals wit. Het onderste deel van den Hals en de Borst zyn glanzig bruin en vallen in 't Oranjekleurige, dat aan de zyden langs hoe doffer wordt. Dit bruine deel heeft groote donkere Vlakken, tusschen welken zig hier en daar insgelyks wat donkers vertoont. Het midden der Borst, des Lighaams, de Schenkels en de onderste zyde van den Staart, zyn wit of dof Aschgrauw en overdwers zeer regelmatig bezet met donkere Vlakken. De binnenste zyde der Wieken vertoont zig even zodanig. De Pooten en Vingers zyn, byna aan het End toe, met helder Aschgrauwe Veders be- dekt; doch het End der Vingeren en de Klaauwen zyn donker Hoornkleurig.

Ik heb deezen Vogel op de Lustplaats van den Heer Graaf van BURLINGTON, te Chiswick by Londen, in de Diergaarde levendig gezien, en ook aldaar uitgeschilderd. Hy was uit Virginie in Engeland overgebracht.

t' Huis heb ik een Vogel, dien ik voor deeze zelfde Soort houde, welken ik droog uit de Hudsons-Baay, in Noord-Amerika, heb gekreegen. Hy onderscheidt zig van den voorigen daar door, dat hy, tusschen de Rug en de Wieken, geene Oranjekleurige en witte Vederen heeft, en dat aan de binnenste zyde der Wieken, aan het Lyf, aan de Schenkels, Voeten en onder aan den Staart, zig iets donker Oranjekleurigs daar onder vermengt, doch tusschen de zwarte dwars-Streepen maar iets weinigs wits, even als aan den eerstgemelden, vertoont. Beiden zyn zy, voor 't overge, van gelyke grootte.

Ik heb deezen Vogel hier geplaatst, dewyl zyne beschryving wat afwykt van de ge-
ne,

(15) Otus Americanus. Edw. Av. II. T. 60. Scops Nat. XII. Gen. 43. Sp. 3. Virginische Uil. Nat. Hist. Carolinensis. Briss. Av. I. p. 497. Alfo. Linn. Syst. I. D. IV. Stuk, blad. 189. Pl. XXXII. f. 1.

ne, welke ik van dergelyk slag van Europifche Vogelen, by andere Autheuren, vond. Men kan dienaangaande het Werk van WILLOUGHBY, bladz. 99, Tab. 12, nazien. Werkelyk bevindt zig een zodanige leevende Hoorn-Uil, in de Herberg genaamd *the Mourning Busch*, by Aldersgate, te Londen, welke ik voor even de zelfde Soort aanzie.

P L A A T XVI.

De Mees met de geele Stuit (16).

Dit is een Boomkruiper en fchynt een foort van Mees te zyn. Het byzonderfte aan dit Vogeltje is zyn Stuit, welke zig geel vertoont. Alle de overige Vederen zyn bruin en fpeelen een weinig in het groene. Het loopt om de Stammen der Boomen heen en voedt zig met Infekten, welken het uit de barften van de Schors haalt. Het Mannetje is van het Wyfje door de Kleur der Vederen een weinig verfchillende. Men vindtze in Virginie. KLEIN noemt haar *Geel-Stuit*.

Wilde Nieswortel, met zesbladerige Bloemen, het Blad om den Steel fluitende (*).

Deeze Plant heeft een Uijenagtigen Wortel, waar uit een enkele Steel, die een Voet hoog is, ontfpringt, welken in 't onderfte gedeelte een Lelie-Blad gelyk een Scheede omvangt. Aan 't bovenfte end groeit de Bloem, die uit zes Blaadjes beftaat, waar van drie lang en purperkleurig, de overige drie korter en bleek Roozekleurig zyn, buigende zig ook gemeenlyk agterwaards om, en in 't midden ftaat een Stamper. Zy groeit op vogtige plaatfen.

Hondendood met Hartsvormige Bladen en witte Bloemen (†).

Deeze Plant kruipt langs de naby fttaande Boomen en Heefsters op. Haare Bladen groeijen tegenover elkander, aan Steelen, die niet wel een Duim lang zyn. Van de Bloemen ftaan gemeenlyk vier of vyf troswyze by een, die wit zyn en vyfbladerig. Hier op volgen lange Cylindrifche of rolronde Haauwen, die by paaren groeijen en veele platte Zaaften bevatten, ziende 'er uit als in andere Planten van deezen naam. Zy groeit in de meefte Bahama-Eilanden.

P L A A T XVII.

De groote witte Kat-Uil (17).

Deeze Vogel behoort tot de grootften van het Geflacht der Kat-Uilen, en is, wegens zyne Witheid, welke naar die van Sneeuw gelykt, de fchoonfte van alle Soorten. Zyn Kop is naar evenredigheid kleiner dan in andere Uilen. De geflooten Wieken hebben, van de Schouders tot aan het uiterfte End der Slagpennen, eene langte van zeffien Duimen; waar uit de grootte van het Lighaam gemakkelyk is op te maaken. Het zou een Dagvogel zyn, onthoudende zig, het geheele Jaar door, in de Hudfons-Baay, wiens Roof in witte Patryzen beftaat.

De

(16) *Parus Uropygio luteo*. CATESB. *Car.* I. T. 58. *Parus Virginianus*. BRISS. *Av.* III. p. 575. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 116. Sp. 9.

(*) *Helleborine Lillii folio*, *Caulem ambiente*, *Flore unico hexapetalo*, *tribus petalis longis angustis obscure purpureis*, *cæteris brevioribus Roseis*. CATESB. *Car.* I. T. 58. *Arethufa divaricata*, LINN. *Spec. Plant.* II.

p. 1346.

(†) *Apocynum scandens Folio cordato*, *Flore albo*. CATESB. *Car.* I. T. 58.

(17) *Aluco albus diurnus*. EDW. *Av.* II. T. 61. BRISS. *Av.* I. p. 522. *Strix Nyctea*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 43. Sp. 6. *Syst. Nat.* X. Gen. 42. Sp. 8. *Nat. Hist.* I. D. IV. STUK, bladz. 201.

De Bek is krom, gelyk in de Havikken, doch zonder hoeken aan de zyden, geheel zwart, met witte Neusgaten. Ook is dezelve byna geheel bedekt met styve Haairagtige Vederen, die om het Grondstuk vast zitten en voorwaards geboogen zyn. De Oogen hebben glanzig geele Ringen: de Kop is, naar evenredigheid van het Lighaam, kleiner, dan die anders in zulk slag van Vogelen gewoon is te zyn, en volkomen wit, zo wel als 't gantsche Lyf, de Wieken en Staart. Van boven is de Kop vol kleine donkerbruine Vlakken, en zodanige dwars-Streepen versieren het bovenste deel van de Rug, gelyk men 'er ook aan de zyden onder de Wieken vindt, doch die wat kleiner en bleeker zyn. De Slagpennen hebben, op haare buitenste Baarden, donkere Vlakken, en eenige dergelyke, die klein zyn, vertoonen zig op de Dekvederen. De Afbeelding wyft dit alles aan. Die aan de binnenkant der Wieken zyn geheel wit. Het onderste deel van de Rug heeft kleine Vlakken. De middelste Vederen van den Staart zyn, ter wederzyde van de Schaft, bezet met weinige Vlakken. De Pooten en Voeten zyn gedekt met witte Vederen: de Klaauwen lang, sterk, zwart van Kleur en zeer spits.

Met deezen Vogel is my tevens een andere, van even de zelfde Soort, onder de handen gekomen, welke van den tegenwoordigen alleenlyk hier in onderscheiden was, dat hy meer en zwarter Vlakken hadt. Den eersten heb ik in 't Kabinet der Koninglyke Societeit, doch dien met donkere Vlakken in de Verzameling van den Baronet HANS SLOANE, gegeven.

De Heer PETER COLLINSON, te Londen, een Medelid van de Koninglyke Societeit, heeft de Afbeelding in natuurlyke grootte van eene Kat-Uil, welke op 't bevel van den Heer PENN, in Pensylvanie, naar een zodanigen Vogel was gemaakt, dien men levendig gevangen en eenen tyd lang gehouden hadt. Daar uit is my de Kleur zyner Oogen bekend geworden. Ook heb ik eenige Afbeeldingen van deezen Vogel in de Verzameling van Sir HANS SLOANE gevonden, in welken de Kleur der Oogen met die in de Schildery van den Heer COLLINSON overeenkomt: waar uit ik met reden meen te kunnen besluiten, dat die Kleur zodanig is, als ik ze voorgesteld heb. Naar 't leven heb ik dezelve niet kunnen tekenen; dewyl my de Vogel droog uit de Hudsons-Baay, door den Heer ALEXANDER LIGHT, wien ik veele dergelyke beleefdheden te danken heb, toegezonden is. De Heer PENN heeft deezen Vogel wegens de zeldzaamheid willen laten uitschilderen; dewyl men voormaals nooit dergelyken in Pensylvanie gezien hadt: weshalve ik dan ook geloof, dat hy zig maar alleen ver Noordwaards in Amerika onthoude. Ik kan niet vinden, dat deeze zonderlinge Vogel nog ergens door iemand in Plaat gebragt zy.

*****

P L A A T XVIII.

De Bahamasche Mees (18).

De Sneb van deezen Vogel is zwart en wat krom. Het bovenste deel van den Kop, de Rug en Wieken, zyn bruin. Van den Bek loopt, naar het agterste van den Kop toe, eene witte Streep. De Borst is, gelyk de Schouders der Wieken, geel. Hy heeft een wat lange Staart, die van boven bruin is, van onderen vuil wit.

De Zevenjarige Appelboom (*).

Deeze Heester wordt van zes tot tien Voeten hoog; de Stam is zelden dikker dan het

(18) *Parus Bahamensis*. CATESB. *Car.* I. T. 59. *Certhia Bahamensis*. BRISS. *Av.* III. p. 620. *Certhia flavola*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 65. Sp. 18. Suikervogeltje. *Nat. Hist.* I. D. IV. St. bladz. 430.

(*) *Arbor Jasmini floribus albis, Foliis Cenchramideæ, Fructu ovali, Seminibus parvis nigris, Mucilagine involutis*. CATESB. *Car.* I. T. 59.

het gewricht van de Hand, en heeft een heldere ruuwe Schors. De Bladen groeijen by troffen en hebben ongevaar de grootte van onze gemeene Laurierbladen, zynde aan hun end, dat het breedste deel is, sterk ingesneeden. Deeze Bladen zyn gemeenlyk zeer dik en styf, en krullen doorgaans zodanig om, als het de Afbeelding ver- toont. De Bloemen groeijen ook by troffen en zyn éénbladerig, gelykende veel naar die van onze gemeene Jasmyn, wit doch een weinig bleek roodagtig van Kleur. De Vrucht hangt aan een Steel, die de langte van een Duim heeft, zynde Eyvormig en van buiten groen, met rood en geel geschaduw. Ryp geworden is zy zo zagt als een murwe Peer, en bevat eene Papagtige zelfstandigheid, welke ook in Kleur en Smaak naby komt aan 't Merg van de *Cassia Fistula*. Negen Maanden agter elkander heb ik aan deezen Heester beurtlings Bloemen en Vrugten gezien, welke in zeven of agt Maanden ryp wierden. Ik weet derhalve niet, waarom de Ingezetenen der Ba- hama - Eilanden, alwaar deeze Heester groeit, 'er den naam van Zevenjaarigen Ap- pel aan geeven.

P L A A T XIX.

De kleine Valken-Uil (19).

Deeze Vogel is rykelyk zo groot als een Sperwer, en heeft, ten aanzien van de langte zyner Wieken en Staart, veel van een Havik, doch de gestalte van Kop en Pooten geeft te kennen, dat hy veeleer tot het Geslacht der Kat-Uilen behoort. De Vrind, die my twee zulke Vogels opgezet heeft medebragt, verhaalde my, dat de- zelve op den helderen Middag naar hunnen Roof uitvloogen, 't welk anders frydt tegen de natuur der meeste Kat-Uilen.

De Bek vertoont zig als die van een Havik, doch heeft op de zyden geen Hoe- ken, en is glanzig roodagtig geel. Naar men my berigt heeft, zyn ook de Oogen van dergelyke Kleur. De plaats rondom de Oogen is wit, met eenig geel daar on- der gemengd, en tevens met kleine langwerpige Vlakken voorzien, doch aan den ui- tersten rand, naar de Ooren toe, is deeze plaats zwart gezoomd, en daar tegen aan komt weder iets wits te voorschyn. De Bek is grootendeels bedekt met helderkleu- rige Borstelagtige Vederen, even als in de meeste soorten van Kat-Uilen. Van bo- ven is de Kop regt donker bruin, en tevens met regelmaatige ronde, witte Vlakjes, versierd. Om den Hals in 't ronde, en tot op 't midden van de Rug, is deeze Vogel donker bruin, waar by het schynt, als of de Veders witte Punten hadden. De Wie- ken hebben eene bruine Kleur, doch de buitenste Baarden der Slagpennen en Dekve- deren zyn schoon wit gevlakt. De drie digst aan 't Lyf staande Slagpennen hebben geene Vlakken, maar witte Punten. De Veders, tusschen de Rug en Wieken, zyn overdwars met breede, bruine en witte Streepen, versierd. De Dekveders, aan de binnenkant der Wieken, zyn wit, en hebben bruine dwars-Streepen: de Slagpennen zyn aldaar donker Afchgrauw, en aan de beide Baarden wit gevlakt. De eerste Slag- pen heeft, van binnen en van buiten, aan haaren buitensten Baard, geene Vlakken: ook ziet men aan dezelve naauwlyks de krommingen, welken de Punten der Veder- tjes aan de buitenste Baarden, anderszins, in de Kat-Uilen maaken. Dit zelfde heeft ook plaats in de boven, op de XVIIde Plaat, afgebeelde groote Witte Uil. De Stuit is, gelykerwys de Dekveders van den Staart, donker bruin, waar onder zig eenige hel- derer bruine dwars-Streepen vermengen. De Staart is van boven donker bruin en van onderen Afchkleurig. Dezelve bestaat uit twaalf Vederen, van welken de mid- delfte by de twee Duim langer is dan de buitenste. Dwars over den Staart heen loopen

ze-

(19) *Ulula Accipitri affinis*. Edw. Av. II. T. 62.

zeven of agt smalle helder bruine Streepen. De Borst, Buik, Schenkels en Dekveders onder den Staart, zyn wit, en taamelyk regelmatig overdwars met smalle bruine Streepen getekend. De Pooten en Voeten zyn 't eenemaal bedekt met fyne zagte Vedertjes, die eene gelyke Kleur hebben met de Vederen van 't Lyf, doch fyner Streepjes. De Klaauwen zyn fcherp, spits, krom en donker bruin.

Met deezen Vogel kwam ook een ander van de zelfde Soort, die wat grooter en in Kleur een weinig daar van verschillende was, hebbende voor 't overige gelyke Tekeningen, doch niet zo fterk en fchoon. Ik geloof dat die het Wyfje ware van deeze Kat-Uilen. De Heer LIGHT, myn zeer goede Vrind, heeft dezelve uit de Hudfons-Baay medegebragt, alwaar zy *Coparacoch* geheten worden. Hun Aas bestaat in witte Patryzen en andere Vogelen. Zy zyn, naar myns Vrinds berigt, zo onvertfaagd, dat zy zig zeer naby eenen met zyn Snaphaan loerenden Jaager begieven, en menigmaal een van hem gedooide Patrys, eer hy deeze zyne Buit opgreepen heeft, wegvoeren. Zo veel ik weet, is deeze Vogel nog niet befchreeven of afgebeeld.

P L A A T XX.

De zwart gekapte Mees (20).

Deeze is ongeveer zo groot als een Putter. De Bek is zwart. Een breede zwarte Streep bedekt den Nek en het agterfte van den Kop, maakende dat het Vogeltje zig als gekapt vertoont. Buitendien is het voorfte deel van den Kop, en de geheele onderfte Vlake des Lighaams, geel; de Rug, Wieken en Staart, vuil groen. Zy onthouden zig in de Boffchen en Schaduwagtige Streeken der onbewoonde deelen van Karolina.

De in 't Water groeiende Tupelo-Boom (*).

Deeze Boom heeft een Stam, die, inzonderheid om laag, dik is, en wordt zeer hoog. De Bladen zyn breed, en onregelmatig uitgefneeden. Aan de zyden der Takken fchiet hy zyne Bloemen, die op Steelen ftaan van ongeveer drie Duimen lang, en famengefteld zyn uit verfcheide kleine, smalle, groenagtige Blaadjes, welke op de onrype Eyvormige Vrugt zitten. De Bloemkelk, daar onder, verdeelt zig in vier deelen. Wanneer de Vrugt volgroeid is, dan komt zy in grootte, gedaante en Kleur, naby aan eene kleine Spaanfche Olyf, en in dezelve fteekt een harde gestreepte Steen. Het Hout is wit, week en Spongiefus. De Wortels hebben zulks nog meer, zo dat die byna met het Pantoffel-Hout overeenkomen, en ook in Karolina, even als hetzelfde, tot het digt ftoppen van Fleffchen en gedroogde Kalbaffen gebruikt worden. Altoos groeijen deeze Boomen in vogtige Gronden, en gemeenlyk op de Ondiepten der Rivieren en Meiren.

P L A A T XXI.

De Whip-Poor-Will of kleine Geitmelker (21).

Deeze Vogel komt in Gefalte, Kleur en hoedanigheden, den genen zeer naby, die in Engeland de Nagt-Havik of-Valk (*Night-Hawk*) en Geitmelker geheten wordt:

(20) *Parus Cucullo nigro.* CATESB. *Car.* I. T. 60.
(*) *Arbor in Aqua nascens, Foliis latis acuminatis & dentatis, fructu Elæagni majore.* CATESB. *Car.* I. T. 60.

(21) *Caprimulgus minor Americanus.* EDW. *Av.* II. T. 63. CATESB. *Car.* I. T. 16. KALM. *Itin.* III. p. 93. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 118. Sp. 1. *Syst. Nat.* X. Gen. 102. Sp. 1. *Nat. Hist.* I. D. V. STUK, bl. 615.

wordt: uitgenomen, dat hy 't een en ander byzonder Kenmerk heeft en een derde-deel kleiner is. In Virginie geeft men hem den naam van *Whip-poor-will*, wegens zyn geschreeuw, dat byna overeenkomstig is in klank met deeze woorden. De Afbeelding stelt hem in zyne natuurlyke grootte voor.

De Bek is taamelyk klein en zwart van Kleur, doch heeft een zeer wyde gaaping doordien zig deszelfs hoeken tot onder de Oogen, en verder agterwaards uitstrekken. Op zyde is de Kop, rondom de Oogen, helder bruin naar 't Aschgrauwe trekkende. Aan de Keel heeft hy eene halfmaanswyze witte Vlak, wier Punten opwaards, naar de Ooren, gekeerd zyn. Het bovenste deel van den Kop en Hals, de Rug, de bovenste Dekveders van de Wieken en Staart, zyn donker bruin, overdwers gestreept, en met wat helderer Vlakken besprengd: ook komt daar nog iets Aschkleurigs by, 't welk zig onregelmatig mede daar onder mengelt. Van den Bek strekken zig, over de Oogen heen, tot aan de zyden van den Hals, ettelyke schoon Oranjekleurige, en aan de bovenste Dekveders der Wieken vertoonen zig eenige zeer kennelyke lichtbruine Vlakken. De Slagpennen zyn donker of veeleer zwart. Door de vyf eersten loopt een witte Vlak, welke zig zo wel aan de Baarden als aan de Schaft vertoont, de buitenste Baard en Schaft der buitenste Slagpen uitgezonderd, en deeze Vlak is zo wel aan de buiten- als binnenzyde der Wiek zichtbaar. De binnenste Dekveders der Wieken zyn wit, en hebben tevens eene Oranjekleurige donker overdwers gestreepte Vlak. Het onderste deel der witte Vlak aan de Keel, is ook wat Oranjekleurig. De Pooten en Voeten zyn zeer klein, tot onder de Knie eenigermate met Vederen begroeid en Vleeschkleurig. De buitenste en middelste Vinger zyn, door middel van een Vlies, een weinig te samen gevoegd, en die beide middelste Klaauwen zyn inwaards gekarteld. In de Vederen van den Staart is, dicht aan de Enden, wederzyds, een witte Vlak (*).

Deezen Vogel heb ik den Heer MARCUS CATESBY te danken. Hy kwam uit Virginie, en te gelyk met hem een ander, welke de eigenste Kenmerken hadt, doch donkerer was, en dien ik voor het Wyfje houde. Tot verklaaring van de beschryving zal ik hier een Brief byvoegen, dien de Heer CATESBY met deeze Vogelen uit Amerika bekomen heeft. „ Omtrent het midden van April komen zy naar Virginie „ en van deezen tyd af hoort men ze alle Nagten, tot aan het end van Juny. Zy „ beginnen met de Avondchemering en laten zig hooren tot dat de Dag aanbreekt, „ doch onthouden zig voornaamelyk menigvuldig in de bovenste of Westelyke deelen des Lands. In de Zuidelyke deelen heb ik 'er nooit een gehoord, maar in 't „ Gebergte beginnen zy in de Mey-maand, ettelyke Minuuten na der Zonne Ondergang, allen te gelyk, en maaken den geheelen Nagt door een luid en helder „ klinkend geschreeuw, 't welk nog bovendien door den wedergalm der Bergen dermaate vermeerderd wordt, dat ik by myn eerste verblyf aldaar naauwlyks daar van „ kon slaapen. Over dag laten zy zig zelden zien. De Indiaanen beelden zig in, „ dat deeze Vogels de Zielen zyn van hunne Voorouders, welken de Engelschen weleer dood geslagen hebben: want voor dat Bloedbad, zeggen zy, hadden zig deeze Vogels nimmer in hun Land vertoond. Veele Luiden houden ze voor boden van aanstaande Ongelukken. Naar men my berigt, leggen zy twee donker groene zwart gevlakte Eijeren op de opene Voetpaden, zonder dat men iets, 't welk naar een Nest gelykt, daar by gewaar wordt. Zy zitten 'er op te broeden, zonder zig te verroeren, latende den Voetganger zeer naby komen eer zy daar van opvliegen”.

PLAAT

(*) Niettegenstaande een dergelyke Vogel reeds in 't I. Deel deezer Verzameling, op Plaat XVI., onder de van den Heer CATESBY uitgegeven Vogelen, was me-

gedeeeld; hebben wy doch deezen, zo als hy van den Heer EDWARDS afgebeeld en beschreeven is, hier ook willen invoegen.

P L A A T XXII.

De Geelagtige Dennen-Mees (22).

Deeze is weinig meer dan een Loot zwaar. Zy heeft den Bek zwart, en het bovenste gedeelte des Lighaams, van den Bek tot aan den Staart, geelagtig groen; den Hals en de Borst geel; den Buik, naar den Staart toe, bleek; de Wieken bruin met eenige witte Vlakken. De Staart is insgelyks bruin, uitgezonderd de twee buitenste Vederen, welke half wit zyn, en de Voeten vuil zwart. Het Wyfje is over 't geheel bruin. Zy klauteren rondom de Boomen, inzonderheid de Pyn- en Dennen, daar zy allerley Ongediert uit haalen, 't welk hun tot Voedzel dient. Met de meeste andere Boomkruipers en Meezen leeven zy, by kleine scholen, in gezelschap, en derhalve ziet men ze gemeenlyk in de Winter op Boomen, welke de Bladen vallen laten.

Mondhout met Laurierbladen (*).

Deeze Boom wordt gemeenlyk zestien Voeten hoog, en de Stam van zes tot agt Duimen dik. De Bladen zyn zeer glad en glanziger groen dan die van den gewoonen Laurierboom, naar welken hy anders, ten aanzien van de gestalte en manier van groeiing, zeer gelykt. In Maart komen, tusschen de Bladen, Aairen uit van twee of drie Duimen lang, welke uit vierbladerige, zeer kleine, witte Bloempjes bestaan, groeiende tegen elkander over en eenen Steel hebbende van een Duim lang. De daar op volgende Vrugten zyn ronde Bessen, bykans zo groot als de Laurierbessen, met eene Purperkleurige Huid overtoogen, en eene Kern bevattende, welke in 't midden van één splyt.

P L A A T XXIII.

De Brasiliaansche Aakster, Toucan genaamd of Pepervreeter (23).

Deeze Vogel is zo groot als een gemeene tamme Duif, en komt in de gestalte des Lighaams taamelyk met een Aakster overeen, doch heeft den Kop grooter, om zyne groote Snebbe zo veel te beter te kunnen draagen. De Staart is eer kort dan lang en bestaat uit Vederen van gelyke langte. De Sneb is, van de hoeken des Beks tot aan de Punt, zes Duimen lang, en heeft, daar zy het hoogste is, wat meer dan twee Duimen, doch digt aan den Kop, van de ééne zyde tot de andere, één Duim dikte. Het bovenste gedeelte is bleek geelagtig groen, maar op zyde heeft het, aan den gehakkelden Rand, een lange Oranjekleurige Streep, in welke donkere of zwarte dwars-Streepen zyn, welke zig door de verdeeling van de Snebbe heen, oogschynelyk, tot in de zyden van de onderste helft uitstrekken. Deeze is ongemeen schoon blaauw, naar den Kop toe bleeker, doch voorwaards donkerer. Ook is de Spits van de geheele Snebbe, ter langte van ongeveer een Duim, schoon rood Scharlaken-kleur. Zy is aan de zyden taamelyk plat, en loopt in 't bovenste gedeelte in eene volkomene Sneede uit; zynde die van het onderste gedeelte niet zo scherp. Aan de Punt kromt zig de Snebbe, gelyk de Afbeelding vertoont, en boven het Gehe-

mel.

(22) *Parus Americanus lutescens*. CATESB. *Carol. I.* T. 61.

(*) *Ligustrum Lauri folio, fructu violaceo*. CATESB. *Carol. I.* T. 61.

(23) *Pica Brasiliensis*. EDW. *Av. II.* T. 64. Tuca-

na Brasiliensis *Guttura albo*. BRISS. *Av. IV.* p. 413. *Picus Americanus*. HERN. *Mexic.* 697. *Xochitenacatl* *tertia*. RAJ. *Av.* 178. *Ramphastos Piscivorus*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 46. Sp. 4. *Aracari*. *Syst. Nat.* XII. Gen. 45. Sp. 4. *Nat. Hist.* IV. St. bl. 278.

melte heeft zy een groote holte. De Neusgaten vertoonen zig niet, doordien zy, in het bovenste gedeelte van de Snebbe, regt in de Lyn, die tusschen de Sneb en het Voorhoofd doorgaat, zeer dicht by elkander staan. De Oogen zyn donker Kaneelkleur, en in 't ronde met eene kaale groenagtig geele Huid omgeven, in welke afgebrokene Rimpels en Plooijen om het Oog loopen. Deeze Huid strekt zig tot aan de Snebbe uit, wier Grondstuk omringd wordt door eene smalle zwarte Streep. Het bovenste gedeelte van den Kop en Hals, de Rug, Wieken, het Lyf, de Schenkels en Staart, zyn zwart; doch de Wieken alleen speelen met eenen glans van verschietende Kleuren. De zydelyke deelen van den Kop, de Keel en Borst, zyn wit, of veeleer Roomkleur. Tusschen het witte van de Borst en het zwarte des Lighaams is eene schoon roode halfmaanswyze Streek, wier Punten opwaards naar de Zyden toe gerigt zyn, en welke, zo wel van boven als van onderen, in de Kleur verdwynt waar zy tegen aan sloot. De Stuit of Dekveders, aan het bovenste deel van den Staart, zyn wit. De Veders boven het Fondament, en de onderste Dekveders van den Staart, zyn bleekrood: de Pooten, Voeten en Klaauwen, helder blaauw of Violetkleur. In 't zitten houdt hy, aan ieder Voet, twee Vingeren voorwaards en twee agterwaards.

Ik heb deezen Vogel, gelukkig, by den Heer CONCANEN, Koninglyk Opper-Regter van Jamaika, levendig aangetroffen, die hem van daar met zig naar Engeland gebragt hadt, doch hy was eigentlyk uit een gedeelte van 't Vaste Land der Spaansche Westindiën gekomen. De beschryvingen en afbeeldingen, welken wy van deeze Vogels hebben, brengen my tot de gedagten, dat 'er meer Soorten van dezelve zyn: doordien die grootelyks van elkander verschillen. Ook heb ik 'er, in de Naturaliën-Kabinetten, verschillende Snebben van gezien; zynde eenigen wel twee Duim langer dan deeze, anderen, in tegendeel, veel korter: ook eenigen anders getekend en sommigen glanzig zwart. Terwyl ook niemand der genen, die deezen Vogel beschryven, hem voorgeeven levendig gezien te hebben, en de meeste Berigten, ons daar van toegekomen, uit andere Geschiedschriften en Reisbeschryvingen ontleend zyn: daar ik gelegenheid heb gehad, om hem nog levendig en gezond af te tekenen, als ook na zynen dood naauwkeurig te onderzoeken: zo hope ik dat deeze Afbeelding en beschryving, tot welke niets van anderen ontleend is, myne Landsgenooten daartoe zal dienen, dat hy hun beter bekend mag worden, en dat zy 'er dus een volkomener denkbeeld van mogen maaken, dan zy tot dus verre daar van gehad hebben. Na 't sterven van deezen Vogel verschooten de Kleuren aan de Snebbe t'eenemaal en de kaale Huid om 't Oog wierdt zwart (*).

P L A A T XXIV.

De geelkeelige Amerikaansche Mees (24).

Zy weegt omtrent derdhalf Drachme. De Bek is zwart, zo wel als 't voorste van den Kop, doch dezelve heeft wederzyds, dicht aan het bovenste van den Bek, twee geele Vlakken. De Keel is glanzig geel, met eene zwarte Streep aan ieder zyde gezoomd. De Rug en het agterste van den Kop is graauw. De Wieken zyn meer donker graauw, en trekken naar het bruine, doch eenigen van derzelver Dekvederen zyn met wit gezoomd. Het onderste des Lighaams is wit en heeft aan ieder zyde, by de Wieken, zwarte Vlakken. De Staart is zwart en wit. De Pooten zyn bruin, en

(*) [Men ziet naauwlyks Toukans zonder verschil van Kleuren. Ik heb Bekken, die byna geheel rood zyn, van zes Duim lang. In de opgezette, die ik gezien heb, is de Bek meestal bleek of geelagtig. In dit Jaar 1772 is hier te Amsterdam een levende Vo-

gel van dit Geslagt, waar in ik onder anderen heb waargenomen, dat hy gelyk een Aakster huppelt.]

(24) *Parus Americanus Guttur luteo.* CATESB. *Car.* I. T. 62.

en hebben, gelyk in de Boomkruipertjes, zeer lange Klaauwen, welke hun ten uitersten dienstig zyn, wanneer zy op de Boomen de Insekten opzoeken, die hun tot Aas verstreken. Het Wyfje heeft niets geels noch zwarts. Zy zyn in Karolina zeer gemeen.

De Abornboom met roode Bloemen (*).

Deeze Boomen wassen zeer hoog, doch hebben zelden een zeer dikken Stam. Eer zig nog in February de Bladen vertoonen, openen zig derzelver kleine roode Bloemen, en bloeijen dan drie Weeken lang; waar op de Vruchten volgen, die rood zyn, en benevens de Bloemen zes Weeken lang duuren: zo dat zy eer dan andere Boomen de Boffchen in Karolina versieren. Ons Klimaat, hier in Engeland, verdraagen zy zo wel als het hunne; gelyk dit in den Hof van den Heer BACON, te Hoxton, aan verscheide zodanige Boomen, welke zeer groot zyn, gezien kan worden.

*****

P L A A T XXV.

De Groenspecht met den Aschgrauwen Kop (25).

Deeze Vogel is byna zo groot als de Groenspecht, dien wy in Engeland hebben, welke wat kleiner dan de Aakster is. Hy heeft eene regte zeer spitse Snebbe, van even de zelfde gestalte als in de andere Spechten, en donker Aschgrauw gekleurd; doch het onderste gedeelte heeft aan zyn Grondstuk, en rondom de hoeken van den Bek, iets helder Oranjekleurigs. De Neusgaten zyn met styve zwarte Borstelhaaren bezet, die over dezelve voorwaards gekeerd staan, doch het zwarte trekt zig, wederzyds, van den Bek naar de Oogen terug. Van het Grondstuk der onderste Snebbe loopt, aan ieder zyde, een zwarte Streep terugwaards beneden naar de Keel toe, die witagtig is tusschen deeze Streepen. De Kop, Hals, Borst, het Lyf en de Schenkels, zyn blaauwagtig graauw of Aschkleurig. Aan den Kop en boven aan den Hals is deeze Kleur zuiverer dan aan de onderste Vlake, alwaar dezelve van de Keel af, geheel voortgaande, vermengd is met eenig groen. Het bovenste deel van de Rug is schoon blaauwagtig groen, doch naar de Stuit toe wordt dezelve bykans volkomen geel. De Dekveders van de Wieken, en de naast aan 't Lyf staande Slagpennen, zyn geelagtig groen, maar hebben de binnenste Baarden overdwars wat donker gestreept. De grootste Slagpennen, en een gedeelte der op dezelve leggende Dekvederen, zyn donker bruin met helder geele Vlakken, welke aan derzelver Rand etelyke ryën uitmaaken. De Staartveders schynen dubbelde Punten te hebben, dewyl haare Baarden, wederzyds, over de gebrokene en afgesleetene Schaft zig uitstrekken: zy zyn donker bruin en nog donkerer overdwars gestreept; aan den Rand groenagtig, in 't midden langst, doch aan de zyden worden zy allengs korter. De Dekvederen van den Staart zyn, zo wel boven als onder, vuil groen. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn zwart, en de langste Vinger is zo groot als de Poot zelve. De Vingers zyn, in ieder Voet, op even de zelfde manier, voorwaards en agterwaards, gericht, als gemeenlyk plaats heeft in de Spechten.

De Ridder TAYLOR WHITE verschaftte my deezen Vogel, die uit Noorwegen was gekomen, en zig daar in van onzen Groenspecht (†) onderscheidt, dat hy boven op den Kop niet zo schoon Scharlakenrood is, maar van vooren, digt aan het Grondstuk

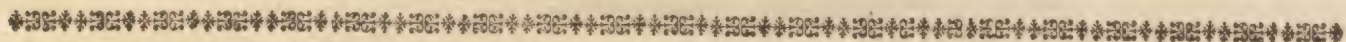
(*) *Acer Virginianum*, Folio majore subtus Argenteo, supra viridi splendente. *PLUK. Almag.* 7. T. 2. f. 2. *Acer* Foliis quinquelobis acuminatis, acute serratis, Petiolis teretibus. *Hort. Ups.* 94. *Acer rubrum*. *LINN. Spec. Plant.* II. p. 1496.

(25) *Picus viridis* Capite cinereo. *EDW. Av.* II. T. 65.

(†) *Picus viridis* Capite coccineo. *LINN. Syst. Nat.* XII. Gen. 59. Sp. 12. *Picus viridis* Authorum. Zie *Nat. Hist.* I. D. IV. St. bladz. 380.

stuk der Snebbe, flegts vier of vyf naauwlyks zichtbaare roode Pukkeltjes heeft. Verder onderscheiden hem ook de beide Vlakken, die van de zyden des Beks wederzyds naar agteren loopen, en de Aschgrauwe Nek, benevens de onderste Vlake des Lighaams, alwaar de andere bleek geelagtig groen is. Voor 't overige komen zy taamelyk met elkander overeen. Doch, dewyl deeze Vogel uit een Noordelyk Land is, zo mag het onderscheid der Kleur misschien veeleer daar van daan komen, dan dat zulks een weezentlyk byzonder verschil tusschen hem en onze Engelsche Groenspecht zou te kennen geeven. De Noorder Landstreeken, naamelyk, brengen geene zo schoon gekleurde Vogelen voort, als die naby den Evenaar leggen. Dus neemen wy ook waar, dat Beeren, Vossen, Haazen en verscheide Vogelen, in regt Noordelyke Landen, graauw en menigmaal ook wit zyn, welke verder van den Pool geheel andere Kleuren hebben: weshalve ik dan ook geloof, dat de Aschgrauwe Kleur van den Kop en van de onderste Vlake des Lighaams, in deezen Vogel, alleenlyk aan zyn Noordelyke verblyfsplaats is toe te schryven.

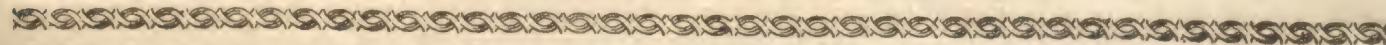
P L A A T XXVI.

De geele Mees van Karolina (26).

Zy is kleiner dan een Winterkoningje. In 't eerste aanzien houdt menze voor gantsch geel, doch, wanneer men haar naauwkeuriger beschouwt, dan wordt men 'er het volgende in gewaar. Haar Bek is dun; de Kop, de Borst en 't Lyf, zyn helder geel; de Rug is groenagtig geel: de Staart is bruin met iets geelagtigs daar onder gemengd. Het Wyfje is niet zo helder geel als het Mannetje. Zy broeden in Karolina, doch vertrekken met het aankomen van den Winter.

De roode Laurierboom (*).

De Bladen van denzelven komen in gedaante met die van den gemeenen Laurierboom grootelyks overeen, en hebben eene Speceryagtige Reuk. De rype Bessen zyn blaauw en groeijen met haar tweeën of ook dikwils met haar drieën by elkander, op Steeltjes van twee tot drie Duimen lang, die, gelykerwys de Kelk der Vrucht, welke aan den rand gehakkeld is, rood zyn. Deeze Boomen zyn in Virginie niet gemeen, uitgenomen in eenige aan de Zee leggende plaatsen. In Karolina ziet menze overal, inzonderheid in laage Moeraffige Landstreeken. Doorgaans worden het flegts kleine Boomen en Heesters, doch op eenige Eilanden, en byzonderlyk aan de Zee, groeijen zy tot groote en regte Boomen op. Het Hout heeft schoone Aders en levert zeer fraaije Kabinetten uit. Ik heb 'er eenige uitgezogte Stukken van gezien, welke naar gewaterd Atlas geleecken, en alle ander Hout, dat my ooit voor 't gezigt gekomen is, in schoonheid overtroffen.

P L A A T XXVII.

De Zilverlakensche Chineesche Faisant-Haan met zyne Hen (27).

De Haan is aanmerkelyk grooter dan onze gewoone Faisanten Haan, doch gelykt in gestalte veel naar denzelven. Zyn Bek vertoont zig als die van onze Hoenderen, zyn-

(26) *Parus luteus*. CATESB. *Carol. I. T.* 63. An *Motacilla Trochilus*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 114. Sp. 49.
(*) *Laurus Carolinensis*, *Foliis acuminatis*, *Baccis caeruleis*, *pediculis longis rubris insidentibus*. CATESB. *Carol. I. T.* 63.

(27) *Phasianus Sinenfis albus e nigro caeruleus*. EDW. *Av. II. T.* 66. ALB. *Av. III. T.* 37. p. 35. BRISS. *Av. I. p.* 276. *Phasianus nycthemerus*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 101. Sp. 6. *Syst. Nat.* X. Gen. 90. Sp. 5. *Nat. Hist.* I. D. V. STUK, bl. 389.

zynde geel van Kleur, doch naar de Punt toe donker. De Oogen zyn ook geel maar taamelyk breed; zy staan in eene schoon Scharlakenroode Plek, welke geene Vederen heeft, maar dunnetjes met Haair bezet is. Dezelve maakt boven wederzyds een Hoornje; eindigt agterwaards in eene Punt, en verlangt zig nederwaards met Lappen, als de Lellen van een Haan. Het bovenste deel des Kops is van den Bek terugwaards bedekt met lange zwarte Vederen, welke in 't purperkleurige speelen en agter in de Nek nederhangen. De zyden van den Kop, het bovenste van den Hals, de Rug, Wieken en Staart, zyn gedekt met witte Vederen, hebbende ieder drie of vier fyne zwarte Streken, van welken altoos de eene binnen de andere rond getrokken is, en die evenwydig loopen aan den buitensten rand der Vederen, gelyk in de Afbeelding is aangetoond. De groote Slagpennen, evenwel, en de buitenste Staartvederen, zyn hier van uitgezonderd, als welke scheef loopende zwarte Strepen hebben, die insgelyks in de Afbeelding uitgedrukt zyn. De twee bovenste Staartveders zyn wit. De onderste Vlake des Lighaams is, van den Bek af tot aan de Dekveders onder den Staart, zwart, en speelt tevens in het purperkleurige. Boven aan den Hals is deeze Vlake smal, doch wordt, naar de Borst en het Lyf toe, langs hoe breeder. De Pooten en Voeten zyn schoon Scharlakenrood; ook heeft hy Sporen gelyk een gemeene Haan, welke wit van Kleur zyn.

De Hen is wat kleiner: haar Bek ziet bruinagtig geel, zo wel als de Oogen, die ook in een roode Plek van de naakte Huid, doch welke niet zo groot als in den Haan is, staan. De kruin des Kops is gedekt met donker bruine Vederen, welke agterwaards wat afhangen. De Keel en de zyden van den Kop, onder de roode Plek, zyn witagtig. De geheele Hals, de Borst, Rug, Wieken en de middelste Vederen van den Staart, voeren eene roodagtige bruine Kleur, uitgezonderd de groote Slagpennen, die in het donkere vallen; die, welke naast aan 't Lyf zitten, zyn zwart gesprenkeld: de Buikveders en die aan de zyden van den Staart, zyn vuil wit, en overdwars, doch op eene wat ongeregelde manier, donker of zwart gevlakt. De Pooten en Voeten zyn rood, gelyk in den Haan, doch niet zo helder en hebben geene Sporen.

Deeze zonderlinge Vogels zyn eenige Jaaren lang, door den Heer HANS SLOANE, by zyn Huis te Londen, onderhouden, alwaar zy ook Eijeren gelegd en die uitgebroed hebben. Den Haan heeft ALBIN in zyne Vogel-Historie, in 't Derde Deel, bladz. 35, afgebeeld en beschreeven; doch dewyl ik zo wel de afbeelding als de beschryving verbeterd, en ook de Hen daar by gevoegd heb, welke in zyn Werk ontbreekt; zo hope ik dat de Liefhebbers mynen arbeid niet overtollig zullen agten. ALBIN heeft den Staart veel te kort gemaakt; ook is de roode Plek, rondom het Oog, niet naauwkeurig van hem afgetekend. Van de aardige en zonderlinge Tekeningen der witte Vederen heeft hy insgelyks geen gewag gemaakt, noch dezelve aangetoond, en de Sporen zyn door hem weg gelaten. Waarschynlyk zal hy dezen Vogel slegts in den Tuin rond loopende gezien, en dus op staande voet zyne Tekening aldaar naar denzelven gemaakt hebben; weshalve hy geene zo goede gelegenheid gehad heeft om het wel te volbrengen, als ik. Want deeze Vogels behoorden mynen vriendelyken begunstiger, in wiens Wooning ik dikwils kwam, en dus verscheide maalen gelegenheid had, om myne Tekening te verbeteren; doordien ik derzelve ook de allergeeringste Lighaamsdeelen, zo wel in 't leven als na de dood, ten naauwkeurigste onderzoeken kon.

P L A A T XXVIII.

De Amerikaanfche Vink-Mees (28).

Deeze weegt wat minder dan een half Loot. Het bovenfte gedeelte van den Bek is bruin, het onderfte geel. De Kop is blaauw. Boven en onder ieder Oog heeft zy een witte Vlak. Het bovenfte van de Rug is geelagtig groen. Het overige van het bovenfte des Lighaams, de Wieken en Staart, zyn donker blaauw. De Veders aan de Schouderen hebben ettelyke witte Vlakken. De Keel is geel, de Borft donkerer geel en tuffchen beiden heerscht een donker blaauwe Streek. De Buik is wit, en aan de Borft zyn ettelyke Vlakken rood gestreept. De Voeten zyn donker geel. Aan het Wyfje zyn de gedagte Veders zwart en bruin. Deeze Vogeltjes klimmen al kruipende rondom de Stammen van groote Boomen, daar zy zig voeden met Infekten, welke zig in de barften van de Schors verzamelen. Den geheelen Winter houden zy hun verblyf in Karolina.

Een Heester met Klokswyze witte Bloemen en dikke vierzydige Vrugten (*).

De Stam van deezen Heester is dun en menigmaal komen uit eenen Wortel twee of drie Stammen, die gemeenlyk tien Voeten hoog worden. De Bladen gelyken naar die der Peereboomen. In February en Maart groeijen aan de zyden der Takken witte Klokswyze Bloemen, die tot twee en drie, aan Steeltjes van een Duim lang, by elkander hangen. Uit het midden van de Bloem komen vier Meeldraadjes, benevens een roode Styl, welke een halven Duim voorby dezelve uitsteekt. Op de Bloemen volgen langwerpige vierzydige Zaadhuisjes, die in een Punt uitloopen.

P L A A T XXIX.

De Chineefche Paauw-Faifant (29).

Deeze Vogel overtreft in grootte den gewoonen Faifant, en, fchoon men hem insgelyks dien naam geeft, houd ik hem doch voor geene Soort van Faifanten. Zyn Staart, naamelyk, beftaat uit platte Veders, die aan 't End niet spits zyn, en zig naar hetzelfde toe ook niet nederwaards ombuigen, noch aan haare onderfte zyde, wegens den gekromden Baard, hol worden: maar zy zyn aan 't End plat en rond, en in het loopen buigt zig de Staart niet zodanig, dat zy eenen boog maakt als in de Faifanten; gelyk aan de overigen, die in dit Werk befchreeven worden, is te zien. Offchoon, nu, deeze Vogel ook wat donker is van Kleur, mag men hem wel een der grootfte fchoonheden van de Natuur heeten. Men zou zyn Pluimacie zelfs met een Sabel-Vel, dat met glinfterende Juweelen, van verfcheide Kleuren, bezet ware, vergelyken kunnen.

De Bek is wat donker, doch in 't bovenfte gedeelte, van de Neusgaten af tot aan de Punt toe, rood. De Oogen zyn geel, en tuffchen dezelve en den Bek heeft hy eene geele vederlooze Vlak, die bezet is met zwarte Haairtjes; zynde de Zyden, tot wat verder dan de Oogen, witagtig. Boven op den Kop heeft hy donkerbruine Veders,

(28) Parus Fringillago. CATESB. Carol. I. T. 64. Ficedula Carolinenfis cinerea. BRISS. Av. III. p. 522. Parus Americanus. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 116. Sp. 4. Syst. Nat. X. Gen. 100. Sp. 3. Nat. Hist. 1. D. V. STUK, bladz. 595.

(*) Frutex Padi foliis non ferratis, Floribus mono-

petalis albis, campaniformibus, Fructu crasso tetragono. CATESB. Carol. I. T. 64.

(29) Phasianus Pavonicus Chinenfis. EDW. Av. II. T. 67. BRISS. Av. I. p. 291. Pavo bicalcaratus. Syst. Nat. XII. Gen. 98. Sp. 2. Syst. Nat. X. Gen. 87. Sp. 2. Nat. Hist. 1. D. V. STUK, bladz. 334.

ders, welke opwaards staan, met de Punten voorwaards geboogen. Aan den Hals is hy glanzig bruin, en heeft donkerbruine dwars-Streepen. Het bovenste gedeelte van de Rug is, benevens alle de Vederen der Wieken, de groote Slagpennen uitgezonderd, donker bruin, doch aan 't end heeft ieder Veder eene keurlyk glinsterende, ronde, purperkleurige Vlak, welke in het blaauwe, groene, Goud en Koperkleurige speelt. Deeze Vlakken zyn zwart gerand en ieder Veder is tevens nog aan 't End schoon geelagtig bruin. De ruimte, tusschen de Vlakken der Wieken en de Rug, is aardig licht bruin gesprenkeld. De grootste Slagpennen zyn geheel donker bruin of zwart. De Borst, het Lyf en de Schenkels, zyn donker bruin met zwarte Vlakken over-dwars. Het onderste deel van de Rug en de Dekveders van den Staart zyn bruin, en tevens schoon helder bruin gesprenkeld. De Staartveders zyn taame-lyk donker bruin, en insgelyks fyn licht bruin gesprenkeld: in 't midden vallen zy langst, doch naar de zyden worden zy allengs korter. Ieder Staartveder heeft, naar het End toe, twee schoone Oogen, waar van ieder aan een zyde van de Schaft geplaatst is, zo dat zy by paaren staan, spelende ook met niet minder schoone Kleuren, dan die op de Rug en Wieken. Zy hebben een zwarten Rand, die wederom van een anderen, welke donker Oranjekleurig is, omzoomd wordt. Aan de onderste zyde van den Staart, alwaar dezelve een donkere Kleur heeft, zyn deeze Vlakken niet duidelyk zichtbaar. De Pooten en Voeten zyn van gestalte als in de Hoenders, hebbende eene vuil bruine of zwarte Kleur. Hy heeft aan ieder Poot twee Sporen, waar van de eene, die de grootste is, in 't midden van de Poot, de andere wat laager staat. Dit is ongemeen zeldzaam en merkwaardiger dan alle zyne schoonheid.

Toen ik deezen Vogel aftekende, was hy in bezitting van een Doktor der Geneeskunde te Londen, genaamd J. MONRO, een zeer hoflyk Heer, die my veele beleefdheden beweezen heeft. Naderhand werdt hy aan den Lord ORFORD vereerd, en is nog werkelyk in deszelfs Woonplaats, by de Koninglyke Schatkamer, in 't leven.

Het Bloemgewas, dat hier tot versiering van de Plaat bygevoegd is, en zeer dikwils voorkomt in Sineesche Tekeningen, wordt de *Chineesche Roos* geheten. Ik heb het naar de Natuur afgebeeld. De Bloem breidt zig meer dan eene Roos uit, en is schoon Roozerood, doch in 't midden geel of Goudkleurig. De groene Bladen zyn styf, vast en glad, gelyk die van altoos groen blyvende Gewassen. Deezen, zo schoon bloeienden Boom, heeft wylen Lord PETER, een edel Liefhebber van zeldzaame Planten, in zyne Broeihuizen te Thorndonhall in Essex, opgekweekt.

P L A A T XXX.

Het Bloemzuigertje of Kolibrietje (30).

In Karolina is maar ééne Soort van dit slag van Vogeltjes, dewelke zig by Zomer in 't Noordelyk deel van 't Vaste Land, tot aan de Grenzen van Nieuw Engeland toe, onthoudt. Deszelfs Lighaam is ongeveer zo groot als een Honigby. De zwarte Bek loopt regt uit, en is drie Kwartier Duims lang. De Oogen zyn zwart; het bovenste des Lighaams, benevens de Kop, glanzig groen. De geheele Hals is versierd met Vederen, welke gelyk de Vischschubben op elkander leggen en glinsteren als Karmozynrood Emailjeerzel. De Buik is donker wit. De Wieken zyn van eene zonderlinge figuur, gelykende naar de Kling van een Turksen Zabel. De Staart is Koperkleur, uitgenomen de bovenste Veder, welke groen is. De Pooten zyn zeer kort

(30) *Mellivora Avis Carolinensis*. CATESB. *Car.* I. T. 65. *Mellisuga Carolinensis Guttare rubro*. BRISS. *Av.* III. p. 716. T. 36. f. 5, 6. *Tominio Mariana virefcens Guttare flammeo*. PETIV. *Gaz.* T. 3. f. 8.

Trochilus Colubris. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 66. Sp. 12. *Syst. Nat.* X. Gen. 60. Sp. 6. *Nat. Hist.* I. D. IV. STRUK, *blad.* 439.

kort en zwart. Het zoekt zyn Voedzel als de Byën in de Bloemen, doordien zyne Tong een Pypje is, waar mede het uit dezelve haar Honigfap inzuigt. Door de gezwinde beweeging van zyne Wieken zweeft het zodanig in de Lugt, dat het geheel zonder beweeging fchynt te zyn. Zy vliegen van de eene Bloem naar de andere, gelyk de Hommelbyën, en ik heb niet befpeurd of vernomen, dat zy eenig Infekt of iets anders, dan die Honig, tot hun Aas gebruiken. In Karolina broeden zy en vertrekken tegen 't aankomen van de Winter.

't Geen LERIUS en THEVENOT van hun Gezang verhaalen, is even zo waar, als dat men van 't Gezang der Zwaanen vertelt. Daar wordt, naamelyk, geen ander Geluid van hun gehoord, dan *Scrip, Scrip*, gelyk MARCGRAAF met meer waarheid berigt. HERNANDEZ zoekt ook zyne Lezers wys te maaken, dat het geen Fabel zy, dat zy den geheelen Winter in diepe Slaap doorbrengen. Ik heb deeze Vogel-tjes, het geheele Jaar door, op 't Eiland San Domingo en in verfcheide andere Land-ftreken, tuffchen de Keerkringen, gezien; doordien men aldaar een geduurige verwiffeling van zodanige Bloemen, als waar van zy leeven, heeft.

Trompetboom met Scharlakenroode Bloemen en Effen-Bladeren (*).

Dit Gewas kruipt taamelyk hoog langs de Boomen op, en dikwils ziet men de geknotte Stammen van hooge Boomen geheel daar mede bedekt. De Bladen, die het heeft, zyn Vinswyze famengefteld uit verfcheide gehakkelde Blaadjes, die paar aan paar aan eene Ribbe groeijen. In Mey, Juny, July en Auguftus, draagen zy troffen van roode Bloemen, welke eenigermate naar de Vingerhoedbloemen gelyken. Ieder Bloem beftaat uit een geheel Stuk, dat van eene Trompetagtige gedaante is, in 't midden dik, en zig aan 't End verdeelt in vyf omkrullende lappen. De Kelk, daar deeze Bloem uit voortkomt, is van langwerpige figuur en roodagtig, geevende eenen Styl of Stamper uit, die midden door de Bloem heen gaat. In Auguftus komen de Peulen of Zaadhuisjes te voorschyn, welke, ryp geworden, de langte van agt Duimen hebben. Zy zyn aan beide Enden smal en verdeelen zig, van boven tot beneden, in twee gelyke deelen, waar door zy veele platte gewiekte Zaaden vallen laaten. De Kolibrietjes beminnen het fap van deeze Bloemen, en, wanneer zy 'er te diep in kruipen, heeft men dikwils gelegenheid om ze levendig te vangen.

P L A A T XXXI.

De Goudlakenfe Faisant uit China (31).

Deeze Vogel is wat kleiner dan onze Engelsche Faisant, doch anders gelykt hy 'er taamelyk naar; hoewel zyne Staart, zo ik meen, naar evenredigheid langer is, hebbende de middelste Veder, daar van, de langte van drie-en-twintig Duim. ALBIN heeft hem reeds, in zyne Vogel-Hiftorie, in 't Derde Deel, bladz. 34, onder den naam van Roode Faisant befchreeven; doch alzo hy ongemeen kakelbont is door eene mengeling van de allerpragtigfte Kleuren, die men zig voorftellen kan, heb ik geoordeeld dat myne benaaming gepaster zy. Dewyl ook de Afbeelding, welke ALBIN van deezen Vogel heeft gegeven, ver afwykt van de Natuur, zo wil ik zyne gebreken in de myne tragten te verbeteren. Hy heeft den Bek en Kop naar evenredigheid veel te groot gemaakt: de Wiek is te lang en de Staart heeft

naauw-

(*) *Bignonia Fraxini Foliis, coccineo Flore minore.* CATESB. *Car.* I. T. 65. *Gelsemium Hederaceum Indicum.* CORN. *Canad.* T. 103. *Bignonia radicans.* LINN. *Spec. Plant.* II. p. 871.

(31) *Phasianus varius Coloribus splendidus.* EDW. *Av.*

T. 63. *Phasianus Aureus Sinensis.* BRISS. *Av.* I. p. 271. *Phasianus ruber e China.* ALB. *Av.* III. p. 34. T. 36. *Phasianus pictus.* LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 101. Sp. 5. *Syst. Nat.* X. Gen. 90. Sp. 4. *Natuurl. Hift.* I. D. V. Stuk, bladz. 308.

naauwlyks de helft van haare langte. Bovendien zyn nog veele Byzonderheden door hem voorbygegaan, welke ik, zo wel in myne Afbeelding als beschryving, zal bybrengen.

De Bek van deezen Vogel is helder geel, en wordt naar de Punt toe wat donkerer; de Oogen hebben eenen helder geelen Ring: de zyden van den Kop zyn onder de Oogen Vleefchkleurig en kaal, of zeer dun met Vederen bezet. De Kruin van den Kop is bedekt met fchoone helder geele of Goudkleurige Vederen, welken hy menigmaal overend zet als een Kuif, doch dikwils ook in de Nek laat nederzakken. Het bovenfte van den Hals is met Oranjekleurige Vederen bedekt, en getekend met zwarte dwarsstreepen. Deeze Veders kunnen zy op de zelfde manier over-end zetten, als onze Haanen, wanneer zy met elkander vegten, gewoon zyn te doen. Het onderfte van den Hals en het bovenfte van de Rug, is bezet met fchoone donkergroene Vederen, die eenen Goudglans en aan de Punten zwarte dwarsstreepen hebben. Wanneer zig de Vogel beweegt, hebben deeze Veders een andere beweeging dan de overigen, doordien zy wat over de Rug heen vallen en aan de zyden over elkander fchuiven. Het overige van de Rug is, tot aan de Staart toe, fchoon Goudgeel, en by het Gewricht van de Wiek, als ook by de Dekvederen van de Staart, met eenige weinige rood Scharlakenfe Vederen gemengeld. De zwaarfte of grootfte Slagpennen zyn donker of zwart, en aan de baarden bruingeel gevlaakt: de middelste donkerrood met zwarte Vlakken, en eenigen der kleinften, die digft aan de Rug ftaan, van eene by uitstek fchoone Hemelfchblauwe Kleur. Aan de binnenzyde zyn alle Slagpennen donker, en alle Dekveders van eene donkerroodagtige Kleur: doch de eerfte ry, welke de Slagpennen onmiddelyk bedekt, is wat geelagtiger, en overdwars zwart gestreept. De onderfte zyde des Vogels is, van den Bek tot aan de Staart, fchoon rood of Scharlakenkleur: de Schenkels zyn Tegelrood. De Staart heeft eene mengeling van zwart en roodagtig bruin; de twee middelste Veders zyn zwart, met eenige ronde, benevens ettelyke onregelmaatige bruine Vlakken: terwyl de Zyd Veders fchuins zwart en bruin gestreept zyn, gelyk de Afbeelding vertoont. Boven de groote Staartpennen fteeken eenige lange en fmalle Scharlakenkleurige Vederen, met geelagtige Schaften, uit, welke byna de halve langte van de Staart hebben. Ik heb de Staartvederen yler en meer van elkander afgezonderd voorgelteld, dan de Vogel dezelve gemeenlyk draagt, ten einde ik derzelver verfchillende Tekening zo veel te beter mogt kunnen vertoonen. De Pooten en Voeten gelyken naar die der Hoenderen, doch zyn wat dunner, van Kleur geel en hebben korte geele Sporen.

Dergelyke Vogels zyn ons, federt eenige Jaaren, dikwils uit China toegebragt. Ik heb verfcheidene derzelven by onzen Adel, als ook by eenige andere Liefhebbers, gezien, en de Gemaal van Sir J. HEATHCOTE heeft 'er my eenen, die kort te vooren gestorven was, vereerd; waar door ik in staat gefteld ben geworden, om een naauwkeuriger Afbeelding van denzelven te maaken, dan het my anders wel doenlyk geweest zou zyn, die te leveren, en naauwkeuriger tevens, dan dezelve van anderen uitgegeven was. Deeze Vogels zyn taamelyk fterk van natuur, en verdraagen ons Klimaat zeer wel; ja, indien men ze met hunne Hennen tot ons overbragt, zou men ze, zonder veel moeite, kunnen aanfokken. De Haan, welken de tegenwoordige Afbeelding voorftelt, is nog werkelyk by den Heer HANS SLOANE in Leven, en, zo ik het wel onthouden heb, heeft zyn Ed. denzelven reeds vyftien Jaaren gehad.

P L A A T XXXII.

De Zwartgekruinde Vliegenvanger (32).

Deeze Vogel is byna zo groot, of ook wat grooter dan een Leeurik. De Kruin des Kops is zwart; de bovenste Vlake des Lighaams, der Wieken en der Staart, donkerbruin; zynde de Staart in 't byzonder byna geheel zwart. Hy heeft den Hals, de Borst en Buik, wat helderer bruin. Van agteren komen, onder de Staart, eenige vuilroode Vedertjes te voorschyn. Op hooge Boomen ziet men deezen Vogel niet, maar hy onthoudt zig in Boffchen en Struwellen, aazende op Insekten. Zyn Stem bestaat uit eenereley toon, en komt met het maauwen van een Kat overeen, weshalve hy ook Katten-Vogel geheten wordt. Hy legt een blaauw Ey, en ver trekt 's Winters uit Virginie.

Elsbladerige Amerikaansche Heester met witte Aairswyze geplaatste Bloemen (*).

Deeze Heester groeit op vogtige Plaatsen en dikwils in 't Water, uit het welke hy zig, met veele dunne Steelen, van tien tot veertien Voeten verheft. Zyne wat ruuwe Bladen staan beurtlings tegen elkander over, zynde wat Tandswys uitgesneden, en in figuur de Haagappel-Bladeren niet ongelijk. In July komen, aan de enden der Takken, Aairen voort van vier tot vyf Duim lang, bestaande uit witte Bloemen, die ieder vyf Blaadjes en in 't midden een Bosje van kleine Draadjes hebben. De Bloemen staan dicht by elkander op Steeltjes van een Kwartier Duims lang. Daar volgen kleine Eyvormige spitse Doosjes op, waar in veele ligte Zaadjes vervat zyn. Deeze Plant verdraagt ons Klimaat in de vrye Lugt, en bloeit by den Heer BACON te Hoxton (†).

P L A A T XXXIII.

De Hennen van den Paauw-Faisant uit China en van den Chineeschen Goudlakenssen Faisant (33).

De Vogel, dien de bovenste Afbeelding voorstelt, is ongeveer een derde deel kleiner dan de Paauw-Faisant Haan, die op Plaat XXIX is ver toond; doch hy komt met denzelven, ten aanzien van de Kleur en Vlakken, meer overeen dan andere Vogels van het Faisanten-Geslagt, welken ik ooit gezien heb: hoewel hy veel donkerer is. De Bek is donker of zwart; de Oogkring geel: de Veders zyn aan den geheelen Vogel donkerbruin: hebbende het agterste deel van de Rug, benevens de geheele Staart, donkere en helderbruine Stippen. Alle Dekveders der Wieken en van het bovenste deel der Rugge, als ook de naaft daar aan zynde Slagpennen, hebben, ieder op zig zelf, dicht aan de tip, een ronde donkerblaauwe Vlak; doch de tippen zelf zyn vuil Oranjekleurig of roodagtig bruin. Op ieder van de Staartvederen zyn, naar het end toe, twee donkerblaauwe Vlakken, maar alle deeze Vlakken ontbreekt de heldere Glans, die aan den Haan waar te neemeh is. De Pooten en Voeten zyn donkerblaauw of zwartagtig, zonder Sporen.

De Hen van den bonten Chineeschen Faisant, die op de XXXI. Plaat ver toond is, wordt in de onderste Afbeelding van deeze Plaat voorgesteld, en is zo zeer van haa-

(32) *Muscicapa Vertice nigro.* CATESB. *Carol.* I. T. 66. *Muscicapa fusca, subtus cinerea, Capice nigro, Criffo rubro.* BRISS. *Av.* II. p. 365. *Muscicapa Carolinensis.* LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 113. Sp. 18.

(*) *Alnifolia Americana ferrata, Floribus pentapetalis albis, in spicam dispositis.* PLUK. *Phyt.* Tab. 115. fig. 1. CATESB. *Carol.* I. T. 66. *Clethra.* LINN. *Spec. Plant.* II. p. 566.

(33) *Fœmella Phasiani Pavonici Chinenfis & Phasia-*

ni variis Coloribus splendidi, five Aurei Chinenfis. EDW. *Av.* II. T. 69. *Fœmellæ præcedentium,* Tab. 29 & 31.

(†) [Zy heeft ook, in dit Jaar 1772, gebloeid op de Buitenplaats van onzen Amsterdamschen Hooglee- raar J. BURMANNUS, die dezelve aldaar in zyne Boffcha- gie van veelerley uitheemsch Geboomte heeft. Een Takje daar van, met Bloem en Bladen, my vereerd, vind ik met deeze Afbeelding vry wel overeenkomstig.]

haaren Haan verschillende, als eenig ander slag van Faifanten, my bekend. Terwyl, naamelyk, de Haan eene mengeling van zo prachtige Kleuren heeft, als men zig voorstellen kan, ziet 'er de Hen gantsch gemeen en eenkleurig uit, zonder de minste Vlakken of andere Kentekenen te hebben. Haar Bek is geel: de Oogen zyn geelagtig Hazelaarkleur en met donkerkleurige Vederen omringd: de Kruin van den Kop is bedekt met roodbruine Vederen, die eenigermate een Kuif of Toupet maaken. De bovenste Vlake van den Hals, de Rug, Wieken en Staart, zyn roodagtig bruin. Kort onder den Bek zyn de Vederen wit; doch de Keel, Borst en 't Lyf, helder geelagtig bruin, hebbende wat donkerer bruine Vlakken, gelyk in de Afbeelding is aangetoond. De rand aan 't bovenste der Wieken is witagtig. De Pooten en Voeten zyn geel.

Den hier eerst beschreeven Vogel heb ik, benevens deszelfs Haan, by Doktor MONROO te Londen gezien, alwaar zy beiden ook van my zyn afgetekend. Die Heer hadt veel hope, dat deeze zeldzaame Vogels Jongen voortbrengen zouden, ten welken einde hy 'er ook in zyn Huis, te Croydon by Londen, eene zeer bekwaame plaats voor inruimde; doch, dewyl de Hen kwam te sterven, eer hy ze lang genoeg gehad hadt, werdt hy in zyne verwagting te leur gesteld.

Den tweeden hier voorgestelden Vogel kan ik onder allen, die in dit Werk voorkomen, het allerminst met zekerheid uitgeeven voor den genen, dien hy zal vertoonen. Ik heb hem zelf nooit gezien: doch alzo ik thans drie Chineefche Faifanten-Haanen, en van twee derzelven de Hennen, had voorgesteld, wilde ik gaarn derzelver Huishouding hier compleet maaken. Derhalve gelegenheid gehad, om verscheide fraaije en zeer wel gemaakte Chineefche Schilderytjes van den bonten Faifant en deszelfs Hen, naauwkeurig te beschouwen, en dus bevonden hebbende, dat de Haanen met de Natuur zeer wel overeenkwamen, geloofde ik, dat de Hennen met derzelver Origineelen niet minder overeenkomstig zouden zyn. De Hennen, naamelyk, schoon niet van een zelfde Hand getekend, en op verschillende tyden, dus, in Engeland overgebracht, stemden in Kleur met elkander overeen. Het is my derhalve waarschynlyk, dat de onderste Figuur, op de nevensgaande Plaat, den Vogel even zo gelyk zy, als of ik hem zelf naar de Natuur had afgetekend. Ook hebben eenigen myner Vrienden, door wien deeze Goudlakenfche Faifant-Hen hier te Lande gezien is, my verzekerd, dat onze Aftekening den Vogel, zo zy zig erinnerden, zeer wel geleek.

P L A A T XXXIV.

Het Amerikaanfche Roodstaartje (34).

Deeze Vogel is byna zo groot als, of veeleer wat kleiner dan ons Roodstaartje, en heeft eenen dunnen zwarten Bek. De Kop, Hals, Rug en Wieken, zyn zwart, uitgenomen vyf of zes der grootste Slagpennen, die ten deele aan haare buitenste Baarden rood zyn. De Borst is rood, maar door een Afchgrauwe Streek verdeeld; welke Kleur ook de Buik heeft. De Staart is rood, behalve het End, dat zig zwart vertoont. De Pooten en Voeten zyn zwart. De Wyfjes zyn bruin. Deeze Vogeltjes onthouden zig in digte Bosschen van Virginie. Zy laten zig alleenlyk by Zomer zien.

De zwarte Walnooten-Boom van Virginie (*).

De meeste Streken, van 't Noordelyke Vaste Land van Amerika, zyn vol van dee-

(34) *Ruticilla Americana*. CATESB. *Carol. I.* T. 67.
Muscicapa Ruticilla. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 113.
 Sp. 10. *Motacilla Ruticilla*. *Syst. Nat.* X. Gen. 99. Sp.
 15. *Nat. Hist.* I. D. V. Stuk, bladz. 577.

(*) *Nux Juglans Virginiana nigra*. CATESB. *Car. I.*
 T. 67. *Nux Juglans nigra Virginienfis*. PARK. 1414.
Juglans nigra. LINN. *Spec. Plant.* II. p. 1415.

deze Boomen, doch inzonderheid Virginie en Maryland, by den oirsprong der Rivieren, alwaar zy op laage vette Gronden menigvuldig en zeer hoog groeijen. De Bladen zyn smaller en spitser, en zo glad niet, als die van onze Nooteboomen. De Schaal det Nooten is zo dik, dat men ze met den Hamer moet aan stukken slaan: De Bolster is ook zeer dik en van buiten gantsch ruuw. De Kern is zeer Olieagtig en van een garstige Smaak, doch wordt, als zy ettelyke Maanden gelegen heeft; van de Indianen, als ook van de Inkhoortjes, enz. gegeten. Het schynt dat de Boom van de Kleur des Houts zynen naam bekomen heeft, 't welk bruiner is, dan alle ander Stamhout van zulk eene grootte, wordende deswegen ook tot Kabinetten, Tafels en ander Huisraad, zeer veel gebruikt.

P L A A T XXXV.

De roodpootige Patrys uit Barbarye (35).

Ik houd dezen Vogel voor wat kleiner, dan onze gewoone Patrys: want, hem afmeetende, heb ik bevonden, dat hy van de Punt des Beks tot aan het End der Vingeren dertien, doch tot aan het end van de Staart slegts twaalf en een half Duim lang ware, en zyne uitgebreide Wieken hadden, van 't eene End tot het ander, negentien Duimen vlugts. WILLOUGHBY schryft, in zyne Ornithologie, dat de Haan van onze Engelsche Patryzen, van den Bek tot aan de Klaauwen, de langte van veertien en een vierde Duims; doch, tot aan 't End van de Staart, van twaalf en drie vierden Duims heeft, en van de eene Punt der uitgespreide Wieken tot aan de andere eene breedte van twintig Duimen. Hier uit blykt, nu, dat de tegenwoordige Vogel kleiner zy dan de gewoone of Aschgrauwe Patrys, niettegenstaande Heer WILLOUGHBY de roode Fransche en Italiaansche Patrys grooter maakt dan deze en de grauwe is; stellende de hoogste langte van dezelve op agttien, en de breedte op twee-entwintig Duimen: zo dat niet alleen het verschil der Grootte, maar ook dat der Kleur van eenige Deelen, tusschen de Roode Europische Patrys en die van de Afrikaansche Kusten, een weezentlyk onderscheid aanduidt.

De Bek is schoon Scharlakenrood; de Oogen zyn Hazelbruin, en de Oogleden, rondom het Oog, lieflyk rood. Boven op den Kop is hy helder Kastanje-bruin, welke Kleur zig ook over het agterdeel van den Kop nederwaards uitstrekt, doch dan donkerer wordt, naar vooren toe loopt en om den Hals eenen Ring maakt, welke met ronde witte Vlakjes is gespikkeld. De Kop en Hals zyn op zyde lichtblauwagtig Aschgrauw, en deze Kleur omringt ook de Oogen. Aan ieder Zyde is, rondom de plaats van het Oor, een donkere Vlak. Het voorste van den Hals is, onder den Ring, Aschgrauw, en deze Kleur verdwynt aan de Borst, ongewaarwordelyk, in eene bleeke Roozekleur. De Buik, Schenkels en Dekveders onder de Staart, zyn helderbruin of Tegelrood. De bovenste Vlake van den Hals, Rug en Wieken, zyn donkerbruin en speelen wat in 't Aschkleurige. De grootste Slagpennen der Wieken vallen wat donkerer dan de overige Vederen, en hebben naar de Punt toe, aan den Rand, eene niet zeer groote, lichte, geelagtig bruine Vlak. De binnenzijde der Slagpennen is donker Aschgrauw, maar de binnenste Dekveders der Wieken zyn eenigermaate Tegelrood. De Vederen die op de Schouders, tusschen de Rug en de Wieken staan, zyn lieflyk blauw, met donker rood gezoomd. De Zydén van het Lyf zyn gedekt met schoone dwars geschakeerde Vederen, die de Tippen Oranjekleur, met een zwart Halfmaantje daar boven, en verder wit, doch

(35) *Perdix ruffa*, *Africana*. EDW. Av. II. T. 70.
Perdix rufa sive *major*. GESN. Av. 682. JONST. Av. 68.
 T. 27. WILL. *Ornithol.* 118. T. 29. ALB. Av. I. T. 29.
 BRISS. Av. I. p. 241. T. 23. f. 1. *Tetrao rufus*. *Syst.*

Nat. XII. Gen. 103. Sp. 12. *Syst. Nat.* X. Gen. 91.
 Sp. 8. Roode Patrys. *Natuurk. Hist.* I. D. V. Stuk,
 bladz. 413.

doch het overige en bedekte gedeelte Afchgrauw hebben. Deeze Veders gaan ten deele over de Wieken heen. De Stuit is Afchgrauw en gelyke Kleur hebben ook de middelste Staartpennen, doch zyn wat donkerer en tevens overdwars donker gestreept. De zydveders van de Staart zyn in de eene helft, naar het Lyf toe, Afchgrauw, doch in de andere helft, naar de tippen toe, vuil Oranjekleur: de Pooten en Voeten rood; doch schooner dan in de Duiven. Ook hadt deeze Patrys nog kleine Sporen en haare Klaauwen waren bruin.

Myn Goede Vrind, de Heer THOMAS RAWLINGS, een Koopman, woonende te St. Crux, in dat gedeelte van Barbarye, 't welk buiten de Straat van Gibraltar aan den Atlantischen Oceaan legt, heeft my een paar van deeze Vogelen levendig toegeschikt. Ik heb niet gehoord, dat de Patrys met roode Pooten, noch de Europische noch de Afrikaansche, ooit in Engeland heeft voortgeteeld, offchoon de beide Soorten dikwils daar heen gebragt zyn. De genen, die verlangen naar Berigt, aangaande de Europische roode Patrys, hebben maar de Ornithologie van WILLOUGHBY, pag. 167, Tab. 29, na te zien. ALBIN aan te haalen is onnoodig, dewyl deszelfs beschryving een gedeelte van 't Berigt van WILLOUGHBY uitmaakt.

P L A A T XXXVI.

Het kleine zwarte Roodstaartje (36).

Dit is byna zo groot als een Kanarie-Vogel en geheel zwart, uitgenomen de Schouders der Wieken, en een gedeelte van de Baarden der beide grootste Slagpennen, welke wit zyn. De Bek is dik en kort, en heeft in zyn bovenste gedeelte een insnyding, gelyk in de Valken plaats heeft. Dit Vogeltje onthoudt zig in Mexiko, en wordt van de Spanjaarden *Mariposa nigra*, dat is de Zwarte Vlinder of Kapel genoemd. Of dit het Mannetje of het Wyfje zy, weet ik niet aan te wyzen.

De Amelanchier of Franje-Boom (*).

Deeze Heester groeit gemeenlyk aan de Oevers van kleine Beeken en Rivieren. Zy wordt van zes tot tien Voeten hoog, en heeft meerendeels eenen krommen onregelmaatigen Stam. De Bladen zyn helder groen, en van figuur als de Oranjebooms-Bladeren. In Mey brengt hy Trossen voort van witte Bloemen, welke aan Takkige Steelen hangen, die een half Duim lang zyn. Ieder Bloem bestaat uit vier smalle dunne en twee Duim lange Blaadjes; waarop ronde, zwartagtig blaauwe Besen volgen, die in grootte veel naar de Slee-Pruimen gelyken.

P L A A T XXXVII.

Het bruine gevlakte Hazelboen (37).

Deeze Vogel is wat grooter dan een Engelsche Patrys, of bykans zo groot als onze kleine Soort van tamme Hoenderen. Hy schynt ook wat langer van Lyf dan een

(36) *Rubicilla minor nigra*. CATESB. *Carol.* I. T. 68. ALB. *Av.* III. p. 65. T. 69. *Pyrrhula Mexicana nigra*. BRISS. *Av.* III. p. 316. *Loxia nigra*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 109. Sp. 40. *Syst. Nat.* X. Gen. 96. Sp. 28. Zwarte Kernbyter. *Nat. Hist.* I. D. V. STUK, bladz. 514.

(*) *Amelanchier Virginiana*, *Laurocerasi folio*. H. 5. PET. RAJ. *Suppl. App.* 112. *Arbor Zeylanica Cotini foliis*, *subtus Lanugine villosis*, *Floribus albis Cuculli modo laciniatis*. PLUKN. *Alm.* p. 44. *Phyt.* Tab.

CCXLI. f. 4. *Chionanthus*, *Hort. Cliff.* 17. GRON. *Virg.* 10. ROYEN *Lugd. Bat.* 17. *Chionanthus Virginica*. LINN. *Spec. Plant.* II. p. 11.

(37) *Urogallus minor Americanus*, *sive maculatus Canadensis*: *femina*. EDW. *Av.* II. T. 71. *Bonasia Freti Hudsonis*. BRISS. *Av.* I. p. 201. *Append.* 10. *Tetrao Canadensis*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 103. Sp. 3. *Syst. Nat.* X. Gen. 91. Sp. 3. *Kanadische Veldhoen*. *Nat. Hist.* I. D. V. STUK, bladz. 403.

een Patrys te zyn, hebbende naar evenredigheid de Staart langer. De Bek is zwart, en gedekt met bruine Vederen, welke voorwaards over de Neusgaten zig uitstrekken. Boven het Oog heeft hy een klein stukje van eenen rooden Huid. Van het Grondstuk des Beks loopt naar het Oog een witte Streek, en van het Oog loopen agterwaards twee andere Streken, van welken de onderste de langste is. Het bovenste deel van den Kop, de bovenste vlakke van den Hals en de Rug, zyn gedekt met donker bruine Vederen, onder welken zig ook wat vuil Oranjekleurigs en Afchgrauws mengt. De Dekveders der Wieken zyn donkerbruin, en hebben de tippen wat lichter bruin gerand, niet alleen, maar binnen dezelve nog eene helderbruine Streek, die met deezen Rand evenwydig is. De groote Slagpennen zyn donker of zwart, en aan den Rand van den buitensten Baard wit gesprenkeld. De kleiner Slagpennen, naast aan de Rug, zyn helderbruin, met donkerbruine Streepen overdwars. De binnenste Dekveders der Wieken zyn donker en hebben witte Punten. Tusschen de Rug en de Wieken zyn eenige Veders, welke langwerpige witte Vlakken hebben, die naar de Tippen toe gestrekt zyn. De Staart is donkerbruin of zwart, en derzelver middelste Vederen zyn, overdwars, helder roodagtig bruin, ja byna Oranjekleurig gestreept: terwyl de zyd- Vederen met de zelfde Kleur gesprenkeld en getipt zyn. De Keel is, onder den Bek, geelagtig wit, en heeft kleine zwarte Vlakken. De Hals, daar onder, zo wel als de Borst, is verschooten Oranjekleurig en overdwars getekend met halfmaanswyze zwarte Vlakken, waar van de punten opwaards staan. Onder het zwarte en Oranjekleurige van de Borst is ook wat wit gemengd. Het overige der onderste Vlake, van de Borst af tot aan de Dekveders onder de Staart, is wit met wat Roomkleurigs gemengd, en tevens met even zodanige Vlakken, als de Hals en Borst, bezet. De Pooten zyn van boven over de Kniejen tot aan de Voeten gedekt met Haairagtige bruine Vederen, welke wegens haare fyne dwars-Streepjes zig als geaderd vertoonen. De Voeten zyn bruinrood en hebben de drie voorwaards staande Vingers gehakkeld aan ieder zyde; doch de agterste Vinger is op zyde glad, met een zeer lange zwarte Klaauw, gelyk de anderen.

Ik houd deezen Vogel voor een Soort van Hazelhoen. Ik heb hem met alle beschryvingen, welken ik van dit Geslacht kon vinden, vergeleeken, en bevind, dat hy zo zeer van dezelve afwykt, dat ik geloof hem voor eene tot nog toe niet beschreevene Soort te kunnen uitgeeven. Hy werdt my uit de Hudsons-Baay, door myn Vrind den Heer LIGHT, toegezonden, met een Berigt, dat hy zig in die Landstreek het geheele Jaar onthoude. Deeze Soort van Vogelen leeft, in Noord-Amerika, op laag vlak Land: in Europa, daarentegen, vindt menze niet dan in hooge Landen en op de Bergen, alwaar de Lugt, wegens de hoogte, zo koud is als in de laage Landstreeken van de Hudsons-Baay, die het bewoonde deel van Amerika uitmaaken, dat het meest naar 't Noorden legt. By de Autheuren treft men, in de beschryving van dit Geslacht van Vogelen, enkel duisterheid en tegenstrydigheden aan: waar van het meeste door den Heer WILLOUGHBY, in zyne Ornithologie, by een verzameld is, alwaar men het van pag. 172 tot 178 kan nazien.

P L A A T XXXVIII.

De Westindische Ysvogel (38).

Deeze Soort van Ysvogelen is wat grooter dan een Merel. Hy heeft den Bek der-

(38) *Ispida*. CATESB. *Carol.* I. T. 69. RAJ. *Av.* 49. Gen. 62. Sp. 7. *Syst. Nat.* X. Gen. 56. Sp. 3. *Nat. N.* 2 & 184. N. 14. *Ispida Carolinensis cristata*. BRISS. *Hist.* I. D. IV. *Stuk*, bladz. 404. *Av.* IV. p. 512. *Alcedo Alcyon*. LINN. *Syst. Nat.* XII.

derdhalf Duim lang en zwart, de Oogen zyn groot: de Kop is met lange blaauwagtige Vederen bedekt. Onder het Oog heeft hy eene witte Vlak en nog een andere aan 't Grondstuk van de bovenste helft des Beks. De geheele Oppervlakte des Lighaams is donkerblauw. De Hals is wit, met eene breede donkerblauwe dwarsstreep, waar onder de Borst vuilrood verschynt. De Buik is wit. De Slagpennen der Wieken zyn zwart, doch hebben ook eenig wit aan de binnenste Baarden, die bovendien eenen blaauwen en zwarten zoom met witte dwars-Vlakken voeren; doch men kan zulks alleenlyk, wanneer de Wiek uitgespreid is, beschouwen. De Staart is donkerblauw en aan het End wit, gelyk de meeste Slagpennen. Hy heeft vier Vingers, van welken maar ééne agterwaards staat. Zyn Geluid, zyn eenzaam ophouding aan de Rivieren, en zyn Voedzel, maaken hem den Engelschen Ysvogel gelyk. Hy vreet niet alleen Visschen, maar ook Haagdisen. KLEIN geeft 'er den naam van Ruigkop aan.

De Smalbladerige Kaarsensmeer- of Waschboom van Carolina (*).

Gemeenlyk zyn dit maar kleine Boomen of Heesters, die byna de hoogte van twaalf Voeten en kromme Stammen hebben, welke hunne Takken ongeregeld over den Grond uitbreiden. De Bladen zyn lang, smal, en zeer spits; aan eenige Boomen grootendeels, aan anderen in 't geheel niet gehakkeld. In Mey zyn de kleine Takken overhoeks bezet met langwerpige troffen van zeer kleine Bloemen, die in gedaante en grootte naar de Katten der Hazelaaren gelyken, van eene rood en groene Kleur. Hier op volgen Druiftrossen van kleine Bessen, die blaauw zyn, zo dicht aan elkander staande als de Druiven. De Kern steekt in eene langwerpige harde Steen, die met eene vette Meelige Stoffe overtoogen is, welke het Wasch of Smeer uitlevert, daar men op de volgende manier Kaarsen van bereidt.

In November en December, op welken tyd de Bessen ryp zyn, begeeft zig een Man, benevens zyne Familie, van Huis, op een Eiland of een aan de Zee leggende Zandbank, alwaar deeze Boomen in menigte groeijen, en neemt Ketels met zig om de Bessen daar in te kooken. Aldaar maakt hy zig van Palmboombladen eene Hut, om, benevens zyne Huisgenooten gedurende zyn verblyf aldaar, 't welk gemeenlyk drie of vier Weeken duurt, daar in te wonen. De Man kapt de Boomen af, en de Kinderen vergaderen de Bessen in een Schottel, waar op zy dan verder Water gieten, en die zo lang kooken, tot dat de Olie 'er boven op zwemt, welke alsdan in een ander Vat afgeschuimd wordt. Dit herhaalt men zo dikwils, tot dat 'er geen Olie meer overblyft. Wanneer dezelve vervolgens verkoeld is, wordt zy zo styf als Wasch, en krygt eene vuilgroene Kleur. Dan kookt men deeze Stoffe nog eens en zuivert dezelve in Koperen Ketels, 't welk dezelve doorschynend groen maakt. De Kaarsen, daar van gevormd, branden lang, en geeven een aangenaamen Reuk. Gemeenlyk wordt 'er een vierde deel Smeer onder gedaan, en dit doet deeze Kaarsen helderer branden.

P L A A T XXXIX.

Het witte Berkboen of Hazelboen (39).

Deeze Vogel staat, ten opzigt van de grootte, in 't midden tusschen de gewoone Patrys en Faifant; doch in gestalte komt hy de Patrys zeer naby, uitgenomen dat

(*) Myrtus, Brabanticæ similis, Carolinensis, baccata, Fructu racemoso sessili monopyræno. PLUK. *Alm.* 250. T. 48. f. 9. CATESB. *Carol.* I. T. 69. Myrica Cefriferæ. LINN. *Sp. Plant.* II. p. 1453.

(39) Lagopus. EDW. *Av.* II. T. 72. BRISS. *Av.* I.

p. 216. FRISCH *Av.* T. 110, 111. Tetrao Lagopus. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 103. Sp. 4. *Syst. Nat.* X. Gen. 91. Sp. 4. Sneeuwhoen. *Nat. Hist.* I. D. V. Stuk blad. 404.

dat zyn Staart wat langer is. Hy heeft den Bek zwart; de Neusgaten zyn gedekt met kleine witte Vedertjes, die voorwaards gepunt zyn. Het onderste deel van den Bek heeft aan zynen Wortel ook witte Vederen, van welken een smal Kringetje om de Oogen staat. Boven ieder Oog is een flappe Wenkbraauw, die maar van onderen vast zit, gaande wederzyds over de Kruin van den Kop in de hoogte. Dezelve is een Duim lang en een half Duim breed: zy ziet 'er uit als Pluis, of als de Huid die het Oog van eenen Faïant-Haan omringt, en heeft een schoon roode Kleur. De Kop en Hals zyn roodagtig bruin en hebben fyne zwarte dwars-Streepjes; doch van vooren aan den Hals zyn ook ettelyke witte Vederen. Het middelste deel van de Rug is, gelykerwys de geheele Wiek, wit; de Schaft der grootste Slagpennen, welke zwart is, uitgezonderd. De gevlamde Veders, onder aan den Hals, houden niet eensklaps op, maar vertoonen zig ook hier en daar, op 't begin van de Rug en wederzyds, tusschen dezelve en de Wiëken. Ook staan 'er eenigen op de Borst, en in de Dekveders boven aan de Staart. De twee middelste Staartpennen zyn overdwars bruin en zwart gestreept, gelyk die aan den Hals, enz.: de beide wederzyds aan dezelve volgende zyn wit; de overige buitenste Staartpennen vuilbruin of zwart, hebbende witte Punten. Het Lighaam, de Zyden, de binnenste Vlake der Wiëken, de Dekveders onder de Staart, de Pooten en Voeten zyn, tot aan het End der Vingeren, t'eenemaal bedekt met witte Vederen, doch die aan de Pooten en Voeten staan gelyken meer naar Haair. De Klaauwen zyn bruin en taamelyk lang, maar tevens regter dan men dezelve gewoonlyk vindt in het Pluimgediert.

By den Heer HANS SLOANE is deeze Vogel opgezet te zien, en naar denzelven heb ik myne Afbeelding en beschryving gemaakt. De Heer LIGHT, die eerst kortlings uit de Hudsons-Baay in Engeland terug gekomen is, zeyd, toen hy deezen Vogel zag, dat dezelve een Haan ware; gelyk die in 't Voorjaar, wanneer hy de witte Kleur verliest en weder bruin wordt, zig vertoont: aangezien zy des Winters Sneeuw-witte Vederen hebben, uitgenomen de buitensten aan de Staart, welke zwart zyn met witte Punten. In 't Voorjaar beginnen zy te veranderen, en worden op de bovenste Vlake bruin, terwyl het Lyf grootendeels wit blyft.

De Heer LIGHT heeft een deezer Vogelen van de Hudsons-Baay medegebragt, die volkomen wit was, en my denzelven present gedaan. Hy hadt hem aldaar in de Winter geschooten, en verzekerde my tevens, hoe hy voorzeker wist, dat zig deeze Vogels tegen den Avond in de Sneeuw ter ruste begeeven. In dat Land is de Sneeuw zo lugtig als fyn droog Zand. Zy blyven de geheele Nagt over daar in, doch met den morgenstond vliegen zy regtop in de hoogte, om de Sneeuw van 't Lyf te schudden. Hy heeft ze dikwils dus zien opstygen, en hunne Drek in de Sneeuw-Legerstee gevonden. Hy voegde 'er by, hoe men waargenomen hadt, dat zy in den Winter maar 's morgens en 's avonds vreeten, doch omtrent den Middag zig in de Zon zetten. Het zyn Inboorlingen van de Hudsons-Baay, alwaar zy broeden en zig het geheele Jaar door ophouden; doch bovendien zyn zy zo wel in Amerika als in Europa gemeen. Ik heb dergelyke uit Noorwegen gekreegen, en in alle Vogel-Historiën worden zy naauwkeurig beschreeven, met het byvoegzel, dat zy zig in Switzerland, Spanje, Italie, enz. op het Gebergte onthouden. Een Patrys is deeze Vogel eigentlyk niet, maar van de Soort der genen, die wy Berkhoen noemen, zynde de *Lagopus Avis* van ALDROVANDUS. In zyn Wintergewaad vindt men hem by WILLOUGHBY, pag. 176, beschreeven. Aan den Vogel, naar welken ik, als boven gemeld is, myne Tekening heb gemaakt, waren de roode Wenkbraauwen veel grooter, dan aan alle anderen, doordien menze, wanneer de Huid droog is, in eenigen naauwlyks bespeurt. Ik heb 'er niettemin zeer veelen gezien; des ik geloof, dat dit een oude en volkomen opgegroeide Haan geweest zy. Wy worden gewaar, dat de Kammen, in onze gewoone Hoenders, in 't Voor-

jaar veel grooter en rooder dan 's Winters zyn. Dewyl het my voorkomt, dat eenige dingen, die ik ten aanzien van deezen Vogel ontdekt heb, gantsch nieuw zyn; zo geloof ik, dat de Liefhebbers mynen arbeid niet voor overtollig houden, noch het uitgeeven van hun Geld beklagen zullen, offchoon dezelve reeds overlang beschreeven en aan de Liefhebbers niet onbekend zy. De Heer ALBIN heeft hem niet gekend.

P L A A T XL.

De bruine Ral (40).

Deeze Vogel is, in grootte en gestalte, aan onze zwarte Water-Ral gelyk. Zyn Lighaam is over 't geheel met bruine Vederen bedekt, doch heeft de onderste Vlakke helderer dan de bovenste. De Bek en de Pooten zyn ook bruin. In de Herfst worden deeze Vogels, wanneer zy wilden Haver vreeten, zo vet, dat zy de Indianen niet ontloopen kunnen, welke hun door het rondom jaagen moede maaken, en dus een groote menigte daar van vangen. In Virginie, alwaar ik ze maar alleen gezien heb, worden zy, wegens hun lekker Vleesch, zo hoog geacht, als in Karolina de Ryf vogels en de Ortolaanen in Europa.

De Virginische Gentiaan met Zeepkruid-bladen (*).

Deeze Plant groeit in Slooten en op belommerde vogtige plaatsen. Zy wordt gemeenlyk zestien Duimen hoog: zy heeft overend staande regte Steelen met lange spitse Bladen, die tegen elkander over staan, en zig horizontaal uitbreiden. Uit de oxels der Bladen komen vier of vyf eenbladerige blaauwe Bloemen voort, welke, eer zy zig openen, de gedaante van eene langwerpige Rol hebben, doch, als zy open gaan, dan vertoonen zy zig als een Beker, met vyf insnydingen aan den Rand.

P L A A T XLI.

De Mannetjes Trapgans (41).

De Wieken van deezen Vogel hebben, wanneer zy uitgespreid zyn, van 't eene End tot het andere, de langte van zeven Voeten en vier Duimen. Van de punt des Beks tot aan het end der Klaauwen is hy drie Voet en tiendhalf Duim lang, doch tot aan het end van de Staart drie Voeten en zes Duimen. Van den hoek tot aan de punt is de Bek drie en een vierde Duim lang; de Poot, van de Knie tot aan den Hiel, ruim zeven, en de middelste Vinger omtrent drie Duimen. De zwaarste Slagpennen hebben eene langte van twintig Duimen en de geslootene Wieken zyn twee Voeten lang. Hy woog twintig Pond, het Pond tot zestien Oncen gerekend. Om de Afbeelding op myn Blad te brengen, heb ik den Voet op drie Duimen gereduceerd; zo dat, door deeze verkleining, de grootte van den Vogel, in de Afbeelding, volgens den Cubischen of Lighaamelyken Inhoud, tot de Natuurlyke grootte staat als 1 tot 64. Het is zonder twyfel de grootste Vogel, dien wy in Groot Brittannie en Ierland hebben (*).

De

(40) Gallinula Americana. Rallus Americanus. CATESB. Carol. I. T. 70. BRISS. Av. V. p. 175. Rallus Virginianus. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 93. Sp. 10. Nat. Hist. I. D. V. STUK, bladz. 285.

(*) Gentiana Virginiana Saponariae folio, Flore coeruleo longiore. Hist. Oxon. III. p. 484. Tab. 5. Sect. 21. Gentiana major Virginiana, floribus amplis ochroleucis. PLUK. Alm. 16. T. 186. Gentiana Saponaria. LINN. Spec. Plant. II. p. 330.

(41) Otis mas. EDW. Av. II. T. 73. Tarda. ALB.

Av. III. pag. 36. T. 38, 39. Otis five Tarda Avis. ALDROV. Ornithol. II. p. 85. T. 89. GESN. Av. 484. WILL. Orn. 129. T. 32. BRISS. Av. V. p. 18. Otis Tarda. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 95. Sp. 1. Syst. Nat. X. Gen. 85. Sp. 1. Gewoone Trapgans. Nat. Hist. I. D. V. Stuk, bladz. 288.

(*) [Hier tot een vierde verkleind, moet hy Natuurlyk, in dit postuur, omtrent drie Voeten hoog zyn.]

De Bek is helder Hoornkleurig en trekt wat naar het geele: de Oogen zyn Oranje-geel: de Kop en Hals schoon helder Afchgrauw en speelen in 't blaauwe. Van vooren is de Hals in 't midden gantsch helder of wit. Aan de zyden van de onderste helft der Snebbe heeft hy lange Vederen, welke gelyk een Knevelbaard terugwaards gaan, doch aan het Wyfje ontbreken. Aan de zyden van den Hals vertoont zig de kaale Huid, welke Violetkleurig, en, wanneer de Hals sterk uitgestrekt wordt, van de Vederen bedekt is. Midden op de Kruin des Kops vertoont zig iets Oranje-kleurigs. Doch, 't gene het wonderlykste in deeze Vogel is, heeft de onlangs overleeden Heer DOUGLASS, Doktor der Geneeskunde en Medelid van het Collegium Medicum, ontdekt: een Beurs of Zak naamelyk, waar in frisch Water door hem bewaard wordt, om zig daar van te bedienen, als hy zig in drooge en ver van Water afgelegene plaatsen bevindt. Deeze Zak heeft zyne Opening onder de Tong, tusschen dezelve en de Onderkaak. By A wordt deze Zak opgeblazen vertoond. Ik heb daar in, eer de Kop afgesneden werdt, volle zeven Pinten Waters, die omtrent zeven Ponden van ons gewoon Gewicht uitmaaken, gegooten, eer hy overliep. B wyft de Strot of Lugtpyp aan, en C de Keel of Zwelgpyp. Aan het Wyfje ontbreekt deeze Zak (*).

Het agterste en onderste deel van den Hals, de geheele Rug, de Stuit, de middelste Vederen van de Staart, gelyk ook de kleine Dekveders der Wieken, zyn lichtbruin of Oranjekleurig en overdwars schoon zwart gestreept, maar op eenige plaatsen onregelmatig besprengd met zwarte Vlakken. Het Dons, aan de Wortels der Vederen, is over 't geheele Lyf schoon Roozerood. De zyd-Vederen van de Staart zyn wit, doch hebben tevens iets bleek Oranje-geels en blaauwagtig Afch-kleurigs. Ook toont zig aan ieder by de Punt een zwarte dwars-Streep. In ieder Wiek heeft de Vogel twee-of drie-en-dertig Slagpennen. De zeven of agt eersten zyn donker Afchgrauw met witte Schaften; daar op volgen omtrent vyftien, wier Grond ten halven wit, doch het overige benevens de Punten, zwart is: hoe nader zy aan 't Lyf staan, hoe minder donker het Zwart is, 't welk in de vyf-of zes-en-twintigste Slagpen geheel verdwynt. Daar op volgen vyf of zes geheel witte, en de overige drie of vier, die naast aan de Rug staan, zyn daar mede eenkleurig. Het gantsche deel van de Wiek, dat op de Borst en het Lyf legt, is wit met eenig helder Afchgrauw daar onder gemengd. Dit Wit bestaat de ruimte onder de Wiek, wanneer dezelve gesloten is, van den Schouder af tot byna aan het end der Wiek, geheelenal. De Borst, het Lyf, de Schenkels, de Dekveders onder de Staart en de zyden onder de Wieken, zyn t'eenemaal wit. De Pooten zyn grof en met kleine Schubben bedekt; de Voeten dik en kort. Zy hebben een ronden Hiel en drie Vingeren, welke altemaal voorwaards uitgestrekt zyn, hebbende dikke niet zeer spitse Klaauwen. De Pooten en Voeten zyn vuil Vleeschkleurig, wat naar het Afchgrauwe trekkende.

Zo iemand aangaande de Ontleeding van deezen Vogel eenig Berigt begeert, hy behoeft maar de Memoriën van de Koninglyke Academie der Weetenschappen van Parys, van de Jaaren 1666 tot 1699, in het Tweede Deel van den Derden Band, pag. 101, na te zien, alwaar men de Anatomische beschryving van zes Mannetjes Trapganzen vindt (†). Daar in is nogthans geen agt gegeven op deeze zonderlinge bewaarplaats van Water, wier voornaamste nuttigheid, naar myn gevoelen, daar in bestaat, dat het Wyfje, wanneer zy haar Eijeren uitbroedt, en de Jongen, eer zy nog vliegen en Water haalen kunnen, daar uit voorzien worden.

Ik heb deezen Vogel, frisch en wel gesteld, van den Heer DANIEL GWILT in de

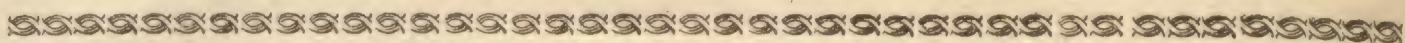
(*) [De maat van 't Zakje neemende, dat hier by A is afgebeeld, kan ik evenwel niet berekenen, dat, schoon men het viermaal zo lang en breed begrypt,

daar in meer dan drie Pond Waters zoude kunnen.]

(†) [Zie de *Natuurlyke Historie* volgens het Samenstel van LINNÆUS, I. Deel V. Stuk, blad: 292, enz.]

de Melkstraat te Londen, mynen hoog geagten Vrind en Bloedverwant, bekomen. Een opmerkzaam en schrander Man van Norfolk, die eenige der grootste Mannetjes Trapganzen gewoogen hadt, heeft my verzekerd, dat zy menigmaal meer, dan zevenentwintig Ponden van zestien Oncen, hebben opgehaald.

P L A A T XLII.

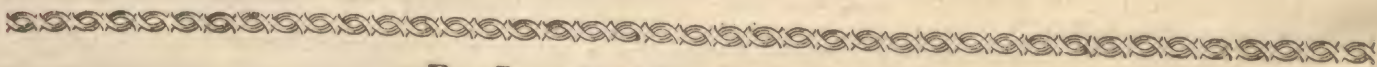
De Schreeuwende Plevier (42).

Deeze Vogel is van grootte als de grootste Snep. Hy heeft groote Oogen, die met eenen Scharlakenrooden Kring omgeven zyn. Van den Bek af loopt een zwarte Streep onder de Oogen heen. Het voorste van den Kop is wit, doch boven wordt dezelve zwart, en zyn overig gedeelte is bruin. De Keel is, gelyk ook de omtrek van den Hals, wit, en daar onder is weder een breede zwarte Streep, die den Hals omringt. Dwars over de Borst loopt, van den eenen Schouder tot den anderen, wederom een zwarte Streep, zynde voor 't overige de Borst, als mede het Lyf, wit. De Rug en de Wieken zyn bruin, doch de grootste Slagpennen meer donkerbruin. De kleine Vederen van de Stuit, welke drie vierde deelen van de Staart bedekken, zyn geelagtig rood, maar het overige van de Staart is zwart. De Pooten en Voeten zyn Strookleurig. Een agterste Vinger ontbreekt 'er aan.

Deeze Vogels zyn, zo wel in Virginie als in Karolina, zeer gemeen, en den Vogelaaren zeer hinderlyk, dewyl zy door afgryfelyk Geschreeuw de andere Vogels verjaagen. Men noemtze in Virginie *Killdeer*, dewyl haar Geluid eenige overeenkomst heeft met dit woord. Zy blyven 't geheele Jaar door in Virginie en Karolina. De Kleur der Vederen van het Mannetje en Wyfje is weinig verschillende. Zy behooren onder de Plevieren, en worden van KLEIN de lang gestaarte Mornel geheten.

De Zuuringboom (*).

De Stam van deezen Boom is gemeenlyk vyf of zes Duim dik, en wordt by de twintig Voeten hoog. Hy heeft dunne Twygen, welke digt met Bladen bezet zyn, die naar Peerebooms-Bladen gelyken. Aan het end der Twygen groeijen kleine witte uit één Blaadje bestaande Bloemen, die naar de Bloemen van den Aard-bezie-Boom gelyken. Zy zitten aan korte Steeltjes op de ééne zyde van verscheidene dunne Steelen, digt by elkander, en hangen maar aan ééne zyde van ieder Tak nederwaards.

P L A A T XLIII.

De Wyfjes Trapgans (43).

Deeze Vogel was, wat de grootte aangaat, van het Mannetje zo zeer verschillende, dat ik hem voor eenen Jongen, nog niet volgroeiden Trapgans, zou gehouden hebben, indien ik hem niet in 't begin van de Meymaand te Londen gekogt had, op welken tyd, naar ik onderstel, deeze Vogels of nog piep-jong of reeds geheel volwassen zyn: het welk met alle my in Engeland bekende Vogelen, nog lang

(42) *Pluvialis vociferus*. CATESB. *Carol. I.* T. 71. *Pluvialis Virginiana torquata*. BRISS. *Av. V.* p. 68. *Charadrius vociferus*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 88. Sp. 3. *Syst. Nat.* X. Gen. 79. Sp. 4. De Schreeuwer. *Nat. Hist.* I. D. V. STUK, blad. 255.

(*) *Frutex foliis oblongis acuminatis, Floribus spicatis uno versu dispositis*. CATESB. *Carol. I.* T. 71. *Andromeda*

Arborea, Foliis oblongo-ovatis integerrimis, Floribus paniculatis nutantibus, Racemis simplicissimis. GRON. *Virg.* 48. *Andromeda Arborea*. LINN. *Spec. Plant.* II. p. 565.

(43) *Otis foemina*. EDW. *Av. II.* T. 74. Zie de hier voor, op Plaat XLI, aangehaalde Autheuren.

lang voor dat zy den Ouderdom van een Jaar bereikt hebben, plaats heeft. De uitgespreide Vlerken van deeze Trapgans hadden, van 't eene tot het andere End, maar de langte van 66; aan het Mannetje, daarentegen, wel van 88 Duimen. Dus waren ook alle de overige Lighaamsdeelen naar evenredigheid kleiner. Wanneer men, nu, het onderscheid in Lighaamelyke grootte, tusschen dit Wyfje en het voor beschreevene Mannetje, wil weten, zo moet men alleenlyk de Teerlingen zoeken van de gedagte getallen; door dezelve eerst in zig zelf, en dan nog eens met het zelfde getal, te vermenigvuldigen. Dus krygt men 287496 en 681472; waar uit blykt, dat het Wyfje meer dan de helft kleiner is dan het Mannetje: een onderscheid zo groot, als ik nooit tusschen de beide Sexen, in eenig andere Soort van Vogelen, waargenomen heb. Zo zyn, integendeel, ook onder de Roofvogelen de Wyfjes doorgaans grooter dan de Mannetjes.

De Bek van deezen Vogel heeft even de zelfde gestalte en kleur, als in de Mannetjes Trapgans. De Tong is zeer spits en aan de zyden gehakkeld: de Bek van binnen bleek Vleeschkleurig. De Water-Zak mankeerde geheel en al, en onder de Tong was voor dezelve geene zodanige Opening, als in het Mannetje. De Oogen zyn Oranje of Goudkleurig. De Kop is vuilbruin en trekt naar 't Aschgrauwe, uitgenomen de Kruin, die zig schoon Oranjekleurig vertoont met zwarte dwarsstreepjes. Het voorste van den Hals is blaauwagtig Aschgrauw: zyn agterste deel, de Rug, Wieken en Staart, zien 'er uit als in het Mannetje, doch zyn niet zo helder van Kleur. De Wiek is van deszelfs Wiek daar in verschillende, dat haar Rand, die op de Borst en het Lyf legt, met zwarte Vederen bedekt is, en het witte, dat langs de Wiek, wanneer dezelve geslooten is, loopt, heeft zo veel breedte niet als in den Haan. De zyd-Veders van de Staart zyn aan beide Enden wit: zy hebben in 't midden eene roodagtige Vlak en digt aan 't uiterste End afgebrokene dwarsstreepen. De Slagpennen zyn, zo ver zy zig onbedekt vertoonen, zwart, doch haar gronddeel is wit. Inwaards zyn de Wieken, zo wel als de geheele onderste Vlake van het Lyf, even als in 't Mannetje, wit. De Pooten, Voeten en Klaauwen, komen, wat de gestalte en kleur belangt, in het Wyfje en Mannetje met elkander overeen. Eenige weinigen van de grootste Slagpennen hebben witte Schaften.

Van deezen Vogel hadt WILLOUGHBY reeds een korte Beschryving gemaakt, en in dezelve, wat de maat der langte van den Bek tot aan het end der Staart aangaat, welke hy op zestig Duimen begroot, zeer mis getast. ALBIN, die hem naschreef, heeft den mislag voortgeplant, 't welk tot een bewys dient, dat hy den Vogel niet onderzocht, ja mooglyk zelfs niet eens gezien hadt: want zyne Afbeeldingen, die van het Mannetje zo wel als van het Wyfje, zyn uit de Plaat, welke zig in de Memoriën van de Akademie van Parys bevindt, genomen. Aan zyn Wyfje heeft hy die lange Veertjes aan den Bek, of Knevels gegeven, welke het Mannetje maar alleen heeft, en van het Wyfje is door hem geen woord tot beschryving gezegd, dewyl hy in geen Autheur dienaangaande iets vondt, dat hy kon naschryven: weshalve het zeker is, dat de Afbeelding van zyne Wyfjes Trapgans louter uit het hoofd gemaakt zy.

Terwyl deeze Vogel zo veel voornaame Eigenschappen heeft, en het ons aan een volkomen Berigt daar van ontbreekt, gelyk ook de ontdekking van den Waterzak geheel nieuw is; zo hope ik, dat de Liefhebbers de mededeeling myner Afbeeldingen en Beschryvingen voor geenen overtolligen Arbeid zullen houden. De Heer WILLOUGHBY zegt, dat zy op Koorn, Zaaden van Kruiden, Kool, Paardebloems-Bladen en dergelyke Kruiden, aazen. Men treftze in opene en vlakke Landstreeken, in verscheide deelen van Engeland, aan; doch inzonderheid in de Vlake van Salisbury: weshalve ik ook deeze Afbeelding, in 't verschiet, met de oude Stone-

benge verfiert heb (*). Met den onlangs overleeden Doktor DOUGLASS heb ik van deeze Hen, welke ik aan zyn Ed. bezorgd had, gegeten, en bevonden, dat dezelve, inzonderheid de Borst, kort en zeer malsch Vleesch, dat ongemeen lekker was, uitleverde.

De Autheuren, die van deezen Vogel handelen, zyn de volgende. BELLONIUS over de Natuur der Vogelen, in 't Fransch, pag. 236: WILLOUGHBY, in zyne Ornithologie, p. 178. T. 32. De Natuurlyke Historie van de Dieren, van de Koninglyke Akademie der Weetenschappen van Parys, welke in 't jaar 1702, door A. P. Sekretaris van de Koninglyke Societeit van Londen in 't Engelsch overgezet, is uitgegeven, p. 196. ALBIN over de Vogelen behoeft niet nagezien te worden, dewyl hy, gelyk gezegd is, zyne Afbeeldingen naar die van de Koninglyke Akademie van Parys gemaakt en de Beschryvingen uit WILLOUGHBY's Werk genomen heeft. Hy hadt van Doktor DOUGLASS iets van den Waterzak in het Mannetje gehoord, en dit alleenlyk gemeld: want hem zelf niet gezien hebbende, wist hy niets van deszelfs legging, nog ook hoe veel Waters deeze Zak wel bevatten kon: also de Doktor toen nog van de waarheid der zaak niet overtuigd was. Doktor THOMAS MOUFFET noemt, in zyn Werk, aangaande de natuur der Spyzen en derzelve voorbereidingen, den Trapgans een lekkere en gezonde Spyze.

P L A A T XLIV.

De Zee-Lecurik of Zee-Mornel (44).

Deeze Vogel heeft, ten aanzien van zyn Lighaam, eenen kleinen Kop, benevens eenen regten, spitfen, zwarten, en één Duim langen Bek. 't Geheele bovenste deel van zyn Lighaam is bruin, doch daar onder vermengt zig ook eenig wit en zwart. De Slagpennen der Wieken zyn donkerbruin; de Hals en Borst wit; de Pooten en Voeten helder rood. De Vogel, naar welken deeze Aftekening gemaakt is, vloog by ons, op eenen Reistogt naar Amerika, in 't jaar 1722, op de breedte van 31 Graaden, veertig Mylen van de Kust van Florida, aan boord en werdt dus gevangen. Hy was zeer bekwaam om de Steenen, die wy in zyne Kouw leiden, om te draaijen; doch, dewyl hy onder dezelve zyn gewoone Voedzel niet vondt, kwam hy te sterven. Hier toe bediende hy zig slegts van de bovenste helft zyns Beks, keerende daar mede, met groote behendigheid en zeer vlug, zelfs Steenen van drie Pond om. Het schynt als of hem de Natuur deeze Eigenschap heeft toege-deeld, op dat hy zyn Voedzel zou kunnen vinden, dat waarschynlyk uit zulke Wormen en Infekten bestaat, die zig aan den Oever der Zee onthouden. Toen ik hem met de Beschryving vergeleek, welke daarvan te vinden is in de Ornithologie van WILLOUGHBY, die ik by my in 't Schip had, bevond ik, dat het even de zelfde Soort is, als hy heeft beschreeven.

Het Paletblader-Boompje (*).

Deeze Plant wordt gemeenlyk vier of vyf Voeten hoog, en heeft verscheide regte Houtige Stammen, aan welken, vyf of zes Duim wyd van elkander, weder andere en-

(*) [Dit *Stonehenge* is een Verzameling van zwaare Steenen, die op elkander als in de Lugt hangende geplaatst zyn, in 't midden van een uitgestrekte Vlake, by Salisbury. Men heeft gegronde redenen om te onderstellen, dat het een Heidsche Tempel is geweest. Zie de *Tegenw. Staat van Groot Brittannie*, Amsterd. 1755, blad. 124.]

(44) *Morinellus marinus*. CATESB. *Carol. I. T. 72.*
Arenaria cinerea. BRISS. *Av. V. p. 137. T. II. f. 2.*
Tringa Morinellus. LINN. *Syst. Nat. XII. Gen. 87.*
Sp. 6.

(*) *Arbor maritima*, *Foliis conjugatis Pyriformibus*,
Apice in summitate instructis, Floribus racemosis luteis.
CATESB. *Carol. I. T. 72.*

enkelde tegen elkander over groeijen. De Bladen staan insgelyks aan Steeltjes, die een half Duim lang zyn, tegen elkander over. Aan 't Steeltje zyn zy smal; doch aan 't End breed en hebben aldaar een klein Puntje. [Zy vertoonen zig als een door-
gesneeden Peer of liever eenigermate Paletagtig en als een Chineefche Waaijer.] De Bloemen groeijen tros wys' aan 't End der Takken: zy staan op korte Steeltjes: ieder Bloem heeft eene Klokswyze gedaante, en geeft geele Puntjes uit.

P L A A T XLV.

De Duif met driehoekige Vlakken (45).

In gefalte en grootte komt deeze overeen met de grootste Soort van onze tamme Duiven, welke in onze Huizen broeden. Haar Bek is donker of zwart en van fat-
zoen als in de gewoone Duiven. Het verhevene deel, tusschen de Neusgaten, is Afchgrauw; de Kring in 't Oog schoon geel en bykans Goudkleurig. Rondom het Oog neemt eene helder roode Huid, welke geene Vederen heeft, eene taamelyke ruimte in, strekkende zig voor- en agterwaards puntig uit. De geheele Kop, de Hals, het Lyf, de Schenkels en de Dekveders onder de Staart, zyn licht Afchgrauw, wel-
ke Kleur rondom de kaale Plek der Oogen, aan het Onderlyf en onder de Staart, allengs wit wordt. De Veders, die om den Hals staan, loopen alle in scherpe Pun-
ten uit, en zyn aan den Rand Winkleurig rood gezoomd. Het bovenste van de Rug, alle Dekveders der Wieken, als ook eenigen van de Slagpennen, welke naast aan 't Lyf staan, zyn schoon roodagtig bruin, en trekken wat naar Roozekleur; doch, naar dat het Licht op dezelve valt, speelen zy ook in 't purperkleurige. Alle de Dekveders der Wieken, benevens eenige weinige, naast aan 't Lyf geplaatste, Slag-
pennen, zyn zeer schoon driehoekig gevakt, en, naar dat de Veders in grootte ver-
schillende zyn, hebben zy ook de Vlakken grooter of kleiner. Zy staan aan 't End der Vederen, en zyn met haare Punten naar derzelver Wortel, met haare kortste zyde naar de tippen der Vederen gerigt. De grootste Slagpennen zyn zwart, en haare Baarden hebben helder Afchgrauwe Randen. De onderste helft van de Rug en Stuit is wit, en de Dekveders van de Staart zyn helder; de Staartveders donker Afchgrauw, en aan 't End, ter breedte van meer dan een Duim, altemaal zwart. De Pooten en Voeten zyn, gelyk in andere Duiven, roodagtig van Kleur met brui-
ne Klaauwen.

Ik heb myne Afbeelding, voor eenige Jaaren, gemaakt in het Paleis van den Her-
tog van Richmond te Londen, alwaar ik een paar van deeze Duiven zag. De geen, die dezelve aan den Hertog bragt, zeide, dat zy uit de binnenste deelen van Gui-
née, in Afrika, kwamen. 't Zyn wilde Duiven. Ik heb weinig anderen gezien, van welken deeze, in schoonheid van Kleur en Vlakken, overtroffen werden.

P L A A T XLVI.

De Bahamasche Reiger, Flamingo genaamd (46).

Deeze Vogel bekomt eerst in twee Jaaren zyne regte Kleur, zynde alsdan geheel
rood;

(45) *Columba maculis triquetris*. EDW. Av. II. T. 75. *Columba Guinéensis*. BRISS. Av. I. p. 132. *Columba Guinea*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 104. Sp. 16. *Syst. Nat.* X. Gen. 92. Sp. 9. *Nat. Hist.* I. D. V. STUK, bladz. 446.

(46) *Phoenicopterus Bahamensis*. CATESB. *Carol.* I. T. 73. *Phoenicopterus*. BELL. Av. 199. GESN. Av. T.

692. *WILL. Ornith.* T. 60. RAJ. Av. 190, 117. SLOAN. *Fam.* II. p. 321. SEB. *Mus.* I. p. 123. T. 67. f. 1. ALB. Av. II. T. 77. BRISS. Av. VI. p. 532. T. 47. f. 1. *Phoenicopterus ruber*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 79. Sp. 1. *Syst. Nat.* X. Gen. 72. Sp. 1. *Nat. Hist.* I. D. V. STUK, bladz. 162.

rood; de Slagpennen uitgenomen, welke zwart zyn. Een volwassene is zo zwaar als eene wilde Eend, en, wanneer hy overend staat, dan heeft hy de hoogte van vyf Voeten. Hunne Voeten zyn gewebd als die der Ganzen. Het Vleesch is lekker en smaakt bykans als dat der Patryzen. De Tong werdt, by de wellustige Romeinen, wegens haaren voortreffelyken smaak, boven alle andere deelen van den Vogel hoog geschat.

De Flamingo's bouwen hunne Nesten op kleine Heuveltjes in Moerassen, en zitten op dezelve met de Pooten uitgestrekt, gelyk een Mensch op een Stoel gewoon is te zitten. Zy broeden aan de Kusten van Kuba en de Bahama'sche Eilanden, en onthouden zig alleenlyk in brakke Wateren. Wanneer iemand zig verschuilt, dat zy hem niet zien, kan hy 'er veelen magtig worden: want de Slag van een Musket doet hun niet in de hoogte stygen: ook verschrikken de overigen niet, wanneer de naby hun zittende vallen en hun als 't ware voor 't gevaar waarschouwen: maar zy blijven met staarende Oogen en als verwonderd staan, tot dat zy grootendeels of byna allen dood zyn.

In Gestalte komt deeze Vogel den Reiger zeer naby; den Bek uitgezonderd, en, dewyl deeze een geheel byzondere figuur heeft, zo zal ik denzelven op de volgende Plaat, in de Natuurlyke grootte afgebeeld, voorstellen, en in 't byzonder beschryven.

De Hoornagtige gegaffelde bruine Zee-Heester (*).

Dit Gewas heeft een kort, dik, Stammetje, van ongeveer twee Duimen omtreks en twee Duimen hoogte. Dan verdeelt het zig in twee Twygen, waarvan ieder wederom twee dunnere uitgeeft, die zig op de zelfde manier, en t'elkens Gaffelswyze verdeelen, tot dat het Gewas ongeveer de hoogte van twee Voeten heeft, en de bovenste Enden der Takken niet dikker zyn dan een Raaven-Veder Schaft. Zy laten zig allen als Hoorn of Vischgraaten buigen, en hebben eene donkerbruine Kleur. Het groeit in menigte op de Ondiepten der Zee en in de Kanaalen, omstreeks de Bahama'sche Eilanden, waar in het Water uitneemend helder is. Ik heb ze zeer duidelyk, en byna tien Vademen diep, onder Water op de witte Rotfen zien staan.

P L A A T XLVII.

De bruine Oostindische Duif (47).

Deeze Duif is byna zo groot als de kleine Witte Tortelduif, welke by ons maar alleen in Hokjes wordt voorgeteeld, wyzende deeze Afbeelding vry naauwkeurig haare volle grootte aan. De Bek is donker zwart; de Ring in 't Oog hoog Scharlaken, naar Goudkleur trekkende; de Oogen staan ieder in eene sierlyk blaauwe kaale Huid, welke voorwaards, aan ieder Zyde, zig tot aan den hoek des Beks uitstrekt, en terugwaards, wat agter de Oogen, met eenen hoek eindigt. Het voorste van den Kop, den Hals, en de Borst, zyn helder geelagtig bruin: het agterste van den Kop en Hals zyn donkerer bruin. Onder het Oor is, aan ieder Zyde, een lange, zwarte, dwars-Vlak, die uit zeer korte Vederen bestaat, zodanig, dat men haar niet ziet, dan wanneer de Vogel zynen Hals wat uitstrekt. De Veders, die zig onder deeze Vlak bevinden, hebben, by beurten, in verscheiderley plaatsingen, eenen groenagtigen Goudglans; terwyl het overige van het agtergedeelte, en de zyden

(*) Keratophyten *Dichotomum fuscum*. CATESB. *Carol.* I. T. 73. An *Gorgonia elongata*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 341. Sp. 7. Roode Zee-Boom. *Nat. Hist.* I. D. XVII. STUK, bladz. 330.

(47) *Turtur Indicus fuscus*. EDW. *Av.* II. T. 76.

Columba subfusca media, *Iride croceâ*, *Palpebris imprimis cœruleis*. BROWN *Jam.* 468. *Columba Indica*. BRISS. *Av.* I. p. 105. *Columba leucoptera*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 104. Sp. 15. *Syst. Nat.* X. Gen. 92. Sp. 14. *Nat. Hist.* I. D. V. STUK, bl. 449.

zyden van den Hals, eenen Purpergloed hebben. Het bovenste van de Rug, de Dekveders der Wieken, en eenige naast aan 't Lyf staande Slagpennen, zyn donker roodagtig bruin, en speelen dikwils in het blaauwe. De buitenste of grootste Slagpennen zyn zwart, doch wat helderer aan de Punten: de middelste zwart, met groote witte Tippen, gelyk ook de Dekvederen, en dit maakt een schuinse Streek dwars over de Wieken. De binnenzijde der Wieken, de Buik en de Dekveders onder de Staart, zyn sierlyk bleek blaauwagtig Aschgrauw: het laagste deel van de Rug en de bovenste Dekveders van de Staart zyn donker Aschgrauw. De twee middelste Staartveders hebben het zelfde bruin als de Rug en Wieken, en al de overige Veders, aan ieder Zyde, zyn donker Aschgrauw met witte Tippen van omtrent een Duimbreed lang. Dikwils wipt deeze Vogel zyn Staart zeer schielyk op, 't welk ik in andere Duiven niet waargenomen heb. De Pooten en Voeten zyn gedekt met roode Schubben: de Klaauwen bruin.

Myne Aftekening is gemaakt naar een leevenden, en ten opzigt van zyn Pluimatie wel gestelden Vogel, die aan den Schildknaap TAYLOR WHITE toebehoorde. Men gaf my berigt, dat dezelve uit Oostindie kwam. Ik kon nergens de Beschryving vinden van een Duif, die met deeze overeenkomstig was.

P L A A T XLVIII.

De Bek van den Flamingo in natuurlyke grootte (48).

Het zou onnoodig zyn, van deezen Bek een andere beschryving te willen geven, dan Dr. GREW ons daar van in zyn Kabinet der Koninglyke Societeit (*Mus. Soc. Reg.* p. 67.) medegedeeld heeft. Dus luiden zyne woorden. „ De figuur van „ ieder Snebbe is regt Hyperbolisch. De bovenste is van agteren verheven, doch „ van vooren effen of plat, en loopt spits uit als een Degen, doch met de Punt een „ weinig omgekromd. Inwendig heeft zy een verhevene hoekige Streep, die in het „ midden, overlangs, door de geheele Snebbe heen loopt. Daar de Hyperbole haare „ hoogte heeft, is de Snebbe niet boven een Kwartier Duims dik. De onderste Sneb „ heeft, omtrent die zelfde plaats, meer dan een Duim dikte, en is hol. Doch „ haare Randen breiden zig zeer zonderling, ter breedte van meer dan een Kwartier „ Duims, naar binnen toe uit, en zyn wat verheven. Zy zyn beiden bezet met „ zwarte, vreemd gefatzoeneerde Tandén: want zo noem ik ze, wegens de nut- „ tigheid welke zy toebrengen. Zy zyn dun, in taamelyke veelheid en evenwy- „ dig gelyk de Tandén van eene Kam: ook tevens vry kort, en naauwlyks een half „ Kwartier Duims lang. Eene wonderlyke uitvinding der Natuur: want door be- „ hulp van deeze Tandén en de boven gedagte hoekige Streep, kan deeze Vogel „ zyne glibberige Prooy des te beter vast houden.”

Wanneer de Flamingo's eeten ('t welk altoos in ondiepe Moerassen geschiedt,) leggen zy, door buiging van hunnen Hals, het bovenste deel van hunnen Bek op den Grond, en beweegen de Pooten gestadig in de Modder op en neer. Hier door werken zy een klein rond slag van Zaad, dat naar Geerst gelykt, om hoog en in den Bek, doch middelerwyl komt 'er ook eenige Modder in, en om die reden heeft de Natuur hun, aan den Rand der Snebbe, met eene Zeef of met Tandén voorzien, welke naar de Tandén van eene fyne Kam gelyken, door middel van welken zy hunne Spyze terughouden, en de Modder, welke zy tevens hadden opgevat, weder

van

(48) Caput Phœnicopteri naturalis magnitudinis. CATESB. Carol. I. T. 74.

van zig geeven. Dit Berigt heb ik van geloofwaardige Luiden bekomen, doch zelf hun niet zien aazen; zo dat ik het Gevoelen der genen, die zeggen dat zy Vischen, en in 't byzonder Aalen vreeten, niet wederleggen kan. Ook schynt Dr. GREW met zyne glibberige Prooy, om welke vast te houden de Tanden geschikt waren, iets dergelyks te hebben willen aanduiden.

De vlytige Heer Doctor J. DOUGLASS heeft de geleerde Wereld, door eene byzondere en omftandige Beschryving van deezen Vogel, aan zig verplicht gemaakt. Zie Nomm. 550, van de Philosophische Transactiën.

Een zwarte Hoornagtige Zee-Heester (*).

Deeze Soort is van de vorige verschillende door haare zwarte Kleur, en dat zy een dikker Boomagtigen Stam heeft, welke door het midden van de Plant heen gaat, verdeelende zig in verscheide groote Takken, uit welken kleinere Twygjes voortkomen, die krommer en dunner dan aan de overige zyn: zo dat zy zig in 't algemeen gelyk een Bladerlooze Boom vertoont. Zy groeit insgelyks tusschen de gezegde Eilanden op de Rotfen onder Water.

P L A A T XLIX.

De Zwartkoppige Indische Geelvogel (49).

Deeze Vogel, hier in de Natuurlyke grootte afgebeeld, gelykt taamelyk naar een Lyfter, doch heeft den Bek naar evenredigheid wat sterker. Dezelve is bruinagtig wit of vuil Vleeschkleur: de Kop en de Hals daar onder, aan de Keel, is zwart. De Kop speelt in 't purpere, en het geel vereenigt zig met het zwarte aan de zyden van den Hals, Zaagswyze, gelyk de Afbeelding toont. Het geheele Lighaam, de buitenste Dekveders der Wieken zo wel als de binnenste, en byna de geheele Staart, zyn schoon glanzig geel. De grootste of buitenste Slagpennen zyn zwart, doch by haaren Wortel is de Rand geelagtig: de overige naast aan 't Lyf staande Slagpennen hebben geele Punten, en gelyke Kleur voeren zy ook, eenigermate, langs haaren buitensten Baard. De Punten der Dekveders, daar zy op de grootere Slagpennen leggen, zyn geel, en daar door wordt, wat boven het midden van de Wiek, een geele Vlak geformeerd; hoedanig eene ook van de Punten der binnenste Slagpennen aan het onderste deel ontstaat. Op het bovenste deel van de Wiek, aan den Rand, is geel en zwart eenigermate met elkander vermengd. De Staart bestaat uit twaalf geele Veders van gelyke langte; van welken slegts de twee middelsten eene zwarte dwars-Vlak, die ongevaar een Duim lang is, naar het End toe, hebben; doch het smalle End is geel. De Pooten en Voeten zyn donker blaauwagtig zwart. Hy heeft aan ieder Poot, vier Vingers, staande als gewoonlyk in de Vogelen, met zwarte taamelyk sterke Klaauwen.

De Heer JOSEPH DANDRIDGE, in Moorfields, heeft my deezen Vogel present gedaan, dien hy van een zyner Bloedverwanten uit Bengale gekreegen hadt. Ik heb er den naam van *Geelvogel* aan gegeven, om dat hy met een Vogel, die by Zomer uit

(*) Keratophyton Fruticis specie nigrum. CATESB. Carol. I. T. 74. An Gorgonia Ventalina LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 341. Sp. 15. Platte Zeeboom. Nat. Hist. I. D. XVII. STUK, blad. 352.
(49) Icterus Indicus Capite nigro. EDW. Av. II. T.

77. ALB. Av. II. T. 41. Oriolus Bengalenfis. BRISS. Av. II. p. 329. Oriolus melanocephalus. Syst. Nat. XII. Gen. 52. Sp. 3. Sturnus luteolus. Syst. Nat. X. Gen. 94. Sp. 2. Nat. Hist. I. D. V. STUK, blad. 476.

uit heeter Landen in de Zuidelyke deelen van Europa komt, en van welken ALDROVANDUS de *Icterus Plinii* maakt, veel gelykheid heeft: doch ik heb den mynen tot onderscheiding de *Zwartkoppige* geheten, also de ander den geheelen Kop geel heeft, uitgenomen een zwarte Streek, die wederzyds van den hoek des Beks naar de Oogen loopt. In deeze zyn de Dekveders der Wieken zwart, doch aan den mynen geel. Het Lyf is, in beiden, t'eenemaal geel, en zy komen beiden in Bengale voor, weshalve zy ook beiden den naam van *Indische* mogen voeren. Die het onderscheid tusschen den een en anderen begeeren te zien, zullen genen in WILLOUGHBY'S Ornithologie, bladz. 198, onder den naam van Wielewaal zeer wel, doch slegter by ALBIN voorgesteld vinden, in deszelfs Vogel-Historie, het Derde Deel, pag. 19; alwaar hy hem den Bengaalschen Geelvogel noemt, doch welken hy, volgens zyn eigene bekentenis, maar uitgeschilderd heeft gezien. Myne Aftekening van deeze beide Vogelen, heb ik naar het Leven en volgens volkomene Origineelen gemaakt. De hier voorgestelde Vogel zal, zo ik geloove, den Liefhebberen in dit Wereldsdeel geheel nieuw zyn. Ik heb in geene Natuurlyke Historie of Reisbeschryving eene Afbeelding of eenig Berigt van denzelven gevonden.

P L A A T L.

De Witte Amerikaansche Kraanvogel (50).

Deeze is byna zo groot als de gewoone Kraanvogel. Hy heeft den Bek bruin en zes Duim lang, aan 't End, zo wel boven als onder, aan den Rand, ongeveer een half Duim lang, met Tandjes uitgesneden. In de bovenste helft der Snebbe loopt, van den Kop af tot over de helft, eene diepe en breede Groef. De Neusgaten zyn zeer groot. Van de Oogen gaat, schuins naar den Hals toe, een breede witte Streep, doch anders is de Kop bruin. De Kruin is als Eelt zo hard, en met styve zwarte Hairen dunnetjes bezet, die 'er plat en zo yl op leggen, dat de Huid kaal schynt te zyn, van eene roodagtige Vleeschkleur. Agter aan den Kop is een Toupet van zwarte Vederen. De groote Slagpennen zyn zwart, de overige Vederen van 't geheele Lighaam wit.

Deeze Beschryving heb ik opgemaakt naar een geheel Vel van deezen Vogel, 't welk my vereerd werdt door een Indiaan, die zig daar van tot een Tabaks-Zak bediende. Hy berigtte my tevens, dat zig deeze Vogels in 't begin des Voorjaars aan de Rivieren, naby de Zee, zeer overvloedig ophielden, en in de Zomer weder naar 't Gebergte begaven. Naderhand werdt my 't zelfde van eenen Blanken verzekerd, die 'er nog byvoegde, dat zy een luid Geschreeuw maaken, en dat hy deeze Kraanvogels aan den Uitloop der Savanna, Aratamaka en andere Rivieren omstreeks Sint Augustyn, doch nooit zo verre Noordwaards als het bewoonde deel van Karolina legt, waargenomen had.

De Snaphaan-Kogel Boom (*).

Het dikste deel van den Stam deezer Heesters is zelden dikker dan het Been van een Mensch. Hy heeft gemeenlyk de hoogte van vyf Voeten, maar schiet zyne Tak-

(50) *Grus Americana alba*. CATESB. *Carol. I. T. 75*. Edw. *Av. 132. T. 132*. BRISS. *Av. V. p. 382*. *Ardea Americana*. LINN. *Syst. Nat. XII. Gen. 84. Sp. 5. Syst. Nat. X. Gen. 76. Sp. 5. Nat. Hist. I. D. V. STUK,*

bladz. 190.

(*) *Prunus Buxi folio cordato, Fructu nigro rotundo*. CATESB. *Carol. I. T. 75*.

Takken dicht aan den Grond, die zig vry ver uitbreiden. De Bladen zyn zo styf als de Bladen van Palm, en hebben ook dergelyke grootte, met eene uitsnyding aan 't End. De Bessen hangen, aan de kleinste Takjes, aan Steelen die maar een half Duim lang zyn. Zy zyn Kogelrond, wat grooter dan een zwarte Kers of Kriek, blaauwagtig zwart, en bevatten eenen enkelen Steen.

VERZAMELING

VAN UITHEEMSCHE EN ZELDZAAME

VOGELN.

VIERDE DEEL

PLAAT LI.

De kleine Spotvogel (51).

Ik heb deezèn Vogel de Kleine genoemd, dewyl hy my in lang zo groot niet voorkomt als de andere Spotvogel, dien ik uit het Vaste Land van Noord-Amerika heb zien brengen, en van welken ik, zo wel als van deezèn, Aftekeningen heb. De Heer CATESBY heeft 'er, in zyne *Historie van Karolina* (*), ook eenen voorgesteld, dien ik voor den Grooten houde. De tegenwoordige is van genen ook daar in verschillende, dat hy aan de onderste Vlakke wit is, welke in de andere een lichtbruinagtige Aschgrauwe Kleur heeft. Hier vertoont zig de Vogel volmaakt van Natuurlyke grootte, doordien ik hem in alle zyne Deelen afgemeten heb.

De Sneb is dun, taamelyk regt en donkerbruin. De Vogel heeft wederzyds, boven de hoeken van den Bek, kleine, styve, donkere Borstels. Van de Neusgaten loopt, door het Oog heen, een donkere Streep, en boven ieder Oog, van het Grondstuk des Beks af, een witagtige Streep. Van boven is de Kop, het agterste van den Hals, als ook de Rug, Aschgrauw, doch met eenig bruin geschaduwd en daar onder gemengd. De zyden van den Kop, het onderste van den Hals en 't Lighaam, de Dekveders onder de Staart en die aan de binnenzijde der Wieken, zyn wit en op eenige plaatsen wat Roomkleurig gewolkt. Het Aschgrauwe van de Nek en het Witte van de Keel, is op de zyden van den Hals gesprenkeld; dewyl die beide Kleuren door elkander loopen. De Vederen der Wieken zyn meest van dergelyke donkerbruinagtige Aschgrauwe Kleur, als de middelste Vederen van de Staart. Het Grondstuk der middelste Vederen van de Wieken is wit, de Tip bruin. Eenige weinigen der Slagpennen naast aan de Rug hebben witte Tippen, zo wel als de ry der Dekvederen naast boven de Slagpennen. De witte Tippen naast aan de Rug zyn de kortsten, die naast aan den Buik zyn langer, en hebben ieder een donkere Vlak. De kleinste Dekveders hebben eenige weinige kleine witte Streepjes overlans. De Rand van de Wiek is wit. De twee buitenste Vederen van de Staart zyn geheel wit: die daaraan volgen hebben alleenlyk de binnenste Baarden wit, en de overige Vederen in 't midden zyn donker bruin. De middelste van de Staart zyn wat langer dan die aan de zyden. De Pooten en Voeten zyn, zo wel als de Klaauwen, zwart. De Vingers staan op de gewoone wyze.

De Schildknaap, T. WHITE, van Lincolns-Inn, heeft my dezen Vogel, die van Jamaika gekomen was, wel droog bewaard zynde, present gedaan. Zo ik my niet bedrieg is deeze eigenste Soort, door den Heer HANS SLOANE, in zyn *Voia-*

(51) *Turdus cinereus minor*. Edw. *Av.* II. T. 78.
Turdus mimus. BRISS. *Av.* II. p. 262. *Avis polyglotta*. WILL. *Ornith.* 305. *Turdus Orpheus*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 107. Sp. 11. *Syst. Nat.* X. Gen. IV. Deel.

95. Sp. 8. Kleine Spotvogel. *Nat. Hist.* I. D. V. St. bladz. 489.

(*) I. D. pag. 27. Zie de LIV. Plaat in het Tweede Deel van deeze Verzameling.

gie naar *Jamaika*, Vol. II, Pag. 306. Tab. 256, beschreeven en afgebeeld. Daar is ook een Bericht van twee Soorten deezer Vogelen uit het Werk van HER-NANDEZ getrokken, dat men in 't Engelsch vertaald kan vinden in de *Appendix* van WILLOUGHBY'S *Ornithology*, pag. 385. Aldaar worden zy *Poliglottos* en *Tsau-pan* geheten. Zo iemand begeerte heeft, om deezen te vergelyken met den genen, die ik onderstel de Groote Spotvogel te zyn; hy kan het Werk van den Heer CATESBY, op de aangehaalde plaats, nazien; alwaar hy daarvan een goede Afbeelding en beschryving zal vinden.

P L A A T LII.

De Blaauwe Reiger van Karolina (52).

Deeze Vogel weegt vyftien Oncen, en is wat kleiner dan een Kraay. Hy heeft den Bek blaauw, doch wat donkerer naar de Punt toe. De Oogkringen zyn geel. De Kop en Hals speelen in 't purperkleurige, doch voor 't overige is hy volkomen blaauw. De Pooten en Voeten zyn groen. Aan de Borst hangen lange smalle Vederen, hoedanigen ook agter aan den Kop zyn, en deeze hebben de langte van een Voet. Dergelyke Vederen strekken zig ook vier Duimen over de Staart heen, die een weinig korter is dan de toegeslagen Wieken. Men vindt niet veel van deeze Vogelen in Karolina: ook worden zy 'er zelden, dan in 't Voorjaar, vernomen. Van waar zy komen en waar zy broeden, is my onbekend.

P L A A T LIII.

De groene Indiaansche Vliegenvanger (53).

Deeze Afbeelding vertoont het Vogeltje in de Natuurlyke grootte. Het is 'er een, dat tot de Dunbekken behoort, en dus van de genen die gewoonlyk Insekten eeten. Het heeft den Bek zwart of donker, by den Kop een weinig naar 't Geele trekken-de, en iets of wat nederwaards geboogen. De Kruin van den Kop, en de bovenzyde van den Hals en Rug, zyn van eene vry donkere Groene Kleur: de Stuit en de bovenste Dekveders van de Staart zyn wat lichter groen. De zyden van den Kop, de Keel, Borst, Buik, Dyën, en de Dekveders onder de Staart, zyn Geel, met Groen een weinig gewolkt. Aan den Kop en aan de zyden van den Hals, versmelt het donkergroen van de boven- en het geel van de onderzyde, in malkander. De Wieken zyn donkerbruin of zwart. Eenige Slagpennen hebben den rand der Baarden geel. De eerste en tweede ry der Dekvederen, boven aan de Wieken, hebben witte Punten, waar uit, aan 't bovenste van de Wiek, twee witte Streepen ontstaan. Binnenwaards zyn de Vederen der Wieken wat helderer dan aan de buitenzyde. De Staart is even zo donkergroen als de Rug. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn donkerbruin of zwart.

Ik heb dit Vogeltje den Heer DANDRIDGE te danken, wien het, benevens anderen, uit Bengale toegezonden was. Alzo ik geene beschryving daar van heb kunnen vinden, dagt ik dat deszelfs Afbeelding den Liefhebberen niet ongevallig konde zyn.

De

(52) *Ardea coerulea*. CATESB. *Car.* I. T. 76. SLOAN. *JAM.* II. p. 315. T. 263. fig. 3. *Cancrophagus coeruleus*. BRISS. *Av.* V. p. 484. *Ardea violacea*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 84. Sp. 17. *Syst. Nat.* X. Gen. 76. Sp. 13. Blaauwe Krabben-eeter. *Nat. Hist.* I. D. V. Stuk, bladz. 208.

(53) *Muscicapa Indica viridis*. EDW. *Av.* II. T. 79. *Ficedula Benghalensis*. BRISS. *Av.* III. p. 484. *Motacilla Typhia*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 114. Sp. 13. *Syst. Nat.* X. Gen. 99. Sp. 14. Bengaalsche Kwikstaart. *Nat. Hist.* I. D. V. Stuk, bladz. 576.

De Engelsche Vogeltjes, die 'er 't naaste mede overeenkomen, zyn het Goudhaantje en een klein geel Vogeltje, dat nog geen naam heeft, zynde van den Heer WILLOUGHBY, in zyne *Ornithology*, pag. 227, 228, beschreeven. Het myne komt met het eerstgemelde in Kleur en Vlakken der Wieken overeen, doch 'er ontbreekt de Goudgeele Streep op den Kop aan, zynde daarentegen het Lyf helderer van Kleur en de Staart langer. Met het andere, dat op de Wieken geene Vlakken heeft, komt het nog minder overeen. Het myne schynt ook byna de helft grooter te zyn dan één van beiden. Ik geloof dat het behooren zal tot het Geslacht van die Vogeltjes, welken WILLOUGHBY, in zyn *Ornithology*, pag. 216, Vygen-eeters (*Beccafico*) tytelt, die gelyke Gestalte en Grootte hebben, doch van welken geen zo Groen is als het hier afgebeelde.

P L A A T LIV.

De kleine witte Reiger van Karolina (54).

Deeze Vogel is ongeveer zo groot als de voorgaande blaauwe Reiger. Zyne Sneb is rood: de Oogen hebben geele Ringen: de Pooten en Voeten zyn groen: de geheele Pluimagine is wit. Hun Voedzel bestaat in Visschen, Kikvorschen, enz. Zy onthouden zig, gelyk andere Reigers, aan Rivieren, Meiren en Moerassen. Ik geloof wel dat zy in Karolina broeden; doch heb 'er nooit eenen in de Winter gezien.

Heesteragtige blaauwgroene Ketmia, met Abornbooms Bladen en Vleeschkleurige Bloemen (*).

Dit Gewas maakt gemeenlyk verscheide Stammetjes van vyf Voeten hoog, met breede, uitgesneden, Wollige Bladen, gelyk die van den breedbladerigen Ahornboom, met zes Insnydingen. De Bloemen groeijen tros wys aan 't end van den Steel. Zy zyn bleekrood, met vyf Insnydingen. De Vrucht is rond en geribd, bykans zo groot als een groote Hazelnoot, en bevat veele kleine zwarte Zaaden. Het groeit tusschen de Rotsen op de Bahamaas-Eilanden.

P L A A T LV.

Het kleine Amerikaansche Roodstaartje (55).

De Afbeelding stelt dit Vogeltje in zyne Natuurlyke grootte voor. Deszelfs Sneb is regt en dun, maar van den eenen hoek des Beks naar den anderen wat breed, van Kleur donker, naar den Kop toe bleeker en aan de Tip zwart. De Grondsteun van de Bovenkaak heeft wederzyds zwarte Haartjes of Borsteltjes. De Kop, Hals en Rug zyn zwart; zo ook de Wieken aan de bovenzyde, uitgenomen het begin der Slagpennen, dat Oranjekleurig is; doch de kleinste Slagpennen, naast aan de Rug, zyn t'eenemaal zwart. De zyden des Lighaams, en alle de Dekveders onder aan de Wieken, zyn hoog Oranjekleur. Om dat dit een van zyne grootste schoonheden is,

(54) *Ardea alba minor Carolinensis*. CATESB. *Carol.* I. T. 77. *Ardea alba* Rostro Pedibusque viridibus. BRISS. *Av.* V. p. 435. *Ardea æquinoctialis*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 84. Sp. 25. *Syst. Nat.* X. Gen. 76. Sp. 19. Witte Reiger. *Nat. Hist.* I. D. V. Stuk, bladz. 215. Doch LINNÆUS stelt de aanhaaling twyfelagtig.

(*) *Ketmia frutescens glauca*, *Aceris majoris folio longiore*, serrato, *Flore carneo*. CATESB. *Carol.* I.

T. 77.

(55) *Ruticilla minor Americana*. EDW. *Av.* II. T. 80. *Serino affinis Avicula*, e *Croceo & nigro varia*. SLOAN. *Amer.* II. p. 312. RAJ. *Av.* 188. *Muscicapa Ruticilla*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 113. Sp. 10. *Motacilla Ruticilla*. *Syst. Nat.* X. Gen. 99. Sp. 15. *Amerikaansche Roodstaart*. *Nat. Hist.* I. D. V. Stuk, bladz. 577.

is, heb ik het Vogeltje in dit postuur afgebeeld. Het Zwart strekt zig van de Keel in een stompe Punt op de Borst uit, en van daar loopt langs den Buik een witte Streep, welke allengs breeder wordt; zo dat de Schenkels en Dekveders onder aan de Staart, geheel wit zyn, uitgenomen eenige weinige zwarte Vlakken aan het agterste van het Lyf. Wanneer de Wieken geslooten zyn, vertoont zig nogthans vry veel Oranje aan de Borst. De twee middelste Vederen van de Staart zyn geheel zwart, alle de zyd-Vederen Oranje-kleur aan 't begin, doch aan de Tippen, zo wel als de Pooten, Voeten en Klaauwen, zwart.

De Heer COWEL, Heelmeester in de Lombardstraat, heeft my begunstigd met een gezigt van dit Vogeltje, 't welk hy, met eenige anderen, van Jamaika hadt ontvangen. In de *Historie van Jamaica*, door Sir HANS SLOANE, vond ik 'er wel een beschryving doch geene Afbeelding van; naamelyk, in 't II. Deel, bladz. 312, onder den naam van *naar een Kanarie gelykend, zwart en Saffraankleurig bont Vogeltje*. De Heer CATESBY heeft 'er, in zyne Natuurlyke Hiltorie van Karolina, in 't I. DEEL, bladz. 67, ook gewag van gemaakt, en 'er een Afbeelding van gegeven (*). Hy zegt: dat deeze Vogeltjes zig in digte Bosschen van Virginie onthouden, latende zig alleenlyk by Zomer zien, en dat de Wyfjes bruin zyn. Hy noemt hetzelfde *Roodstaartje*, en, dewyl my deeze benaaming zeer eigen voorkwam, heb ik hem hier in nagevolgd. De Heer SLOANE hadt 'er geen Engelschen naam aan gegeven. Aangezien het een Trekvogel is in Virginie, geloof ik zal het op Jamaika ook zodanig zyn, alwaar het misschien zyne Winterkwartieren houdt: doch hier van heb ik geen Berigt gekreegen. Deeze Plaat was reeds gemaakt en men met Afzetten ver gevorderd, eer ik my herinnerde, dat de Afbeelding zig in 't Werk van CATESBY bevondt: anderszins zou ik dezelve agterweg hebben gelaten; doch niettemin zal myne moeite, zo ik hope, niet geheel vrugteloos zyn, aangezien 'er veele begunstigers zyn van dit myn Werk, die de Natuurlyke Hiltorie van den Heer CATESBY niet gekogt hebben (†).

Geel gestreepte zwarte gestrekte Kapel (§).

De Kapel, hier afgebeeld, heeft my de Heer P. COLINSON gegeven. Zy was van Montserrat uit de Westindiën overgebracht. Zy heeft van boven geen andere Kleur dan zwart met geele Streepen, uitgenomen twee kleine roode Vlakjes, die op ieder van de kortste Wieken, digt aan het Lyf der Kapel staan. Op de onderste Vlake vindt men de zelfde Tekeningen, doch in plaats van geel zyn dezelve vuil Roozekleur, en de Grond of het zwarte deel is van onderen insgelyks vuil bruin.

P L A A T LVI.

Amerikaansche Roerdomp (59).

Deeze is wat kleiner dan onze Engelsche Roerdomp of Butoor. Zyn Bek is vier Duim lang, aan 't End en boven zwart, van onderen groen. De Oogen zyn groot, hebbende Goudkleurige Ringen en staande in een groene Huid, die dezelve omringt. Het geheele Lighaam is bruin, met eenige witte Vederen daar onder gemengd. De Rug is donker, de Borst en Buik bleeker van Kleur. De meeste groote Slagpennen zyn wit getipt. De Staart is kort en Loodkleurig: de Pooten en Voeten zyn geelagtig groen. Derzelve buitenste en middelste Vingers zyn door een Vlies

(*) Zie dezelve op Plaat XXXIV, in het voorgaande Derde Deel van deze Verzameling, bladz. 28.

(†) [My dunkt echter, dat het tegenwoordige van dat van CATESBY aanmerkelyk in Kleur verschilt, het welke inderdaad een roode Staart heeft, waar van hier

niet gesproken wordt.]

(§) *Papilio Heliconius Charitonia*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 231. Sp. 65.

(56) *Ardea stellaris Americana*. CATESB. *Carol. I.* T. 78.

Vlies met elkander verbonden. Aan de binnen - zyde is de middelste Vinger Zaags-
wyze gekarteld.

Deeze Vogels onthouden zig aan friffche Beeken en Meiren, in de hoog en ver
van de Zee afgelegene deelen des Lands.

P L A A T LVII.

Het zwart, wit en rood bont Boomkruipertje (57).

Dit aartig klein Vogeltje is, wederom, in zyne natuurlyke grootte voorgesteld.
Ik heb hetzelfde een *Boomkruipertje* genoemd, om dat het, ten aanzien van de ge-
daante zynes Beks, met onze Boomkruipertjes overeenkomt; zynde dezelve neder-
waards geboogen en zeer spits. Hy heeft een zwarte Kleur, en een wyde gaaping,
ftrekkende tot onder de Oogen. Van den Bek tot aan het end der Staart is de bo-
venste Vlake donker zwart, uitgenomen eenige heldere Scharlakenroode Vlakken,
van welken de eerste een weinig agter den Bek begint, en het geheele bovenste ge-
deelte des Kops, van het eene Oog tot het andere, beslaat: de tweede is regt in de
Nek: de derde kruist het midden van de Rug: de vierde en laaste bekleedt de Dek-
veders van de Staart. De Staart en Wieken zyn geheel zwart. Al het zwarte is
zeer glanzig en speelt in 't donkerblauwe. De geheele onderzyde, Keel, Borst,
Buik, Schenkels en Dekveders onder de Staart, zyn wit; de Pooten, Voeten en
Klaauwen, zwart.

Myn Vriend, de Heer DANDRIDGE in Moorfields, begunftigde my met een ge-
zigt van dit fraaije Vogeltje, 't welk hem van Bengale in Oostindie, netjes opge-
zet, zeer wel geconserveerd en frisch van Kleur, was toegezonden.

Het dubbeld gestaarte blaauwe Pagetje (*).

Dit Kapelletje heeft het Lyf, de Pooten en Sprieten, zwart; de Wieken zeer
fchoon Hemelschblauw. De bovenste zyn aan haaren uitersten Rand, en aan het
End, zwart gezoomd, doch de ondersten alleenlyk aan den uitersten Rand, hebben-
de ieder aan 't End een ronde zwarte Vlak, agter welke zig nog een zwart Streep-
je vertoont. De vier Staartpuntjes zyn donker en aan 't End wit. De onlangs
overleeden Heer Will. GOUPEY, in Surrystraat, heeft my een Doos met Insekten
vereerd, onder welken ook dit Kapelletje zig bevondt, doch hy kon my niet zeg-
gen, van waar hetzelfde kwam (†). Aan zyne onderste Vlake is het donkerblauw
met bruine zoomen, hebbende ook by de veertig onregelmatig ronde zwarte Vlak-
ken, van welke ieder met een fyn bleekerblauw Streepje is omgeven.

P L A A T LVIII.

De Amerikaanfche gekuifde Roerdomp (58).

Het Gewigt van deezen Vogel is anderhalf Pond. Zyn Bek is grof en zwart:
de

(57) *Certhia minor*, ex albo, nigro & rubro varia. EDW. Av. II. T. 81. *Certhia Bengalensis*. BRISS. Av. III. p. 663. *Certhia cruentata*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 65. Sp. 17. *Syst. Nat.* X. Gen. 59. Sp. 4. Bengaalsch Boomkruipertje. *Nat. Hist.* I. D. IV. Stuk, bladz. 429.

(*) *Papilio Plebejus Marfyas*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 231. Sp. 223. *Syst. Nat.* X. Gen. 203. Sp. 149. *Nat. Hist.* I. D. XI. Stuk, bladz. 361.

(†) [Wy weeten thans zeer wel, dat deeze Ka-
IV. Deel.

pelletjes van Suriname en mooglyk ook van elders uit de Westindiën, afkomstig zyn.]

(58) *Ardea Stellaris cristata Americana*. CATESB. *Carol. I. T.* 79. *Ardea coerulea*. SLOAN. *Jam. II. p.* 314. T. 264. f. 5. RAJ. Av. 189. *Cancrophagus Bahamensis*. BRISS. Av. V. p. 481. *Ardea violacea*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 84. Sp. 16. *Syst. Nat.* X. Gen. 76. Sp. 12. Krabben-eeter *Nat. Hist.* I. D. V. Stuk, bladz. 207.

de Oogen zyn zeer groot, uitpuilende, en hebben roode Ringen, zynde met eene groene Huid omgeven. De Kruin van den Kop is, van het Grondstuk der Sneppe af, bleekgeel, en eindigt in een Punt, aan welke drie of vier lange witte Veders nederhangen, zynde de grootste zes Duim lang. Vertoord zynde rigten zy deeze Veders in de hoogte. Van den hoek des Beks af loopt een breede witte Streep langs de zyde van den Kop, die voor 't overige blaauwagtig zwart is. De Hals, de Borst en 't Lyf, zyn donkerblaauw. De Rug heeft zwarte Streepen, tusschen welken zich ook wat Wits vertoont. Uit het bovenste van de Rug komen veele lange smalle Veders voort, welke zig over de Staart uitstrekken, en waar onder eenigen zeven Duim lang zyn. De grootste Veders der Wieken zyn bruin en spelen in het blaauwe. Hy heeft de Pooten en Voeten geel.

In Karolina laten zig deeze Vogels in de Regenmaanden zien, maar op de Bahamaas-Eilanden broeden zy zeer menigvuldig, in de tusschen de Rotfen groeijen de Boschagiën, en de Inwooners leggen zig veel toe, om dezelve te vangen, en maaken daar van hun gebruik, dewyl de Jongen een zeer lekkere Spyze uitleveren. Zy onthouden zig op sommigen van deeze Rotzige Eilanden in zulk een menigte, dat twee Man, die dezelve, op het Geboomte en de Rotfen zittende, vangen, in weinig Uuren één van hunne Calapatches of kleine Booten daar mede beladen kunnen: want, al zyn zy reeds byna volgroeid, vliegen zy doch niet ligt daar af. De Bahamers noemenze Krabbenvangers, doordien zy voornaamelyk op Krabben aazen; doch niettemin zyn zy aangenaam om te eeten, en smaaken in 't geheel niet naar Visch.

Heesteragtige Lobelia met Porseleinbladen (*).

Deeze Plant groeit gemeenlyk vyf of zes Voeten hoog. De Bladen zyn, ten aanzien van hunne dikte en grootte, de Bladen van 't Porselein niet ongelyk. Aan 't end van een Steel, die uit de mik van een Blad schiet, zitten drie of vier eenbladerige Bloemen, welke in vyf spitse Punten verdeeld zyn, en eenen gedraaiden uitwaards hangende Styl hebben. Deeze Bloem heeft het byzonder aanzien, als of zy een Pypje geweest ware, dat tot onderen toe opgespleeten en uitgespreid was geworden. Op de Bloemen volgen ronde Bessen, die zo groot als zwarte Sleetpruimen zyn, en een Steel bevatten, welke met eenen gladden zwarten Huid overtoogen is. De Plant groeit in veelen der Bahamaas-Eilanden, op de Rotfen die aan den Oever staan.

P L A A T LIX.

De groote Goudvink (59).

Niet wetende, welk een naam ik aan deezen Vogel zoude geeven, wiens Vaderland my onbekend was, zo verkoos ik eindelyk den bovenstaanden, aangezien hy den Goudvink eenigermate, wegens de dikte van zyn Bek en de Kleur van zyn Keel en Borst, gelykt (*). Hy is hier in de Natuurlyke grootte voorgesteld.

De Bek is naar den Kop toe redelyk dik, van boven een weinig krom, en loopt in

(*) *Lobelia frutescens*, Portulacæ folio. PLUM. Nov. Gen. p. 21. T. 165. f. 1. *Lobelia frutescens* Foliis ovali-oblongis integerrimis. Flor. Zeyl. 313. *Lobelia Plumierii*. LINN. Sp. Plant. II. p. 1317.
(59) *Rubicilla fusca major*. EDW. Av. II. T. 82. *Cardinalis fuscus*. BRISS. Av. III. p. 51. *Emberiza militaris*. TANAGRA militaris. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 111. Sp. 17. Syst. Nat. X. Gen. 97. Sp. 7. Bruine

Kardinaal. Nat. Hist. I. D. V. Stuk, bladz. 525.
(*) [Ik weet niet, hoe dat men hier in 't Hoogduitsch den naam van *Roodstaart* heeft kunnen in 't spel brengen, daar 't Engelsch woord *Bull-Finch* niets anders dan een Goudvink betekent, en deeze Vogel de Staart in 't allerminst niet rood heeft, en 't Fransche woord *Pivoine* ook een Goudvink betekent. KLEIN hadt hem de bruine Amerikaansche Vink geheten.]

in een spitse Punt uit, zynde geheel en al wit van Kleur. De Kruin en de zyden van den Kop, de bovenste Vlake van den Hals, de Rug, Wieken en de Staart, zyn allen donkerbruin of zwartagtig, maar alle de Veders zyn ligterbruin gezoomd, het welk een aartige mengeling formeert. De Keel, de onderste Vlake van den Hals, de Borst en Buik, zyn heerlyk scharlakenrood. De Schouder van de Wiek is van dergelyke Kleur, die langs den Rand, met een klein Strookje, nog wat nederwaards loopt. De onderste Vlake der Wieken is donker, de Dyën, het Onderlyf en de Dekveders onder aan de Staart, hebben eene zwartagtig bruine Kleur. De Staart is kort naar het Lyf te rekenen. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn ligt bruin. Aan ieder Voet staan vier Vingers in de gewoone rigting.

De Heer BLEW, Bibliothecaris van de Inner-Temple te Londen, vereerde my deezen zonderlingen Vogel, benevens eenige anderen: doch dewyl dezelve in verscheide handen waren geweest, eer hy ze in bezitting hadt, kon hy niet weeten, van waar zy kwamen. Ik ben van denkbeeld, dat Amerika zyn Vaderland is, also 'er verscheidene onder de gemelden waren, die ik vast weet, Amerikaansche te zyn.

P L A A T LX.

De kleinste Roerdomp (60).

De Sneb van deezen Vogel was, van den hoek des Beks tot aan zyn End, wat meer dan zes Duimen lang en tevens zwart, uitgenomen een gedeelte van de onderste helft, het welk geel is, zo wel als de Oogen. De Kruin van den Kop is met een Kuif van lange groene Vederen bedekt. De Hals en Borst zyn vuil bruin rood. De Rug is met lange, smalle, bleekgroene Vederen gedekt; de groote Slagpennen der Wieken zyn geheel donkergroen, en speelen wat in 't purperkleurige, terwijl de overige Veders der Wieken glanzig groen, en sommigen daaronder geel gezoomd zyn. De Pooten en Voeten zyn bruin.

Deeze Vogels hebben een langen Hals, doch houden denzelven gemeenlyk ingetrokken, wanneer zy aan de Oevers der Rivieren, op de Takken van de over 't Water heen hangende Boomen, geheel eenzaam, op haaren buit te loeren zitten, dewelke in Kikvorschen, Krabben en kleine Vischjes bestaat. Ik kan my niet erinneren, een derzelven des Winters gezien te hebben: weshalve ik geloof, dat zy uit Virginie en Karolina verhuizen en Zuidwaards trekken.

De Karolinische Esscheboom, met smalle nederhangende Bladen (*).

Dit zyn gemeenlyk Boomen van middelmaatige grootte en hoogte. Zy hebben de Bladen aan beide Enden spits. De Zaaden zyn gevleugeld, [als die der gewoone Eschen], en hangen troswyze by elkander. Zy groeijen in laage, vogtige Landstreeken.

P L A A T LXI.

De kleine bruine Goudvink (61).

De bovenste Afbeelding stelt dit Vogeltje in zyne Natuurlyke grootte voor. Het schynt,

(60) *Ardea Stellaris minima*. CATESB. *Carol. I. T.* 80. *Cancrophagus viridis*. BRISS. *Av. V.* p. 486. *T.* 38. fig. 1. *Ardea virescens*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 84. Sp. 20. *Syst. Nat.* X. Gen. 76. Sp. 15. Groene Krabben-eeter. *Nat. Hist.* I. D. V. Stuk. bladz. 209.
(*) *Fraxinus Carolinensis*, *Foliis angustioribus, utrinque acuminatis, pendulis*. CATESB. *Carol. I. T.* 80.

Fraxinus Americana. LINN. *Sp. Plant.* II. p. 1510.
(61) *Rubicilla fusca minima*. EDW. *Av. II.* *T.* 83. fig. 1. *Fringilla rubra minor*. BRISS. *Av. III.* p. 164. *Loxia bicolor*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 109. Sp. 48. *Syst. Nat.* X. Gen. 96. Sp. 32. Tweekleurige Kernbyter. *Nat. Hist.* I. D. V. Stuk. bladz. 515.

fchynt, wegens de dikte en korthed van zynen Bek, tot dat slag van kleine Vogelen te behooren, welke gemeenlyke Zaaden eeten. De Bek is wit; de Kruin en Zyden van den Kop; de bovenzyde van den Hals, de Rug, Wieken en Staart, zyn allen van eene donkerbruine Kleur, met lichter bruin geschakeerd, om dat de randen der Vederen zo donker niet zyn als het midden. Dus zyn ook de Wieken aan de binnenzide helder bruin. De Keel, de onderzyde van den Hals, de Borst, Buik, Dyën en de Dekveders onder aan de Staart, zyn van eene bleek roodagtige Oranje-Kleur: de Pooten, Voeten en Klaauwen, bleekbruin. Ik heb dit Vogeltje gekreegen van den gedagten Heer BLEW, Bibliothekaris van de Inner-Temple, die my ook niet zeggen kon, van waar het kwam. Het was, met anderen, gedroogd bewaard.

De Goudgeele Manakyn (*).

Het Vogeltje van de onderste Afbeelding is van het zelfde Geslacht als dat, het welk onder den naam van *Zwarte Mees met eenen Goudkleurigen Kop*, in 't Eerste Deel, bladz. 32, is beschreeven, en op Pl. XLI afgebeeld. 't Verschynt hier ook in zyne Natuurlyke grootte. De Bek is niet zeer dik noch dun, eerder wat krom dan volkomen regt, en in een Punt uitlopende, wit van Kleur. De geheele Kop, Hals, de Borst en Buik, tot aan de Dyën toe, zyn bleek geelagtig Oranjekleur: de Dyën Oranjekleur en zwart gemengeld. De Dekveders onder aan de Staart, zo wel als de Rug, de Wieken en Staart, zyn zwart, zonder eenigen verschietenden Glans. Die aan de binnenkant der Wieken, benevens eenigen van de kleine Vedertjes der Wieken aan de Schouders buitenwaards, zyn vuil Oranje. Eenigen der binnenste Baarden van de Slagpennen zyn aan 't Grondstuk wit, en dit maakt witte Vlakken op den bovenkant der Wieken, die echter, als de Wieken dicht samen geplooid zyn, verdwynen. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn donkerbruin.

Dit Vogeltje bevondt zig, met het voorgaande, in de Verzameling van den Heer BLEW. Ik geloof dat hetzelfde afkomstig is uit eenig gedeelte van Zuid-Amerika, digt aan de Evennagts-Linie: want ik heb Aftekeningen van vier verschillende Soorten, welke gezegd werden uit de Hollandsche Volkplantingen op 't Vaste Land van Zuid-Amerika te komen: waaronder één volmaaktelyk met hethier afgebeelde overeenstemt, in Gedaante, Grootte en Kleur, uitgenomen dat het schitterend rood is en dit alleenlyk vuil Oranjekleurig: zo dat mooglyk dit myn Vogeltje het Wyfje en het andere het Mannetje zal zyn van de zelfde Soort. Van de andere Soorten heb ik alleenlyk Aftekeningen gezien; des het tegen myne Voorstelling, by de eerste Uitgaave van dit Werk, zou stryden, indien ik daar gebruik van ging maaken.

P L A A T LXII.

De Amerikaansche Pellikaan (62).

Deeze Vogel is byna zo groot als een Gans. Zyne Snēb is tiendhalf Duim lang, naar het End toe gekromd, aan den Kop zeer dik, doordien hy daar eenen Omtrek heeft van zes en een half Duim (*). Het voorste gedeelte van den Kop is bedekt met eene donkerblauwe Huid, welke geen Vederen heeft, en het agterste is, zo wel

(*) *Parus niger & fulvus*. EDW. *Av.* II. T. 83. f. 2. *Manacus Auranus*. BRISS. *Av.* IV. p. 454. *Avicula Surinamensis*. PET. *Gaz.* T. 46. f. 12. *Pipra Aureola*. *Syst. Nat.* XII. Gen. 115. Sp. 7. *Parus Aureola*. *Syst. Nat.* X. Gen. 100. Sp. 11. Roodkopje. *Nat. Hist.* I. D. V. Stuk, bladz. 601.

(62) *Pelicanus Americanus*. CATESB. *Carol.* I. T. 81. *Numenius Americanus major*. BRISS. *Av.* V. p. 335.

Caricaca. MARCGR. *Bras.* 191. WILL. *Ornith.* 218. T. 54. *Tantalus Loculator*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 85. Sp. 1.

(*) In de Fransche Overzetting staat van negen en een half Duim, doch dit is fout, gelyk uit de Afmetting van den hier in Schets voor gestelden Kop dezes Vogels blykt.

wel als de Hals, bruin. De Wieken zyn groot, en aan haar gantsche onderste gedeelte, van den Schouder tot het End toe, naar oogenschyn zwart, doch tevens met Groen gemengeld. Het bovenste deel van de Wiek is wit, de Staart zwart, zeer kort en aan 't End vierhoekig. Voor 't overige is 't geheele Lighaam wit. De Pooten zyn zwart en zeer lang. De Vingers der Voeten zyn samengevoegd door middel van een Vlies, doch dat niet zo groot is als in de Eenden: want het strekt zig slegts tot aan het eerste Lid van ieder Vinger uit. De agterste Vinger is geheel los en vry, zonder zulk een Vlies, en langer dan gewoonlyk.

Dat deeze Vogel tot het Geslagt der Pellikaanen behoort, toont de Zak, die zig onder de Snebbe bevindt: hoewel dezelve doch maar klein is, en niet meer dan een half Pintje Vogts bevat. Tegen 't end van den Zomer vallen gewoonlyk in Karolina zwaare Regens, en dan komen geheele scholen van zulke Vogelen op de open Velden, die alsdan onder Water staan; doch voor November trekken zy weder weg. Zy zyn zeer goed om te eeten, offchoon zy van Visschen en andere Waterdieren leeven. Voor 't overige is het een domme Vogel, die niet gaauw verschrikt, en gemakkelyk geschooten kan worden. Zy zitten menigvuldig op hooge Cypressen en andere Boomen. Zy houden zig regtoverend, en laten, waarschyndlyk gemakshalve, hunne zwaare Snebbe op den Hals rusten. Ten aanzien van de Kleur heb ik, tusschen 't Mannetje en Wyfje, geen onderscheid kunnen vinden. [KLEIN geeft 'er den naam van Nimmerzat en Boom-Pellikaan aan].

P L A A T LXIII.

De Indiaansche Groenling (63).

Dit Vogeltje, hier in zyne Natuurlyke grootte afgebeeld, gelykt eenigermate naar een Kanarie-Vogel, doch komt my een weinig grooter voor. Het heeft een taamelyk dikken, sterken, korten Bek, welke, in Gestalte, met dien van onze meeste kleine Zaad-eetende Vogeltjes overeenkomt. Deszelfs bovenste gedeelte is donkerbruin of zwartagtig; het onderste lichterbruin. De Oogen zyn Kaneelkleurig. De Kruin van den Kop, de Nek, Rug, de bovenkant van de Wieken en Staart, hebben eene vuil groene Kleur. De buitenste Baarden, der zes of zeven grootste Slagpennen, zyn wit gerand, en de Staartveders helder geelagtig groen gezoomd. Van het Grondstuk des Beks gaat door de Oogen, wederzyds, een groene Streep of Baar, en boven dezelve loopt een breede geele Streep, welke zig als eene Wenkbraauw vertoont. Van de hoeken des Beks komt wederzyds een zwarte Streep, die een half Duim lang is. De geheele onderste Vlake, van den Bek af tot aan de onderste Dekvederen van de Staart, is geel, en aan de zyden des Lighaams en der Borst met eenig Groen geschaduw: doch aan de zyden van den Hals versmelt het Geel en Groen in malkander. De Pooten, Voeten en Klaauwen komen in gedaante met die der overige Vogeltjes van dit Geslagt overeen; zynde allen van eene bruinagtige Aschkleur.

De Heer HAWKINS vereerde my een Aftekening van dit Vogeltje, door hem op 't Eiland Madéra, alwaar hetzelfde uit eenig ander Land gebragt was, gemaakt. De naam, *Bengalas*, door hem daar onder geschreeven, denk ik zal de plaats zyner afkomst betekenen. Hy zeid, dat het fraaijer zong dan een Kanarie-Vogel. Dewyl deeze Afbeelding wat sober was, zou ik 'er geen gebruik van gemaakt hebben; also ik het Vogeltje zelf niet gezien had: maar sedert zyn my 'er twee voorgekomen,

(63) *Chloris Indicus*. Edw. Av. II. T. 84. BRISS. Av. III. p. 195. *Fringilla Butyracea*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 112. Sp. 22. *Syst. Nat.* X. Gen. 98. Sp.

17. Indiaansche Groenling. *Nat. Hist.* I. D. V. STUK, bladz. 544.

men, die ik gezien heb en hooren zingen, ten huize van den Heer BLUNT, Koopman in Goodmans-Fields te Londen. Ik bevond, dat zy in alles overeenkwamen met de Tekening en het Berigt van den Heer HAWKINS, maar, dezelve nu in 't Leven voor my hebbende, verbeterde ik de Tekening, om die volmaakt aan 't licht te kunnen geeven. By den Heer BLUNT werd ik onderrigt, dat zy uit Oostindie gekomen waren. Dokter HENRY PLUMPTREE, President van het Koninglyke Kollegie van Geneesheeren, zag deeze Vogeltjes by gezegden Heer, en hadt de goedheid van my toegang te bezorgen, om myne Waarneemingen daar op in 't werk te stellen.

De Chineefche Paauw-Oog Kapel (*).

De Kapel, hier Levensgrootte afgebeeld, heeft de bovenste Wieken van eene roodagtige Oranjekleur; de onderften een weinig meer naar Bruin trekkende. Zo wel de bovenften als de onderften zyn donkerbruin gezoomd, met zwarte Streepen. De bovenften hebben langwerpige donkerblauwe Merken, langs haaren voorften Rand, benevens een groote en kleine ronde Vlak op ieder Wiek. Van deeze Vlakken is de buitenste Kring zwart, die daar aan volgt geelagtig, de binnenste blaauw, met een bleekblaauwe of witte Stip in 't midden. De onderste Wieken hebben ieder een groote ronde Vlak, bestaande uit een zwarten Kring, met Geel daar binnen, en verder Purperkleurig; aan de ééne zyde zwart met twee witte of bleekblaauwe Vlakjes in 't midden, die langwerpig zyn. Bovendien heeft ieder onderste Wiek nog een klein, rond, donker Vlakje. Het Lyf, de Pooten en Hoortjes of Sprieten, zyn roodagtig bruin. De geheele onderste Vlake is donkerbruin, daar de Vlakken van de bovenkant flegts flaauw doorblinken.

Deeze Kapel was uit China gebragt, door mynen Goeden Vriend, Kapitein ISAAC WORTH, die my een Doos met Infekten van dat Land heeft present gedaan.

P L A A T LXIV.

De witte Amerikaanfche Wulp (64).

Deeze Vogel is byna zo groot als eene tamme Duif. Hy heeft eene Sneppe van zes en een half Duim lang, bleekrood gekleurd en van het Grondftuk tot aan de Punt uitgegroefd. De Oogkring is graauw. Het voorfte deel van den Kop en een Plek om de Oogen zyn bedekt met een kaale helder roode Huid. Vier der grootfte Slagpennen zyn aan de Enden donkergroen. Voor 't overige is de Vogel geheel wit, uitgenomen de Voeten en Pooten, die bleekrood zyn. Het Vleefch, doch inzonderheid het Vet, is zeer geel en Saffraankleurig. Wanneer de zwaare Regens vallen, dat gemeenlyk tegen 't end van den Zomer plaats heeft, dan komen deeze Vogels menigvuldig in Karolina aan, en houden zig op in de laage Waterige Landftreken. Het Mannetje en Wyfje zyn op 't Oog niet verfchillende.

Het kleine in 't Water groeiende Kalfsvoot - Kruid (*).

Deeze Plant groeit aan de kanten der Rivieren en op andere Waterige plaatfen. Zy heeft een Knolligen Wortel, uit welken veele ovaale Bladen fpruiten, die van agt

(*) *Papilio Nymphalis Almana*. LINN. *Syst. Nat.* XII, Gen. 231. Sp. 132. *Syst. Nat.* X. Gen. 203. Sp. 89. *Nat. Hist.* I. D. XI. Stuk. badz. 283. Plaat 89. Fig. 1.
(64) *Numenius albus*. CATESB. *Carol. I. T.* 82. *Numenius Brasiliensis candidus*. BRISS. *Av. V.* p. 339. *Tantalus albus*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 85. Sp. 6.

Scolopax alba. *Syst. Nat.* X. Gen. 77. Sp. 2. Witte Wulp. *Nat. Hist.* I. D. V. Stuk, bladz. 219.

(*) *Arum aquaticum minus*: S. *Arisarum fluitans* Pene nudo *Virginianum*. D. BANISTER PLUK. *Man-tiff.* 28.

agt tot tien Duimen breed zyn, staande aan dikke; Sappige, ronde Steelen, van by de vier Voeten hoog. Voorts schieten uit den Wortel verscheidene andere dergelyke Steelen, aan ieder van welken, op het End, blaauwe Bloemen groeijen: doch dewyl ik geen gelegenheid had, om de Plant in haar bloessom nauwkeurig te onderzoeken, zo berigt ik maar alleen, dat op de Bloemen een Tros van groene Bessen volgt, die dicht aan elkander zitten, en als eene Ananas-Vrugt zig vertoonen. Deeze Bessen worden nooit hard, maar vallen af wanneer zy ryp zyn, en komen in Kleur, gedaante en valtheid, de Kappers naby.

P L A A T LXV.

De bruine Amerikaansche Geelgors (65).

Ik weet niet regt, in welk een Geslacht ik deezen Vogel zal plaatzen. In Kleur gelykt hy veel naar de Leeuwrikken, doch de Bek is veel te groot en lang; niet beter komt hy met de Lysters overeen, wat de gedaante van den Bek aangaat. Naast, denk ik, dat hy met den Geerstvogel strookt, hoewel die een grooter Bek heeft en van een andere structuur, met een Knobbel in 't Gehemelte, dat het Kenmerk uitmaakt der Ortolaanen. Ik moet derhalve de Rangschikking van deezen Vogel aan Liefhebbers overlaten, die kundiger in deeze zaaken zyn. Dikwils heb ik meer moeite, om een Geslacht uit te vinden, waarin ik de Westindische Vogels plaatzen zal, dan met Vogels, die in de aller-afgelegenste deelen van de oude Wereld gevangen zyn.

Hy is hier in de Natuurlyke grootte voorgesteld, hebbende den Bek taamelyk lang en dik, van eene donkere Vleeschkleur, spits uitlopende. De Oogen zyn Hazelnootenkleur. De zyden van den Kop en de Keel, een weinig beneden den Bek, zyn zwart, en deeze zwarte Kleur strekt zig aan de zyden van der Hals, nederwaards, tot byna aan het begin der Wieken uit. In die zwarte Plekken zyn de Oogen geplaatst. De Kruin van den Kop, de Nek, Rug en Dekveders van de Wieken, zyn bruin, doch wat helderer of meer naar 't Oranje trekkende dan in het Leeuwrikken-Geslacht, en met zwart gevlakt, uitgenomen de Kruin van den Kop. De Slagpenen, Wieken en Staart, zyn van eene donkere of zwartagtige Kleur, gezoomd met een helder roodagtig Bruin. De geheele onderkant, van de Keel tot aan de Dekveders onder aan de Staart, is van eene bevallige licht roodagtig bruine Kleur, de Borst en Buik met zwarte Vlakken: want de Veters over 't geheele Lyf zyn in 't midden zwart, en bruin aan de Randen; die der Schouderen, welke over de Wieken vallen, licht geelagtig bruin. De Dyën, Stuit en de Dekveders van de Staart, zo wel boven als beneden, hebben geen Vlakken, en zyn lichter bruin dan de andere deelen van den Vogel; de Pooten en Voeten roodagtig Vleeschkleur, maar de Klaauwen bruin. De agterste Klaauw is wat langer dan gewoonlyk, doch veel korter dan in de Leeuwrikken.

Deeze Vogel was levendig uit de Spaansche Westindiën overgebracht, en present gedaan aan de Gemaalin van den Hoog Edelen, Sir CHARLES WAGER, diestydts eerste Lord van de Admiraaliteit, in wiens Huis ik de Aftekening maakte (*).

P L A A T

(65) *Emberiza fusca Americana*. Edw. Av. II. T. 85. *Xanthornus naevius*. Briss. Av. II. p. 126. *Oriolus melancholicus*. Linn. Syst. Nat. XII. Gen. 52. Sp. 17. *Fringilla melancholica*. Syst. Nat. X. Gen. 98. Sp. 7. Droevige Vink. Nat. Hist. I. D. V. Stuk, blad. 537.

(*) [In 't Engelsch Werk van EDWARDS wordt hy *the Schomburger* genoemd, zonder dat ik reden gegeven vind van die zeldzaame benaming. De Heer KLEIN heeft hem de *bruin en zwart bonte Amerikaansche Vink*, met eene opgewipte Staart, geheten.]

P L A A T LXVI.

De bruine Amerikaanfche Wulp (66).

Deeze is ongeveer zo groot als de Witte, hier voor beschreeven. Hy heeft een dergelyke Snebbe, die aan 't Grondstuk rood is en zyn Oogen zyn ook als in de Witte, maar het Lighaam en de Hals is van eene gemengelde graauwe Kleur. Het bovenste van de Rug, de Wieken en de Staart, zyn bruin: het onderste is, zo wel als de Stuit, gelyk ook het onderste des Lighaams, wit. De Pooten zyn roodagtig, gelyk in de Witte; ook komt deeze in gestalte en grootte met hem overeen. Deeze groote gelykheid bragt my tot de gedagten, dat zy slegts in Sexe verschillende mogten zyn, maar, toen ikze opende, vond ik de Balletjes in ieder Soort. De tegenwoordige heeft een donker Vleesch, dat niet zo geel is als in de Witte Wulp. Zy gaan te samen hun Aas na, en vliegen Schoolswyz' met elkander, doch van dewitten zyn 'er wel twintigmaal meer dan van de bruinen. In hunne Kroppen waren Krabben.

Beide deeze Soorten van Wulpen komen Jaarlyks, omtrent het midden van September, met en benevens de Pellikaanen, by gantsche Schaaren op de Waterige Velden: zy houden zig aldaar zes Weeken op, en trekken vervolgens weder weg, latende zig niet eer dan in het naastvolgende Jaar, op den zelfden tyd, wederom zien. In veele Wyfjes der witte Soort heb ik geheele troffen van Eijeren gevonden; weshalve ik van gevoelen ben, dat zy, om te broeden, ergens naar 't Zuiden heen trekken; doordien Karolina, om deezen tyd van 't Jaar, voor deeze Schepzelen te koud zyn zoude: want het is in dit Wereldsdeel, onder de zelfde Hemelsbreedte, veel kouder dan in Europa. In de Kleur der Vederen van 't Mannetje en Wyfje is weinig of geen onderscheid.

Kalfsvoet-Kruid, met zeer spits gepunte Pylkruid-Bladeren (*).

Deeze Plant groeit in Meiren en ondiepe Wateren, drie of vier Voeten hoog. Zy heeft veele Pylagtige Bladen, aan lange Sappige Steelen, die uit eenen Knoligen Wortel schieten, waaruit ook andere ronde Steelen voortkomen, die aan hun uiterste End een groot, rondagtig, groen, nederhangend Zaadhuisje hebben, waarin verscheide ronde, groene, Bessen, van ongelyke grootte, begreepen zyn. Deeze hebben ten deele de grootte van eenen Snaphaan-Kogel; ten deele zyn zy de helft kleiner. Dit Zaadhuisje, dat ongeveer zo groot als een Hoender-Ey is, opent zig, wanneer het ryp wordt, aan beide zyden, en laat de Zaadkorrels zien, die ryp geworden nog groen en zagt zyn. Ik heb zulke Bessen van de Indiaanen met hun Wildbraad zien kookten. In myn Mond kwamen my de groenen zeer brandend en famentrekkende voor, doch door 't kookten verliezen zy die hoedanigheid, wordende vry smaakelyk en zynde ook, naar men zeide, gezond. In July worden zy ryp.

P L A A T LXVII.

De Vogel het Weeuwte genaamd (67).

De onderste Afbeelding, op deeze Plaat, stelt hem in zyne Natuurlyke grootte voor:

(66) Numenius fuscus. CATESB. Carol. I. T. 83. Numenius Brasiliensis fuscus. BRISS. Av. V. p. 341. Tantalus fuscus. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 85. Sp. 7. Scolopax fusca. Syst. Nat. X. Gen. 77. Sp. 3. Bruine Wulp. Nat. Hist. I. D. V. Stuk, bladz. 219.

(*) Arum Sagittariae folio angusto, acumine & auriculis acutissimis. CATESB. Carol. I. T. 83.

(67) Passer Pectore rubro, Cauda longissima, S. Fringilla Africana macroura. EDW. Av. II. T. 86. Passer Vidua. BRISS. Av. III. p. 120. T. 8. f. 1. Passer Indicus macrourus alius. WILL. Ornith. 184. T. 45. Emberiza Paradisaea. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 110. Sp. 19. Syst. Nat. X. Gen. 97. Sp. 12. Het Weeuwte. Nat. Hist. I. D. V. Stuk, bladz. 527. Pl. 49. f. 4.

voor: de bovenste is verkleind, om hem, benevens zyne Staart, in 't geheel te kunnen vertoonen. Het is een zeer vlug aartig Vogeltje, van grootte als een Mosch, daar de lange Staart, welke het oplicht en weder zakken laat, een zeer vermaakelyke vertooning aan geeft.

Deszelfs Bek is kort en naar evenredigheid zeer dik, blaauwagtig of Loodkleurig. De Oogen zyn Hazelnooten-Kleur. De geheele Kop is, benevens de Keel tot aan de Borst toe, zwart, zo wel als de Rug, Wieken en Staart, doch de Rand der groote Slagpennen is wat witagtig of Afchgrauw. De Staart is, gelyk in andere kleine Vogeltjes, geschapen, doch daar boven ontspringt, uit de Stuit, als een tweede Staart, die maar uit vier Vederen bestaat, waar van de twee langsten dertien en een half Duim lang en aan de Stuit drie Kwartier Duims breed zyn, doch allengs zo afneemen, dat zy aan 't end naauwlyks de breedte van een Kwartier Duims hebben. Tusschen deeze zyn twee kortere, wier langte zig tot zevendhalf Duim uitstrekt, en die op 't meest de breedte van anderhalf Duim hebben, doch schielyk versmallende twee dunne Punten maaken, die uit nevens elkander leggende Draaden bestaan. De lange Veders zyn wat krom, gelyk de Veders van een Haanestaart, en hebben dergelyke Dwars-Streepen, als wy in de gewaterde Zyden Stoffen zien, doch voor 't overige vertoont zig niets byzonders in haar Kleur, alzo zy over 't geheel donkerzwart zyn. De Borst is van een zeer donkere Oranje-Kleur; de Nek bleeker Oranje of Goudkleur; de Buik en Dyën zyn wit; de Stuit en Dekveders onder de Staart donker of zwart. De Pooten, Voeten en Klaauwen, in gedaante met die van de meeste andere kleine Vogeltjes overeenkomende, zyn Vleeschkleurig.

Het wonderbaarlykst in deeze Vogel is, dat dezelve van Kleur verandert en van Staart beroofd is, meer dan zes Maanden in 't Jaar. Omtrent het begin van November verliest hy zyn Staart en ruit, wordende dan van een gemengelde Kleur: de Kop is by Streeken zwart en wit; de Borst, Rug en Dekveders der Wieken zyn roodagtig bruin, met donkere Vlakken, byna gelyk de Pluimacie van een Kwartel: de groote Slagpennen en Staartveders zwartagtig bruin: de geheele Buik, Dyën en Dekveders onder de Staart wit: de Pooten en Voeten Vleeschkleurig als te vooren. In deeze staat blyft hy den geheelen Winter, zonder de vier lange Staartvederen. Tegen 't begin van den Zomer ruit hy wederom, dan beginnen zyne lange Staartveders uit te schieten, en in Juny of 't begin van July is hy even de zelfde als hy in de voorgaande Zomer was. De bovenste Afbeelding vertoont hem in zyn Zomer-, de onderste in zyn Winter-Gewaad.

Dit Weeuwje was in bezitting van den verpligtende Heer HATTON, woonende in Laurence-Lane te Londen. Hy heeft hetzelfde vier Jaaren in 't Leven gehouden, en deszelfs Veranderingen zodanig waargenomen, als ik die heb beschreeven. Hy maakte my tot een Getuige daar van, door my verscheide maalen te zoeken, om den Vogel in zyne verschillende staaten en tegen den tyd van zyne Verandering te beschouwen; geevende my ook de vryheid, om 'er Aftekeningen van te maaken, op welk een tyd ik het bekwaamst oordeelde.

Van Angola in Afrika was dit Vogeltje overgebracht. Het schynt kortelyk door ALDROVANDUS, in zyn 15 Boek Kapittel 23, beschreeven te zyn, doch is onvoeglyk, zo ik oordeel, onder de Mosschen geplaatst, alzo het, naar myn gevoelen, eerder tot het Geslacht der zingende Vinken behoort (*). Het gelykt, in zyn Wintergewaad, veel naar de Berg-Vink. Onze Landsman, de Heer WILLOUGHBY, heeft in zyne *Ornithologie*, pag. 251, de beschryving van deezen Vogel ingevoegd uit ALDROVANDUS, van wien dezelve een Indische lang gestaarte Mosch geheten wordt.

(*) [De Heer KLEIN plaatst dit Vogeltje onder de Mosschen; en geeft het den naam van *Mosch met de zeer lange en veranderlyke Staart*: zo doet ook BRISON noemende het *Passer Vidua*; maar LINNÆUS be-

trekt het tot de Geelgorfen (*Emberiza*). Zodanig een Weeuwje heeft hier te Amsterdam, by den Heer SCHOLTE, thans, in 't midden van January, 1773, nog zyn volkomen Staart.]

wordt. Een Heer, die onlangs van Lisbon is gekomen, verhaalde my, dat de Portugeezen dezen Vogel de *Weduw* heeten, wegens zyne Kleur en langen Sleep. Hy zeid' ook, dat het Wyfje is van eene Leeuwrikken-Kleur, hebbende geene lange Staart.

P L A A T LXVIII.

De roode Amerikaansche Wulp (68).

Dit is een grooter Vogel, dan de voorgaande bruine Wulp, komende in grootte den gemeenen Kraay naby. Zyn Bek is van gestalte als in de andere Wulpen en van Kleur bleekrood. Aan 't voorste deel van den Kop en rondom de Oogen heeft hy een Huid, die van de zelfde Kleur is als de Sneb, en Vederloos. De Pooten zyn insgelyks bleekrood. Aan 't end zyn de Wieken een Duim lang, zwart, voor 't overige is de geheele Vogel rood.

Zy houden zig aan de Kusten der Bahamaas-Eilanden, en in andere deelen van Amerika, tusschen de Keerkringen op, en zelden ziet men ze meer Zuid- of Noordwaards. De Wyfjes zyn donkerer rood dan de Mannetjes.

P L A A T LXIX.

De Vogel genaamd Poule Sultane. (69).

Deeze hadt de grootte van een middelmatig Hoen; hoewel zyn Bek en Pooten veel langer waren. De Sneb hadt de langte van een Duim en drie Kwartier, van de Punt tot aan de hoeken van den Bek, en van de Punt tot aan het bovenste gedeelte, op de Kruin van den Kop, was de langte een Duim meer. De Poot, van de Kniebuiging nederwaards, was vier Duimen lang, en deeze langte hadt ook de middelste Vinger, zonder de Klaauw te rekenen.

De Bek is schoon rood en een gedeelte daar van strekt zig uit tot aan het midden van de Kruin des Kops, boven de Oogen, alwaar het in een ovaale figuur eindigt. Hy is aan de zyden zeer samengedrukt, zo dat de hoogte meer dan tweemaal zo groot is als de breedte. Daar is een groote egaalheid van Kleur over 't geheele Lichaam van dezen Vogel, zo dat ik alleen behoef te zeggen, dat hy schoon blaauw is, een weinig naar Violet trekkende, uitgenomen de Dekveders onder de Staart, die wit zyn. Middelerwyl is nog in zyne Kleur eenig onderscheid waar te nemen. De zyden van den Kop, het voorste van den Hals en de Borst, benevens de Dekveders der Wieken, zyn helderst en glanzig, verschietende een weinig, wanneer de plaatsing veranderd wordt; zo dat zy nu eens volkomen blaauw zyn, dan wat naar 't roode trekken, waar door zy zig Purperkleurig vertoonen. Somtyds veroorzaakt ook de opvalling van het Licht, dat de Rug eenigermate een groenen Glans krygt. Het bovenste deel van den Kop, het agterste van den Hals, de Dyën, het Onderlyf en de Slagpennen, zyn donkerbruin of zwartagtig, hebbende alleenlyk een flauwe mengeling van blaauw. De Dekveders der Wieken, aan de bin-

nenzyde

(68) *Numenius ruber*. CATESB. *Carol.* I. T. 84. *Numenius Brasiliensis coccineus*. BRISS. *Av.* V. p. 344. T. 29. f. 1, 2. *Numenius Indicus* CLUS. *Exot.* 366. *Porphyrio Amboinensis* SEB. *Mus.* I. p. 98. T. 62. f. 3. *Tantalus ruber*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 85. Sp. 5. *Scolopax rubra* *Syst. Nat.* X. Gen. 77. Sp. 1, Roode

Wulp van Brasil. *Nat. Hist.* I. D. V. Stuk, blad. 217. (69) *Porphyrio*. EDW. *Av.* II. T. 87. BRISS. *Av.* V. p. 522. T. 42. f. 1. ALB. *Av.* III. p. 79. T. 84. *Porphyrio Autorum*. *Fulica Porphyrio*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 91. Sp. 5. X. Gen. 82. Sp. 3. *Poule Sultane* *Nat. Hist.* I. D. V. St. p. 274.

nenzyde, zyn blaauw: de Slagpennen inwaards roestig zwart. De Beenen zyn, anderhalf Duim boven de Kniejen, Vederloos. De Pooten en Voeten zyn bevallig rood, en byna Roozekleurig. Voorts heeft deeze Vogel sterke bruine Klaauwen. De Vingeren hebben niets, dat naar Vliezen gelykt, 't welk anders gemeen is in de Waterhoentjes. Het Lighaam was aan de zyden zeer platagtig samengedrukt, tegenstrydig met de Eendvogelen, en ik geloof dat de Natuur 'er deeze gestalte aan gegeven heeft, op dat de Poule Sultane gemakkelijker door Riet en Biezen, waar mede de Oevers der Rivieren gemeenlyk begroeid zyn, zou kunnen heen sluipen.

Deeze Vogel bevindt zig thans in de Verzameling van den Baronet HANS SLOANE, in Spiritus geconserveerd. De Bek en Pooten waren, toen hy dood was, van eene geelagtige Kleur, maar Sir Hans toonde my een fraaije Tekening, naar den leevendigen Vogel gemaakt, waar in dezelve rood waren, gelyk ik ze heb beschreeven. De Vingers zyn vier in getal, en staan op de gewoone manier, drie voorwaards en een agterwaards, tegenstrydig met de monstreuze en valsche Berigten, welken veele Autheuren, die deezen Vogel nooit gezien hebben, daar van geven. De Heer GEORGE BELL, Heelmeester te Londen, verhaalt my, dat hy in China van deeze Vogelen heeft gezien. Liefhebbers, die naar de Ontleedkundige Historie van dezelve nieuwsgierig zyn, kunnen te regt komen in de *Mem. de l'Acad. Royale des Sciences de l'An. 1666 jusqu'a 1699. Tom. III. troisieme Partie p. 50*, alwaar deeze Vogel *Poule Sultane* geheeten wordt. Men onderstelt daar, dat hy de *Porphyrio* der Ouden zy, en, wat de verschiende Kleur der Vederen aangaat, onderstellen de Akademisten, dat de fyne Baardjes aan de eene zyde van eene andere Kleur zyn, dan aan de andere zyde; zo dat, in verschillende plaatsingen, de verschillende zyden der Baardjes het Oog met verschillende Kleuren aandoen; 't welk zy daar door betoogen willen, dat men dergelyke Verschiëting van Kleuren waarneemt in gewaterd Taf, of Zyden Stoffen, die van verschillend gekleurde Zyden Draaden door een gewezen zyn. De Ondervinding heeft te Parys geleerd, dat deeze Vogel zyn Aas met den Poot opligt en dus aan den Bek brengt, gelyk de Papegaaijen doen, maar dat hy drinkt gelyk andere Vogelen, neemende het Water in den Bek, en dan den Kop opligtende om het door te zwelgen. Ik heb een Plaat van Vogelen, te Parys uitgegeven, en door P. BOEL getekend, waar op twee van deeze Vogelen in aartige postuuren voorkomen, onder den naam van *Blucts*. Dit oordeel ik een gepaste benaaming te zyn; also zy zig, in den eersten opslag, volkomen blaauw vertoonen (*). Ik ben verzekerd, dat geen Engelsch Autheur over de Vogelen immer deezen volgens de Natuur heeft beschreeven, en daarom, hope ik, zal deeze Aftekening en beschryving smaak vinden, ofschoon wy een duister Berigt daar van by WILLOUGHBY, en nog duisterer by ALBIN hebben.

P L A A T LXX.

De Oestervreeter of Schol-Aakster (70).

Deeze Vogel weegt een Pond en twee Oncen. Zyn Sneb is lang, regt en helder

(*) [De Heer EDWARDS noemt hem echter de *Purpere Waterhoen*, en uit de beschryving komt het my voor, dat hy naauwlyks blaauw genoemd kan worden. Wy hebben Vogels, welke dien naam veel meer verdienen. KLEIN noemt hem evenwel de *Water-Rall*, met den Bek, het Voorhoofd en de Pooten rood, het overige Lighaam Hemelschblaauw; doch dit komt, noch met de beschryving, noch met de Afbeelding, overeen. LINNÆUS geeft 'er thans een groen Lyf aan, *Cer-*

pore viridi, subtus violaceo. Syst. Nat. XII. pag. 258. Denkelyk wil hy zeggen de Rug groen en 't Lyf Violet.]

(70) *Hæmatopus CATESB. Carol. I. T. 85. Hæmatopus omnium Autorum. Ostralega Pica Marina. BRISS. Av. V. p. 38. T. 3. f. 2. Hæmatopus Ostralegus. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 90. Sp. 1. Syst. Nat. X. Gen. 81. Sp. 1. Schol-Aakster. Nat. Hist. I. D. V. STUK, bladz. 267.*

der rood; doch 't Grondstuk smal en aan 't end plat. Den Oogkring heeft hy geel, en met eenen rooden Ring omgeven. De geheele Kop is, benevens den Hals, zwart, en onder de Oogen heeft hy een wit Vlakje. Het geheele Onderlyf heeft een vuil witte Kleur. De groote Slagpennen der Wieken zyn donker zwart. De Staart is kort, naar het End toe zwart, en aan den Stuit wit. De bovenste Vlake des Lighaams en de Wieken zyn bruin, doch een breede witte Streep loopt over ieder Wiek, in 't midden. De Pooten zyn lang en dik, roodagtig van Kleur. Hy heeft maar drie voorwaards gestrekte en geen agter-Vinger. De Voeten zyn, door eene ruuwe geschubde Huid, zeer wel beschut.

Aan de Oevers der Rivieren en van kleine Zee-Boezems onthouden zig veele Oesters, welke met de Ebbe op 't drooge leggen. Van deeze Oesters leeven, zo niet geheel, ten minste voor een groot gedeelte, deeze Vogels; en ten dien einde heeft hun de Natuur niet alleen een zeer bekwaamen Bek gegeven, maar ook hunne Voeten en Pooten zo wel bekleed, dat zy tegen den scherpen rand der Oesteren gewapend zyn. De Wyfjes verschillen daar in van de Mannetjes, dat zy rondom de Oogen geen rooden Kring hebben: ook is haare Buik vuiler wit, dan in het Mannetje. In de Maag van zulk een Vogel werdt niets, dan onverteerde Oesters, gevonden. Hy schynt de *Hematopus* van BELLONIUS, WILL. p. 297, te zyn, offchoon 'er eenig verschil is in de beschryving. Ik heb deezen Vogel zo wel aan de Zee-Kusten van Karolina, als aan die van de Bahamaas-Eilanden, gezien.

Heester met langwerpige Sappige Bladen en een ronde Vrucht, die maar ééne Kern heeft (*).

Deeze wordt zo groot als een kleine Boom. Zyn Bladen groeijen by paaren aan Steelen van byna een Duim lang. Zy zyn lang, dik en sappig. Aan 't end der Steelen groeijen, dikwils by paaren, dikwils enkeld, ronde platte Zaadhuisjes, byna zo breed als een Schelling zynde. De Vrucht gelykt in zelfstandigheid veel naar een Boon, en verdeelt zig ook, even als dezelve, in 't midden, zynde met een dunne bleekgroene Huid bedekt. Ik heb geen gelegenheid gehad om de Bloem te zien, doch men heeft my berigt, dat dezelve klein is en wit. De Schors van deezen Boom wordt tot bereiden van Zoolleder gebruikt.

P L A A T LXXI.

De Vogel, dien men Albatrofs noemt (71).

Deeze is zwaar van Lyf en heeft zeer lange Wieken. Ik houd hem voor een der grootsten, zo niet den allergrootsten der Watervogelen op den gantschen Aardbodem. Met uitgebreide Wieken hadt hy, van de eene Punt tot de andere, byna tien Voeten breedte. Het eerste Been van de Wiek, dat dezelve aan het Lighaam voegt, komt in langte overeen met het geheele Lighaam. Zulks is my uit het Geraamte van één deezer Vogelen, dat ik thans by my heb, blykbaar. De Wiek, tegen 't Lyf aangevoegd, heeft, van het Gewricht tot aan het end der Slagpennen, twee Voeten langte. De Poot beneden de Knië is vier en een half Duim; de middelste Vinger zeven duimen lang. Deeze Vogels verschillen in grootte: want in het Geraamte, dat ik heb, zyn alle deeze Deelen een derde kleiner, dan ikze hier opgeef.

De

(71) Albatrofs maxima. EDW. Av. II. Tab. 88. Albatrofs. ALB. Av. III. p. 76. BRISS. Av. VI. p. 126. GREW. Mus. T. 6. f. 1. Diomedea exulans. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 71. Sp. 1. Syst. Nat. X. Gen. 65. Sp. 1.

Albatrofs. Nat. Hist. I. D. V. Stuk, blad. 99.

(*) Frutex Bahamensis, Foliis oblongis succulentis, Fructu subrotundo, unicum Nucleum continente. CARTESB. Carol. I. T. 85.

De Sneb is van eene vuilgeelagtige Kleur, gelyk die van oude Beenders. Onder op de Plaat is dezelve in de Natuurlyke grootte voorgesteld, met haare Groeven en Streepen. De Neusgaten zyn zeer aanmerkelyk, alzo die verheven bedekzels hebben, met de Openingen voorwaards, gelyk in de Afbeeldingen is uitgedrukt. De Sneb is, by den Kop, op zyde een weinig plat, en deeze platheid vermeerdert allengs naar de Punt toe, welke een krommen Haak maakt. De Kruin van den Kop is licht Afchkleurig bruin: het overige, zo wel als de Hals, Borst, Buik, Dyen en Dekveders onder de Staart, als mede die aan de binnenzijde der Wieken, is wit. Het agterste van den Hals, de Zyden onder de Wieken en de Zyden van de Borst, hebben eenige, kleine, donkere, dwarsstreepjes door het Wit heen loopende. De Rug is vuil bruin met dergelyke kleine zwarte dwarsstreepjes, en eenige grootere Vlakken van Zwart of Loodkleur. De Stuit is helder bruin: de Staart van eene blaauwagtige Loodkleur, naar Zwart trekkende. De Wiek is van de zelfde Kleur als de Staart, doch heeft de Slagpennen donkerer of volkomen zwart. De Rand, van het gedeelte der Wiek naar de Rug toe, is wit. De Pooten en Voeten zyn Vleeschkleurig. Hy heeft maar drie Vingers, welke allen voorwaards staan, zynde met een Vlies aan elkander verbonden. Ook heeft hy een Vlies, loopende langs de buitenzijde van de buitenste en binnenste Vingeren van ieder Voet; hetwelk ik in geene andere Watervogelen, anders dan aan de binnenste Vingers van sommigen, waargenomen heb.

Ik heb twee opgezette Vogelen van dit slag onderzocht, welke in grootte en alle andere opzigten overeenkwamen, daar ik Tekeningen van maakte. De een werd my getoond door den Schildknaap GEORGE HOLMES, Registerbewaarder in den Tower te Londen: de ander is in bezitting van den Heer BENJAMIN COWELL, Heelmeester in de Lombardstraat. ALBIN heeft een Afbeelding gegeven van den Bek van deezen Vogel: zie zyn Werk over de Vogelen, Vol. III. p. 76, en ik geloof dat wylen Doktor JAMES DOUGLAS hem met de beschryving daar van verplicht heeft. Hy verwacht hem met eenen in de Westindiën de Fregatvogel genaamd, daar hy zeer mis in heeft: want, de Reizigers over dit stuk raadpleegende, bevind ik, dat zy den Fregatvogel als een veel kleiner Vogel opgeeven, en, die van den Albatrofs spreken, maaken 'er een Watervogel van de eerste grootte van: zo dat ik in geenen deele kan toestemmen, dat het de zelfde Vogelen zyn zouden.

Ik weet niet, dat 'er reeds een Afbeelding gemaakt en uitgegeven is, of eenige beschryving van deezen Vogel, buiten de Berigten der Reizigers, welke meestendeels zeer oppervlakkig zyn; zo dat men zelden andere dan onvolmaakte denkbeelden van Natuurlyke Zaaken van hun krygt. Dus oordeelde ik, dat deeze myne Afbeelding en beschryving niet onaangenaam zoude zyn aan de begunstigers van myn Vogelen-Werk.

Zy komen van de Kaap der Goede Hope, alwaar menze in grootte menigte verneemt. Ik hoor niet, dat zy in eenig ander gedeelte van den Aardkloot gemeen zyn. Ik heb hier de beschryving, welke de Heer SLOANE van den Fregatvogel in zyne Historie van Jamaika geeft, overgenomen, om te toonen, dat deeze de Albatrofs niet zy. Dus luidt dezelve, VOL. I. p. 30. „Deeze Vogel schynt zeer groot, „grooter dan een Kuikendief te zyn, en is zwart. Zy vliegen, gelyk de Kuikendieven, zeer hoog, en houden zig dikwils als onbewoogen boven 't Water, tot „het beloeren en vangen van kleine Vischjes, die in de Oppervlakte zig vertoonen. „Zy zyn scherp gewiekt en hebben een gevorkte Staart.” Ik oordeel dat die van ALBIN *Fregate-Bird* genoemd wordt, de zelfde als deeze zy (*).

PLAAT

(*) [Men leeze, om daar van verzekerd te zyn, de *Natuurlyke Historie*, volgens 't Samenstel van LINNÆUS, I. D. V. STUK, bladz. III., en beschouwe, om het ver-

schil met den Albatrofs te zien, de Afbeelding van den Fregatvogel aldaar, Plaat XXXVIII. Fig. 2.]

P L A A T LXXII.

De groote Gek (72).

Deeze is byna zo groot als een Gans. De Kop en Hals zyn vry dik: de Sneb is groot en by de zes Duimen lang. In het bovenste deel der Snebbe is een Geut of Reet, welke van 't eene End tot aan het andere loopt. De Wieken strekken zig tot zes Voeten uit, en, geslooten zynde, reiken zy tot aan het End van de Staart. De middelste Staartveder was de langste; de overigen wierden allengs, van 't midden af, korter. De Oogen zyn groot en Hazelnooten-Kleur, met eene kaale Huid omringd. De Kleur van deezen Vogel is donkerbruin, op den Kop fraay gesprenkeld met digt staande kleine witte Vlakjes, die aan den Hals en Borst breeder zyn en meer verspreid, doch het dunste staan op de Rug, alwaar zy de grootste breedte hebben. De Wieken zyn ook gevlaakt, uitgezonderd de groote Slagpennen en de Staart, die zig geheel bruin vertoonen. Het Lyf is donker wit. De Pooten zyn zwart, en van gestalte als in de Zee Water-Raave, Cormoran genaamd. Het zonderlingste in dit slag van Vogelen is, dat de bovenste helft der Snebbe, twee Duim van den hoek des Beks af, eene Geleding heeft, door middel van welke zy dat Stuk twee Duim hoog kunnen opheffen, zonder den Bek te openen.

Deeze Vogel gelykt dermaate naar den Gek (*Booby*), inzonderheid wat het zonderlinge maakzel van den Bek aangaat, dat ik den gedagten naam voor denzelven gevoeglykft oordeelde. Hy onthoudt zig aan groote Rivieren, en volgt ook onder Water de Visschen naa, gelyk de Gek gewoon is in de Zee te doen. Onder dit vervolgen der Visschen blyft hy een aanmerkelyken tyd onder Water. Maar, dewyl ik deeze Vogelen dikwils aan den Oever afgemat, en menigmaalen dood gevonden heb, zo is het waarschylyk, dat hy dikwils van de Zee-Honden en andere verscheurende Dieren of Visschen onder Water aangerand, gekwetst en somtyds ook wel opgevreeten worde. In Florida vindt men deeze Vogels aan de Rivieren en Zee-Kusten. Het Mannetje heeft de Kleuren schooner en glanziger dan het Wyfje.

Een Gewas, gelykende naar de Thymelæa, met stompe Bladeren (*).

Deeze Heester wordt van agt tot tien Voeten hoog, en heeft eenen dunnen Stam, die met eene witagtige Schors bedekt is. De Bladen groeijen overhoeks op Steelen, die een derde Duims lang zyn. Aan 't begin zyn zy smal, doch aan 't End worden zy breeder en rond. Hunne langte strekt zig tot twee Duimen, de breedte tot één Duim uit. In 't breedste deel zyn zy Glanzig groen, en hebben ook maar een enkele Ribbe. De Bloemen zyn Pypagtig, van boven met vier Insnydingen, wit van Kleur, doch inwendig wat roodagtig. Zy groeijen Troswyze aan 't end der Takken. Men vindt deezen Heester, op veelen der Bahamaas-Eilanden, aan de Rotzige Stranden, onder het Rietgras staan.

(72) Anseri Bassano congener Avis Fluvialis. CATESB. Carol. I. T. 86. Groote Gek. Nat. Hist. I. D. V. St. bl. 127.

(*) An Thymelæa foliis obtusis? CATESB. Carol. I. T. 86.

P L A A T LXXIII.

De groote zwarte Onweersvogel (73).

Deeze Vogel is ongeveer zo groot als een Raaf. Zyn Sneb is, van de hoeken des Beks tot aan de Punt, drie Duimen; van 't Voorhoofd tot aan de Punt maar twee Duimen lang. De Wieken, toegeslagen zynde, hebben eene langte van vyftien Duimen. Hy heeft met de boven, Plaat LXXI beschreeven Albatrofs, eenige overeenkomst, doch ik wil niet voor zeker beweeren, dat hy van even 't zelfde Geslagt zy. Zyn Sneb komt, wat de gestalte aangaat, byna volkomen met de Snebbe van dien Vogel overeen; doch is naar evenredigheid merkelyk kleiner, en de Neusgaten staan op haar bovenste gedeelte nevens elkander. De Pooten en Voeten gelyken ook naar die van den Albatrofs zeer veel; uitgenomen dat deeze Onweersvogel, ter plaats daar in andere Vogelen de agter-Vinger staat, een klein Spoortje of Klaauw heeft, en dit Spoortje komt regt op den Hiel.

De Sneb is geel van Kleur, zonder veel Glans, doch mag by 't Leven van den Vogel wel glanziger geweest zyn. De Neusgaten schynen inwaards te loopen, met twee aan elkander gevoegde Buizen, welke van 't Voorhoofd afkomen, en boven aan de Snebbe een derde deel van derzelver langte beslaan, doch van vooren twee Openingen hebben. De Sneb is wat uitgehold en van vooren zeer krom gebogen: gelyk dit alles uit de onderste Figuur, welke haar in de Natuurlyke grootte voorstelt, duidelyk is te begrypen. In 't algemeen komt de gestalte van deezen Vogel veel met die van een Kievit overeen; doordien zyne Wieken, geslooten zynde, over de Staart heen zig uitstrekken. De Pluimacie is, over 't geheele Lichaam, van eenerley Kleur, zonder eenigen weerschyn, en ziet 'er geheel Roestig zwart of zwartbruin uit. De Pooten en Voeten zyn bykans van die zelfde Kleur, doch trekken wat naar 't Vleeschverwige en zweemen veel naar een Mooren-Huid. De Klaauwen zyn zwart. Hy heeft van agteren een Klaauwtje als een Spoor, komende onmiddelyk uit den Hiel, also het op geen Vinger staat: want van een agter-Vinger is geen blyk in deeze Vogel. In de Afbeelding kan men aan ieder Vinger eene Klaauw waarneemen. De drie Vingers zyn met een Vlies samengevoegd en de buitensten aan de buitenzyde ook gevlied, even als in de Albatrofs.

Deezen Vogel heeft my de Heer BENJAMIN COWEL geleend om af te tekenen. Hy is, benevens den Albatrofs, door een Oostindieschvaarder medegebragt; des ik geloof, dat hy zig in de Zee, omstreeks de Kaap der Goede Hope, onthoude: ten minste heb ik geen nader Berigt, aangaande de plaats van zyn Verblyf, kunnen bekomen. In 't doorbladeren van een Traktaatje, 't welk den tytel voert van, *Eene Reize naar St. Kilda*, (dat van alle de Westers-Eilanden van Schotland het verst afgelegene is, door den Heer MARTIN, Londen 1698;) heb ik de Afbeelding gevonden van eenen Vogel, die wat de Snebbe aangaat met deezen volmaakt overeenkomt: ook is, op de Plaat, de agterste Klaauw naauwkeurig verbeeld, die men echter in de beschryving een agtersten Vinger noemt. Bovendien schynt hy nagenoeg de zelfde grootte als de hier beschreevene gehad te hebben. Daarentegen heeft hy een andere Kleur; als op de bovenste Vlake graauwagtig wit, aan de onderste geheel wit zynde. Dat niettemin deeze Vogels van eenerley Geslagt en Soort zyn, bekrachtigt ook 't Gevoelen van Dr. JACOB MONROO, die een Lid van 't Collegium Medi-

(73) *Petrella magna fusca* EDW. *Av.* II. T. 89. *Puffinus Capitis Bonae Spei.* BRISS. *Av.* VI. p. 137. *Avis Diomedea.* REDD. *Dissert. Procellaria Aequinoctia-*

lis. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 70. Sp. 4. *Syst. Nat.* X. Gen. 54. Sp. 2. *Nat. Hist.* I. D. V. STUK, blad. 95.

Medicum en Geneesheer van 't Bethlehem-Hospitaal is: want, toen deez' myne Afbeelding zag, zeid' hy my, dat hy zig eenen in de Reisbeschryving naar St. Kilda voorkomenden Vogel erinnerte, die aldaar *Fulmar* genoemd werdt, komende met den mynen overeen: waarby hy tevens meldde, dat hy denzelven gezien, en, nog Jongeling zynde, een Tekening voor de Plaat in dat Werk hadt gemaakt. De Afbeelding en beschryving van den *Fulmar* kan in de *Reize naar St. Kilda*, bladz. 55, nagezien worden, alwaar de Auteur getuigt, dat hy zyn Aas zoekt op de Rug van levende Walvisschen. Deeze zyne manier van aazen kan ons tot een bewys dienen, dat de Natuur ieder Dier zodanig gefabriceerd heeft, als deszelfs Levensmanier vereischte. De kromme Bek, naamelyk, kan tot vergaaring van de Slymige zelfstandigheid, welke aan de Huid van den Visch zit, niet dan zeer bekwaam zyn (*), en de Klaauw of Spoor aan den Hiel, welke geheel naar onderen staat, mag ten dien einde daar zyn, op dat de Vogel niet van den gladden Huid der Walvisschen zou afglyden, of door den Wind en Baaren daar af gesmeeten worden; doch ik wil deeze myne gedagten gaarn aan het oordeel der geenen, die meer Ondervinding hier in hebben, onderwerpen. Ik geloof niet, dat deeze Vogel ergens anders voorgesteld of beschreeven zy (†).

P L A A T LXXIV.

De bruine Gek. (74).

Deeze is wat kleiner dan een Gans. Het Grondstuk van zyn Bek is geel en met geen Veders begroeid: ook staan in 't zelve de helder graauwe Oogen; maar het onderste gedeelte der Snebbe is helder bruin. Deeze Vogels zyn, wat de Kleur aangaat, zo verschillende, dat men ze naar dezelve alleen niet wel onderscheiden kan. Het Lyf was aan één hunner wit, de Rug bruin; doch een ander hadt de Borst en 't Lyf bruin; anderen wederom waren geheel bruin: ook kon ik geen uiterlyk onderscheid tusschen Man en Wyf waarneemen. Hunne Wieken zyn uitermaate lang: de Pooten en Voeten bleek geel en van gestalte als in de Water-Raaven. Zy onthouden zig op de Bahamaas-Eilanden, alwaar zy, het geheele Jaar door, alle Maanden broeden. Zy leggen één, twee, en somtyds ook drie Eijeren, op de bloote Rotfen. DAMPIER zegt, dat zy op een der Westindische Eilanden, genaamd Bon-Aire, broeden op Boomen; 't welk men, zo hy meldt, nergens anders waargenomen hadt. Zo lang zy nog jong zyn, hebben zy een wit Pluimagie en behouden 't zelve ook, tot dat zy volkomen geruid hebben. Zy leven enkel en alleen van Visch, om welken te vangen zy onder Water duiken. Voor 't overige is deeze Vogel, zo wel als de Groote Gek, wegens het Gewricht, dat hy in de bovenste helft der Snebbe heeft, merkwaardig.

't Geeft een byzonder vermaak, het dikwils voorvallende Gevegt te beschouwen tusschen den Gek en den Zeeroover (§), welke laatste Vogel van den Vangst der andere

(*) [Ik geloof veeleer, dat deeze Vogels op de Zee-Pokken, die aan de Rug der Walvisschen groeijen, en dergelyk Ontuig aazen. Waarschynlyk is ook deeze een andere Soort van Onweersvogel, en wel die in Noorwegen 't Zee-Paard geheeten wordt, met de Mallemukken der Groenlander overeenkomstig, die op Ingewanden van Visch aalt: *Procellaria Glacialis*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 70. Sp. 3. Zie de beschryving en afbeelding *Nat. Hist.* I. D. V. Stuk bladz 93.]

(†) [Te weeten, toen EDWARDS zyn Werk uitgaf: want sedert is hy ook door den Heer BRISSON beschreeven, en men vindt reeds eene Verhandeling van

REDI, onder den naam van Diomedes-Vogel, van 't Jaar 1674, op deeze Soort aangehaald.]

(74) *Anseri Bassano affinis fusca Avis.* CATESB. *Carol. T.* 87. *Sula.* BRISS. *Av.* 6. p. 495. SLOAN. *Fam.* II. p. 322. T. 271. f. 2. *Pelecanus Sula.* LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 72. Sp. 7. *Gek. Nat. Hist.* I. D. V. Stuk bladz. 125.

(§) [Deeze is de gene, die in de beschryving van den Albatros, Plaat LXXI, hier voor, de Fregatvogel genoemd wordt, in 't Engelsch *Man of War*. [Zie de beschryving *Natuurlyke Historie.* I. D. V. Stuk, bladz. 111. en de Afbeelding aldaar Pl. 38. fig. 2.]

dere Strandvogelen, doch inzonderheid van dien der Gekken leeft. Zo dra, naarmelyk, als de Zeeroover verneemt, dat de Gek een Vifch gevangen heeft, vliegt hy in volle woede op hem toe, en dwingt denzelven, zig tot zyne veiligheid onder Water te begeeven. Terwyl, nu, de Zeeroover hem aldaar niet volgen kan, zo zweeft hy over die plaats, en zo dra de Gek weder boven komt om Lugt te fchep- pen, randt hy hem weder aan; herhaalende dit t'elkens: zo dat eindelyk de Gek, geheel afgemat, den gevangen Vifch moet ten beste geeven. Hier door echter laat die zig niet afschrikken, maar begint op nieuws met allen vlyt te viffchen, offchoon hy van zynen Roofzugtigen Vyand op nieuws wordt aangevallen, en dus zynen Buit by herhaaling moet vaaren laten.

Aangezien ik geen gelegenheid gehad heb, om den Zeeroover ergens anders dan in de Lugt te zien, zo kan ik denzelven niet wel beschryven, noch ook eenig ander berigt van hem geeven, dan dat ik uit vertellingen heb, hier in bestaande. Men zegt my, dat, zo lang zy te broeden zitten, hunne bruine Kop Scharlakenkleurig is, wordende, als zy uitgebroed hebben, weder bruin. Dit hebben my veelen verzekerd, die deeze Vogelen dikwils op hun Nest gezien hebben: want diestyds zyn zy zeer tam, en lyden dat men 'er naby komt; hoewel zy anders zeer fchuw zyn. Men heeft deeze Zeeroovers, op de meeste Bahamaas-Eilanden, in menigte.

P L A A T LXXV.

De wit en zwart gevlake Onweersvogel. (75)

Dit is een Vogel, die, wat de Gestalte aangaat, met den genen, welken men op Plaat LXXIII afgebeeld vindt, overeenkomt, doordien hy alle deszelfs byzon- dere Kenmerken heeft. In grootte is hy ongevaar als een gemeene tamme Duif. De Bek is zwart: de Neusgaten zyn Buizen, welke op het bovenste deel aan 't Grondstuk van de Snebbe leggen, zynde voorwaards open. Hy heeft ook een dub- beld Geutje, dat scheef langs de Snebbe, van 't eene End tot het andere, loopt. Het onderste deel der Snebbe, evenwel, is niet nederwaards geboogen, gelyk in de voorge- melde groote Onweersvogel, maar het heeft aan de onderste zyde, by de Punt, een Knobbel of Hoek; gelyk men dit alles in de Afbeelding duidelyk kan zien. De Kop is, benevens het onderste deel van de Nek, zwart, hebbende op ieder zyde van den Hals eene witte Vlak, die met het Zwarte ongeregeld vermengd is. De Rug en kleine Dekveders van de Wieken zyn wit, en tevens geheel regelmatig zwart gevlaakt. Even zo bestaat het met den Stuit en de Dekvederen van de Staart, die geheel zwart is, zo wel als eenigen der grootste Slagpennen, doch de binnenste, welke naaft aan de Rug staan, hebben zwarte Tippen, en derzelver Gronddeel is wit. De Dekve- ders van de eerste Ry, digt boven de Slagpennen, hebben allen zwarte Punten, waar uit een zwarte, dwars over den Vogel loopende, Streep ontstaat. De Wieken, die zig tot over de Staart uitstrekken, zyn aan den geheelen Rand zwart gezoomd. Van den Vogel is de geheele onderste Vlake, van den Bek af tot aan de Dekveders onder de Staart, wit. De Keel, Borst en de Dekveders, zo even gemeld, heb- ben eenige weinige zwarte langwerpige Vlakken. De Pooten en Voeten zyn, even als in den grooten Onweersvogel, geschapen, en voeren insgelyks, aan den Hiel, eene Klaauw of Spoor: doch in deeze middelbaare heb ik geen Vlies aan de buitenzyde der

(75) *Peteril media maculata*. Edw. *Av.* II. T. 90.
Anas alia Indica. GESN. *Av.* 803. T. 804. fig. 2.
 Damier. FEVILL. *Peruv.* 211. *Procellaria naevia*. BRISS.
Av. VI. p. 146. *Procellaria Capensis*. LINN. *Syst. Nat.*

XII. Gen. 70. Sp. 5. *Syst. Nat.* X. Gen. 64. Sp. 3.
 Kaapsche Onweersvogel. *Nat. Hist.* I. D. V. STUK,
 bladz. 95.

der buitenste Vingeren waargenomen; daar hy hetzelfde niettemin aan de binnenzyde der inwaardsse Vingeren heeft. De Pooten en Klaauwen zyn van eene zwarte of donkere Kleur.

De kleine of gewoone Onweersvogel (*).

Ik kon niet nalaaten, hier het kleine Onweersvogeltje, dat men gemeenlyk *Storm-Zwaluw* tytelt, by te voegen. Dit heeft omtrent de grootte van een Leeu-rik, en is over 't geheel, de witte Stuit uitgezonderd, donker of zwartagtig van Kleur. Ik vertoon hetzelfde in een vliegend postuur, en op den Steen, die tot een Voetstuk voor den bonten strekt, is de omtrek van den Kop en Snebbe, in de Natuurlyke grootte, voorgesteld. Het gelykt den grooten zwarten Onweersvogel, uitgenomen de Stuit alleen, zo volkomen, dat het byna een Aftekening daar van in 't klein schynt te vormen. De Sneb en Pooten zyn zwart: de Neusgaten en Sporen even als in de beide anderen.

Den zwart- en wit bonten Onweersvogel heeft my myn zeer waarde Vrind, de Ridder JAKOB THEOWALD van Lambeth, gegeven, zeggende my, dat dezelve van de Kaap der Goede Hope gekomen ware, alwaar menze *Pintado* noemt, welken naam de Portugeezen ook aan een gantsch ander slag van Vogelen gegeven hebben; wanneer dezelve gevlaakt of gesprenkeld zyn, gelyk de Naam zelf aantoon.

Van de kleine Onweersvogeltjes of Storm-Zwaluwen, heb ik een groote menigte, midden in 't Noordelyke en breedste deel van de Noordzee, gezien, zynde aldaar meer dan honderd Engelsche Mylen van Land af. Het is te verwonderen, dat zig een zo klein Vogeltje in de opene Zee onthoudt, alwaar het nergens dan op het Water rusten kan, 't welk byna altoos ongestuimig is. De genen, die ik gezien heb, vloogen onophoudelyk rond, latende zig by de Schepen of aan Land alleenlyk in Stormagtig Weder zien. Die my zig vertoonden zогten zig voor den Wind, onder het agterste deel van het Schip, waar op ik my bevond, te verbergen. Menigmaal zoeken zy zelfs in de diepste holligheden, welke van de groote Zeebaaren gemaakt worden, hunne beschutting, en houden zig daar op eene wonderbaare wyze in op, ofschoon deeze zeer gezwind voortrollen. Zy flodderen zo dicht langs 't Water, dat het schynt, of zy daar op liepen, en zy worden, gelyk de Heer ALBIN zegt, deswegen *Peterils* of Pietertjes genaamd, om dat zy daar in den Heiligen Petrus zouden nabootzen.

De Heer ALBIN heeft zo wel deezen laatstgemelden Vogel, als deszelfs manier van Vliegen, en hoe hy zig by Storm op de Zee verbergt, beschreeven; doch van dat byzonder slag van Sporen aan de Hielen heeft hy niets gemeld, hebbende in zyne Afbeelding daarentegen een klein Agtervingertje met eene Klaauw voorgesteld, 't welk strydt tegen de eigenschap van deezen Vogel. Ik geloof dat alle Vogelen van dit slag zig op de Rug van leevende of ook van doode in de Zee dryvende Visschen nederzetten, en daar op hun Aas zoeken. De Heer WILLOUGHBY heeft, in 't Aanhangel van zyne Ornithologie, pag. 306, eene korte beschryving van twee of drie Soorten van Vogelen medegedeeld, welke, gelyk ik het daar voor houde, met de boven beschreevenen onder eenerley Geslagt behooren. Een derzelve wordt de Stormvink genoemd, en naar myn Gevoelen zou deeze tytel een gevoeglyke algemeene naam zyn voor dit Geslagt van Vogelen.

(*) *Petrella minor* sive vulgaris. EDW. Av. II. T. 90. fig. sup. Peterel. CLUS. Exot. 368. WILL. Ornith. 306. DAMP. Itin. III. p. 97. ALB. Av. III. p. 87. T. 92. *Larus minimus* Naribus tubulosis. CATESB. Car. III. p. 14. T. 14. *Procellaria*. BRISS. Av. VI. p. 140.

T. 13. f. 1. *Procellaria Pelagica*. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 70. Sp. 1. Syst. Nat. X. Gen. 64. Sp. 1. Gewoone Onweersvogel. Nat. Hist. I. D. V. Stuk, bladz. 92.

P L A A T LXXVI.

De Zee-Zwaluw met den witten Kop (76).

Deeze weegt vier Oncen. Haar Bek is zwart, lang en spits: de Oogen staan boven en onder in 't Wit. Op den Kop heeft zy een witte Kruin, die naar agteren langs hoe donkerer wordt. Al het overige van deezen Vogel is bruin, en de Staart benevens de Slagpennen zyn donkerft. De Wieken en Staart zyn van gelyke langte. Zy leggen hunne Eijers op de bloote Rotfen, in verfcheide der Bahamaas-Eilanden, alwaar zy in gezelfchap van de Gekken broeden. Het is pleizierig te zien, hoe zy, in gezelfchap van verfcheidene fchaarswys' vliegende Vogels, langs de Oppervlakte van het Water zweeven en geduurig pikken naar de kleine Vifchjes, die van de grooteren Schoolswyze in de hoogte gedreeven worden. Door hun gefchrey en zingen, dat eenige Engelsche Mylen ver gehoord kan worden, fchynen zy tevens vol vreugde en in genoegten te zyn. De menigte der Vifchen, welken zy vervolgen, maakt in 't Water eene beweging en een witte Schuim, waar door deeze Vogelen de weg aangetoond wordt, dien zy te volgen hebben, en welken men van de Bergen eenige Mylen ver kan zien. Daar de grootfte beweging is, zwermen ook deeze Vogels het overvloedigfte rond. Dit gefchiedt echter alleenlyk in de Broedtyd, en, als dezelve gepasseerd is, dan vliegen deeze Zwaluwen maar enkeld over de Zee: men zietze wel eenige honderd Mylen ver van Land, doch zelden buiten de Keerkringen. Het zyn domme Vogels, welke zig, gelykerwys de Gekken, op de Stengen of andere deelen der Schepen, waar op zy zig nederzetten, met de Handen grypen laaten. Het Mannetje en Wyfje verfchillen in Kleur zeer weinig.

P L A A T LXXVII.

De kleine zwart en witte Duiker (77).

Deeze Vogel is hier in zyne Natuurlyke grootte, op eene Klip fttaande, voorgesteld. WILLOUGHBY heeft hem naar eene Schildery, zo goed als hy kon; beschreeven, doch tot een Geflagt betrokken, waar toe dezelve niet behoort. Hy is van dat flag van Zee-Vogelen, die Vliespooten hebben zonder Agtervinger. De oirfprongelyke Tekening, naar welke WILLOUGHBY zyne beschryving opgesteld heeft, behoorde aan Sir THOMAS BROWN, en bevindt zig in de Verzameling van Sir HANS SLOANE. Hy werdt van hem *Mergulus melanoleucos Rostro acuto brevi* genoemd.

Zyne Sneb is zwart, rond en zo dik als breed. Het bovenfte deel en de zyden van den Kop, de geheele bovenfte Vlake, de Hals, Rug, Wieken en Staart, zyn zwart of donker van Kleur. De naaft aan 't Lighaam fttaande Slagpennen hebben witte Punten, welke, wanneer de Wiek geflooten is, over dezelve eene witte dwars-Streep maaken. Aan de binnenfte Vlake zyn de Wieken bruinagtig Afchkleur. De Keel is wit, en dit Witte eindigt wederzyds, omtrent de plaats der Ooren, wat afge-

(76) *Hirundo marina major Capite albo.* CATESB. *Carol.* I. T. 88. SLOAN. *Jam.* I. p. 31. T. 6. f. 2. *Larus gavia fusca.* BRISS. *Av.* VI. p. 199. T. 18. f. 2. *Passer stultus.* NIEREMB. *Nat.* 207. WILL. *Orn.* 297. RAJ. *Av.* 154. *Sterna stolidus.* LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 77. Sp. 1. *Syst. Nat.* X. Gen. 70. Sp. 1. Amerikaansche Stern. *Nat. Hist.* I. D. V. Stuk. bl. 154.

(77) *Mergulus melanoleucus Rostro acuto brevi.*

WILL. *Ornith.* 261. T. 59. RAJ. *Av.* 125. N. 5. *Uria minor.* BRISS. *Av.* VI. p. 73. *Plautus Columbarius.* GUNNER. *Act. Nidros.* I. p. 261. T. 6. *Columba Groenlandica.* ALB. *Av.* I. p. 81. T. 85. EDW. *Av.* II. T. 91. *Alca Alle.* LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 69. Sp. 5. *Syst. Nat.* X. Gen. 63. Sp. 6. Rottetetje. *Nat. Hist.* I. D. V. St. bl. 90.

gebroken. Het voorste deel van den Hals is taamelyk donker of Aschgrauw, doch wordt naar de Borst toe langs hoe helderer. De Buik, de Zyden onder de Wieken, en de Dekveders onder de Staart, zyn wit. De Pooten en Voeten zyn vuil Vleeschkleurig. Het Vlies tusschen de Vingeren is zwart. De agterste Vinger ontbreekt, doordien de Vogel maar drie Vingers heeft, welke voorwaards staan, en kromme Klaauwen voeren. Aan de zyden der binnenste Vingers zyn geene Vliczen of Lappen, welken de meeste Vogels met Vliespooten anders hebben. Wat boven de Knieën heeft deeze geene Vederen. Ik houd hem voor het Wyfje van deeze Soort.

De gene, die boven op deeze Plaat vliegende vertoond wordt, houd ik voor het Mannetje, en dezelve is van gelyke grootte. Deszelfs Bek is zwart en van gestalte als in de voorgaande. De geheele bovenste Vlake komt, zo wel als de Buik, en de Zyden benevens de Dekvederen onder de Staart, met even de zelfde deelen van den vorigen volkomen overeen. Aan de binnenzijde der Wieken vertoont zig, in vergelyking met den vorigen daar in eenig onderscheid, dat, wanneer die uitgebreid zyn, aan dezelve zig eene vuilwitte dwars-Streep openbaart, doordien de Dekveders der Slagpennen deeze Kleur hebben. De Kop en Hals zyn aan deezen Vogel geheel zwart, en dit is het aanmerkelykste onderscheid tusschen beiden. De Pooten en Voeten zyn, wat de Kleur en Gestalte aangaat, even als in de vorige geschapen.

De Afbeelding van den eersten deezer Vogelen heb ik in 't jaar 1742, in 't Virginische Koffyhuys, agter de Koninglyke Beurs te Londen, naar eenen afgezetten Vogel gemaakt. Volgens het Berigt van Sir THOMAS BROWN van Norwich, zyn het taamelyk zeldzaame Vogels, welke zig aan de Zee-Kust, (van Norwich zo ik denk,) onthouden: gelyk hem dan ook een Kustbewaarder twee derzelven gebragt hadt. Zyne beschryving en Afbeelding daarvan is in de *Ornithologie* van WILLOUGHBY, bladz. 261. Tab. 59, te vinden.

Den anderen Vogel heb ik, in 't jaar 1743, in 't Bierhuis van Marlboroughs Hoofd, in Pettycoat-Lane te Londen, zien hangen; van waar ik hem om af te tekenen wist te bekomen, en vervolgens weder daar heen liet brengen. ALBIN heeft hem beschreeven, en Groenlandsche Duif genoemd, zonder zig verder over deszelfs Natuurlyke eigenschappen te bekommeren. Zyne Afbeelding is weinig verschillende, maar heeft de Snebbe veel te dik, de Pooten en Voeten te klein. De Luiden in het Bierhuis wisten my niet te zeggen, van waar deeze Vogel was gekomen. Onder tusschen twyfel ik 'er geenszins aan, of deeze beide Vogelen, die zo ongemeen naar elkander gelyken, zyn Mannetje en Wyfje. Dewyl echter de beschryving van WILLOUGHBY zo kort is, en ook slegts naar eene Schildery gemaakt: ALBIN daarentegen den Vogel wat gebrekkelyk voorgesteld, en hem als een Wyfje met een Mannetje gepaard heeft, daar hy doch in Soort niet mede overeenkomt: ik, in tegendeel, beiden met elkander vertoond, en naar de Natuur zelve beschreeven heb: zo hope ik dat de Liefhebbers zulks als eene verbetering, van het gene te vooren over deeze Vogelen geschreeven was, zullen aanzien.

P L A A T LXXVIII.

De lackende Meeuw (78).

Deeze Vogel weegt agt Oncen. Zyn Sneb is rood en aan de Punt krom, terwyl de onderste helft aan 't end een hoek maakt. De Kop is donker zwart: de Oogen zyn van boven en van onderen in 't Wit gevat. De helft der Slagpennen is aan 't end

(78) *Larus major*. CATESB. *Carol.* I. T. 89. *Gavia ridibunda*. BRISS. *Av.* VI. p. 192. T. 18. f. 1. *Larus cinereus major* Baltneri. WILL. *Ornith.* 263. RAJ. *Av.*

129. N. 8. *Larus atricilla*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 76. Sp. 8. *Syst. Nat.* X. Gen. 69. Sp. 5. *Spotter. Nat. Hist.* I. D. V. St. bl. 149.

end donker; de geheele overige Oppervlakte des Lighaam is wit, zo wel als de Staart, wier Veders van gelyke langte en by de twee Duimen korter dan de Wieken zyn. De Pooten en Voeten, wier Vingers door middel van een Vlies te samen gevoegd zyn, hebben eene zwarte Kleur.

Deeze Vogels onthouden zig menigvuldig op de meesten der Bahamaas-Eilanden. Hun geschrey bestaat in een Soort van Lachen, weshalven zy ook van de Engelschen de *Lachende Meeuw* genoemd worden. [Anderen geeven 'er den naam van *Spotter* aan. KLEIN noemtze de Roodbek met den zwarten Kop.] Of het Mannetje van het Wyfje onderscheiden zy, is my onbekend.

P L A A T LXXIX.

De witte Pelikaan (79).

Deeze Vogel scheen my tweemaal zo groot te zyn als de grootste Zwaan. Zyn Sneb was, van de Punt af tot aan den hoek des Beks, twintig Engelsche Duimen, zynde dus by de zes Duimen langer, dan hem eenig beschryver der Natuurlyke Historie bevonden heeft. De Akademisten van Parys hebben 'er eene gemeten, die maar veertien Duimen lang was; waar door, zo ik denk, Parysche Duimete verstaan zyn. Onze Landsman WILLOUGHBY, de Maat van een zodanigen Pelikaan, die uit Rusland gekomen was, afgemeten hebbende, maakt den Bek veertien Engelsche Duimen lang: weshalven ik reden meen te hebben, om te gelooven, dat myn Vogel, naar evenredigheid, in alle zyne deelen grooter geweest moet zyn, dan die te vooren beschreeven waren. 't Gene WILLOUGHBY in zyne beschryving zegt, dat een Man zyn Hoofd in den onder aan zyn Bek hangenden Zak zou kunnen steeken, kwam my wat ongehooflyk voor, tot dat ik zulks door den Oppasser van den hier afgebeelden Vogel zag doen, en ik ben verzekerd, dat die Zak nog wel een tweede Hoofd van een Mensch zou hebben kunnen inneemen, of dat 'er in dezelve genoegzaam plaats was voor twee Hoofden.

De bovenste helft der Snebbe is regt en plat, en heeft in 't midden, overlans, eene verhevene Streep; aan 't end eene aanmerkelyke Haak. De Huid, rondom de Oogen, is Vederloos, en zo wel als de geheele Snebbe bleek en Vleeschkleurig, uitgezonderd het End van de bovenste helft, hetwelke geelagtig groen is, met eenige donkere Loodkleurige Vlakken. De Neusgaten zyn niet zichtbaar; de Oogen donker Hazelnooten-Kleur. Het onderste deel der Snebbe is uit twee buigzaame zydstukken samengesteld; welken de Vogel zeer wyd openen of naar believen samen-trekken kan, en die zig aan 't end met elkander vereenigen. Deeze zydstukken zyn in de langte door een slappe Huid met elkander verbonden, welke van dikte is als dun Leer, en van eene geelagtige Kleur. De Vogel kan deeze Huid zeer digt tegen zyne Snebbe opschorten, en wederom zeer wyd van dezelve af laten nederzakken. Deeze Huid strekt tot onder de Keel, en gelykt meer naar den Wortel van eene Tong, dan 't gene men de Tong kan noemen. Wanneer hy den Hals uitstrekt, vertoont zy zig naar evenredigheid langer, dan zy in de Afbeelding voorgesteld is, en menigmaal trekt hy de Huid zelfs nog meer in, dan alhier. In den eersten opslag schynt het een witte Vogel te zyn, hebbende aan het agterste van den Kop eenige slappe Vederen, in de gedaante van een Kwast. De geheele Kop, de Hals, de ondervlakte des Lighaams en de Dekveders aan de binnenzijde der Wieken, zyn wit;

(79) Onocrotalus five Pelecanus. EDW. Av. II. T. 92. RAJ. Av. 121. MARSIL. Danub. 6. T. 35. WILL. Ornith. 246. T. 63. ALDR. Orn. III. p. 42. T. 48. 49. Pelecanus. BELL. Av. 30. Onocrotalus. GESN. Av. 630.

OLEAR. Mus. T. 13. f. 1. BRISS. Av. VI. p. 519. Pelecanus Onocrotalus. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 72. Sp. 1. Syst. Nat. X. Gen. 66. Sp. 1. Pelekaan. NAT. HIST. I. D. V. Stuk, bladz. 104.

wit; maar de Slagpennen zwart. De eerste en naast daar bovenstaande ry der Dekvederen is graauwagtig licht bruin, de overigen zyn meer bleekgraauwagtig, met eenig wit gemengeld. De Rug en Staart zyn van eene helder graauwe Kleur, welke tusschen de Rug en Wieken wat naar 't roodagtige trekt, zynde met zwarte Vlakken doorzaaid. De Pooten en Voeten zyn Purperagtig Vleeschkleur: het Vlies tusschen de Vingeren bleek Loodkleurig. Hy heeft vier Vingers die, gelyk in de Schotsche Gans (*Soland Goose*) en in de Zee-Water-Raave (*Cormoran*), door middel van een Vlies met elkander verbonden zyn. De beide inwaardsse Vingers staan wat agterwaards, doch niet zo regt naar agteren, als in de Vogels, die dezelve vry hebben. De Klaauwen zyn van eene bruinagtige Kleur.

Deeze Pelikaan, van de Kaap der Goede Hope, door den in dienst van de Oost-indische Compagnie staande Kapitein PELLY, in 't jaar 1745, herwaards gebragt zynde, kreeg ik verlof, om hem, eer hy te Londen vertoond werdt, naauwkeurig te beschouwen. Ik vond tusschen hem en den genen, dien WILLOUGHBY benevens de Akademisten van Parys uitgegeven hebben, geen verschil, dan alleenlyk ten aanzien van de Grootte: zo dat ik niet zeggen kan, dat dezelve zig grootelyks van de voorheen beschreevenen onderscheidt. De gezegde Akademisten houden hunnen Vogel voor den *Pelikanos* van ARISTOTELES en den *Onocrotalus* van PLINIUS: ook achten zy hun Gevoelen, dat dergelyke Vogels lang van Leven zyn, daar door bekragtigd, dat van veelen derzelven, die te Versailles onderhouden werden, geen enkele voor het Twaalfde Jaar gestorven zy, en deeze waren, dat aanmerkelyk is, de eenigste Dieren in de Menagerie, van welken 'er geen, binnen deezen tyd, zyn Leven hadt ge-eindigd. De Wieken hadden, uitgebreid zynde, eene langte van elf Voeten, waardoor wy waarschyndlyk Parysche maat te verstaan hebben. De Liefhebbers, die naar de Ontleeding van deezen Vogel nieuwsgierig zyn, kunnen de Werken van de Akademie van Parys daar over nazien (*). De Heer WILLOUGHBY heeft ook de Berigten van oude Authoren, dienaangaande, byeen verzameld; voegende daar by, eene door hem zelf vervaardigde beschryving van deezen Vogel (†). Men kan hieromtrent ook de Reizen van de BRUIN, door Moskovie, Persie, enz. in 't Tweede Deel, bladz. 167, nazien, alwaar hy hem *Babbe* noemt.

De Pelikaan schynt een Inwooner van 't grootste gedeelte der Oude Wereld te zyn, doordien men hem in verscheide Landen, zo wel ver naar 't Zuiden en Noorden, als ook tusschen beiden, vindt. In Rusland is hy zeer gemeen; in Egypte treft men hem overvloedig aan, en somtyds ook aan de Kaap der Goede Hope, in welk Land deeze Vogel, gelykerwys dit uit onze beschryving blykt, grooter schynt te vallen dan elders. Alzo geen Engelsch Auteur van hem een goede Afbeelding gegeven heeft, zal myne beschryving, zo wel ten dien opzigte, als wat de ongemeene Grootte aangaat, nieuw zyn, en wat het laatste betreft, daar van kunnen alle Liefhebbers te Londen getuigenis draagen, dewyl men hem hier opentlyk heeft laten zien. [KLEIN heeft hem Kropgans, Sneeuwgans, Veelvraat en *Obwogel* geheten.]

P L A A T LXXX.

De Verkeerd-Snavel of Watersnyder. (80).

De Sneb die het onderscheidend Kenmerk van deezen Vogel uitmaakt, is een verwonde-

(*) *Mem. de l'Acad. Royale des Sciences*, depuis 1666 jusqu'à 1699. Tom. III. Part. 3. p. 186.

(†) Zie zyne *Ornithology*. pag. 246.

(80) *Larus major* Rostro inæquali. CATESB. *Carol. I.* T. 90. *Plotus* Rostro Conico inæquali. KLEIN, *Av.* 142.

Avis Carolina Rostro Cultriformi. PET. *Gaz.* T. 76. fig. 2. *Rygchopsalia* Dorso nigro, Ventre albo. BRISS. *Av.* VI. p. 223. T. 21. f. 2. *Rynchops nigra*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 78. Sp. 1. *Syst. Nat.* X. Gen. 71. Sp. 1. *Nat. Hist.* I. D. V. St. bl. 159.

wonderenswaardig Werkstuk der Natuur. Het Grondstuk van de bovenste helft is dik en aan de zyden wordt dezelve langs hoe platter, tot dat zy in eene Punt eindigt. Deeze helft heeft de langte van drie Duimen. De onderste helft der Snebbe is nog platter dan de bovenste en zeer dun, hebbende haare beide Randen zo fcherp als een Mes. Deeze is byna een Duim langer dan de bovenste, welke een smalle Sleuf heeft, daar de bovenste Rand van de onderste Snebbe in 't sluiten haaren in-trek neemt. Het grootste deel der Snebbe, van den Kop af, is rood, het overige zwart. Het voorste van den Kop, de Hals, Borst en Buik, zyn wit: het agterste van den Kop, de Rug en Wieken, zyn zwart, met eenig Wit vermengd. De bovenste Veder van de Staart is zwart: de anderen zyn wit. Hy heeft de Pooten kort, klein, en rood van Kleur. De Vingers der Voeten zyn door een Vlies samengevoegd, gelyk in andere Meeuwen, en agter aan den Hiel is een kleine Vinger.

Deeze Vogels onthouden zig aan de Zeekusten van Karolina. Zy vliegen al ftrykende langs de Oppervlakte der Zee, [als of zy het Water met hunnen Bek sneeden; weshalve menze, in 't Engelsch, *Waterfnyders* noemt,] en dus schynen zy uit dezelve eenig Aas te scheppen. Men vindtze ook op de vol Oesters leggende Oevers, die, myns oordeels, mede tot hun Voedzel dienen: want hunne Sneb komt my zeer bekwaam voor om de Oesters te openen. Het Mannetje en Wyfje zyn van eenerley Kleur.

P L A A T LXXXI.

De Amerikaansche Pelikaan. (81).

Het Lighaam van deezen Vogel scheen my, in een opgevulden en gedroogden, wat grooter dan dat van eene groote tamme Gans te zyn. De Sneb was, van haare Punt af tot aan de hoeken des Beks, dertien Duimen lang, en de Wiek, toegeslagen zynde, hadt eene langte van agt en twintig Duimen (*). Ik verdeel deezen Vogel ongevaar de helft kleiner te zyn dan de vorige (van Plaat LXXIX) doordien hy my kleiner dan een Zwaan, en die andere meer dan tweemaal zo groot, is voorgekomen.

De bovenste helft der Snebbe is in 't midden smaller dan aan beiden Enden, en sluit in de onderste, uitgenomen by de Punt, alwaar zy breeder wordt, en de onderste inneemt. Naar de Punt toe is de geheele Sneb rood; doch by den Kop geel. Het Oog zit in een Plek, welke Vederloos is en bruin van Kleur, doch, naar ik geloove, in de leevende Vogel Vleeschkleurig geweest zal zyn, doordien zy in de voorheen beschreevene Pelikaan dergelyke Kleur heeft. Aan de Punt der bovenste helft is een bruine Haak of Klaauw, die in een Sleuf van de onderste sluit. Men kon geen Neusgaten in de Sneb waarneemen. De Krop of Zak hadt, droog zynde, de zelfstandigheid en Kleur van eene opgeblazene drooge Ossenblaas; met overlans loopende Vezelen, en dwars over dezelve heen gaande Bloedvaten, welke aan de zyden van de onderste helft der Snebbe ontspringen, die over haar geheele langte zig in den Zak opent. De geheele Kop was, zo wel als de Hals, met witte Veders bedekt, zynde die aan het agterste van den Kop wat langer dan de anderen. Het

Witte

(81) *Onocrotalus Americanus*. Edw. Av. II. T. 93. *Pelecanus subfuscus*, Gula distensili. BROWN Jam. 480. *Onocrotalus* sive *Pelecanus fuscus*. SLOAN. Jam. II. p. 322. BRISS. Av. VI. p. 524. *Pelecanus Onocrotalus Occidentalis*. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 72. Sp. 1. Var. B.

(*) [EDWARDS heeft 18, doch het moet, volgens de opgegevene Langte des Beks, wel 28 Duimen zyn. Waarschynlyk zal men een 1 in plaats van 2 gezet hebben.]

Witte eindigde, aan 't agterfte van den Hals, Piekswyze, byna op 't midden van de Rug, die met kleine Vederen gedekt is, welke onder aan haare Schaften wit, en op zyde donker Afchgrauw zyn, loopende ook allen spits uit. De Staart is Afchgrauw en middelmaatig donker. De groote Slagpennen der Wieken zyn zwart, maar de regte daar boven staande Dekveders, zo wel aan de bovenfte als onderfte Vlake der Wieken, Afchgrauw. De kleine Dekveders, zo wel boven als onder, zyn in haar midden wit, en aan de zyden Afchgrauw gerand, even als die op de Rug, en tevens ook wat spits gepunt. Aan de binnenfte zyde zyn de Slagpennen vuil Afchgrauw. Het groote Been van de Wiek gebroken zynde, bevond ik hetzelfde zeer lichten hol, van Merg geheel ontbloot; en aan de zyden zo dun als Perkament. De Borst, Buik, de zyden onder de Wieken, dat is de geheele onderfte Vlake van het Lyf, is donker Afchgrauw en byna zwart, zonder dat zig een heldere Kleur daar mede onder menge. De Pooten zyn kort. Hy heeft vier Vingers, die met elkander, gelykerwys in de voorige, verbonden zyn. De middelste of langste Vinger is langer dan de Poot. Zo wel de Pooten als de Voeten zyn vuil groenagtig Geel, met donkere Klauwen.

Deeze Vogel heeft myn hoog-eerwaarde begunstiger, de Schildknaap J. THEOBALD, uit de Westindiën medegebragt en my verëerd. Offchoon dezelve met den voorigen Pelikaan, in gedaante en evenredigheden, wel overeenkomt, zyn zy doch in Grootte en Kleur ongemeen verschillende. Den eersten kan men niet zeer ongevoeglyk den witten Pelikaan noemen, doch deezen niet dan den donker Graauwen met den witten Kop, en geeven wy acht op den afstand hunner woonplaatsen wordt het Gevoelen, dat zy tweederley van elkander verschillende Vogels zyn, daar door niet onwaarschynlyk gemaakt. Tot verder voldoening wil ik nog dat gene bybrengen, hetwelke Sir HANS SLOANE, in zyne *Natuurlyke Historie van Jamaika*, Vol. II. pag. 322, van deezen Vogel schryft. „Dezelve schynt met den „Witten Pelikaan eenerley te zyn, zynde alleenlyk donker van Kleur. Zy zyn in „alle Zeewateren der heete Streken van de Westindiën zeer gemeen. De Vis- „schen worden door hun op dergelyke manier gevangen, als door de zogenaamde „Fregatvogelen. Ook komen zy, by Stormagtig Weder, in de bedekte Zee- „boezems, alwaar zy dikwils op de Boomen roesten. Zy vliegen over de Zee „gelyk de Meeuwen, en vangen de Visschen, welken zy gewaar worden, door „op dezelve neer te vallen; begeevende zig dan weder in de hoogte. Men achtze „niet bekwaam tot Spyze. Als men hun op de Zee gewaar wordt, zo is dit een „teken, dat men niet ver van Land zy.” WAFER zegt, in zyne Reistogt en beschryving der Land-Engte van Amerika, *Isthmus de Panama* genaamd, „dat aan „de Westelyke zyde van die Land-Engte de Pelikaan niet gevonden wordt; ter- „wyl zy, in tegendeel, aan de andere zyde, in de Westindiën, menigvuldig voor- „kwamen; zynde donkergrauw van Kleur, met een Zak onder aan den Hals. „De ouden werden niet gegeten, maar de jongen waren goed tot Spyze.” Hier voegt die Reiziger nog meer by, 't welk de Liefhebbers in zyne aangehaalde Reisbeschryving, p. 119 en 120, kunnen leezen. Veele andere Reisbeschryvers schynen ook van deezen Vogel, onder verschillende naamen, melding gemaakt te hebben, maar ik vind in geen derzelve eene Afbeelding, noch eene zo omstandige beschryving als de myne; weshalve ik hope, dat myne moeite in dezen niet nutteloos zal geagt worden.

De twee Koraalsoorten, op de Grond van de Aftekening tot sieraad daarby gevoegd, zyn naar de Natuur getekend en gekleurd. [De grootste, die bruin is met witte Knobbels, noemt men Konings-Koraal; de kleine wordt Rood Pypkoraal of Orgel-Koraal geheten.]

P L A A T LXXXII.

Bruin Duikertje (82).

Deeze Vogel weegt een half Pond. Zyne Oogen zyn groot en met een witten Kring omgeven. Aan den Hals heeft hy eene zwarte Vlak: in 't midden van de Snebbe is eene zwarte dwars-Streep, en aan de onderste helft heeft hy, digt aan het Grondstuk, eene zwarte Vlak. De Kop en Hals zyn bruin; doch de Kruin van den Kop en het agterfte van den Hals donkerer dan het overige. De Veters aan de Borst zyn lichtbruin en groenglanzig. De Buik is vuilwit en de Rug benevens de Wieken bruin. Deeze Vogels onthouden zig veel aan de Meiren van versch Water, in de bewoonde deelen van Karolina. Deeze was een Mannetje.

P L A A T LXXXIII.

Penguyn met zwarte Voeten (83).

Deeze Vogels kwamen my byna zo groot voor als tamme Ganzen. Ik heb dezelven *Zwartvoetige* getyteld, omze te onderscheiden van een anderen, in dit Werk beschreeven, die roode Voeten en eene roode doch anders geschapene Snebbe heeft, en dien ik maar eenvoudig *de Penguyn* geheten heb. De Afbeelding en beschryving daar van, kan in 't Tweede Deel, op Tab. XCVII. bladz. 75 worden nagezien. Onder aan, op de tegenwoordige Plaat, heb ik deszelfs Snebbe, benevens de Snebbe van den thans te beschryven Vogel, beiden in de Natuurlyke grootte voorgesteld, en, alzo die taamelyk van elkander verschillen, zo zou ik denken, dat zulks genoegzaam bewyft, dat het twee byzondere Soorten van Vogels zyn.

De Snebbe is in de Vogels van deeze Afbeelding zwart, en heeft aan de Punt van de bovenste helft eene Haak; aan de onderste, daarentegen, vertoont zig de Punt als afgesneeden, doch in de daar uit ontstaande Spleet sluit de kromme Haak van de bovenste helft. Aan de zyden is zy wat ingedrukt, en met Groefjes voorzien. De Neusgaten staan even ver van het Grondstuk en de Punt des Beks. Naar de Punt toe loopt 'er dwars over heen eene breede geelagtige Streep. De Keel is, zo wel als de zyden van den Kop, vuil bruin, en in dit Bruine staan de Oogen; maar van het Grondstuk der Snebbe af loopt, ter wederzyde van den Kop over de Oogen heen, een breede witte Streep, welke zig met het Witte, dat aan de zyden en het onderste van den Hals is, vereenigt. Het bovenste deel van den Kop; het bovenste van den Hals; de Rug en de bovenste Vlake der Wieken, zyn van eene donkerbruine Kleur. De Keel, Borst en Buik, zyn wit, uitgenomen eene bruine Streep, welke over de Borst loopt, strekkende zig wederzyds tot aan de Pooten uit, gelyk in de Afbeelding is te zien. Aan de Stuit is deeze Vogel wit. Inwaards zyn de Wieken bruin, en wat geschakeerd met zwart en wit. Alle bruine deelen zyn met wat donkerer of zwarte Vlakjes gesprenkeld. Van eene Staart is weinig blyk, doordien zig,

in

(82) Podiceps minor Rostro vario. CATESB. Carol. I. T. 91. Colymbus fluviatilis Carolinensis. BRISS. Av. VI. p. 63. Colymbus Podiceps. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 75. Sp. 11. Syst. Nat. X. Gen. 68. Sp. 4. Nat. Hist. I. D. V. Stuk, bl. 140.
(83) Penguin Pedibus nigris. EDW. Av. II. T. 94.

Anser Magellanicus. CLUS. Exot. 101. Scheniscus naevius. BRISS. Av. VI. p. 99. T. 9. Diomedea demersa. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 71. Sp. 2. Syst. Nat. X. Gen. 65. Sp. 2. Magellaansche Gans Nat. Hist. I. D. V. Stuk, bladz. 100. Pl. 37. fig. 7.

in plaats van dezelve, maar eenige korte Borstels vertoonen. De Veders van 't bovenste deel zyn hard en digt: de Pooten en Voeten zwart van kleur. De Pooten zyn ver naar agteren geplaatst, gelyk in de voorheen beschreevene. Aan de Vingers zyn sterke Klauwen. Drie derzelven zyn met een Vlies verbonden, doch de vierde is zeer klein en geheel los, staande ook meer voor- dan agterwaards. De binnenste der drie groote Vingers heeft aan de zyde een Lap. De Voeten van deezen Vogel zyn dik en kort. Een ander, die met hem overkwam, was in de donkere deelen zwarter, doch verder eveneens.

Het gedachte bevondt zig dus in de Penguyn, die van vooren afgebeeld is. De andere, die men op zyde beschouwt, komt in de gestalte en kleur van de Sneb en Pooten met de vorige overeen. De Kop, Hals, Rug en Wieken zyn donker, doch aan de Keel en boven de Oogen wat helderer bruin: de Borst en Buik geheel wit, doch de Streep, welke de onderste Vlake van de andere omringt, mankeert 'er aan. De tegenwoordige heeft een smallen witten Rand, aan de scherpte van dat Deel, daar in andere Vogels de Slagpennen zig bevinden. De Wieken waren, in beiden, plat, hard en naar de grootte van den Vogel zeer klein; bedekt met zo kleine styve Vedertjes, dat zy zig als Sagryn-Leder vertoonden. Ik heb een der grootsten van deeze Vedertjes, in zyne Natuurlyke grootte, aan de zyde van den Vogel, op de Plaat voorgesteld. Ik telde in de eerste ry meer dan honderd van dezelve.

Den eersten deezer Vogelen heeft my de Heer COWELL, den anderen de Heer HOLMS geleend. Zy konden met geene zekerheid zeggen, van waar dezelve kwamen, doch dewyl zy door Oostindische Schepen waren medegebragt, zo acht ik ze van de Kaap der Goede Hope afkomstig, en, die op Plaat XC VII. in het Tweede Deel is voorgesteld, kon wel de Magellaansche Gans zyn. Deeze Zuide-lyke Vogels zyn van den Noorder Penguyn, welken WILLOUGHBY pag. 322 beschreeven heeft, zeer verschillende: alsoo deeze de Wieken volkomener heeft. Een der Slagpennen, die ik daar van heb uitgetrokken, was drie en een half Duim lang. Hy hadt een zwaarder Staart, doch geen vierden Vinger. Verder Berigt van den Noorder Penguyn is in de Historie der Faro-Eilanden, welke uit het Deensch in 't Engelsch is vertaald, p. 141., omstandig te vinden, alwaar men hem *Garfugel* noemt. De Auteur van die beschryving oordeelt, dat dezelve overeenkomstig zy met den Penguyn, die op *Terra del Fuego*, [by de Straat van Magellaan] gevonden wordt, zynde in de kleine Atlas van *Mercator* afgebeeld en beschreeven. Het Koraalgewas, van eene Klokjeswyze gedaante, tot versiering van de Plaat hier bygevoegd, is in de Natuurlyke grootte voorgesteld, zynde wit van kleur: doch in welk Wereldsdeel het groeije is my niet bekend. (*)

P L A A T LXXXIV.

De Kanadafche Gans. (84).

De Heer WILLOUGHBY heeft deezen Vogel, pag. 361, beschreeven (†), en alsoo ik, denzelven met zyne beschryving vergelykende, bevonden heb, dat zy goed ware, zal ik niet misdoen, met die beschryving hier te plaatzen.

„ De

(*) [Dit Zee Gewas wordt betrokken tot de Bloem-Koraal (*Madrepora prolifera*) van LINNÆUS, vallende aan de Kust van Noorwegen. Zie het XVII. Stuk van onze *Natuurlyke Historie*, bladz. 171.: want de aanhaaling van EDWARDS, aldaar, moet zyn T. 94, in plaats van T. 194.]

(84) *Anser Canadensis*. CATESB. *Carol.* I. T. 92.

BRISS. *Av.* VI. p. 272. T. 26. WILL. *Ornith.* 276. T. 70., f. 1. & Tab. 71. f. 3. *Anas Canadensis*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 67. Sp. 14. *Syst. Nat.* X. Gen. 61. Sp. 9. *Nat. Hist.* I. D. V. Stuk. bl. 36.

(†) In de Uitgave der *Ornithologie* van WILLOUGHBY, welke te Londen Anno 1670. uitgekomen is, staat deeze beschryving. p. 276.

„ Des Vogels langte (zegt hy) van de Punt der Snebbe tot aan het End der Staart
 „ of der Pooten, strekt zig uit tot twee-en-veertig Duimen. De Sneb is, van de
 „ hoeken des Beks af, twee Duimen lang en zwart van Kleur. Hy heeft ruime
 „ Neusgaten. De gestalte zynes Lichaams zweemt naar die van eenen tammen
 „ Gans, doch hy schynt wat langer te zyn dan deeze. De Stuit is zwart, doch de
 „ Veders die digst by de Staart staan, zyn wit. De Rug is donker graauw, gelyk
 „ in de gewoone Ganzen: de Hals aan 't onderste deel wit, doch voor 't overige
 „ zwart. Aan de Keel heeft hy een witten Ring, welke zig wederzyds, onder de
 „ Oogen, tot aan het Agterhoofd uitstrekt. De Buik is wit, de Staart, zo wel als
 „ de groote Slagpennen, zwart. De Oogen zyn Hazelnooten-Kleur, en de rand
 „ der Oogendekzelen is wit. De Voeten zyn zwart en met een Agtervinger
 „ voorzien.”

De aangewezen witte Ring of Keelband dient, om deezen Vogel van alle andere Soorten van Ganzen te onderscheiden. Zy komen des Winters uit de Noordelyke deelen van Amerika naar Karolina, enz.

Zonnebloempjes van de Bermudes-Eilanden, met langwerpige Bladen (*).

[Het Plantgewas, op deeze Plaat afgebeeld, is hier niet beschreeven. De Bladen gelyken geenszins naar die der Violieren, en hunne dikte schynt ook niet uit te munten. 't Is derhalven duister, hoe de gedagte benaaming van PLUKENETIUS hier aangehaald kan zyn, en dit zo wel als op de volgende Plaat LXXXVI, alwaar een verschillend Gewas vertoond wordt.]

P L A A T LXXXV.

De roodborstige Duiker-Gans (85).

De grootte van deezen Vogel is tusschen die van een Eend en Gans middelslagtig. In de Verzameling van Platen, door ROBERT, Kabinetschilder van den Koning van Vrankryk, LODEWYK den XIV., vervaardigd, bevindt zig een verkleinde Afbeelding van zulk een Vogel, dien hy *Merganser Cyrrhatus* noemt. Dezelve onderscheidt zig, door zynen rooden Borst, van onzen Duiker-Gans, dien WILLOUGHBY p. 335. beschreeven heeft. De Heer ALBIN stelt, in zyne Vogel-Historie, II. D. p. 90, eenen Vogel voor, die my naar den Amerikaanschen Duiker-Gans schynt afgebeeld te zyn, maar wiens beschryving uit die van WILLOUGHBY slegt nageschreeven is, alleenlyk met byvoeging van een rooden Borst, dien de Engelsche Duiker-Gans niet heeft. Myne beschryving bestaat in 't volgende.

De Sneb is, van haare Punt tot aan den Hoek des Beks, bykans drie Duim en een Kwartier lang, regt en smal, of aan de zyden als samengedrukt, niet plat gelyk in de Eenden. Haar bovenste helft is aan 't end omgekromd, en tevens, zo wel als de onderste helft, over de geheele langte met Tandén voorzien. De bovenste helft is donker, de onderste helderer rood. De gantsche Kop is zwart, doch heeft tevens eenen groenagtigen weerschyn. De Veders, agter aan den Kop, zyn
 luch-

(*) Chrysanthemum Bermudense Lecoiji foliis virentibus crassis. PLUK. *Alm.* 102. An Bupthalmum Arborefcens. LINN. *Spec. Plant.* II. p. 1273.

(85) Mergus major Pectore rubro. EDW. *Av.* II. T. 95. Merganser cristatus. BRISS. *Av.* VI. p. 237. T. 23. Anas longirostra. ALDR. *Orn.* III. p. 281. T. 282. Mergus Crista dependente, Capite nigro caerulefcente,

collari albo: MAS. *Faun. Suec.* 135. Mergus Crista dependente, Capite nigro maculis ferrugineis: *Faemina Faun. Suec.* 136. Mergus Crista dependente, Pectore rufefcente variegato, Collari albo, Rectricibus fuscis cinereo variegatis. Mergus Serrator. SYST. *Nat.* XII. Gen. 68. Sp. 3. Langbek *Nat. Hist.* I. D. V. STUK bladz. 74.

luchtig en langer dan de andere Vederen. Een gedeelte van den Hals is wit, doch regt agter langs denzelven loopt een zwarte Streep, welke zig van den Kop tot aan de Rug uitstrekt. Het onderste van den Hals en de Borst zyn bruinagtig Oranjegeel, en langs de Schaften der Vederen zwart gevlakt. Onder aan den Hals, ter wederzyde van de Borst, is een aanmerkelyke Vlak, bestaande uit witte Vederen, die zwart gerand zyn. Vooraan is de Rug zwart, maar naar agteren, zo wel als de Stuit, Aschgrauw, en met donkere fyne dwars-Streepjes versierd. De Staart is vuil bruin. Van de Schouders af loopt een Streek van witte Vederen, tusschen de Rug en de Wieken heen. De eerste tien Slagpennen zyn zwart: de drie naast daar aan volgende hebben uitwaards zwarte, inwaards witte Baarden: de zes volgende zyn wit, haar grondgedeelte uitgezonderd: de vier naasten insgelyks, hebbende aan hare uitwendige Baarden, tot aan de Punt toe, een fynen zwarten Rand: de drie binnensten, die digst aan de Rug staan, zyn geheel en al zwart. De Dekveders, naast boven de Slagpennen, zyn, zo veel 'er op de zwarte of groote Slagpennen leggen, zwart; de overigen hebben een zwart gronddeel en witte Punten, en deeze bedekken de Slagpennen van die zelfde Kleur: boven deeze is een gedeelte der kleine Dekvederen van de Wiek wit, maar de geheele Wiek heeft, geslooten zynde, eenen uit donkere en zwartagtige Vederen bestaanden Zoom, uitgezonderd de Rand by het Gewricht, welke wit is. De binnenste Slagpennen der Wieken zyn ook wit, zo wel als de Buik, Schenkels, Zyden en Dekveders onder de Staart, doch tevens met Roomkleur een weinig geschaduw. De zyden des Lighaams, onder de Wieken, zyn met fyne donkere dwars-Streepjes geschakeerd. De Pooten en Voeten zyn aan die der Eenden gelykvormig. De kleine agterste Vinger heeft, zo wel als de inwaardsse Vinger van ieder Voet, eene Vliezige Lap. Ook zyn de Pooten en Voeten regt schoon glanzig rood, en de Klaauwen zwart.

Deeze Vogel is van Newfoundland gekomen, alwaar men hem aan de Kusten, daar men Kabeljaauw vischt, gevangen heeft: gelyk my berigt is door mynen waarden Vriend, den Ridder GEORGE HOLMS, door wien my deeze Vogel, zeer fraay opgezet en wel geconserveerd, is geschonken. Ik geloof niet, dat dezelve tot nog toe beschreeven zy; noch ook, dat men 'er eene goede Afbeelding van heeft, die van ROBERT uitgezonderd, in welke de witte Zyd-Vlakken van den Hals aangewezen zyn, welken ALBIN in de zyne niet afgebeeld noch beschreeven heeft. Toen de Heer WILLOUGHBY de Maag van den Europischen Duiker-Gans opende, bevondt hy, dat dezelve Vijschen vreet (*).

*****

P T A A T LXXXVI.

De Bahamasche Eend met een Loodkleurigen Bek (86).

Deeze is wat kleiner dan de gewoone tamme Eenden. Haar Bek is donker blaauw; de beide zyden van het bovenste gedeelte uitgezonderd. Naast aan den Kop heeft dezelve eene driehoekige Oranjekleurige Vlak. De Keel en het geheele voorste gedeelte van den Hals, is tot aan de Oogen wit. Het bovenste van den Kop is graauw gemengeld en trekt wat naar het Geele. Even zo bestaat het ook met de Rug en Buik.

(*) [Men noemt deezen Vogel ook wel Zaagbek, en hy schynt eenigermate overeen te komen met den genen, dien men in Noorwegen *Duiker-Gans* heet. Zyne zonderlinge manier van Vischvangst, waar door dat laatste bevestigd wordt, is in het I. Deels. V. Stuk der *Natuurlyke Historie*, op de gedagte Bladzyde, omstandig beschreeven.]

(86) *Anas Bahamensis*, Rostro Plumbeo, maculâ Aurantii coloris. CATESB. *Carol. I. T.* 93. BRISS. *Av.* VI. p. 358. MORECA. *MAGR. Bras.* 214. WILL. *Ornith.* 292. *Anas Bahamensis*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 67. Sp. 17. *Syst. Nat.* X. Gen. 61. Sp. 14. *Nat. Hist.* I. D. V. Stuk, blad. 45.

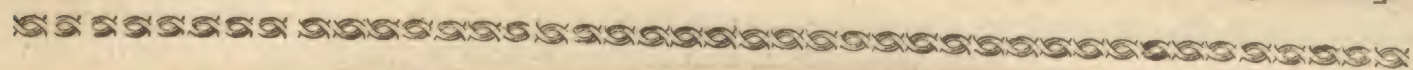
Buik. Het bovenste van de Wiek en de Staartveders zyn donker bruin. Op 't midden van de Wiek staat een ry van groene Vederen, gelyk in de gewoone Schyf-Talingen. Deeze Vederen zyn aan 't End zwart en hebben voorwaards een witten Zoom. Onder deeze, en zeer dicht aan de Slagpennen, staat een ry van geele Vederen. De Voeten zyn Loodkleurig.

Deeze Vogels onthouden zig in de Bahama'sche Eilanden, doch daar moeten 'er niet veel zyn, alzo ik nooit meer dan één gezien heb, welke een Mannetje was.

Bermudische Goudsbloem met dikke Violier-Bladen (*).

Dit Gewas groeit aan de Zeekusten, op de Rotfen, in de meesten der gedachte Eilanden. Het wordt gemeenlyk van vier tot vyf Voeten hoog, en heeft veele buigzaame groene Steelen, welke uit den Wortel voortkomen. De Bladen zyn lang, en worden naar het End toe langs hoe breeder, doch komen in gestalte overeen met die der Muurbloemen. Zy zyn dik, Sappig en glanzig groen, staande tegen elkander over. De Bloemen groeijen enkeld, aan 't End der Steelen, op Steeltjes van vier Duimen lang.

[Deeze Plant is van die, welke op Plaat LXXXIV voorkomt, niet alleen ten opzigt van de Bloemen, maar ook van de Bladen en van het gantsche Gewas, aanmerkelyk verschillende. De Heer LINNÆUS heeftze, gelyk hier onder, aangehaald.]

P L A A T LXXXVII.

De zwart en wit bonte en ge-Oorde Duiker of Aarsvoet (87).

De eerste deezer Vogelen, dien men op de Plaat van vooren beschouwt, is ongeveer zo groot als een Schyftaling. Zyn Sneb is, van de Punt tot aan den hoek des Beks, vyf Kwartier Duims lang: de Wiek heeft, geslooten zynde, eene langte van vyf Duimen en een Kwartier. Deezen noem ik den *zwart en wit bonten Duiker*. De ander, die zwemmende voorgesteld wordt, is kleiner dan de eerste, doch ook wat grooter dan de gemeene kleinste Duiker. Zyn Sneb is, van de Punt tot aan den hoek des Beks, wat meer dan een Duim lang. Met de Wieken geslooten strekte zig zyne langte tot vier Duimen en drie Kwartier Duims (**) uit. Hier aan heb ik den naam van *ge-Oorden Duiker* gegeven. [KLEIN noemt den eenen de Gekapte, den anderen de Gehoornde Duiker. Anderen geeven hun den naam van Fuut of Aarsvoet, en aan den laatsten dien van Oor-Fuut.]

De zwart en wit bonte Duiker heeft eene regte en aan 't end spitse Snebbe, zwart van kleur, uitgenomen dat de Rand van derzelver bovenste helft, digtst aan den Kop, en het Grondstuk van de onderste, rood zyn. Om het Oog is eene helder roode Kring, en van de zyde der bovenste helft van de Snebbe loopt, naar het Oog toe, een kaale Huid, die schoon donkerrood is. Boven deeze Huid is, wederzyds, een witte Vlak. De Kruin van den Kop is zwart, met eene groene doch niet zeer heldere weerschyn. De bovenste vlakke van den Hals, de Rug, Stuit en Wieken, zyn taamelyk donker zwart, doch de Wieken hebben aan den bovensten Rand of Schouder een witten Zoom, en de Punten der middelste Slagpennen zyn wit, waar

door

(*) *Chrysanthemum fruticosum maritimum*, foliis glaucis oblongis, Flore luteo. SLOAN. *Jam.* 125. *Hist.* I. p. 260. CATESB. *Carol.* I. T. 93. *Corona Solis frutescens*, *Lychnidis folio carnosio*, Flore luteo. PLUM. Sp. 10. Tab. 107. f. 1. *Bupthalmum frutescens*. LINN. *Spec. Plant.* II. p. 1273.

(87) *Podiceps albus & fuscus*. *Podiceps Auritus*. EDW. *Av.* II. T. 96. *Colymbus fluviatilis* BRISS. *Av.*

VI. p. 59. *Colymbus Auritus*. BRISS. *Av.* VI. p. 54. *Colymbus Cornutus minor*. BRISS. *Av.* VI. p. 50. *Colymbus sive Podiceps minor*. WILL. *Orn.* 258. T. 61. *Colymbus Auritus*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 75. Sp. 8. *Syst. Nat.* X. Gen. 68. Sp. 3. *Ge-Oorde Fuut*. *Nat. Hist.* I. D. V. Stuk, bladz. 139.

(**) [In de Hoogduitsche Vertaaling heeft men hier de vier Duimen vergeten of by toeval uitgelaten.]

door een breede dwars-Streep op de Wiek ontstaat. Ook zyn de Dekveders, aan de binnenzijde der Wieken, wit. Van een Staart is niets te zien. De Keel en Hals is wit, gelyk ook de geheele Buik, en de Zyden, die door de Wieken bedekt worden: maar het agterste gedeelte van den Buik is, omtrent de plaats daar de Schenkels haare inplanting hebben, zwart gevlakt. De Pooten staan geheel aan 't agter-End des Lighaams, zo dat de Vogel niet staan kan, dan in een opgeregt postuur. De Pooten en Voeten zyn aan de binnenzijde purperagtig Vleeschkleur, doch aan de buitenzijde vuil groen. Hy heeft vier Vingers, welke gelyk gewoonlyk geplaatst, en alle van elkander afgezonderd zyn, maar aan ieder zijde Lappen hebben; uitgenomen de kleine Agtervinger, welke slegts van onderen een Lapje heeft. Zyne Klaauwen zyn breed en plat als Menschen Nagelen. De Pooten zyn van vooren smal, op zijde plat en zeer breed; gelyk dit de Afbeelding duidelyk aantoonst. Van agteren zyn zy met Tandjes als een Zaag gewapend. De Vingers zyn, met hunne Lappen, zodanig geschapen, dat zy zig gelyk een Waaijer kunnen samenvouwen: dit maakt, dat zy zo veel gemakkelyker door 't Water kunnen gehaald worden; maar zy openen zig weder als de Vogel daar mede roeit (*). De Schubben der Pooten, zo wel als die der Voeten, zyn, volgens haare verdeeling, door 't Graveer-Yzer naauwkeurig aangewezen.

De ge-Oorde Duiker heeft eene regte en zeer spitse Snebbe, zwart van Kleur, uitgenomen de Punt van de onderste helft, welke witagtig is. De Oogkringen zyn rood, en agter dezelve staat wederzyds een lugtig Kwastje van lange Vederen, die roodagtig geel van Kleur zyn, en of langs de zyden van den Hals neerhangen, of, wanneer de Vogel zig beweegt, agterwaards vliegen: gelyk in de Afbeelding is uitgedrukt. De Kop en Hals zyn zwart, doch aan de Keel zyn daar eenige witte Vlakjes onder gemengd. De geheele bovenste Vlake is zwartagtig bruin, uitgenomen de Rand der Wieken aan de Schouders en de Punten der middelste Slagpennen, welke wit zyn, gelyk in de andere. De binnenwaardse Dekveders zyn insgelyks wit, als ook de Borst. Daar zig het donkere van de bovenste Vlake met het Witte van de onderste vereenigt; daar vertoont zig, langs den geheelen Vogel, eene roodagtig geele Kleur, welke in beiden als verdwynt. Hy heeft ook geen Staart. De Pooten en Voeten zyn gelyk in de voorige, doch de laatste in deeze meer vuil groen.

Van den eerst beschreeven Duiker heb ik, in de harde Winter van 't jaar 1739, verscheidene, hier te Londen, op de Markt aangetroffen, daar ik te vooren van dezelve nooit iets gezien of gehoord had. De ander werdt omstreeks de groote Plasfen, te Hamstead, by Londen, gevangen, en aan Sir HANS SLOANE levendig toegezonden, die denzelven, toen hy gestorven was, aan my bezorgde, om de Afbeelding daarvan te kunnen bewaaren. Beide deeze Vogels heb ik kort na hunnen dood bekomen, eer nog de Kleur van hunne Oogen en Pooten eenige verandering hadt ondergaan. Ik kan van geen van beiden eene tot dezelve behorende beschryving vinden.

P L A A T LXXXVIII.

De gekuifde Westindische Duiker (88).

Deeze Vogel is wat kleiner dan de gewoone tamme Eend. Zyne Oogkringen zyn

(*) [*Als de Vogel vliegt*, vind ik hier in 't Hoogduitsch vertaald het Engelsche *when the Bird strikes*, dat zekerlyk het slaan der Voeten van deezen Vogel om voortgang te maaken in 't Water betekent. In 't vliegen komt het openen der Voeten niet te pas en zou hem zelfs hinderlyk zyn.]

(88) *Anas cristatus*. CATESB. *Carol. I. T.* 94. *Merganser Virginianus*. BRISS. *Av.* VI. p. 258. *Avis Ventii*. HERN. *Mex.* 24, 33. WILL. *Ornith.* 301. *RAJ. Av.* 175. *Mergus cucullatus*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 68. Sp. 1. *Syst. Nat.* X. Gen. 62. Sp. 1. Gekapte Zaagbek. *Nat. Hist.* I. D. V. STUK, blad. 72.

zyn geel, de Sneb lang en smal; met het bovenste gedeelte aan 't end krom geboogen en, zo wel als 't onderste, Zaagswyze gehakkeld. Deeze geschapenheid van de Snebbe toont, dat hy tot de Duikers [of liever tot de Zaagbekken] behoore. Zie WILLOUGHBY, pag. 335, Plaat 64. De Kop is met een groote ronde Kuif, Kwast of Vederbosch, gekroond, welke in 't midden wederzyds wit en voorts rondom zwart is, strekkende deeze Zwartheid zig tot aan de Keel uit, en dezelve benevens den Hals geheel bedekkende. De Borst en Buik is wit. De Slagpennen der Wieken zyn bruin, en dicht boven dezelve staan eenige kleine Vederen, wier uitwendige Baarden wit gerand zyn. Ook vertoont zig in dezelve, gelyk in eenige andere Vederen, een weinig Wits. De Staart is bruin, zo wel als het agterste van den Buik, naby de Stuit en de Zyden onder de Wieken; zynde het overige derzelve en des Lighaams, donker zwart. De Wyfjes zyn geheel en al bruin, zelfs ook het kleine Vederboschje, dat zy op den Kop hebben. Zy onthouden zig in versc'h Water, inzonderheid by de Molen-Plassen in Virginie en Karolina.

P L A A T LXXXIX.

De roodkeelige Duiker of Lomme (89).

Deeze heeft ongeveer de grootte van een tamme Eend. De Sneb is, van den hoek des Beks tot aan de Punt, drie Duimen en een Kwartier Duims lang, zynde, tot aan de Neusgaten toe, bedekt met korte Vederen. Dezelve is regt, smal, spits gepunt en zwart van Kleur. De Kop en de zyden van den Hals zyn blaauwagtig Aschgrauw: het agterste van den Hals is wit, maar met zwarte nederwaards strekkende Vlakken getekend: de Keel of 't voorste van den Hals is bruinagtig rood, gelyk gedroogd Bloed. De Kleur van de Rug, het bovenste der Wieken en de Staart, is donker Aschgrauw: de Slagpennen der Wieken het donkerste, als byna zwart zynde, en eenigen van de middelste Slagpennen wit getipt. De Dekveders der Wieken hebben witte Streepjes, by haare tippen, ter wederzyde van de Schaft, zynde die aan de binnenzide der Wieken wit, zo wel als de Borst, Buik, de zyden onder de Wieken en Dekvederen onder aan de Staart. De zyden van de Borst zyn regelmatig gevlakt met zwarte nederwaards strekkende, de Dekveders onder aan de Staart met breeder en verwarder donkere Vlakken. De Pooten en Voeten zyn van eene donkere of zwartagtige Kleur, doch de Vingers een weinig naar Vleeschkleur trekkende. Hy heeft 'er drie, voorwaards staande en aan elkander gewebd even als in de Eenden, met een Vlies langs de binnenzide van den inwaardsen Vinger. De Vogel heeft ook twee kleine Agtervingertjers, die een Vlies of Vin aan de onderzyde voeren. De Klaauwen zyn breed en plat, gelykerwys de Nagels van een Mensch: de Pooten byna aan 't end des Lighaams geplaatst en zeer plat (*).

Deeze Vogel kwam, droog bewaard, uit Groenland, en werdt present gedaan aan mynen goeden Vriend, den Koopman JOHN WARNER, in Rotherhith, die hem vervolgens aan my gaf, om hem in dit Werk af te beelden en te beschryven. Dezelve verschilt hoofdzakelyk in de Kop van eenen van dit Geslagt, die in Engeland gevonden werdt, door WILLOUGHBY in zyne Ornithologie, bladz. 311, beschreeven, heb-

(89) *Colymbus Caudatus Guttare rubro.* EDW. Av. II. T. 97. *Mergus Guttare rubro.* BRISS. Av. VI. p. 111. T. II. f. I. *Colymbus Lumme*, Corpore supra nigricante, subtus albo, Collo antice Ferrugineo. BRUNN. Ornith. 132. *Colymbus septentrionalis.* LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 75. Sp. 3. *Colymbus Arcticus.* Syst. Nat. X.

Gen. 68. Sp. 1. *Lomme. Nat. Hist. I. D. V. Stuk. bladz. 134.*

(*) [In 't Hoogduitsch leest men hier *und sind glatt*, dat is, en zyn glad, terwyl in 't Engelsch van EDWARDS staat, *and are very flat*. Ook blykt uit de Afbeelding, dat zy plat zyn en ver van glad.]

hebbende aan de Keel geen rood (†). Onlangs werd my een van dit slag van Vogelen gebragt, die nieuwlings in de Theems gevangen was, waarin ik, door de Vingers voorwaards over te buigen, bevondt, dat zy niet meer dan veertig Graaden wilden afwyken van de verlangde linie der Poot, daar zy, om den Poot loodregt te maaken in het gaan, een hoek van negentig Graaden met die linie moesten kunnen maaken (*). Derhalve oordeel ik, dat het Berigt, van hun overend loopen, een misflag zy: want, stond het Lighaam regtop, en de Pooten niet, zo moesten de Voeten voorwaards uitsteeken, en dan zou noodwendig de Vogel agterover vallen, ten ware hy zyn Lighaam op de Knokkels der Pooten van agteren deed rusten, dat niet natuurlyk is: des verbeeld ik my, dat hy in een half regtop staande postuur moet loopen, zo als ik hem in Afbeelding heb gebragt. By myn weeten is deeze Vogel tot nog toe niet beschreeven.

P L A A T XC.

De kleine Buffels-Kop Eend (90).

In grootte komt deeze Vogel tusschen de gemeene Eend en de Schyftaling in. Zyn Bek is Loodkleurig. Aan beide zyden van den Kop is een taamelyk gedeelte wit, doch buitendien de geheele Kop met lange Dekvederen bezet, die zeer sierlyk in 't blaauwe, groene en purperkleurige speelen. De langte deezer Vederen, als ook derzelve luchtigheid, maakt, dat de Kop zig veel grooter, dan hy weezentlyk is, vertoont, en daarvan mag wel deeze Eend den naam van *Buffelskop* bekomen hebben: alzo de Kop des Buffels, wegens de dikke en lange Hairen, waar mede hy bedekt is, zeer plomp en groot schynt. De Wieken en het bovenste deel des Lighaams hebben beurtlings witte en zwarte Streepen, die zig van de Schouders en Rug tot aan de Stuit uitstrekken. De Slagpennen, naamelyk, zyn zwart; nevens dezen loopt een witte Streep, waar aan een zwarte volgt, dan weder een witte, en eindelyk een zwarte, die het midden van de Rug bedekt. De Staart is, gelyk het Lyf van onderen, witagtig Afchgrauw, en de Pooten zyn rood. Het Wyfje is over 't geheel bruin, zelfs de Pooten en Voeten; hebbende den Kop glad en zonder Franje. Zy onthouden zig in versc'h Water en komen slegts des Winters, in Karolina, te voorschyn.

P L A A T XCI.

De Noordsche Eidergans (91).

Deeze Vogel is een der grootsten onder de Eendvogelen. Zyn Sneb wordt in de Natuurlyke grootte onder aan de Afbeelding vertoond. Ik houd hem voor den *Eider* of *zagtvederigen* Endvogel van WORMIUS, en voor de *St. Cutberts Eend* van de Faro-

(†) [LINNÆUS haalt deezen van EDWARDS, T. 97, in de XII. Uitgaave van zyn *Syst. Nat.* aan, onder den naam van *Columbus Caudatus Guttare nigro* (met een zwarte Keel) dat een groote misflag is.]

(*) [In 't Hoogduitsch staat, van veertien en negentien Graaden: waar uit blykt dat die Vertaaler hier noch het Engelsch, noch de zaak, waar van gesproken wordt, begreepen heeft.]

(90) *Anas minor purpureo Capite.* CATESB. *Carol. I.* T. 95. *Anas hyberna.* BRISS. *Av. VI.* p. 349. *Anas*

bucephala. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 67. Sp. 21. *Syst. Nat.* X. Gen. 61. Sp. 19. Dikkop-Eend. *Nat. Hist. I.* D. V. STUK. bladz. 50.

(91) *Anas major albus & fuscus.* EDW. *Av. II.* T. 98. *Anas St. Cuberti* five *Farnensis.* WILL. *Ornith.* 278. T. 76. *RAJ. Av.* 141. N. 3. *Anas Plumis mollissimis.* WORM. *Mus.* 310. *Anser lanuginosus.* BRISS. *Av. VI.* p. 494. T. 19, 20. *Anas mollissima.* LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 67. Sp. 15. *Syst. Nat.* X. Gen. 61. Sp. 12. *Eider-vogel.* *Nat. Hist. I.* D. V. Stuk, bladz. 40.

Faro-Eilanden, beiden door WILLOUGHBY verzameld, en in zyne *Ornithologie*, pag. 362, geplaatst.

Het Mannetje, dat hier staande is afgebeeld, heeft de Snèbbe niet zo zeer samen- gedrukt, als die gewoonlyk in de Eenden is, zynde zwartagtig van Kleur, en in de boven- en onder-Kaak, beiden, Zaagswyze getand, uitgenomen naby de Punt. De tip van de Bovenkaak hangt een weinig over die van de Onderkaak heen. Het Grond- stuk van de Snèb gaat in 't Voorhoofd wederzyds met twee scherpe punten, en de Veders, ter wederzyde van den Kop, strekken zig in een scherpen hoek tot digt onder de Neusgaten uit: gelyk dit in de Afbeeldingen duidelyk is te zien. Van het voorste naar het agterste van den Kop loopen twee breede zwarte Streeken, waar in de Oogen geplaatst zyn. Tusschen die twee Streeken is de Kruin, byna tot aan de Snèbbe toe, wit, zo wel als het overige van den Kop, de geheele Hals, Rug en de kleinste Dekveders der Wieken; maar in het agterste van den Hals, effen onder de enden der twee zwarte Streeken, zyn de Veders van eene lichtgroene Kleur, die in het Witte versmelt. Dit laatste vertoont zig meer als een toevallige Vlak, dan als een Natuurlyke Plek, en ik zou het voor iets zodanigs gehouden hebben, indien ver- scheide Onderwerpen my niet verzekerd hadden, dat deeze Vlak natuurlyk ware. Alle de Slagpennen zyn zwart of donker, uitgenomen drie of vier der inwendigsten, naast aan de Rug, welke wit zyn. De eerste ry der Dekvederen, naast boven de Slagpennen, is ook donker, maar de binnenwaardse Dekveders zyn wit. De Staart is van eene vuilzwarte Kleur. De Buik, de zyden onder de Wieken en de Dekve- ders, zo wel boven als onder aan de Staart, zyn donkerzwart. Op de Borst breekt het Zwart en Wit niet eensklaps af, maar vloeit een weinig in malkander. De Poo- ten en Voeten zyn van eene zeer vuil bruine of zwartagtige Kleur, hebbende vier Vingers, op de gewoone manier geplaatst, en gewebd als in de gewoone Eenden. Ook zyn de binnenste en agterste Vingers met zydelingsche Vliezen of Lappen voor- zien; gelyk gemeen is aan dit Geslagt. De Klaauwen zyn zwart.

Het Wyfje, boven aan de Plaat, als in 't verschiet, vliegende voorgesteld, komt in Gestalte, Grootte, de Kleur van den Bek en Voeten, naauwkeurig met het Man- netje overeen, maar de Pluimagine is grootelyks verschillende. Het is over 't geheel van eene bruine Kleur, doormengd met kleine zwarte Streepjes, uitgenomen de Staart en de groote Slagpennen, die donker zyn. Dat deeze Vogels hunne Jongen, aan de Kust van Noorwegen, in de Maand Juny uitbroeden, heb ik ontdekt, door in 't laatst van Mey 1718, van een Visscher in Noorwegen, een Wyfje van deeze Soort te koopen, 't welk ik aan iemand gaf klaar te maaken om te braaden, en deeze bragt my daar uit een volmaakt Ey, grooter dan een Eenden-Ey en groener van Kleur, dan die gewoonlyk zyn.

Deze Vogels zyn droog bewaard uit Groenland overgebracht, en ten huize van Sir HANS SLOANE te Chelsea geplaatst. Ik geloof dat men ze op alle Kusten en Ei- landen van den Noorder Oceaen aantreft. Ik vind van deezen Vogel gewag ge- maakt, in de uit het Deensch vertaalde Historie der Faro-Eilanden, welk Werk niet gemeen zynde, zal ik hier daar uit overneemen, 't gene de Eigenschappen betreft van deeze Eenden. „ De Eider-Haan is jong zynde bruin, gelyk de Hennen, doch „ wordt volwassen zynde byna geheel wit, zo dat men hem *Eider-Blink* noemt. „ Van deezen Vogel vergadert men het *Eider-Dons*, 't welk de Eider van zyn Borst „ plukt, en in het Nest rondom de Eijeren legt, wanneer hy die gaat broeden, en, „ als dezelve uitgekomen zyn, en de Jongen met de Moer zyn weg gevloogen, „ dan wordt dit Dons uit het Nest genomen, zynde alsdan vol Mos en Stroo, waar „ van men het zuivert en droogt. Het Dons, dat men op andere tyden van deeze „ Vogels afplukt, is nergens goed toe, zynde vet en rottende.”

Dewyl ik veel gebrek vind in andere beschryvingen van deeze Vogelen, en geene Afbeeldingen om dezelve op te helderen, zo hope ik dat myne moeite in

deezen niet verſmaad zal worden door de onderzoekers der Natuur en Liefhebbers. Ik houd het voor een Zee-Eend, die alleenlyk de Zoute Wateren bezoekt (*).

P L A A T X C I I.

De breedbekkige Amerikaanſche Eend (92).

Deeze is wat kleiner dan een gemeene Eendvogel. De Oogen zyn geel. Het bovenſte van de Wiek is met bleekblauwe Vederen bedekt, onder welken eene ry van witte Vederen, en onder deeze eene ry van groene ſtaat. Verder is de Wiek, tot aan de Punt toe, bruin, zo wel als het geheele Lighaam, hoewel met eene Wolkagtige mengeling, vertoonende zig byna als in de gewoone wilde Eenden. Ook komt deeze Vogel, met den genen dien WILLOUGHBY, bladz. 370, beſchreeven heeft, niet volkomen overeen. Doch indien zy, naar 't gene hy zegt, des Winters van Kleur veranderen, zo kan deeze wel een en de zelfde zyn met de zyne. En, aangezien hunne Snebben eenerley gedaante hebben, waar door zy van allerley ander ſlag van Eenden onderſcheidelyk zyn, zo kan ik dezelve niet beter, dan met de woorden van dien voortreffelyken Autheur, beſchryven. „Hunne „Sneb (zegt hy) is drie Duim lang, Koolzwart, (doch die van den tegenwoordigen „is roodachtig bruin met zwarte Vlakken,) aan 't end veel breeder dan aan 't Grond- „ſtuk, als een Schild uitgehold en van omtrek rond; hebbende aan de Punt een klein „Haakje of Klaauw. Ieder helft van de Snebbe is Kamswyze met Tanden bezet, „en heeft ſmalle Streepen of Blaadjes, welke, als zig de Sneb ſluit, in elkander „ſchieten. De Pooten en Voeten zyn rood.” Ik weet niet, of de tegenwoordige van de Mannelyke dan van de Vrouwelyke Sexe ware.

P L A A T X C I I I.

Gekraagde Eend van Terreneuwe (93).

Deeze heeft omtrent de grootte van de gewoone wilde Eenden. De Sneb is ongeveer een derde korter, en niet zo veel ſamengedrukt als in de tamme of Hok-Eend. Zy heeft, van den hoek des Beks tot aan de Punt, anderhalf Duim, en de Wiek, geſlooten zynde, zeven en een half Duim langte. De Kleur van de Sneb is donker of zwartagtig. Aan de kanten, zo wel van de boven- als onder-Kaak, is zy getand, en een weinig Haakswyze krom, aan de tip van de eerſtgemelde. De Neusgaten ſtaan vry digt by elkander, in het bovenſte der Snebbe. Tuſſchen den Bek en de Oogen, wederzyds, is een witte Plek, van welke opwaards een witte Streek loopt, die allengs roodagtig Oranjekleur wordt, reikende tot aan het agterſte van den Kop, wiens zyden, agter de Oogen, donkerblauw zyn, naar het Purpere een weinig trek-kende. Midden in deeze blauwe Plekken, omtrent de plaats der Ooren, is ook een wit Vlakje. Verder ſtrekt zig, van agter den Kop, nederwaards langs den Hals, aan

(*) [Een omſtandiger beſchryving van de Levensmanier, aart en eigenschappen deezer Vogelen, grootendeels uit de *Natuurlyke Hiſtorie van Noorwegen* door den Heer PONTOPPIDAN, Biſſchop van Bergen, ontleend, kan men vinden in myne *Natuurlyke Hiſtorie*, I. DEELS V. STUK, bladz 40, enz.]

(92) *Anas Americanus lato Roſtro.* CATESB. *Carol. I.* T. 96. *Anas platyrhynchos erythropus.* ALDR. *Ornith.* III. p. 230, 231. *Anas Clypeata.* BRISS. *Av. VI.* p. 329.

T. 32. fig. 1. *Anas latiroſtra major.* GESN. *Av.* 120. FRISCH. *Av.* T. 161, 163. *Anas Clypeata.* LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 67. Sp. 19. *Syſt. Nat.* X. Gen. 61. Sp. 16. Schild-Eend of Slobbe. *Nat. Hiſt.* I. D. V. St. bl. 46. (93) *Anas fuscus maculatus.* EDW. *Av.* II. T. 99. *Anas torquata ex Inſulâ Terræ novæ.* BRISS. *Av.* VI. p. 362. *Anas Hiſtrionica.* LINN. *Syſt. Nat.* XII. Gen. 67. Sp. 35. *Syſt. Nat.* X. Gen. 61. Sp. 30. Gekraagde Amerikaanſche Eend. *Nat. Hiſt.* I. D. V. Stuk, bl. 59.

aan ieder zyde, een witte Streep uit. De Kop is van boven bruin, loopende de Vedertjes voorwaards in een Punt, langs de Snebbe, tot tusschen de Neusgaten, uit. De geheele Hals, zo voor als agter, tusschen de gezegde witte Streepen, is zwart; maar heeft onder, effen boven de Borst, een witte Ring of Kraag, die byna rond loopt en zig als een Halsband vertoont, zynde van agteren slegts een weinig afgebroken. De Vederen, aan deeze Halskraag paalende, zo boven als beneden, zyn donker zwart. Een dergelyke witte Streep vertoont zig tusschen deeze Kraag en de Wieken. De Rug is, digt aan den Hals, donker purperblauw; in 't midden vuil zwartagtig bruin, zynde de Stuit en Dekveders van de Staart donkerzwart, met eenen blaauwen weerschyn. De grootste Slagpennen en de Staartvederen zyn vuil zwartagtig bruin, hebbende de middelste Slagpennen haare buitenste Baarden schoon glinsterend purperagtig blaauw, en de Dekveders, onmiddelyk daar boven, zyn van even de zelfde Kleur, met witte Tippen. De Slagpennen naaft aan de Rug, als ook de Vederen, die van de Schouders over dezelve heen vallen, zyn aan de randen haarer Baarden blaauwagtig Aschgrauw, en in 't midden, langs haare Schaften, wit: de kleine Dekveders zyn Aschgrauw, met eene witte Vlak in 't midden van dezelve, op ieder Wiek. De Schouders zyn roodagtig bruin. De Wieken zyn aan de binnenzide donkerbruin. De Borst onder de Halskraag is blaauwagtig. De Buik en Schenkels zyn van een vuiler Kleur, naar Zwart hellende; maar de Vederen, op de zyden van het Lyf, zyn roodagtig bruin of dof Oranjekleur, welke de Wieken, als die geslooten zyn, ten deele bedekken. Daar is aan ieder zyde van de Staart, waar de bovenste en onderste Dekveders samenkomen, een kleine witte Vlak. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn blaauwagtig zwart; met de Vingeren gewebd of gevlied, gelyk de Afbeelding toont.

Deeze Vogel was, met en benevens anderen, gedroogd zynde, van Newfoundland of Terreneuve herwaards gebragt. My werdt dezelve geleend door den Heer HOLMS, van den Tower te Londen, die my zeid', dat de Terreneuffche Visschers hem den *Lord* noemen. Wat hier van de reden zy kan ik niet zeggen, maar ik onderstel, dat zulks van de gedaante van een Halsband voorgemeld, welke deeze Vogel aan den Hals heeft, af te leiden zy: aangezien het draagen van Gouden Kettingen van ouds een merkteken van hooge Waardigheid in Europa is geweest (*). Geen Afbeelding noch elders eenig het minste gewag gemaakt vindende van deezen Vogel, mag ik, dunkt my, het wel waagen, denzelven voor eenen *niet beschreevenen* te verklaaren.

P L A A T XCIV.

Gekuifde of Zomer-Eend van Karolina (94).

Haar grootte is tusschen die der Wilde Eenden en Schyftalingen middelstagtig. Zy heeft een roode Snebbe, met een zwarte Vlak op 't midden, en aan 't end een zwarte Nagel of Hoornagtige Klaauw. Het Grondstuk der Snebbe is gerand met een geelen Vleezigen zoom, welke uitpuilt, loopende wederzyds spits toe, naar de Oogen, wier Kringen zeer groot en rood zyn, staande in een roode Ring. Het bovenste van den Kop is fierlyk met een dubbelde Vederbos bedekt, welke uit lange Vederen, van eene blaauwe, groene en Purperkleur, samengesteld is, hangende

agter

(*) [Ik geloof veeleer, dat 'er die naam aan gegeven zy, wegens de kakelbonte Pluimatie, waar in hy mooglyk in die Gewesten uitmunt boven de andere Wilde Eenden, hoewel veel te kort schietende by de volgende, deswegen het Bruidje getyeld; want die Halsband zegt byzonder weinig.]

(94) *Anas Americanus cristatus elegans*. CATESB. *Carol. I. T.* 97. *Anas aestiva*. BRISS. *Av.* VI. p. 351. *T.* 32. f. 2. *Anas Sponsa*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 67. Sp. 43. *Syst. Nat.* X. Gen. 61. Sp. 37. Bruidje. *Nat. Hist.* I. D. V. Stuk, bladz. 68.

agter aan den Kop af, en van een gefcheiden zynde door eene fmalle witte Streep, welke zig, van het bovenfte des Grondftuks der Snebbe, agterwaards uitftrekt. Van onderen is ieder Vederbosch ook met eene witte Streep gezoomd, welke aan de Oogen begint, met de andere evenwydig voortloopt, en de Kuif van het onderfte deel des Kops, het welk purperkleurig is, afzondert. De Keel is wit, en daar van komen wederzyds twee witte Streepen af, waar van de eene opwaards loopt naar de Kruin, de andere rondgaat om den Hals. De Borst is vuil rood, en, gelyk Ermelyn, digt befprekeld met witte Vlakken. Wat boven de Schouders is een breede witte Streek, overdwars, en daar onder, digt tegen dezelve aan, een breede zwarte Streek. De Rug en bovenfte deelen der Wieken zyn op veelerley en veranderlyke wyzen, bruin, blaauw en Purperkleurig. De kleine Veders, aan de Stuit, zyn roodagtig Purperkleur, en tuffchen dezelve komen twee geelen te voorschyn. De Staart speelt in 't blaauw en paarfche. Het onderfte gedeelte of de Rand der Wieken wordt door de kleine zyd-Pluimen, van de Schouders af tot aan de helft der Wiek, ingeflooten en bedekt, en deeze maaken eene wonderbaare verwiffeling van zwarte en witte Streepen, die echter, naar de beweeging van den Vogel, en de verfchillende plaatzing welke hy aan zyne Vederen geeft, een ander aanzien krygt (*); het welk zyne Schoonheid kragtig vermeerdert. Aan de zyden is het Lyf, onder de Wieken, bruin, met dwars loopende, Golfswys geboogene Streepen, gelykerwys in veele andere Eenden. De Pooten en Voeten zyn roodagtig bruin.

In Virginie en Karolina broeden deeze Eenden, en maaken haar Nest in de Gaten, door de Spechten gehakt in hooge in 't Water groeiende Boomen, inzonderheid in de Cypreffen. Nog jong zynde en niet vliegen kunnende, worden zy door de Ouden, op de Rug, uit de Nesten in 't Water gebragt, en, als 'er gevaar ontstaat, dan houden zy zig met den Bek vast aan de Rug der Ouden, die dus met hun dan weder van daar weg vliegen. Het Wyfje is t'eenemaal bruin.

P L A A T XCV.

De Eend, het Wittertje genaamd (95).

Deeze Vogel fcheen my wat kleiner dan de gewoone Eend te zyn, en nader te komen aan de grootte der Talingen. De Sneb is, van den hoek des Beks tot aan de Punt, anderhalf Duim lang, en de Wiek, geflooten zynde, een weinig over de zeven Duimen. De Sneb heeft eene donker zwarte Kleur, en is van gefalte als in de Eenden, doch niet wel zo lang als in sommigen van dit Geflagt. De Kop is glanzig donker zwart, uitgenomen twee groote witte Vlakken, die agter de Oogen wederzyds beginnen, loopende agter in de Nek famen. De zwarte Veders, digt aan het Grondftuk van de Sneb in 't ronde, hebben een fchoonen groenen weersfchyn, maar die op de Kruin, en aan 't begin van den Hals, zyn meer paarfchagtig. Wat laager is de Hals geheel wit, doch wordt van agteren, benevens de geheele Rug, dof zwart. De Stuit en Dekvederen van de Staart, zyn vuil wit. De middelste Veders van de Staart heeft deeze Vogel aanmerkelyk langer dan de Zyd-Vederen, die zydewaards allengs korter worden. Zy waren allen van eene donkerbruine of zwartagtige Kleur aan de boven- en wat bleeker aan de onderkant. De buitenfte Slagpenen der Wieken zyn zwart; de middelsten hebben witte Tippen, doch zyn naar de inplanting toe, alwaar zy onder de Dekveders fchuilen, donker. Drie of vier der

bin-

(*) [Dit zal de reden zyn, dat men hem *Avis non confistens*, of onbestendige Vogel, by NIEREMBERG getyeld vindt.]

(95) *Anas minor albus & fuscus*. EDW. AV. II. T. 100.

Querquedula Ludoviciana. BRISS. AV. VI. p. 461. T. 41. f. 1. *Anas albeola*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 67. Sp. 18. *Syst. Nat.* X. Gen. 61. Sp. 15. 't Wittertje. *Nat. Hist.* I. D. V. Stuk, bl. 46.

binnenste Slagpennen, naast aan de Rug, zyn zwart. De Dekveders van de eerste ry zyn, daar zy op de groote of zwarte Pennen leggen, zwart, en wit, daar zy de witte Pennen dekken: de kleine Dekveders zyn wit, doch met eenige mengeling van zwart rondom den Rand, daar die op de Borst valt, en in de Huid, welke de Leedjes der Wieken samenvoegt. Van ieder Schouder ontspringt een plat van witte Vederen, die agterwaards met Punten tusschen de Rug en Wieken vallen. De Borst en de geheele onderzyde tot aan de Staart, benevens de Dekveders aan de binnenzyde der Wieken, zyn altemaal wit: de Pooten en Voeten van eene Oranjegeele Kleur, met zwarte Klaauwen. 't Getal der Vingeren, hunne stand en hoe zy gewebd zyn, is duidelyk genoeg in de Afbeelding uitgedrukt.

Deeze Vogel werdt my door den Heer HOLMS van den Tower, welke my dikwils op deeze manier verplicht heeft, geschonken. Hy zeid', dat dezelve van Newfoundland in Amerika kwam, alwaar het Zeevolk denzelven een Geest noemen, zonder dat ik de reden daar van weet. Ik gis, dat hy een vlugge Duiker zy, die zig mooglyk op een afftandige plaats der Zee wederom vertoont; welke hoedanigheid vry wel overeenkomt met het denkbeeld, dat het Gemeen zig vormt van de verschyning der Geesten. [De witagtige Kleur zal waarschynlyk 'er dien naam aan doen geeven, in onderscheiding van andere Duikers.] In verscheide Vogelen, die ik van myne Vrienden of Correspondenten ontvangen heb, heb ik gewag gemaakt van de langte der Wieken, als die geslooten zyn: want ik oordeel, dat dezelve dus in een gedroogden byna de zelfde langte hebben als in een leevenden Vogel. Met geene zekerheid kunnen wy de langte opgeeuen van gedroogde en opgezette Vogelen, wanneer de Lighaamen uit de Huid genomen zyn; zo als wy dit kunnen doen van leevende of nieuwlings gedooide Vogelen. Het is ondertusschen zeer nuttig, de maat te hebben van zulke Deelen, die gemeten kunnen worden. Ik heb nergens eene Afbeelding of eenige beschryving, met deezen Vogel overeenkomstig, gevonden.

P L A A T XCVI.

De graauwe Taling van Karolina (96).

Deeze Eend heeft, aan ieder zyde van den Kop, eene groote witte Vlak, en een andere aan 't onderste van de Wiek. Buitendien is de Kop en het geheele Lighaam van boven, zo wel als de Wieken, donker bruin. De Borst en Buik zyn helder graauw: de Sneb is zwart, en de Oogkringen Hazelnooten-Kleur. De hier afgebeelde is een Wyfje; zynde het Mannetje zwart en wit getekend; doch, dewyl ik daar geen van krygen kon, zo kan ik 'er ook geen omstandiger beschryving van geeuen. Zy onthouden zig op laage plaatsen der Rivieren in Karolina, alwaar het Water brak is.

De Zeepboom (*).

Deeze Heester of kleine Boom wordt van zes tot agt Voeten hoog, en heeft gemeenlyk eenen regten Stam, welke met eene witagtige Schors bekleed is. Zyne Bladeren komen in grootte, gedaante en zelfstandigheid, met de Palmboom-Bladeren overeen, en verscheidene derzelven groeijen hol of met den Rand inwaards gekromd. Aan 't end der kleine Twygen komen Troffen voort van ronde bleekgroene Bessen, die zo groot zyn als groote Erwtten, staande op Steelen van een Kwartier Duims

(96) *Anas minor ex albo & fusco varia.* CATESBY *Carol. I. T. 98* *Querquedula Carolinensis.* BRISS. *Av. VI. p. 466.* *Anas rustica.* LINN. *Syst. Nat. XII. Gen. 67. Sp. 24.* *Syst. Nat. X. Gen. 61. Sp. 21.* Graauwe
IV. Deel.

Taling. *Nat. Hist. I. D. V. Stuk, bladz. 52.*
(*) *Frutex Buxi foliis oblongis, Baccis pallide viridibus, Apice donatis.* CATESBY. *Carol. I. T. 98.*

Duims lang en een kleine getande Kelk hebbende. Deeze Bessen bevatten een onzeker getal, van vier, vyf en dikwils zes, kleine bruine met Slym overtoogene Zaadjes. Wanneer de Bast en Bladen van deezen Boom in een Mortier gestooten worden, geeven zy een Zeepagtige Schuim, waar van men zig tot het wasschen van Kleederen en Lywaat bedient; doch het laatste wordt daar geel van. De Jaagers, die in de woeste Bahama'sche Eilanden zig veel onthouden, moeten van deeze Zeep dikwils, tot het wasschen hunner Hembden, by gebrek van beter, gebruik maaken.

P L A A T XCVII.

De Gekuisde of Zomer-Eend van CATESBY (97).

Deeze Vogel is kleiner dan de gewoone Eend; ik reken hem omtrent zo groot als een Taling. De Wieken, uitgespreid zynde, komen met de punten ruim dertig Duimen van elkander. Van de tip der Snebbe is, tot aan het end van de Staart, de langte negentien en een half Duim, maar tot aan de enden der Vingeren één Duim minder. De Sneb is, van de punt tot aan den hoek, daar dezelve zig in de Onderkaak beweegt, twee Duimen lang. De Opperkaak is aan 't grondstuk geel, in 't midden rood en naar de punt witagtig: zy heeft een zwarte Vlak van boven, tusschen de Neusgaten; zynde haare Randen en het Haakig kromme gedeelte, als ook de Onderkaak, zwart. De Tong en Bek van binnen zyn Vleeschkleurig; de Oogkringen Hazelnooten-Kleur, met Oogleden, die sierlyk rood zyn, omringd. Hy heeft een dubbele Kwaft of Kuif, die agterwaards van den Kop afhangt. Hier van is het bovenste gedeelte groen, met een weerschyn: dan volgt een witte Streep, die aan 't Grondstuk van de Sneb begint en over het Oog heen gaat, doorlopende verder de geheele langte van de Kuif. Hier onder is de tweede Kuif, van eene glanzige donkere Purperkleur. Een tweede witte Streep, van agter het Oog voortkomende, scheidt deeze Kuif van het agterste des Kops. De zyden van den Kop zyn purperkleurig, doch wat groenagtig naby de Snebbe. De Keel is wit, en daar van loopt een witte Streep af, die agter de Oogen opdraait, en laager gaat een andere naar de Nek toe, ontmoetende bykans die van de tegenoverzyde, onder de Kuif. De Hals en Borst zyn verder bruinagtig donker rood, van vooren digt bezet met driehoekige witte Vlakken. By de Schouders is, aan ieder zyde van het Lighaam, een breede witte Streep overdwars, en daar tegen aan een andere zwarte. De Rug is donkerbruin, met verschietende glansen van Koperkleur en Groen. De Staart en derzelver Dekveders zyn donker, maar de kanten van de Veders hebben een schoonen weerschyn. Onder de Dekveders van de Staart zyn eenige weinigen glanzig Koperkleur, die aan ieder zyde nederwaards hangen. De grootste of buitenste Slagpennen zyn van eene donkere Kleur, met groene Tippen, hebbende de kanten der buitenste Baarden wit: de middelste zyn van een allerheerlykst Blaauw, met smalle witte Tippen, en een gedeelte der genen, die naast aan de Rug leggen, zyn geheel blaauw: de eerste en tweede ry der Dekvederen, die de blaauwe Pennen dekken, zyn van de zelfde Kleur; maar alle deeze Veders geeven nu en dan een paarschen of groenagtigen weerschyn. De kleiner Dekveders van de Wieken zyn glanzig bruin, gelyk de Rug. Aan de binnenzide zyn de Slagpennen donker Aschgrauw, en de binnenste Dekveders der Wieken wit, met onregelmaatige zwarte dwars-Streepen. De Veders der Zyden, die over een gedeelte der Wieken vallen,

zyn

(97) *Anas cristatus elegans*. Edw. Av. II. T. 101.
Anas fusca cristata, ad *Gulam alba*, *Iride flammea*.
 BROWN *Jam.* 481. *Anas varii Capitis*. HERN. *Mex.* 28.

Anas Sponfa. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 67. Sp. 43.
Syst. Nat. X. Gen. 61. Sp. 37. Bruidje. *Nat. Hist.* I.
 D. V. STUK, blad 68.

zyn fierlyk, met geboogene zwarte en witte Streepjes, overdwars getekend. De Zyden des Lighaams, naast hier onder, zyn geelagtig bruin, met zeer fyne donkere dwars-Streepjes, onder welken wederzyds eenige donkere ronde Vlakken staan. Het onderste van de Borst, de Buik en verder tot aan de Stuit toe, is t'eenemaal wit. De Dekveders onder aan de Staart zyn zwart; de Pooten en Vingers bruinagtig Oranjekleur, met de Vliezen donker en de Klaauwen zwart. Ik heb geen Vin of Vlies aan den agter-Vinger kunnen waarneemen.

Deeze Vogel werdt my door mynen geëerden Vrind, den Baronet Sir ROBERT ABDY, gezonden. Hy was in een Meirtje, by de Lustplaats van WILLIAM NICHOLAS, deszelfs Bloedverwant, geschooten. 't Is een inboorling van Noord-Amerika, en, zo men onderstelt, van eenig Heeren Huis naar de plaats, daar hy geschooten werdt, verdwaald. De Heer CATESBY heeft deezen Vogel in zyne Historie van Karolina beschreeven (*). Uit den naam onderstel ik, dat het een Trekvogel zy, die tegen den Winter van Virginie, Karolina, enz. de wyk Zuidwaards neemt. Ik heb het voordeel gehad, van verscheidene van deeze Vogels, levendig, van Karolina te Londen gebragt te zien, zo wel als de boven beschreeven, die nieuwlings gedood was. De Wyfjes, die ik gezien heb, waren over 't geheel bruin, hebbende iets dat naar een Kuif geleek, even als 't Mannetje. Ik geef 'er de Afbeelding niet van, om die van den Heer CATESBY te verbeteren, maar op het verzoek van de voorgemelde Heeren, welke my deezen fierlyken Vogel vereerden, en die Inschryvers van myn Werk zyn.

P L A A T XCVIII.

Blaauw gevlakte Amerikaansche Taling (98).

Deeze is wat grooter dan de gemeene Schyftaling. Zy heeft den Bek zwart. De Kop en het grootste deel des Lighaams is gemengeld graauw, even als in eene wilde Eend, en de Rug donker, gelyk het onderste des Lighaams. Het bovenste van de Wiek heeft eene schoone glanzig blaauwe Kleur, en daar onder staat een smalle ry van witte Vedertjes, waar op een ry van groene volgt, zynde het overige van de Wiek, dat de Slagpennen uitmaaken, donkerbruin; de Pooten en Voeten bruin. Het Wyfje is volkomen bruin, gelyk een gewoone wilde Eend.

In Augustus komen deeze Vogels in menigte naar Karolina, alwaar zy blyven tot in Oktober, om welken tyd de Ryft, die hun tot Voedzel strekt in huis gebragt word. In Virginie, daar geen Ryft groeit, aazen zy op een Soort van wilde Haver, die in Moerassen groeit, en in die beide Landen worden zy zeer vet. De Ingezeten niet alleen, maar allen, die 'er van gegeten hebben, geeven aan hun, wegens hunnen lekkeren Smaak, den voorrang boven alle andere Watervogelen.

P L A A T XCIX.

Gekapte Kriel-Taling uit China (99).

Deeze verwonderlyke ongemeene Vogel heeft omtrent de grootte van onze Taling.

(*) [De Heer EDWARDS haalt eenige Regels uit het Werk van CATESBY aan, om zyne beschryving van deezen Vogel volkomener te maaken. Dit was in zyn Werk, byzonder gedrukt en uitgegeven, niet ongevoeglyk, maar hier zou het overtollig zyn geweest, dewyl men dat alles op bladz. 83, 84, hier voor, in de verklaring der XCIV. Plaat van het Werk van SELIGMANN, welke deeze zelfde Amerikaansche Eend, doch minder naauwkeurig, voorstelt, kan leezen.]

(98) *Querquedula Americana fusca*, CATESB. *Carol. I.* T. 99. *Querquedula Virginiana*, BRISS. *Av. VI.* p. 455. *Anas discors*, LINN. *Syst. Nat. XII.* Gen. 67. Sp. 37.

(99) *Querquedula Sinensis elegans*, EDW. *Av. II.* T. 102. BRISS. *Av. VI.* p. 450. *Kindmodius*, KÆMPF. *Jap.* 129. T. 10. *Anas galericulata*, LINN. *Syst. Nat. XII.* Gen. 67. Sp. 42. *Syst. Nat. X.* Gen. 61. Sp. 36. Gekapte Taling. *Nat. Hist. I. D. V.* Stuk, bladz. 67.

lingen, of is een weinig grooter, indien 'er eenig verschil in plaats heeft. Zyne Kleuren zyn zo schoon, als de gestalte zyner Wieken zeldzaam.

De Sneb gelykt naar die van een gewoone Taling, zynde donker roodagtig, de Oogkringen Hazelnooten-Kleur; de zyden van den Kop, van het grondstuk der Snebbe tot aan de Ooren, zyn wit, en in 't midden van deeze Plekken staan de Oogen. De Kruin van den Kop is schoon groen. Van boven de Oogen agterwaards loopt wederzyds een Streek van paarsche Vederen, onder welke de Veders wederom groen zyn. Alle deeze Veders, op den Kop, zyn zeer lang, en maaken een Kuif of Toupet, welke de Eend een weinig kan opheffen, of agter in de Nek laten vallen; gelyk de Afbeelding voorstelt. De Veders van agteren om den Hals, tot van vooren een weinig onder de Keel, zyn smal en spits gepunt, gelykerwys die aan den Hals der Haanen, en van eene schoon roode kleur, een weinig naar 't Geele trekkende. De Borst is van een roode WYNkleur of wat paarschagtiger. Aan het onderste van den Hals, ter wederzyde van de Borst, is een plek van zwarte en witte Streken, beurt om beurt overdwars geplaatst. De Rug en Dekveders der Wieken zyn donker bruin of van eene donkere kleur, met een veranderlyken weerschyn van blaauw en groen. De langsten der buitenste Slagpennen zyn zwart of donker, doch hebben haare randen naby de Schaften wit. De middelsten zyn van eene veranderlyke blaauwgroene kleur, met wit getipt. Drie of vier der Slagpennen naast aan het Lighaam zyn bruinagtig, met de uiterste Baarden wit gerand; even als sommigen der Vederen die tusschen de Rug en de Wieken vallen. 't Gene deezen Vogel zyne buitengewoone figuur geeft zyn twee Veders, één onder de Slagpennen van ieder Wiek, welke, wanneer de Wieken geslooten zyn, boven de Rug in diert voegen zig verheffen, als de Afbeelding vertoont. Deeze Veders zyn donker Oranje of helder Baay-kleur, aan haare opperste of breede Baarden, naar de Punten met zwart gezoomd: de smalste of onderste Baarden sierlyk blaauw, maar aan de Punt roodagtig, gelyk de bovenste. De Schaften deezer Vederen zyn wit. (Zie de Afbeelding van zulken Veder, op zig zelf, onder de Staart van den Vogel.) De Staart is bruin met een blaauwen glans. Het Lighaam, en de Dekveders onder de Staart, zyn wit. De Zyd-Vederen, die ten deele over de Wieken vallen, zyn helder Afchgrauw bruin, met kromme dwars-Streepen van Zwart en Wit, beurtlings geplaatst. De Pooten en Voeten zyn Oranjekleur, met de Vliezen tusschen de Vingers donker en de Klaauwen zwart.

Ik tekende deezen Vogel te Richmond in Surrey, naar een leevenden Vogel, dien men in de Tuinen van den Baronet MATTHEW DECKER hieldt. In KÆMPHERS *Beschryving van Japan* vind ik een Berigt van een Vogel, die ik denk geen anderen te kunnen zyn, dan de zo even beschreevene. Hetzelve luidt aldus. „ Van „ Eenden zyn aldaar ook verscheide byzondere Soorten. Van eene derzelven, on- „ der anderen, kan ik niet nalaaten gewag te maaken, wegens de verbaazende schoon- „ heid van het Mannetje daar van, *Kimmod/sui* genaamd; welke zo groot is, dat, „ toen hetzelve my in Kleuren afgebeeld vertoond werdt, ik naauwlyks myn eigen „ Oogen vertrouwde, tot dat ik den Vogel zelf zag, die daar zeer gemeen is. Des- „ zelfs Pluimacie heeft een wonderbaare mengeling van de schoonste Kleuren die „ men zig kan verbeelden. Omstreeks den Hals en Borst zyn de Veders voornaa- „ melyk rood, en de Kop is met een allerpragtigst Toupet gekroond. De Staart, „ zig schuins verheffende, en de Wieken, boven de Rug, op eene zonderlinge „ manier overend staande, maaken eene Vertooning niet minder fraay, dan onge- „ woon.” Zie deeze passagie, bladz. 129, in de bovengemelde *Beschryving van Japan*, en op de Tiende Plaat een klein Figuurtje, met myne Afbeelding overeen- „ vonden in gekleurde Chineesche Tekeningen, van de fraaiste Soort, zynde de Man- „ netjes daar in nagenoeg als de gene, die ik beschreeven heb, gekleurd, maar de „ Wyf-

Wyfjes altyd geheel bruin vertoond. De witte Bloemen, waar mede ik den Voorgrond versierd heb, zyn naar de Natuur gemaakt. Men vindt dezelve in alle Waters rondom Londen groeijen, in de Maanden Mey en Juny.

P L A A T C.

Bonte Amerikaansche Schyftaling (100).

In grootte overtreft deeze de gewoone Schyftalingen. De Bek is zwart, zo wel als de Kruin van den Kop, en dit Zwart strekt zig langs het Grondstuk van de Snebbe heen tot aan de Keel, tusschen welke en de Oogen de Vogel wit is. Voor 't overige is zyn geheele Lighaam purperkleur met Groen gemengeld. De Borst en Buik zyn even als in de Schyftalingen gekleurd. Het bovenste van de Rug, naast aan den Kop, is bruin, en met Golfagtige Streepjes versierd. Het onderste van de Rug is gedekt met lange, zeer spits gepunte, licht bruine Vederen. De Wieken hebben even die zelfde Kleur, als in de bruine Amerikaansche Schyftaling. De Staart is bruin en wat langer dan de Wieken. De Veders aan de Stuit zyn zwart, de Pooten en Voeten geel. Het Wyfje is over 't geheele Lyf bruin. Zy onthouden zig aan Plaffen en Rivieren van zoet Water, in Karolina.

P L A A T C I.

De Amerikaansche Wolfbeer (101).

Dit Dier schynt byna tweemaal zo groot te zyn als een gewoone Vos, en, zo myn geheugen my niet bedriegt, was het zo groot als eenige Wolven, die ik gezien heb, welke uit Duitschland tot ons gebragt waren. In 't loopen verheft deszelfs Rug zig boogswyze. Het draagt den Kop zeer laag en rust met de geheele langte van zyne Voeten, tot aan de Hielen of eerste Gewrichten der Pooten toe, op den Grond, terwyl het loopt: zo dat de Buik niet ver van den Grond komt. In 't aanzien heeft het iets dat naar een Vos en naar een Beer gelykt. De Kruin van den Kop en de Snuit is zeer breed, wanneer men het van vooren beschouwt. Ook zyn de Voeten zeer breed, komende, naar reden van de Lighaams grootte, naby aan die van een Beer. De Staart is van middelmaatige langte, en naar het End toe wat ruig.

De geheele Snuit, zo wel de Opper- als de Onderkaak, tot aan de Oogen toe, is zwart, maar het Voorhoofd wordt van boven allengs witagtig. De Oogen zyn donker. De Keel en het voorste van de Borst is wit, van vooren met zwart gevlaakt, en verder zwarte dwars-Streepen hebbende. De Ooren zyn klein en rond, vertoonende zig maar weinig langer dan het Haar dat op den Kop groeit, en bekleed zynde met kort bruin Haar. Het agterste van den Kop en Hals, het geheele Lighaam van boven en beneden, de Pooten en de Staart, zyn allen bruin of Kastanjekleur, lichter en donkerer gewolkt. Het bovenste van den Hals en het begin van de Rug, naamelyk, is zwartagtig of donker bruin, veranderende allengs in lichter of aangenaamer bruin, op 't midden van de Rug. Deeze Kleur wordt wederom by trappen donkerer, tot dat zy, op 't agterste van de Rug, byna geheel zwart is. Ook wordt de Staart naar het

(100) *Querquedula Americana variegata*. CATESB. Carol. I. T. 100. *Anas subfusca minor*. Remigibus extimis coeruleis, Fasciâ albâ in Fronte. BROWN. Jam. 481. *Anas discors*. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 67. Sp. 37. &c. Zie bladz. 87.

(101) *Ursulus Lupo affinis Americanus*. EDW. AV. II. T. 103. *Ursus Freti Hudsonis*. BRISS. *Quadrup.* 240. *Ursus luscus*. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 16. Sp. 4. *Ursus luscus*. Syst. Nat. X. Gen. 15. Sp. 2. Wolfbeer. Nat. Hist. I. D. II. Stuk, bl. 227.

het End toe donker. Het Dier heeft een breede Streek, van zeer licht Aschkleurig bruin, welk rondom het Lighaam gaat, beginnende aan ieder Schouder, langs de zyden agterwaards loopende, en effen boven de Staart, op het Gat, alwaar dezelve breedst is, samenkomende. Het Haar op het geheele Lighaam is taamelyk lang, en schynt niet zo plat op de Huid te leggen als in sommige Dieren. Alle de Voeten zyn, tot aan den Hiel of het eerste Gewricht toe, met kort zwart Haar gedekt, het welk boven de Kniejen allengs bruin wordt. De Klaauwen zyn van een lichte Hoornkleur. Het heeft aan ieder voorsten Voet vier en aan ieder agter-Voet vyf Vingeren.

Dit Dier, in 't Engelsch *Quick-Hatch* of *Wolverene* genaamd, was van de Hudsons-Baay, het Noordelykste bewoonde Land in Amerika, afkomstig. Verscheide Jaaren heeft hetzelfde geleefd ten Huize van Sir *Hans Sloane* te Londen, en schein een goedaartig onschadelyk Dier te zyn. Het liep als een Hond na. In 't loopen maakte het een Kring, draaiende zig altoos, na ettelyke Schreeden, in 't ronde om. Ik geloof, dat deeze beweeging het Dier niet natuurlyk, maar hier aan toe te schryven ware, dat het zyn ééne Oog verlooren hadt: want het draaide altoos naar de kant, daar aan 't zelve zyn Oog ontbrak. Myn Vriend, de Heer **LIGHT**, zegt, dat hy veelen van deeze Dieren gedood hadt in de Hudsons-Baay, (alwaar menze om de Bonten jaagt,) en dat het een vinnig Schepzel is in zig te verdedigen, wanneer men het met een Snaphaan-Kogel gekwetst heeft, of in een Val gevangen: dat zy somtyds het Hout van de Snaphaans Loop afscheuren met hunne Tanden, als de Jaager hun de rest wil geven, na dat zy gekwetst zyn; doende dikwils meer schade door byten en scheuren aan Vallen en Strikken, dan de waarde van hunne Bonten bedraagt. Ik geloof dat 'er tot nog toe geen Berigt of Afbeelding van dit Beest gegeven zy.

P L A A T CII.

Het Amerikaansche Marmeldier (102).

Dit Dier heeft de grootte van een Konyn. Het maakt ook holen in den Grond, of kruipt in uitgeholde Wortels van Boomen, en slaapt den geheelen Winter. De gestalte, in 't algemeen, zweemt naar die van een groote Rot. Zyne Voeten schynen tot het opklauteren langs de Boomen, of tot het graaven van Holen in het Aardryk, ter zynen beveiliging, geformeerd te zyn. Het behoort tot de Marmeldieren, doch onderscheidt zig van dezelve, zo wel een weinig door de Kleur, als inzonderheid daar door, dat het de Staart, naar evenredigheid, veel langer heeft.

De Snuit is, gelyk de boven- en onder-Kaaken, helder, blaauwagtig Aschgrauw. De Tanden zyn even als in de Konynen: de Oogen donker van Kleur, puilende wat buiten den Kop uit. Rondom de Neus heeft het vry lange Haairen, en buitendien staan, ter wederzyde van den Kop, agter de hoeken van deszelfs Bek, ettelyke lange Borstels by elkander. De Kop en 't Lyf hebben over 't geheel eene bruine Kleur, doch die wat in 't groenagtige valt, gelyk wy dit zien in eenige van onze Water-Rotten. Het blaauwagtige van de Snuit, en het bruine des Lighaams, versmelt agter aan den Kop, rondom, in elkander. De Ooren zyn klein en rond, en steeken, naar evenredigheid, niet zo ver uit, als in de gewoone Rotten. De bruine Kleur is op de Rug donkerst, aan de zyden wat helderer, doch het helderste aan den Buik. De Voeten, Vingers en Klaauwen, zyn tot aan de Enkels of het eerste Gewricht des Beens, zwart. De Vingers zyn lang, en tot aan het End toe, gelyker-

wys

(102) *Monax five Marmota Americana*. Edw. *Av* II. *Syst. Nat.* X. Gen. 26. Sp. 5. Amerikaansche Marmot.
T. 104. *Mus Monax*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 24. Sp. 8. *Nat. Hist.* I. D. II. Stuk, bladz. 364.

wys in de Inkhooenen, van elkander afgezonderd. Ook heeft dit Dier de Klaauwen zeer lang en scherp. De Staart overtreft in langte de helft des Lighaams: zy is met donkerbruin Haair begroeid, dat middelmaatig lang is, geevende de Staart een ruig aanzien.

Dit Marmeldier uit Maryland, 't welk in Noord-America gelegen is, overgebracht zynde, wierdt aan den Heer HANS SLOANE vereerd, die het ettelyke Jaaren in 't leven gehouden heeft. Dewyl men 'er niet dan zagte Spyzen aan gaf, en het dus niets te knaagen hadt, werden zyne Tanden zo lang en krom, dat het niets meer vreeten kon, en derhalve moest men het, indien het in Leven zou blyven, die Tanden uitbreken. De Aftekening werdt door my van hetzelfde, terwyl het aan 't Vuur te rusten lag, gemaakt. Zo veel my bekend is, was dit Dier nog niet beschreeven. Die lust heeft, om de beschryving van hetzelfde met die van het gewoone Marmeldier te vergelyken, kan de *Memoriën* van de Koninglyke Fransche Akademie der Weetenschappen, van de Jaaren 1666 tot 1699, *Tom. III. troisieme partie*, p. 31. nazien, alwaar men ook eene Afbeelding daar van vindt. Ik heb bovendien een Kort Verhaal aangaande het Marmeldier in een klein Werkje gevonden, het welke in 't Jaar 1744 uitgekomen is, voerende den Tytel van; *Bericht van de Gletschers of Tsbbergen in Savoije*; het welke ik, 't zy waar of valsch zynde, tot vermaak van de Leezers hier zal invoegen. „ De Inwooners verhaalen ons, dat deeze Dieren zes „ Maanden in 't Jaar, dat is den geheelen Winter over, slaapen, maakende zig in „ den Zomer, als hunne Slaaptyd nadert, een warme Legerstede. Ten dien einde „ byten zy het Gras af, en, om hetzelfde naar hunne Holen te brengen, gaat één „ van hun op zyne Rug leggen, terwyl de anderen hem als een Kar beladen en „ dus by de Ooren naar het Hol trekken. Men beweert ook dat deeze Marmel- „ dieren, om niet overvallen te worden, Wagten uitzetten, die door fluiten alarm „ maaken. Zy worden van de Inwooners des Lands gegeten, die dezelve voor „ eene zeer goede Spyze houden, brandende hun Vet in de Lampen”. Niets komt my, in dit Verhaal, onwaarschynlyker voor, dan dat zy van een Dier eene Kar maaken, die van de anderen voortgetrokken wordt: doch men kan zulks geen grove Onwaarheid noemen, schoon het 'er eene was; doordien dezelve van de eenvoudige Alpische Boeren haaren oirsprong heeft, die zulks misschien van hooren zeggen hebben.

De Heer Doktor MITCHEL, een Geneesheer uit Virginie, die zig thans in Londen ophoudt, heeft my berigt, dat dit Diertje in Levensmanier veel overeenkomt met de Inkhooenen heeft; zynde deszelfs Staart, wanneer het in 't wilde leeft, ook veel ruiger, dan in deeze Afbeelding.

P L A A T CIII.

De Bek van den Egyptischen Reiger, Ibis genaamd.

Op deeze Plaat, die een Land- en Zee-Kaart is (*), stelt de bovenste Afbeelding den gedagten Bek, in zyne Natuurlyke grootte, voor. Men heeft denzelven, in tegenwoordigheid van den Hertog van RICHMONT, genomen uit een Lighaam, dat gebal-

(*) [De Heer EDWARDS heeft deeze Kaart, die een gedeelte van Vrankryk, Holland, Duitschland, Deenemarken en Noorwegen, benevens geheel Engeland en Schotland, als ook het Kanaal en de Noordzee behelst, aan 't licht gegeven, om daar op de Reistogten te vertoonen, welke door hem in de aangewezen Jaaren gedaan zyn. Alleenlyk merkt hy aan, dat men in plaats

van 1730, moet leezen 1731, hebbende hy in dat Jaar een Reisje van omtrent twee Maanden, met zyn Broeder en Zuster, in Holland en Brabant afgelegd. Omtrent 1720 hadt hy zig ruim anderhalf Jaar, by Parys opgehouden. Hier van, en van zyn overigen Levensloop, vindt men in het Aanhangzel van zyn Werk een omstandige beschryving.]

gebalsemd uit Egypte was gekomen (*). Deeze Bek was byna zo dik als breed, zynde in de geheele langte rond. Droog vertoonde hy zig wat ruuw, en het Beeninge of binnenste gedeelte hadt eene roodagtig bruine Kleur, gelyk andere verouderde Beenders van Dieren. Dit was ten grootsten deele bedekt met eene donkere Huid, die 'er aan beide Enden afgeschild was; zynde het aan 't End naar den Kop toe wat ingekorven, doch de uiterste punten toonen de volle langte aan van deezen Bek. De beide Kaakebeenen hadden hunne spitse Enden onbeschadigd. Door dit Stuk dus te bewaaren kunnen de Liefhebbers mooglyk in 't vervolg dien Vogel, welke by de oude Egyptenaars zo beroemd was, ontdekken (†).

De Koninglyke Akademie van Parys heeft de beschryving gegeven van een *Witten Ibis*, wiens Bek genoegzaam overeenkomt met deezen, uitgenomen, dat hy aan 't End als 't ware afgesneeden is, hetwelk zy voor Natuurlyk aanzien, doch ik verbeeld my, dat het toevallig moet zyn. De Bek wordt aldus door hun beschreeven. „ Het „ begin daar van was een helder Geel, het welk allengs sterker wierdt en van eene „ Goudkleur, zeer hoog aan 't End. De Oppervlakte van den Bek was effen, en „ gepolyft als Yvoor of Hoorn. Geslooten vertoonde dezelve zig uitwendig volko- „ men rond, hebbende van binnen een Kanaal van de zelfde gedaante. De twee „ deelen dus samengevoegd zynde, bleef 'er aan 't End een kleine Opening over, „ om het Zeewater uit te laten, waar mede men zegt dat zy zig zelf wasschen „ zouden. De kanten van den Bek waren fcherp en hard, gelykerwys al het overige „ daar van, en ftevig genoeg om Slangen door te snyden; gelyk men zegt dat deeze „ Vogel doet”. Volgens hun was hy uit Egypte gebragt en heeft verscheide Maanden te Versailles geleefd (‡).

Doktor SHAW zegt, in zyne Reizen en Waarneemingen over Barbarie, enz. „ De *Ibis*, die weleer aan ieder Huisgezin [in Egypte] bekend was, is thans onge- „ meen zeldzaam, hoewel zyn gemis genoegzaam wordt vervuld door de Oijevaa- „ ren”. In 't Aanhangel van dat zelfde Werk heeft de Doktor een gedeelte van de Onderkaak in Afbeelding vertoond, die uit een gebalsemd Lighaam was genomen, hoewel dezelve by misflag, (ik onderstel dat het een Drukfeil zy) de bovenste helft genoemd wordt. Eenigen der Beenderen van den *Ibis* zyn ook aldaar, bladz. 65, in Plaat gebragt. Die den *Zwarten Ibis* van BELLONIUS met den *Witten* vergelyken wil, kan de Vertaaling daar van vinden door onzen Landsgenoot, WILLOUGHBY, in deszelfs *Vogelkunde*, pag. 288. In de Historie van Brasil door PISO schynen twee Soorten van *Ibis* beschreeven te zyn, de eerste, pag. 191, *Curicaca*, de ander pag. 200, *Jabiru* genaamd (§).

Het kleinste Kolibrietje (**).

Beneden op de Plaat is het kleinste Honigzuigertje in zyne Natuurlyke grootte en gestalte voorgesteld. Deszelfs Bek, benevens de geheele bovenkant van den Kop, den Hals, het Lighaam, de Wieken en Staart, is van eene vuil bruine Kleur, doch die

(*) [In 't Hoogduitsch heeft men hier, *von einem solchen balsamirten Vogel*; doch, dewyl in 't Engelsch staat, *as it was taken out of an embalmed subject*, zo geloof ik veeleer, dat dezelve uit een Momie was genomen: te meer, dewyl in 't vervolg blykt, dat men den geheelen Vogel toen niet in Engeland gehad heeft. De Egyptenaars waren gewoon verscheide dingen, van dien aart, by de Lighaamen in te balsemen.]

(†) [Hier uit blykt het zo even gemelde; want, indien de Vogel 'er by was geweest, zou dit niet strooken, en dan hadt EWARDS denzelven ook wel in Plaat gebragt.]

(‡) Zie de geheele beschryving van deezen Egyptischen Reiger, in de *Mém. de l'Acad. Royale des Scien-*

ces, de Paris, depuis 1666 jusqu'à 1799. Tome III. troisieme Partie.

(§) [De witte *Ibis*, voorheen door LINNÆUS onder de Reigers betrokken, is thans door zyn Ed. in 't Geslagt der *Tantali* geplaatst, onder den naam van *Tantalus Ibis*. *Syst. Nat.* XII. Gen. 85. Sp. 4. Zie daaromtrent de *Nat. Hist.* I. D. V. Stuk, bladz. 213.]

(**) *Mellivora Avis minima*. Edw. *Av.* II. T. 105. *Mellifuga*. BRISS. *Av.* III. p. 695. T. 36. f. 1. *Quainumbi septima species*. MARCGR. *Bras.* 197. WILL. *Ornith.* 167. RAJ. *Av.* 187. *Quainumbi minor corpore toto cinereo*. RAJ. *Av.* 83. *Trochilus minimus*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 66. Sp. 22. Allerkleinst Bloemzuigertje. *Nat. Hist.* I. D. IV. St. bl. 447. Pl. XXXVI. f. 14.

die deelen hebben, in den Zonneschyn, eenigen groenagtigen Goudglans, daar het Oog in gewoon Licht geen aandoening van heeft. De onderzyde van den Kop, Hals en 't Lighaam, is vuil wit, zo wel als de buitenste Veertjes van de Staart; de Pooten en Voeten zyn zwart. Dit geheele Geslacht van Vogeltjes heeft een zeer fyn Buisje of Pypje, 't welk zy buiten hunnen Bek, onder aan deszelfs Punt, kunnen uitstrekken. Dit Pypje schynt zig aan 't end, in twee zeer kleine te verdeelen, en daar mede zuigen zy den Honig uit de Bloemen. Het Eytje van dit Vogeltje, zo ik onderstel, is nevens hetzelfde in de Natuurlyke grootte afgebeeld, zynde wit van Kleur. Gedroogd zynde woog dit Vogeltje niet meer dan vyf Greinen. Ik agt dit hetzelfde te zyn als het kleinste Honigzuigertje, uit Sir HANS SLOANE'S *Historie van Jamaika*, (Vol. II. p. 307.) die aldaar zegt, dat het, toen het zo even gedood was, niet meer dan twintig Greinen woog (*). De Heer BENJAMIN COWEL vereerde my dit Vogeltje, en de Heer P. COLINSON het Eytje. Het een zo wel als 't andere was van Jamaika afkomstig (†).

Twee vreemde Hoorn-Torren.

De Torren, hier afgebeeld, zyn van de Natuurlyke Grootte. Ik onderstel dat de bovenste het Mannetje, de onderste het Wyfje zy. Haar Gestalte verschilt nergens in, dan in de scherpheid en langte van de Hoorens in het Mannetje, terwyl dezelve stomper en korter in het Wyfje zyn. Het Mannetje is over 't geheel donker bruin of Koperkleurig, met eenen glinsterenden Goudglans: het Wyfje zwart en tevens glanzig. De Oogen zyn in beiden rood.

Myn verplichtende Vriend, Dr. MATTHEW LEE, Lid van het Kollegie der Geneeskundigen, voorzag my van deeze Torren, die uit Oostindie gekomen waren. PETIVER schynt van het Mannetje twee Afbeeldingen in zyne Werken te hebben, waar van het eene, zo hy zegt, van Borneo kwam (‡).

P L A A T CIV (§).

De Amerikaansche Berkbaan (104).

Deeze Vogel was ongeveer een derde grooter dan een gewoone Patrys. Hy hadt den Bek bruin, de Oogen zwart met Hazelnootkleurige Ringen. De Pooten waren, tot aan de Vingers toe, gedekt met geelagtige Wollige Vederen. De Staart was kort en aan 't onderste donker zwart; zynde, voor 't overige, de Pluimacie van den geheelen Vogel roodagtig bruin en overdwers met zwarte en witte Streepen Goltswyze overtoogen. Op den Kop hadt hy lange Veders, welke, als zy overend stonden, een soort van Kuif formeerden. Het byzonderste nogthans en iets zeer ongewoons, waar door zig ook dezelve van alle andere bekende Vogelen onderscheidt, zyn twee bondeltjes van Vederen, naar kleine Wiekjes gelykende, drie Duim

(*) 't Is derhalve onbegrypelyk, hoe de Ridder LINNÆUS van dit Vogeltje kan zeggen: (*Sloanei viva ponderabat Gr. 20, Edwardii sicca 45.*) Dat van SLOANE woog leevende twintig, dat van EDWARDS gedroogd vyfenvieertig Greinen. Het is, volgens zyn Ed., de kleinste, zo wel als de Struisvogel de grootste, onder alle bekende Vogelen.

(†) [De Maatsok, die aan de zyde van dit Vogeltje geplaatst is, dient om aan te toonen, welke Maat door den Heer EDWARDS is gebruikt in zyne beschryving der Vogelen.]

(‡) [LINNÆUS heeft aangaande deeze Torren een ander denkbeeld. Zyn Ed. betreft de bovenste, wier Borststuk driehoornig is, tot zynen *Scarabæus Atlas* (*Syst. Nat. XII. Gen. 189. Sp. 6.*) en stelt dezelve uit IV. Deel.

America afkomstig: de andere tot zyne *Scar. bilobus* (Sp. 12.) welke het Borststuk slegts met twee Knobbels heeft, woonende in de Zuidelyke deelen van Europa. Ik geloof dat die van EDWARDS beiden Mannetjes zyn.]

(§) [Deeze en de tien volgende Platen zyn uit het Derde Deel van CATESBY ontleend. Dit strekt tot verbetering van 't gene in de Voorrede dienaangaande gemeld is.]

(104) *Urogallus minor fuscus, Cervice Plumis Alas imitantibus donatâ. CATESB. Car. III. p. 1. T. 1. Lagopus Attinga Americana, BRISS. Av. I. p. 212. Tetræo Cupido. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 103. Sp. 5. Gekuisd Veldhoen. Nat. Hist. I. D. V. Stuk, bl. 408.*

Duim lang, welke agter in de Nek, by den Kop, tegenover elkander staan. Ieder bondeltje bestaat uit vyf over elkander leggende Vedertjes, als Wiekpluimen, die allengs in langte afneemen.

Deeze Wiekjes, als menze zo mag noemen, zyn op zodanig eene wyze aan den Hals gehecht, dat de Vogel dezelve samentrekken en uitbreiden kan. Wanneer hy verontrufft wordt, spreidt hy dezelve horizontaal uit, en op andere tyden laat hy ze ter wederzyde van den Hals nederhangen. De Hen heeft deeze Halsvederen niet, doch buitendien is 'er tusschen haar en den Haan weinig onderscheid waar te nemen. Het maakzel van deeze Halsvederen, en de overeenkomst welke zy met weezentlyke Wieken hebben, kunnen haar den Vogel in 't loopen of vliegen, of ook tot beiden, dienstig maaken; inzonderheid dewyl deszelfs gewoone Wieken, ten aanzien van de zwaarte zynes Lighaams, kort zyn.

Ik heb eenigen van deeze Vogels, in 't jaar 1743, by den Graaf WILMINGTON te Chiswick gezien, die my zeyd' dat dezelve oorspronglyk uit Amerika kwamen; doch, uit welk gedeelte zy eigentlyk waren, was hem niet bekend.

De Plant, Meadia genaamd (*).

De Bladen van deeze Plant zyn bleekgroen, en naar die van de gemeene Kropplade gelykende. Midden uit dezelve verheft zig een enkele Steel, welke ongevaar een Voet hoog is, en aan wiens boven-end zig verscheide omgeboogen Steeltjes bevinden, draagende ieder een enkele Bloem, en dus maaken zy met elkander een Kroontje van by de twintig Bloemen. De Bloem bestaat uit eene groene Kelk met vyf Insnydingen en een terug geboogene Bloemkrans, welke zeer diep is ingesneeden, en veel gelykt naar de Bloemen van *Cyclamen* of Varkensbrood. De Helmpjes (*Antheræ*) loopen met elkander in één Punt uit en zyn nederwaards gestrekt. Of-schoon nu de Bloemen dus nederwaards hangen, draaijen zig vervolgens de Steeltjes om, invoegen de Zaadhuisjes regt opwaards staan.

Deeze Plant bloeide, in September des Jaars 1744, in de Hof van den Heer COLINSON te Peckham. Zy was geteeld uit Zaad, het welk aan zyn Ed. gezonden was door den Heer BARTRAM, die hetzelfde ingezameld hadt aan gene zyde der Apallachische Bergen, welke met de Kust van Virginie evenwydig leggen. Het Zaad was vervat in een lang Vliezig Doosje, hetwelk in viere open gaat en dan zyne zeer kleine Zaadjjes uitwerpt.

Ik heb aan dit nieuwe Geslagt van Planten den naam van den geleerden Doktor MEAD, 's Konings Lyf-Arts en Medelid der Koninglyke Societeit, bygelegd, om hem als een Patroon der Konsten en Weetenschappen in 't algemeen, doch inzonderheid deswegen myne dankbaarheid te betuigen, dat hy, ter bevordering van de Uitgaave dezes Werks, ten grootmoedigste veel heeft toegebragt. Zie hier de Geslagts Kenmerken van deeze Plant.

Calyx. Perianthium monophyllum, semiquinquefidum, persistens; Laciniis lanceolatis, reflexis, demum longissimis revolutis.

Corolla monopetala, quinquefida, Tubo accreta, sursum reflexa: Laciniæ longissimæ Linguiiformes, acutæ. Tubus cylindricus, Germen involvens, Corollam sustinens.

Stamina. Filamenta quinque brevissima, Tubo insidentia. Antheræ longæ lanceolata, didymæ.

Pistillum. Germen conicum rectum. Stylus filiformis longitudine staminum. Stigma.

Perianthium Capsula ovata unilocularis, bivalvis, apice debiscens.

Semina plura parva. Receptaculum columnare liberum.

Zo-

(*) Dodecatheon Meadia. LINN. *Sp. Plant.* Ed. II. p. 207. *Auricula Urli Virginiana, Floribus Borraginis*

instar Rostratis, Cyclaminum more reflexis. PLUK. Alm. 62. T. 79. f. 6. Vid. TREW. Plant. Sel. T. 12.

Zodanig vertoonde zig het maakzel in drooge, verdorde Planten, in welken de Bloemkrans in sommigen van de Buis afgescheiden, in anderen digt daar mede vereenigd was, zynde het dus onmooglyk volstrekt te bepaalen, of, die Buis een samen-groeiing der Meeldraadjes ware, gelyk in de *Monadelphina pentandria* van den beroemden LINNÆUS (waar van zy ongemeen verschilt door de samenhechting en plaatsinge der Bloemkrans;) dan of die Buis tot de Bloemkrans behooren mogte, gelyk in de *Cyclamen* en *Diapensia* van LINN. Het beschouwen der leevende Bloemen zal deeze twyfelings wegneemen.

P L A A T CV.

Het geheel zwarte Kaauwtje (105).

Deeze Vogel is wat kleiner dan onze Kaauw. Op eenigen afstand vertoont hy zig geheel zwart, maar, wanneer men hem wat digter van naby beschouwt, zo hebben eenigen van zyne Vederen een paarschen en groenen weerschyn. Zyn Bek is, wegens deszelfs byzondere gestalte, met die van den Bek der Noordsche Alk, een Vogel die ook Scheermes-Snavel van WILLOUGHBY genoemd wordt, overeenkomstig (*); doordien zig de bovenste helft merkelyk Boogswyze verheft, hebbende eenen hoogen en zeer dunnen Rand. Volgens het getuigenis van Sir HANS SLOANE leeft deeze Vogel van Kevers en Sprinkhaanen; aazende tevens ook op Vrugten en Graanen. Zy vliegen by schoolen, maakende een sterk klaagend Geschrey. Overvloedig onthouden zy zig op Jamaika, Hispanjola en andere Eilanden.

De Vrouwe-Schoen, met een zeer groote roodagtige Bloem (†).

Onder alle Soorten van Helleborines, draagt deeze Plant de schoonste Bloemen, welke in groote achting zyn by de Ingezetenen van Noord-Amerika; doordien zy hun Hoofdhaar daar mede versieren, noemende dezelve *Mocassen-Bloemen*: welk woord in hunne Taal zo veel betekent als een Schoen of Pantoffel. Men geeft 'er derhalve ook den naam aan van *Calceolus Mariae* of Lieve Vrouwe Schoen.

P L A A T CVI.

De zwart en geel bonte Aakster (106).

Deeze Vogel is byna zo groot als een Merel of zwarte Lyfter. Hy heeft de Oogkringen geel en met een blaauwagtige Huid omringd: den Bek zwart en iets meer dan een Duim lang. Aan den Hals zyn langagtige spitse Veeren, welke los hangen. Van boven is de Rug, zo wel als de Wieken, zwart doch waar mede zig eenig wit vermengt, zynde onder de Slagpennen bruin. De Hals en het onderste deel des Lighaams zyn, zo wel als het agterste van de Rug en de Stuit, roodagtig geel. Op Jamaika noemt menze Banannen-Vogels, dewyl zy ten deele leeven van deeze Vrugten, [of liever om dat zy hunne hangende Nesten zeer konstig hechten aan de Banannen of Pisangbladen.] Het zyn vlugge levendige Vogels, die men, wegens hunne leerzaamheid en aardig tuimelen, dikwils in Kouwen houdt.

De

(105) *Monedula tota nigra*. SLOAN. *Fam.* II. p. 299. T. 257. f. 2. RAJ. *Av.* 185. N. 28. *Icterus niger* BRISS. *Av.* II. p. 103. T. 10. f. 1. *Gracula Darica*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 53. Sp. 4. *Syst. Nat.* Gen. 50. Sp. 3. Pisang-Spreeuw. *Nat. Hist.* I. D. IV. Stuk, bladz. 341.

(*) [Zie het I. D. V. Stuk van myne *Nat. Hist.* bladz. 81.]

(†) *Calceolus Flore maximo rubente, purpureis Ve-*

nis notato, Foliis amplis, hirsutis, crenatis, Radice Dentis Canini.

(106) *Pica luteo-nigra varia*. CATESB. *Car.* III. T. 5. SLOAN. *Fam.* II. p. 301. T. 259. *Picus major Nidum suspendens*. WILL. *Orn.* 97. T. 23. *Xanthornus major nigro-varius*. BROWN. *Fam.* 477. *Avis Bananas*. ALB. *Av.* II. T. 40. *Oriolus Icterus*. LINN. *Syst. Nat.* X. Gen. 49. Sp. 6. Zwartkop Scharlaar. *Nat. Hist.* I. D. IV. St. bl. 336. Pl. XXXIV. f. 7.

De Lelie-Narcis, met witte Bloemen aan een tros (*).

Deeze Plant heeft eenen Bolagtigen Wortel, uit welke zig een dikke Sappige Steel, zeven of agt Duimen hoog, verheft, voerende op zynen top een Tros van agt of tien kleine groene Bolletjes, uit ieder van welken eene eenbladerige, roodagtig witte Bloem voortkomt. Het bovenste deel van de Kelk verdeelt zig in zes smalle Blaadjes, welke een Beker omvatten, dat de Bloem is, hebbende twaalf Insnijdingen aan den rand, en van binnen een Styl, benevens zes Meeldraadjes met geele Helmpjes. De geheele Tros der Bloemen wordt van eene Scheede ingeslooten, welke zig verdeelende de Tros uitlaat, doch zo lang aan den Steel blijft hangen als de Bloemen duuren. De Bladen zyn donker glanzig groen, gelyk die van de geele Herfst Lelie-Narcissen. Ik heb deeze Planten in een Moeras by Palluchucula, dat een Stad is, binnen de paalen van Georgie, aan den Savanna-Stroom gelegen, groeiende gezien.

De blaauwe Sluipwesp (†).

Deeze Wesp is ongeveer drie vierden Duims lang. Eene Buis, welke de langte van een Kwartier Duims heeft, vereenigt de Borst met het Agterlyf, die beiden donkerblauw zyn. Het Diertje heeft zes Pooten. De Wieken waren bruin en blaauw gemengeld en ieder hadt aan 't end een zwarte Vlak.

De Heer COLINSON heeft in de Verhandelingen der Koninglyke Societeit van Londen, N. 476. p. 363, twee Sluipwespen uit Pensylvanie met haare Nesten beschreeven en afgebeeld: doch, aangezien de Kleuren van de zynen en de myne niet overeenstemmen, zo kan men ook met geene zekerheid bepaalen, of zy eerley zyn.

Deeze Soort van Wespen maakt van Kley Cylindrische Pypen, welke van dikte als de Pink doch eens zo lang zyn. Deeze hechten zy waterpas aan een Luiffel of overhangend Dak, voegende daar van agt, tien of meer zydelings by een. Dergelyke Buizen, nu, zyn door verscheide Middelschotten verdeeld in veele Celletjes, in ieder van welken zy een Ey leggen, en 't gene ledig blijft met Spinnekoppen opvullen, maakende dan het Hokje geheel digt. Hier omtrent is 't opmerkelyk, dat deeze Wesp de Spinnen de Pooten afbyt, doende zulks met dit oogmerk, niet alleen op dat de Spinnen, geduurende den tyd, dat zy een genoegzaamen Voorraad derzelven tragt by een te brengen, niet wegloopen zouden kunnen, maar op dat zy inmiddels levendig blyven en dus de Worm, uit het Ey gekomen, een Voorraad van frisch Aas hebben zou, tot dat hy verandert. Ten dien einde spint zig de Worm een Zyden Tonnetje, waar in de Pop den geheelen Winter overblyft, maar in 't Voorjaar, een Wesp geworden zynde, byt zy door het Kleijen Pypje heen, en vliegt weg. Anders zyn zy stil, doch, als zy haare Nesten maaken, laten zy, zo dikwils zy aan 't werk gaan, haar zonderling brommend gezang hooren, en volbrengen tevens haaren arbeid regt vrolyk, met eene wonderbaare geschiktheid en aardige beweegingen. Vervolgens houden zy met brommen op, tot dat zy weder met een Bek vol natte Kley komen, en haaren arbeid op de gezegde wyze van nieuws weder aanvangen, tot dat alles is gereed gemaakt.

Merk aan, dat de Wesp, die op de volgende CX. Plaat voorgesteld is, ook een Nest van Kley maakt, doch van een andere structuur, hoewel de manier van arbeid en het gebrom niet verschillende is.

Deeze Wespen schynen niets met de Planten te doen te hebben, dewyl zy eenig en alleen van Insekten leeven. Voornaamelyk schynen de Spinnen hun Voedzel te

(*) Lilio-Narcissus polyanthos Flore albo. CATESB. Car. III. T. 5. Pancratium Carolinianum. LINN. Sp. Plant. II. p. 418.

(†) Sphex coerulea Alis fuscis. CATESB. Car. III. T. 5. Sphex coerulea. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 245. Sp. 2.

zyn; weshalve zy zig veel by Afdaken, Kelders, enz. onthouden, alwaar de grootste overvloed is van Spinnen. Zy vallen dezelve aan, en draagenze vliegende in de Bek weg, offchoon eenigen haar in grootte niet wyken. Ik heb een voorbeeld van haare dapperheid in deezen gezien. Een zodanige Wesp sleepte een zeer grooten Spinnekop langs een Muur op, en droeg denzelven in haar Nest, en, wanneer men ze beiden woog, werdt de Spin agtmaal zo zwaar als de Wesp bevonden (*).

P L A A T C V I I.

De Amerikaansche Zwaluw, met eene stekelige Staart (107).

Deeze is wat kleiner dan de Engelsche Huis-Zwaluw, doch gelykt 'er veel naar. Over 't geheel heeft zy eene bruine Kleur, maar het onderste deel van het Lighaam en de Staart is wat ligter bruin, zynde inzonderheid de Keel byna wit. Het Manetje heeft eenige Veders, die zig wat Purpervlakkig vertoonen, doch is voor 't overige, ten aanzien van de Kleur, niet verschillende van het Wyfje. Het zonderlingste in deezen Vogel is, dat de Schaften der Staart-pennen zeer styf en spits, en aan 't end met geene Baarden bezet zyn, 't welk de Natuur ten dien einde schynt geschikt te hebben, op dat die hun Lighaam zouden kunnen ondersteunen, wanneer zy regtoverend hun Nest bouwen, dat zy in de Schoorsteen op kleine over elkander gelegde en met een soort van Gom samengelymde Houtdeeltjes maaken. Zy trekken uit Virginie en Karolina weg, en komen weder derwaards, op den zelfden tyd des Jaars, als onze Zwaluwen, in Engeland, vertrekken en wederkomen: weshalve ik reden meen te hebben om te gelooven, dat het Land, waar heen zy zig uit Karolina begeeven, Brasil is; als waar van een gedeelte, in de Zuidelyke helft des Aardkloots, op even die zelfde breedte legt, op welke Karolina, in de Noordelyke helft, gelegen is: also zy dus, by de verandering der Saizoenen, door die van hunne Verblyfplaats, het geheele Jaar eene aangename egaalheid van Klimaat kunnen genieten. Terwyl ook de beschryving der Brasilische *Andorinba* van MARCGRAAF met die van deezen Vogel wel overeenkomt, zo wordt daar door het boven gemelde vermoeden nog waarschynlyker: maar hy meldt niets van de Stekels in de Staart, welken hy misschien hadt over 't hoofd gezien.

N.B. Zo het uitgemaakt was, dat deeze Virginische Zwaluw de *Andorinba* van MARCGRAAF ware; dit zou de Stelling, dat de Trekvogels, en in 't byzonder de Zwaluwen, in 't Zuidelyke Wereldsdeel zig op de zelfde breedte begeeven, als de Noordelyke is, daar zy van daan trekken, veel gewigt byzetten (**).

De smalbladerige roode Lelie, met één Bloem (†).

Deeze Lelie schiet, uit den Grond, van een, twee, tot drie regte Steelen, van welken ieder, in een hoogte van ongeveer zeffien Duimen, een enkele Bloem draagt.
De

(*) [Even 't zelfde wordt door onze Europische Basterd-Wespen, die men *Spinnedooders* noemt, doch in de Grond verricht: zie *Nat. Historie*, XII. Stuk, bladz. 232, enz. De Nieuw Jorkse, aldaar Plaat XCVI. Fig. 10. afgebeeld, heeft vry veel overeenkomst met die hier voorgesteld is, doch verschilt grootelyks in Kleur.]

(107) *Hirundo Caudâ aculeatâ, Americana.* Sp. 10. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 117. CATESB. *Car.* III. T. 8. BRISS. *Av.* II. p. 501. *Hirundo Pelasgia*, *Syst. Nat.* X. Gen. 101. Sp. 7. Karolinische Zwaluw. *Nat. Hist.* I. D. V. Stuk, bladz. 613.

(**) [Doch, wat zouden zy daar mede uitwinnen,
IV. Deel.

mag men vraagen? 't Is waarschynlyk dat zy wegens de aanstaande Koude vertrekken, en, dewyl zy van Muggen en Vliegen leeven, zo is 't veel waarschynlyker, dat zy zo lang een warmer Klimaat opzoeken, alwaar dit Aas in voorraad blyft, dan dat zy een zo verre Togt zouden onderneemen, om een Klimaat te betrekken, daar het even koud ware, als in 't gene, 't welk zy verlaten hadden.]

(†) *Lilium angustifolium*, *Flore rubro singulari.* An *Lilium sive Martagon Canadense floribus magnis flavis non reflexis.* CATESB. *Car.* III. T. 11. *Lilium Canadense.* LINN. *Sp. Plant.* II. p. 435.

De Bladen zyn smal en aan 't End purperkleurig gevlakt. De Bloem bestaat uit een Styl en zes Meeldraaden, die uit het midden van zes donker scharlakenroode Bloembladen komen. Deeze zyn donker rood of purperkleurig gevlakt, doch aan de Rugzyde wat ruig en Haairig, gelykerwys het bovenste van den Steel. Zy groeit natuurlyk in Pensylvanie, en heeft in 't jaar 1743, in den Hof van den Heer COLINSON, te Peckham, gebloeid.

P L A A T CVIII. Fig. 1.

De grootste Amerikaansche Gekuifde Reiger (108).

Alzo ik de langte van deezen Vogel niet gemeten heb, ben ik slegts van vermoeden, dat, wanneer hy overend staat, dezelve zig omtrent tot vier en een halven Voet uitstrekke. De Sneb was, van den hoek des Beks tot aan het end, bykans agt Duimen lang. Agter de Oogen hadt hy eene geelagtig bruine Kleur, en onder de Keel was hy helder bruinagtig geel. De Kuif aan den Kop bestondt uit lange, smalle, bruine Veders, waar van de langsten omtrent vyf Duimen haalden, en deeze kon hy, naar believen, overend zettén en weder laten vallen. De Hals en Borst waren bruin, doch bleeker en van onderen gevlakt. Het overige des Lighaams hadt, zo wel als de Beenen, eene bruine Kleur, de Slagpennen uitgezonderd, welke zwart waren. Zy aazen niet alleen op Visschen en Kikvorschen, maar ook op Haagdisen, Water-Salamanders, en wat dies meer is. Oorsprongelyk bevinden zy zig in Virginie.

Fig. 2. *De Amerikaansche Water-Salamander (*)*.

Men vindt ze in Vyvers, Meiren en staande Wateren, alwaar zy de Slangen en Reigers tot Voedzel dienen. Deeze was vyf Duim lang en hadt een grooten Kop. Aan ieder Voorpoot waren vier, aan de Agterpooten vyf Vingers. Boven, van den Kop af, liep een dubbelde ry, van ronde witte Vlakken, tot aan de Agterpooten; doch verder, tot aan het end van de Staart, een enkelde ry. Deeze Diertjes zyn zo onschadelyk, als onze gewoone Water-Salamanders.

Fig. 3. *De zeer kleine Amerikaansche Vloo, Chego genaamd (†)*.

Dit is een zeer klein slag van Vlooijen, die men alleenlyk in heete Landen aantreft. Het Diertje is zeer lastig, inzonderheid voor de Negers en anderen, welke blootvoets loopen en zig niet genoegzaam reinigen. Zy booren door de Huid en leggen onder dezelve een zakje vol Eijeren, dat zo groot als een kleine Erwt wordt en scherpe Pynen veroorzaakt, tot dat het uitgenomen worde; doch men moet zeer voorzigtig zyn, dat men onder het uithaalen het Zakje niet opene; alzo daar uit het Vuur in het Lid kon ontstaan, ja zelfs het Leven van den Lyder in gevaar komen. Dit Diertje heeft naauwlyks een vierde Deel der grootte van een gewoone Vloo, maar, door 't Mikroskoop vergroot zynde, vertoonde het zig in die grootte, in welke onze Afbeelding hetzelfde voorstelt. Uit zyn Mond komt een hol Buisje, tusschen twee Sprieten, gelyk in de gewoone Vlooijen. Het heeft zes Pooten, die uit Leedjes

famen-

(108) *Ardea cristata maxima Americana*. CATESB. Car. III. T. 10. *Ardea Virginiana cristata*. BRISS. Av. V. p. 416. *Ardea Herodias*. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 84. Sp. 15. Syst. Nat. X. Gen. 76. Sp. 11. Groote Kuif-Reiger, Nat. Hist. I. D. IV. Stuk, bl. 205.
(*) *Stellio Aquaticus minor Americanus*. CATESB. Car. III. T. 10. *Lacerta punctata*. LINN. Syst. Nat. XII.

Gen. 122. Sp. 45.

(†) *Pulex minimus Cutem penetrans, Americanus*. CATESB. Car. III. T. 10. *Acarus fuscus sub Cute nidulans, Proboscide acutiori*. BROWN Jam. 418. *Pulex penetrans*. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 265. Sp. 2. Zandvloo. Nat. Hist. I. D. XIII. Stuk, bl. 107.

samengesteld zyn, en iets dat naar een Staart gelykt, waar onder een van zyne Eitjes, insgelyks zeer vergroot zynde, voorgesteld is: want met het bloote Oog zyn die naauwlyks zichtbaar. Deeze Zandvloojen maaken in de meeste deelen van Amerika, tusschen de Keerkringen, een zeer schadelyk Ongediert. uit. Zie de Historie van Jamaika door SLOANE, in de Inleiding, pag. CXXIV, en in 't Tweede Deel, p. 191, 192 (†).

Fig. 4. Een zeer klein Huid-Torretje (*).

Toen ik my, in 't Jaar 1725, in de Wooning van zyne Excellentie, den Heer PHINNEY, welke diestyds Gouverneur van de Bahama's Eilanden was, bevondt, en hy aan zyne Voeten Chego's zocht, die wy door een Mikroskoop beschouwden, kwam een zonderling Insekt te voorschyn aan de punt van de Naald, waar mede hy zo onmiddelyk aan zyn Voet gepeuterd hadt. Ik vertoonde 't zelve aan eenen Neger en andere Luiden, van welken niemand ooit dergelyke gezien hadt. In de Natuurlyke grootte was dit Insekt niet grooter, dan het Streepje by zyn Kop is; doch door een Mikroskoop hadt het die grootte en gedaante, in welke het hier verschynt. Het mag, myns oordeels, den gemelden naam voeren (§).

Fig. 5. De Amerikaansche Kakkerlak (**).

Dit is een zeer lastig en schadelyk Ongediert, 't welk zo menigvuldig voorkomt in de Westindiën, en zo sterk vreet, dat men onmooglyk allerley soort van Eetwaaren daar voor beveiligen kan, indien menze niet met de uiterste naauwkeurigheid bewaart. Zy zyn plat en zo dun, dat 'er byna geen Kist of Doos is, waar in zy niet kunnen komen. Zy knaagen niet alleen Leder, Parkement en Wollen Stoffen, maar ook Linnen en Papier. In de Winter verdwynen zy, en komen in de heetste Zomerdagen zeer overvloedig te voorschyn. Des Nagts gaan zy op den Roof uit; dan byten zy de Menschen in 't Bed, doch inzonderheid de Vingers der Kinderen wanneer die vet zyn. Zy leggen ontelbaare Eijeren, en kruipen weg in de gaten van oude Muuren, en in 't Beschoot, blyvende daar den geheelen Winter als dood leggen. Eenigen hebben Wieken, anderen niet, 't welk misschien een onderscheid van Sexe aanwyft.

Fig. 6. De zeer groote bruine Kakkerlak (†).

Deeze is driemaal zo groot als de vorige gewoone Kakkerlak. De Kop en een deel der Borst was met een halfrond, glanzig, hard Schild gedekt, waar onder twee andere Huiden van dergelyke zelfstandigheid voorkwamen, die een gedeelte van het Onderlyf bedekten, 't welk uit agt glanzige dwars-Ringen van eene bruine Kleur was samengesteld. De Kop hadt eenige gelykenis naar dien van een Aap, zynde de Sprieten bykans een Duim lang. Het Dier hadt zes Pooten, ieder van drie Leedjes, waar van het onderste bezet was met scherpe Stekels en aan 't End kromme Klaauwen hadt. Men vindtze in Karolina. Waar van zy leeven, en hoe zy voortteelen, is my onbekend, hebbende maar alleenlyk deeze eenige van die Soort gezien.

Fig. 7. Het Geelschildig Torretje (†).

Een Vliezig geel Schild, dat eene donkerbruine Vlak in 't midden heeft, bedekt een

(†) [Zie deswegen omstandig, de *Natuurlyke Historie*, volgens het Samenstel van LINNÆUS, XIII. Stuk, bladz. 107, enz.

(*) *Scarabæus Capricornus minimus*, *Cutem penetrans*. CATESB. *Car.* III. T. 10.

(§) [t Gedachte Streepje, by den Kop, is niet meer dan een halve Linie lang, en de vergroote Afbeelding

vyf Duimen: zo dat het hier ten minste een millioenmaal vergroot voorkomt, 't welk een aanzienlyke Vergrooting is.]

(**) *Blatta Americana*. CATESB. *Car.* III. T. 10.

(†) *Blatta maxima fusca peltata*. CATESB. *Car.* III. T. 10.

(†) *Scarabæus peltatus*. CATESB. *Car.* III. T. 10. *Silpha ovata fusca*, *Clypeo flavo; centro nigro intra An-*
nu-

een deel van den Kop en de Borst, terwyl het overige des Lighaams gedekt wordt door de Wieken, die donker paarsch zyn en glanzige Vlakken hebben van even de zelfde Kleur. Het hadt zes zwarte Pooten, ieder maar van twee Leedjes. Ieder Wiek was van binnen, door een dunne, Vliezige, geele, in de langte uitlopende Streep gestevigd. Het overige onderste deel der Wiek was glanzig groen. Dit Insekt kwam uit Pensylvanie.

P L A A T C I X.

De Amerikaansche Patrys (109).

Deeze is bykans half zo groot als de gemeene Patrys (*Perdix cinerea*), naar welke zy ook in Kleur eenigermaate gelykt, doch heeft andere Vlakken. In 't byzonder zyn aan den Kop drie zwarte Streepen, de eene boven en twee onder de Oogen, tusschen welken zig twee witagtige vertoonen. De Bek is zwart, de Oogkring rood; de Slagpennen zyn donkerbruin, gelykerwys de Staart; terwyl alle de overige Vederen aan 't Lighaam roodagtig bruin, en op veelerley wyze met zwart en wit gemengeld zyn. De Pooten en Voeten zyn bruin. Een geheel School derzelven zet zig op de Takken der Boomen, doordien zy zig meer in de Bosschen en rondom de beschaduwde Moerassen, dan in 't open Veld onthouden. Hun Vleesch is zeer blank en regt smaakelyk, doch heeft nog een geheel andere Smaak dan het Vleesch van onze gewoone Patryzen. Niettemin leggen zy even veel Eijeren als deeze.

Lely-Narcis, uit Virginie (*).

Deeze Plant schiet, uit eene Bolagtige Wortel, smalle Bladen, gelyk de Narcissen. De Bloemen groeijen enkeld aan Steelen van een Voet hoog, en bestaan uit één Blad, hetwelke zes diepe Insnydingen heeft. Uit het midden derzelven komt een Styl of Stamper voort, benevens zes Meeldraaden, die geele Topjes hebben. Kort, eer de Bloem zig opent, heeft zy wat Roozekleurigs, dat bleeker wordt, wanneer de Bloem vergaan wil. Zy groeit oirspronglyk in Virginie en Karolina, alwaar, op eenige plaatsen, de Velden met dezelve en met Krul-Leliën (*Martagons*) zo dik, als by ons in Engeland met Sleutelbloemen en Standelkruid, bezet zyn.

P L A A T C X.

't Gewas, dat men Stewartia noemt (110).

Deeze Heester schiet uit den Grond verscheide styve onbuigzaame Stammen van de gewoonlyke hoogte. De Blaadjes zyn gekarteld en groeijen beurtlings, gelykende naar die der Vlierboomen. De Bloemen vertoonen zig als een enkele Roos, en bestaan uit vyf holle Bloemblaadjes, hebbende in 't midden een Styl die van een bleekgroen Zaadhuisje afkomt, met veele paarsche Draadjes omringd, die blaauwe Topjes hebben. Hier omtrent is 't merkwaardig, dat één Blaadge in 't byzonder, aan ieder

nulum fulvum, Silpha Americana. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 196. Sp. 7. [LINNÆUS haalt de Blatta Americana van CATESBY Fig. 5, aan, doch 't is zeker, dat zyn Ed. deeze Fig. 7. bedoelt.]

(109) *Perdix sylvestris Virginiana*. CATESB. *Car* III. T. 12. *Tetrao Pedibus nudis, Fasciâ nigrâ supra & infra Oculos, Lineâ Verticali fulvâ. Tetrao Virginianus.*

LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 103. Sp. 16, *Syst. Nat.* X. Gen. 91. Sp. 10. *Virginische Patrys. Nat. Hist.* I. D. V. Stuk, bladz. 420.

(*) *Lilio-Narcissus Virginienfis*. PARK.

(110) *Stewartia*. CATESB. *Car* III. T. 13. *Act. Upsal.* 1741. p. 79. T. 2. *Malacodendron*. MITCH. *Gen.* 16. *Stewartia Malacodendron*. LINN. *Spec. Plant.* II. p. 982.

ieder Bloem, eenigermate bleek groenagtig geel gekleurd is. De Kelk, die de Bloem draagt, is in vyven verdeeld. Het Zaadhuisje is van buiten haarig ruig, en van eene Kegelvormige gestalte: ryp zynde springt het open en vertoont vyf Vliezige-Celletjes, waarvan ieder een enkeld, langwerpig, bruin glanzig Zaadkorreltje bevat. Deeze zo schoone Plant heb ik mynen waardsten Vrind, den Heer CLAYTON, te danken, die my zodanig eene uit Virginie heeft gezonden, welke, drie Maanden na dat zy by my aangekomen was, naamelyk in Mey des Jaars 1742, in myn Tuin, te Fulham, bloeide. Ziet hier een Brief dienaangaande.

Myn Heer.

„ De Plant, welke Gy my onder den naam van *Stewartia* getoond hebt, houd ik voor een nieuw Geslacht, en wel voor die zelfde, als welke ik *Malacodendron* heb getyteld. Behoudens allen eerbied echter, dien ik het Sweedsche Genootschap, dat de *Acta Suecica* uitgeeft, toedraage, agt ik de Geslagtskenmerken van deeze Plant, welke Gy my in hetzelfde getoond hebt, zo gebrekkelyk, dat daar door in geen Kruidkundig Samenstel, zelfs maar de eigentlyke Klasse, tot welke dezelve behoort, bepaald worde; veel minder geeft zulks het waare Geslacht derzelve te kennen. Zy wordt aldaar in die Klasse gezet, welke LINNÆUS *Polyandria monogynia* noemt, terwyl zy eigentlyk tot de Klasse der *Monadelphia polyandria* behoort. Hier in maakt zy een nieuwen Rang uit, welke den naam van *pentagynia* voert, en daar door wordt zy van den geheelen Rang der *Plantæ Malvaceæ* afgezonderd, waar onder zy in alle Kruidkundige Stelzels is begrepen: want de Bloembladjes zyn onder met elkander vereenigd, en vallen ook met elkander af: 't welke, volgens RAY en TOURNEFORT, de eigenschap is van eene éénbladige Bloem. De Meeldraaden zyn onder zo met elkander verbonden, dat zy eenen Ring uitmaaken, en zyn in het Grondstuk der Bloembladen ingeplant. Deeze Plant heeft vyf Styltjes; gelyk ik die aan ééne derzelven, welke ik bezit, getoond heb. De Vrucht bestaat in een droog Zaadhuisje, met vyf hoeken, vyf Vakken en vyf Kleppen, welke zig boven openen, doch niet van de Kelk, die aan 't Grondstuk hangen blyft, bekroond worden. In ieder Vak is maar één langwerpig, Eyvormig, driehoekig Zaadkorreltje.

JOH. MITCHELIUS.

De Heer Graaf van Bute zal het, zo ik hope, niet ongunstig opneemen, dat ik dit nieuwe Geslacht van Planten met zynen naam verëerd hebbe.

Gekuifd Winterkoningje (*).

Aangezien dit Vogeltje zo wel in Engeland voorkomt als in Amerika, meld ik alleen maar, dat ik hetzelfde, uit dat Wereldsdeel afkomstig, met de beschryving, welke WILLOUGHBY ons van het Europische geeft, vergeleeken en bevonden heb, dat zy in alle opzigten met elkander overeenkomen; weshalve ik my dan ook alhier op de Engelsche Uitgaave van zyne *Ornithologie*, pag. 227. beroepe.

Dit Vogeltje, dat het kleinste der Europische Vogelen is, onthoudt zig ook op gelyke Poolshoogten in de Nieuwe Wereld. Wanneer 's Winters de Zon schynt, zyn zy gewoon, in gezelschap met andere kleine Vogeltjes, in 't byzonder met de Boomkruipertjes, Plakkers en Pimpeltjes, of andere Meezen, de Boschen doorstrykende, van den eenen Boom op den anderen te hippelen, als of zy allen van één Broedzel waren, en langs de Schors der hoogste Eiken op en nederwaards te klauteren, als

in

(*) *Regulus cristatus*. CATESB. *Car.* III. T. 13. *Calendula* BRISS. *Av.* III. p. 579. *Motacilla* *Regulus*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 114. Sp. 48. *Syst. Nat.* X.

Gen. 99. Sp. 30. Goudhaantje. *Nat. Hist.* I. D. V. St. bladz. 588.

in wier Reeten zy hun Voedzel zoeken, het welke in Infekten bestaat, die daar in, den geheelen Winter over, als dood leggen. Op gelyke manier zoeken de gezegde kleine Vogeltjes in Amerika ook hun Voedzel, alwaar zy zig op de Geneverstruiken, als ook op de Dennen en Pynboomen onthouden, en het tegenwoordige altoos zyn *Zilzilperle* hooren laat, gelyk GESNERUS van zyne Boschmees getuigt.

De groote Bafterd-Wesp.

Deeze Wesp is wat meer dan een Duim lang, en heeft de Wieken geelagtig bruin. Haar Kop, Borst en Buik, zyn zeer donkerbruin, ja byna zwart, en tevens over 't geheel met geele Vlakken. Zy heeft zes geelagtige Pooten. Het Agterlyf was Eyrond, en met de Borst verbonden door een klein Buisje, 't welk byna de langte hadt van een half Duim.

P L A A T C X I.

De Keerkringvogel (III).

De onkundige Zeelieden houden het gemeenlyk, doch ten onregte, daar voor, dat de Staart van deezen Vogel maar uit eene Veder bestaa. De beschryving, welke ons de Heer WILLOUGHBY daar van gegeven heeft, is wel zeer omftandig, doch naar eenen gedroogden Vogel opgemaakt, en hier kan het ook wel van daan komen, dat zyne beschryving van de myne, die naar een levendigen Vogel gemaakt is, eenigermate verschillende zy. Aan den zynen hadden de Pooten, dewyl hy lang bewaard was, hunne roode Kleur verlooren, welke ik aan hun allen, die levendig van my gezien zyn, waargenomen heb.

Deeze Vogel is ongeveer zo groot als een Patrys, en heeft zeer lange Wieken. Zyn Bek is rood, en heeft aan 't onderste deel, gelyk de Meeuwen, tot welken hy als eene Soort behoort, een scherpen kant. De Oogen staan in een zwarte Plek, welke agterwaards spits uitloopt. Drie of vier der grootste Slagpennen zyn aan 't end zwart, en hebben witte Punten: voor 't overige is de geheele Vogel wit, de Rug uitgezonderd, alwaar eenige kromme zwarte Vlakken hem Ruitswyze versieren. De Pooten en Voeten zyn Menie-rood en de Vingers met Vliezen bezet. De Staart bestaat uit twee regte, lange, smalle Veders of Pennen, die van de Schaft tot aan de Tippen even breed gebaard zyn.

Deeze Vogels worden zeldzaam, dan ver van Land, tusschen de Keerkringen, gezien. Hun naam schynt zelfs hunne verblyfplaats aan te wyzen, en, schoon menze niet minder zeldzaam eenige Graaden, 't zy Zuid- of Noordwaards, buiten de Keerkringen, verneemt, is nogthans een der plaatsen, alwaar zy gewoon zyn te broeden, omtrent negen Graaden van den Noorder Keerkring afgelegen. Ik meen hier de Bermudische Eilanden, alwaar ik hun in de Broedtyd, van de hoo-ge Rotsen, welke deeze Eilanden omringen, geschooten heb; doch, dewyl derzelver Toppen ontoeganglyk zyn, zo heb ik de Nesten of Eijeren van deeze Vogels niet gezien. Zy broeden ook zeer menigvuldig op eenige kleine Eilanden, Oostwaards van Porto Rico gelegen.

De kleinste Meeuw met Pypagtige Neusgaten (*).

Deeze is byna zo groot als een Vink. De geheele Vogel heeft, de witte Stuit

(III) Avis Tropicorum. CATESB. Car. III. T. 14. Avis Rabos Forcados. ALDR. Ornith. L. 20. p. 544. Lepturus. BRISS. Av. VI. p. 489. T. 24. f. 1. WILL. Ornith. 250. T. 76. Phaëton Æthereus. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 74. Sp. 1. Syst. Nat. X. Gen. 67. Sp. 1. Nat. Hist. I. D. V. STUK. blad. 129.

(*) Lanius minimus marinus, Naribus tubulosis. CATESB. Car. I. T. 14. Procellaria. BRISS. Av. VI. p. 140. T. 13. fig. 1. Rotje. ANDERS. I. II. p. 54. f. 1. Procellaria pelagica. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 70. Sp. 1. Syst. Nat. X. Gen. 64. Sp. 1. Gewoone Storm-Zwaluw. Nat. Hist. I. D. V. Stuk. blad. 92.

mitgenomen, eene donkerbruine Kleur, en de Rug is donkerer dan het Lyf. Zyne Sneb is een half Duim lang, dun, donker bruin en aan 't end krom. Toen ik den Kop van een deezer Vogelen opende, bevond ik dat zyne Neusgaten uit twee evenwydige Buizen bestaan, die van binnen uit den Kop voortkomen, strekkende zig tot aan de helft der langte op de bovenste helft der Snebbe uit en aldaar eene verhevenheid maakende. De Wieken reiken een Duim over de Staart heen. De Pooten zyn dun; de Voeten gewebd als in de Eenden, en hebben van agteren een klein Vingertje of Klaauwtje. Zy ftryken op den Atlantifchen Oceaan rond, en men zietze, zo wel aan de zyde van Amerika als van Europa, eenige honderd Mylen van de Kust. De Zeelieden gelooven in 't gemeen, dat, wanneer zy zig laten zien, zulks een op handen zynde Storm betekere, en ik zelf hebze nooit gezien dan by onstui-
mig Weer. Zy bedienen zig van hunne Voeten en Pooten met ongelooflyke vlugheid. Hunne Wieken zyn lang en gelyken naar die der Zwaluwen: ook vliegen zy even zo gezwind daar mede, doch niet gelyk dezelve heen en weer, maar regtuit. Offchoon hunne Voeten tot zwemmen gemaakt zyn, zo loopen zy doch ook daar mede, en dit is hun niet ongewoon: want men zietze dikwils over de Baaren heen loopen, al woelen die nog zo fterk; doch alsdan maaken zy tevens ook van hunne Wieken gebruik.

De *Storm-Vink*, waarvan in HOIJERS Brief aan CLUSIUS gewaagd wordt, is de hier beschreevene Vogel, en offchoon dezelve, wegens zyne Neusgaten, byzonder merkwaardig is, en zig zeer overvloedig in de Zee rondom de Schepen laat zien, zo hadden wy daar van nog geene Afbeelding of voldoende beschryving bekomen. Daar-
entegen moet ik melden, dat de Heer EDWARDS in zyne beschryving van uitland-
fche en zeldzaame Vogelen, welke van hem onlangs uitgegeven is, drie andere Soor-
ten van dit Geflagt, welke nog niet bekend waren, te voorschyn gebragt, wel be-
schreeven en afgebeeld heeft (*). Deeze Vogel fchynt, benevens de gedagte drie,
tot het Geflagt der Meeuwen te behooren. [KLEIN geeft 'er den naam van *Kleine
zwarte Stormvogel* of *Storm-Meeuw* aan.]

P L A A T CXII.

De kleine Amerikaanfche Geitenmelker (112).

Deeze Nagtvoegel is omtrent een derde kleiner dan de Europifche Geitenmelker. Zyne langte ftrekt zig, van den Bek af, op agt Duimen uit, en van den Schouder tot aan de Punt is die der Wiek zeven Duimen. De langte des Beks maakt, van het Grondftuk der bovenste helft tot aan de Tip, een half Duim uit. Twee derde deelen daarvan zyn met Vederen bedekt, en het zichtbaare gedeelte, daar buiten, is zo klein, dat het fchynt, als of deeze Vogel, naar zyne grootte te rekenen, onder alle Vogelen de kleinste Snebbe had. Aan het Grondftuk van de Sneb ftaan eenige ftyve Borftelhairen. Aan de Keel is een witte Streep, die den halven Hals omringt: de Borft is wit, doch tevens ook roodagtig en bezet met donkere dwarsftreepen. De Slagpennen der Wieken zyn donkerbruin van Kleur, eene breede witte dwars-Streep uitgezonderd, waarmede vyf Slagpennen, in 't midden van ieder Wiek, getekend zyn. De Staartveders, uitgenomen de drie bovenften, hebben ook, digt aan haar end, twee witte Vlakken. De overige Veders van het geheele Lighaam zyn bruin,
doch

(*) [Men vindt dezelve hier voor, in dit Werk, op Plaat LXXIII en LXXV afgebeeld, en befchreeven op bladz. 63, 65, 66.]

(112) *Caprimulgus minor Americanus*. CATESB. *Car.* III. T. 16. EDW. *Av.* T. 63. KALM, *Iin.* III. p. 93.

De Heer LINNÆUS merkt deezen Westindifchen als een verscheidenheid van den Europifchen Geitenmelker aan. Vergelyk het III. Deel van dit Werk, Plaat XXI, bladz. 16, 17.

doch met iets donkerroods, op eene ongeregelde manier, daar onder gemengd. De Pooten zyn zeer kort, als hebbende maar een half Duim langte, en van gestalte zyn-
de als die van den Geitenmelker; gelyk ook derzelver middelste Vinger, aan de bin-
nenzyde, gekarteld is.

Ik heb van deezen Vogel, in de Byvoegzelen van dit Deel mynes Werks, gewag
gemaakt, doch, alzo ik sedert twee derzelven uit Virginie bekomen heb, ben ik
daar door in staat gesteld geworden, om de Afbeelding daarvan mede te deelen, en
myne beschryving nog te verryken met eenige Aanmerkingen van den Heer CLAY-
TON, die in het volgende bestaan.

„ De *Whip-poor-Will* is niet zo groot als de Vogel dien men hier den Oost-
„ indischen Geitemelker noemt, doch gelykt denzelven taamelyk in Kleur en Ge-
„ stalte: ook heeft hy, aan ieder zyde van zyn Bek, drie of vier styve zwarte Haai-
„ ren, als Paardehaair, van by de twee tot drie Duimen lang. Deeze Vogels ko-
„ men omtrent het midden van April tot ons, en van deezen tyd af hoort menze alle
„ nagten, tot aan het end van Juny toe. Zy beginnen met de Avondschemering te
„ roepen, en gaan daar mede voort, tot dat de Dag aanbreekt. Voornaamelyk ont-
„ houden zy zig, in de bovenste of Westelyke deelen des Lands, overvloedig. In
„ de Zuidelyke deelen heb ik 'er maar eenmaal een gehoord, ofschoon ik my geduu-
„ rig aldaar ophield; maar omstreeks de Bergen heffen zy, ettelyke Minuuten na
„ Zonnen Ondergang, een luid en schel Geschrey aan, waar mede zy de geheele
„ Nagt voortvaaren. Dit wordt door den weerklank van de Rotsen en Bergen zo
„ kragtig vergroot, dat ik, in 't begin van myn verblyf aldaar, naauwlyks daar van
„ kon slaapen. Het is zeer moeielyk deeze Vogels in 't donker te schieten, en
„ over dag laten zy zig nimmer zien. Hun Geschrey luidt byna even zodanig, als
„ of men de woorden *Whip-poor-will* uitsprekt, en, wanneer zy eenmaal, of ook
„ twee of driemaal, dus geroepen hebben, laten zy daar tusschen een geklapper
„ hooren. Ook hoort men het laatste woord *Will* sterkt, doch het middelste niet
„ dan zeer flauw.

„ De Indiaanen zeggen, dat deeze Vogels by hun eerst bekend geworden zyn,
„ na dat de Engelschen een groote menigte van hunne Landsluiden verslagen had-
„ den, en het zouden de Zielen der gedooide Indiaanen zyn. Veele Menschen zien
„ dezelve hier als voorboden van een ongeluk aan, en, wanneer zig zulk een Vo-
„ gel op hun Huis of digt aan de Deur neerzet, en begint te roepen, (gelyk die dit
„ menigmaal op de Drempels doen,) dan worden zy zeer treurig; want zy geloo-
„ ven voor vast, dat kort daar aan iemand van hunne Familie sterven zal. Deeze
„ Vogels broeden, naar 't geen men my voor zeker verhaald heeft, eveneens als de
„ aangehaalde Geitemelker. Zy leggen, naamelyk, maar twee Eijeren, van don-
„ ker groenagtige Kleur, die zwart gevlaakt zyn, op de betreedene Paden, zonder
„ dat daar by de minste blyk van een Nest zig vertoonde: zy zitten op dezelve
„ zonder beweeging en men kanze zeer naby komen, eer zy daar af vliegen.”

Hier mede eindigen de in de beide Deelen van myn Werk begreepene Vogels,
wier getal zig op honderd en dertien uitstrekt (*), en waar onder ook alle Landvogels
vervat zyn, welken ik gezien, of in dit gedeelte van Noord-Amerika, dat tusschen
de 30 en 45 Graaden Breedte legt, ontdekken heb kunnen. Ofschoon 'er nu wel
meer Soorten; binnen deeze Grenspaalen, waarschynelyk, nog onbekend kunnen

zyn,

(*) [Het Eerste Deel van den Heer CATESBY bevat, als in de Voorrede gezegd is, honderd Platen, van de welken vyftig in den *Eersten Band* of de twee eerste Deelen van dit Werk van SELIGMANN overgenomen zyn; de overige vyftig in deezen *Tweeden Band*, dat is in het Derde en Vierde Deel, alwaar de *Honderdste* Plaat, van CATESBY, bladz. 89, is beschreeven, zynde hier ook juist Plaat C. Met onze Plaat CIV. beginnen de

Platen uit het Derde Deel van CATESBY, die eenige Vogelen bevatten: want in [zyn Tweede Deel zyn maar Visschen, Slangen, enz. begrepen. Zie onze Voorrede, bladz. xii, alwaar echter van het Derde Deel van CATESBY geen gewag gemaakt wordt. De Platen, in de volgende Deelen van dit Werk, zyn, wat de Vogelen betreft, uit het Werk van den Heer EDWARDS ontleend.]

zyn, zou ik doch gelooven, dat 'er meer Noordwaards niet veel nieuwe Soorten te vermoeden zyn: want aan de Noordelyke Grenzen bevinden zig maar weinige Vogelen, en, hoe nader de Dieren in 't algemeen, inzonderheid het Pluimgedierte, aan de Pool nadert, hoe meer dat ook de menigte der Soorten afneemt.

De Kanadafche Ginzeng Wortel Plant (*).

De Wortel van eene in de Geneeskunst bekende Plant, *Ginzeng* genaamd; is by de Chineezen [en Japanners] in zeer groote achting. Derzelver voornaamste Artsen hebben over de kragten en deugden van deezen Wortel veele Boeken geschreeven. De meeste Chineefche Schryvers maaken gewag van de Ginzeng, doch deeze Wortel was zeer weinig bekend, voor dat Pater JARTOUX, een Jesuiet en Zendeling in China, die op bevel des Keizers eene Kaart van Tartarie maaken zoude, de Plant in een Dorp, dat vier Mylen van 't Koningryk Corea afgelegen was, zag groeijen. Deeze Pater bediende zig van die gelegenheid, om eene juiste Afbeelding te maaken van dezelve, en vervaardigde eene naauwkeurige beschryving daarvan, welke in de Memoriën van de Koninglyke Akademie der Weetenschappen van Parys is uitgegeven, en zo veel Licht heeft aangebragt, dat men de gezegde Plant ook in Kanada en Pensylvanie ontdekt heeft. Uit het laatstgemelde Land is zy den Heer COLLINSON toegezonden, en in de voorige twee of drie Jaaren, gelyk ook in dit tegenwoordige Jaar 1746 (†), heeft zy in deszelfs Konst-Tuin te Peckham gebloeid en Besfen gedragen, gelyk uit de hier bevindlyke Afbeelding blykbaar is. De overeenkomst is zo groot met de beschryving der Chineefche Ginzeng van dien Pater, dat men in geen en deele kan twyfel en, of het is even de zelfde van hem beschreevene Soort. Maar, dewyl de beschryving van den Jesuiet te lang is, om hier plaats te vinden, zal ik alleen het merkwaardigste daar uit bybrengen, en in myne Afbeelding ook den Bloessem voorstellen, welken de Pater, zo hy zelf zegt, niet hadt gezien. Zyn Berigt behelst het volgende.

„ De plaats, daar deeze Plant voorkomt, legt tusschen de 39 en 46 Graaden Breedte, in de schuinte der Bergen, zo wel in digte Bosschen, als aan de Oevers der Rivieren. Men heeft de Landstreek, waarin deeze kostbaare Wortel groeit, aan alle zyden met Palissaden omringd, daar onophoudelyk Wagten rond gaan, om te verhinderen, dat iemand deezen Wortel opzoeke. Ondanks alle zorgvuldigheid, echter, is by de Chineezen de Gewinzugt zo groot, dat zy zig in deeze Wildernissen menigmaal by twee-en drie duizenden versteeken, offchoon zy dus gevaar loopen, van hunne Vryheid en al het voordeel hunner Onderneeming te verliezen, wanneer men ze in het weggaan, of by het aankomen in de Provincie, waar deeze Wortel groeit, komt te betrappen.

„ Dewyl de Keizer hebben wilde, dat den Tartaaren alle Winst, welke van deeze Plant te haalen was, by voorrang boven de Chineezen, ten deel zou worden, gaf hy, in 't jaar 1709, aan tienduizend Tartaaren bevel, om alle de Ginzeng op te zoeken en te verzamelen, met beding, dat ieder hem twee Oncen daar van geeven moest, en dat het overige, naar 't Gewigt gerekend, hun met even zo veel fyn Zilver betaald zou worden. Op deeze wyze moest, volgens eene opgemaakte Rekening, de Keizer in dat Jaar omtrent twintigduizend Chineefche Ponden gewinnen, zonder dat hem zulks meer kwam te kosten dan het vierde deel.

„ De Ginzeng, zegt Pater JARTOUX, komt, gelyk ik waargenomen heb, in de meeste Artsenyën, welke de Chineefche Geneesmeesters aan Patient en van Aan-
„ zien

(*) Aureliana Canadensis. R. P. LAFITEAU. *Ginz.* 51.
T. I. CATESB. *Car.* III. T. 16. *Araliastrum.* TREW.
Ebret. T. 6. f. 1. *Panax foliis terris quinatis.* GRON.
Virg. 147. *Panax quinquefolium.* LINN. *Sp. Plant.* II.

p. 1512.

(†) [Men kan hier uit zien, in welk Jaar de Heer CATESBY dit beschreef.]

„ zien of Vermogen voorschryven. Zy beweerden, dat dezelve het kragtigste Mid-
 „ del is voor alle Zwakheden, welke uit een sterke vermoeijng zo wel van 't Lig-
 „ haam als van den Geest, ontstaan: dat dezelve de Slymige Vogten verdeelt en
 „ wegvoert, de Longkwaalen en het Zydewee geneeft, het braaken doet bedaaren,
 „ de Maag versterkt, de Etenslust opwekt, de Dampen verdryft, de Borst kragten
 „ geeft en een Geneesmiddel is voor den korten en zwakken Adem; vermeerderen-
 „ de de Levens-Geesten, de Duizeling en duisterheid der Oogen wegneemende en
 „ het Leven verlangende tot eenen hoogen Ouderdom”.

„ Men kan onmooglyk denken, vervolgt de Pater, dat deeze Wortel by de Chi-
 „ neezen en Tartars in zo groote waarde zoude zyn, indien hy niet bestendig een
 „ zo goede werking had. De gezonde bedienen zig dikwils tot Versterking en Moed-
 „ geeving daar van, en ik ben van Gevoelen, dat dezelve in handen van een Euro-
 „ peaan, die de Apothekers-Konst verstond, een voortreffelyk Geneesmiddel wor-
 „ den zou, wanneer men slegts daar van zo veel Voorraad had, als tot de noodige
 „ Proeven mogt worden vereischt, om deszelfs Natuur en Eigenschap Scheikundig te
 „ kunnen onderzoeken, en den Wortel, daar die dienstig mogt zyn, in behoorlyke
 „ veelheid te kunnen gebruiken. 't Is zeker, dat dezelve het Bloed verdunt, de be-
 „ weeging daar van vermeerdert, verwarmende is, de Utdamping bevordert en op
 „ een aanmerkelyke wyze versterkt.”

„ Na dat ik den Wortel had afgetekend, zegt hy verder, zo voelde ik myn Pols,
 „ en vervolgens nam ik de helft van den Wortel raauw en niet geprepareerd in. Een
 „ Uur daar na bevond ik, dat myn Pols voller en sterker ware; ik had Appetyt, was
 „ veel frisscher en sterker, en de arbeid viel my veel ligter dan te vooren. Vier Da-
 „ gen daarna was ik zo mat en vermoeid, dat ik naauwlyks te Paard kon zitten, en,
 „ toen zulks een Mandaryn, die by ons was, vernam, gaf hy my een deezer Wor-
 „ telen. Ik sloeg op staande voet de helft daar van binnen, en na verloop van een
 „ Uur was myne vermoeidheid geheel over. Sedert heb ik my dikwils daar van be-
 „ diend, en altoos de zelfde uitwerking ondervonden.” Zo ver gaat het Berigt van
 den Pater Jesuïet.

De Plant heeft een dunnen regten Steel, en wordt ongeveer tien Duimen hoog.
 Boven komen uit den Steel drie kleinere Steeltjes, van drie of vier Duimen lang, en
 aan 't end van ieder derzelven vyf fraai gekartelde Bladen, op korte Steelten. Boven
 groeit uit den Steel een andere die korter is, Loodregt, en op deelen staat een ronde
 Tros van roode Bessen, wier Steelten zig naar alle kanten uitbreiden, zig vertoonen-
 de als de Straalen van een Zon. Deeze Bessen zyn verdubbeld, en ieder bevat twee
 platte ronde Zaaden, die met een dun Vlies bedekt zyn. De Bloemen zyn zeer
 klein, bestaande uit vyf ronde witte Blaadjes; zy hebben ook vyf Meeldraadjes en
 komen uit een Kelk die in vyven is verdeeld. De Wortel is wit, drie of viermaal zo
 dik als de Steel, en loopt aan 't End spits toe. Deszelfs langte strekt gemeenlyk tot
 drie Duimen, meer of min, en dikwils verdeelt zy zig in twee of drie Takken.

P L A A T CXIII.

De Javanische Haas (113).

Deeze was byna zo groot als onze Haazen gewoonlyk zyn, doch bekleed met
 roodagtig bruin Haair. De Kop was klein naar het Lyf te rekenen; de Oogen hadt
 hy, daarentegen, groot en sterk uitpuilende. De Ooren geleeken naar die der Kat-
 ten,

(113) *Lepus Javensis*, CATESB. *Car.* III. T. 18. Mus
Caudâ abbreviatâ, *Palmis tetradactylis*, *Plantis tridac-*
tylis, *Abdomine albo*. Mus *Leporinus*, LINN. *Syst.*

Nat. XII. Gen. 24. Sp. 3. *Syst. Nat.* X. Gen. 26. Sp. 2.
 Konyn van Java, *Nat. Hist.* I. D. II. Stuk, bladz. 446.

ten, doch voor 't overige kwam zyn Kop met dien der Haazen en Rheen taamelyk overeen. Om de Lenden en Dyën was hy zeer dik, doch hadt lange Pooten en aan ieder Voorvoet vier Vingeren, den buitensten zeer kort. De agterfte Voeten hadden ieder maar drie Vingers. De Staart was zeer kort. Dit Dier, voor 't overige, was zeer tam en beschadigde niemand, vreetende ook slegts Vruchten en Kruiden. Oorspronglyk onthoudt het zig op Java en Sumatra. Dit was in bezitting van den Hertog van RICHMOND, die ook van oordeel was, dat hetzelfde in deeze Verzameling een plaats verdiende.

Vyg met Citroenbladen en kleine purperkleurige Vruchten (*).

Deeze Boom wordt zeer groot en heeft een bleeke gladde Schors. De Bladen komen, in gedaante, met de Citroenbladen overeen. De Vruchten groeijen, by drie en viere, aan de zyden der Takken nevens elkander, aan steeltjes die niet volkomen een Duim lang zyn. De Vrucht is ongeveer zo groot als een Sleepruim, doch van gestalte als een Vyg, en heeft een dunne purperkleurige Huid, bevattende ook, in een Vleesch van dergelyke Kleur, veele kleine Zaden. Van Smaak is dezelve zoet doch niet aangenaam, hoewel zy van de Vogels en andere Dieren zeer bemind wordt. Deeze Vygeboom groeit in de Bahamaas-Eilanden op de Rotfen.

P L A A T CXIV.

De Amerikaansche Buffel (114).

Schoon deeze Dieren zo groot niet als onze grootste Offen zyn, weegen zy doch meer dan die. De Huid van zulk een Buffel is zwaarder, dan dat de sterkste Karel denzelven van den Grond zou kunnen opheffen. Hunne Pooten zyn kort en dik, de Kop is breed, de Hoornen zyn krom, van onderen dik en inwaards geboogen. Op de Schouders is een groote verhevenheid of Bult. Aan de Borst zyn zy breed, van agteren smal en hebben eene Staart, die een Voet lang is, maar zonder Haair, uitgenomen aan 't End, daar hy begroeid is met een Kwast van lang Haair. Des Winters is hun Lighaam over 't geheel met lang wollig Haair bedekt, dat tegen den Zomer afvalt, en dan ziet 'er de Huid zwart en rimpelig uit, behalve aan den Kop en Nek, alwaar zy 't Haair door 't geheele Jaar behouden. Aan den Stier zyn deeze Hairen, voor by den Kop, een Voet lang, dik en kroes, van eene donker zwarte Kleur. Uit hoofde der langte hangen hem deeze Hairen over de Oogen heen, zo dat zy hem in 't vlugten hinderlyk zyn, en dikwils zyn ondergang bevorderen: maar dit beletzel in 't Zien wordt vergoed door den sterken Reuk, welken deeze Dieren hebben, die veel tot hunne beschutting doet. In de Zomer maakt zulk een Stier, wegens zynen kaalen Huid en met lange Hairen bezetten Kop, een schroomelyke vertooning. Zy onthouden zig in afgelegene deelen des Lands by de Bergen, en laten zig zelden omstreeks bewoonde plaatsen zien: Zy trekken by troepen op, graazende 's morgens en 's avonds in opene Velden, maar op 't heetste van den Dag gaan zy naar beschaduwde Beeken en Rivieren van helder Water, strykende door het dikke en hooge Rietgewas en Geboomte. Of schoon zy nu aldaar zo goed als verholen zyn, weeten doch de Indiaanen, door hunne

(*) Ficus Citri folio, Fructu parvo purpureo. CAT. Car. III. T. 18. Ficus Indica. THEOPHRASTI. Hist. Plant. Libr. IV. Cap. 5. STRABO Geograph. Lib. V. PLIN. Lib. XII. Cap. 5. Q. CURTIUS. Libr. IX. Cap. 1. Ficus Indica. LINN. Spec. Plant. II. pag. 1514.

(114) Bison Americanus, CAT. Car. III. T. 20. Taurus Mexicanus, HERN. Mex. 587. GESN. Quadrup. 301. Bos Bison. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 32. Sp. 3. Nat. Hist. I. D. III. Stuk. blad. 324.

hunne Voetstappen, dezelve na te spooren en dood te schieten. Gekwetst wordende raaken zy in de grootste woede: weshalven de Indiaanen wel zorg draagen, van deeze Dieren niet in open Velden, alwaar geene Boomen zyn, daar zy de wyk op kunnen neemen, aan te vallen. Met de Hoeven of Klaauwen verweeren zy zig meer dan met de Hoornen, en alles, wat hun tegenstand biedt, is in 't grootste gevaar, om te pletteren geslagen en vertreeden te worden. Hun Vleesch is zeer goed, van eene treffelyke Smaak en van gemeen Rund-Vleesch, gelyk Wildbraad van Schaapen Vleesch, verschillende. De Bult op de Rug wordt voor het lekkerste gehouden. Men heeft ondervonden, dat zy ook tam Vee, 't welk in 't wilde geraakt is, bespringen, en alzo de Kalveren, daar van komende, insgelyks wild worden, heeft men zig om dezelve niet bekommerd. Offchoon men in 't algemeen geloof, dat deeze Dieren niet tam te maaken zyn, ('t welk nooit beproefd is,) zo zou doch deeze wilde Soort, wanneer menze met tam Vee vermengde, veel kunnen verbeterd worden: maar niemand heeft nog hier om gedagt of zig daar op toegelegd. De Indiaanen maaken van den Huid deezer Dieren hunne Winterschoenen; maar tot Kleeding, alzo dezelve te zwaar is, bedienen zy 'er zig niet dikwils van. Van derzelve lange Hairen maaken zy ook Kniebanden, Voorschootjes en wat dies meer is, verwende die dan met veelerley Kleuren.

Basterd-Acacia, die Stekelig is, met Roozerooae Bloemen (*).

De Bloemen en Bladen zyn, in gestalte, van die der Basterd-Acacia met witte Bloemen weinig verschillende. De Steelen en groote Twygen zyn dicht bezet met spitse Hairen en scherpe beurtlings groeiende Doornen. De Bloemen, die tot de Kapellen-agtige (*Papilionacei*) behooren, zyn bleek purper of Roozekleur en zeer welriekende. Ik heb deeze Boomen nergens anders gezien, dan in eene niet ver van de Apallachische Bergen afgelegene Landstreek, daar nog de Drek der Buffelen lag, en aan eenigen deezer Boomen waren de Twygen zonder Loof; weshalve ik denk, dat het Loof door deeze Dieren afgevreten ware. Wegens de voortreffelyke groene Kleur der Bladen en de schoonheid der Bloemen kunnen weinig Boomen deeze in fraaiheid evenaaren. Ik heb dezelve ten bekwaamen tyde weder opgezocht, om Zaad daar van te vergaderen, doch de alles vernielende Indiaanen hadden de Boschen, eenige Mylen in 't ronde, afgebrand en geheel uitgeroeid: zo dat ik, tot myn leedwezen, myn verlangen niet kon voldoen. Dus moest ik my te vrede houden met eenige monsters van deezen schoonen Boom, die in de drooge Kruiden Verzamelingen van Sir HANS SLOANE, en van den Heer Professor DILLENIIUS, te Oxford, zig bevinden: doch sedert is my verhaald, dat de Heer J. COLLINSON een Gewas van deezen Boom uit Amerika bekomen heeft, 't welke in zyn Tuin te Exmouth in Devonshire staat.

(*) *Pseudo-Acacia hispida* Floribus roseis. CAT. Car. III. T. 20. An *Pseudo-Acacia* Siliquis alatis. PLUM. Spec.

19. Ic. 233. fig. 2. *Piscidia foliolis ovatis*. JACQ. AM. 27. *Piscidia erythrina*. LINN. Spec. Plant. II. p. 993.

KORTE INHOUD

DER

TWEEDE HONDERD PLAATEN VAN DIT WERK.

LYST DER VOGELN, ENZ.

Die afgebeeld en beschreeven zyn in het

DERDE DEEL.

	Tab.	Bl.
D e <i>Afchgrauwe Buizert.</i> Graauwe Gier. Graauwe Weihe. KL.	I.	1
De <i>Purperkleurige Zwaluw.</i>	II.	2
De <i>Gekuisde rosse Klaauwier.</i>	III.	2
De <i>Gekuisde Vliegenvanger met een geelen Buik.</i>	IV.	3
De <i>kleinste Klaauwier.</i>	V.	4
De <i>zwarte Vliegenvanger.</i> Zwarte Grasmofsch. KL.	VI.	5
De <i>Indiaansche Klaauwier, met een gegaffelde Staart.</i>	VII.	6
De <i>kleine bruine Vliegenvanger.</i>	VIII.	6
De <i>rood-Oogige Vliegenvanger.</i>	IX.	7
De <i>grootte gevlake Koekkoek.</i>	X.	7
De <i>rood getopte Vliegenvanger.</i>	XI.	8
De <i>zwarte Indiaansche Koekkoek.</i>	XII.	9
De <i>roode Vliegenvanger.</i>	XIII.	10
De <i>bruine gevlake Indische Koekkoek.</i>	XIV.	10
De <i>Gekuisde Mees.</i> Roodborstige Kuif-Mees. KL.	XV.	11
De <i>Virginische Nagt-UIL.</i> Beef-UIL. KL.	XVI.	12
De <i>Mees met de geele Stuit.</i> Geel-Stuit. KL.	XVII.	13
De <i>grootte witte Kat-UIL.</i> De witbandige Glad-UIL. KL.	XVIII.	13
De <i>Bahamasche Mees.</i>	XIX.	14
De <i>kleine Valken-UIL.</i>	XX.	15
De <i>zwart gekapte Mees.</i>	XXI.	15
De <i>Whip-poor-Whill of kleine Geitenmelker.</i>	XXII.	16
De <i>geelagtige Dennen-Mees.</i>	XXIII.	18
De <i>Brasiliaansche Aakster, Toucan genaamd.</i> Pepervreeter. KL.	XXIV.	18
De <i>geelkeelige Amerikaansche Mees.</i>	XXV.	19
De <i>Groenspecht met den Afchgrauwen Kop.</i>	XXVI.	20
De <i>geele Mees van Karolina.</i>	XXVII.	21
De <i>Zilverlakenfche Chineesche Faisant-Haan met zyne Hen.</i>	XXVIII.	21
De <i>Amerikaansche Vinkmees.</i> Kaasmeesje. KL.	XXIX.	23
De <i>Chineesche Paauw-Faisant.</i>	XXX.	23
Het <i>Bloemzuigertje of Kolibrietje.</i>	XXXI.	24
De <i>Goudlakenfche Faisant uit China.</i>	XXXII.	25
De <i>zwart gekruinde Vliegenvanger.</i> Kattenvogel.	XXXIII.	27
De <i>Hennen van den Paauw-Faisant uit China en van den Chineeschen Goudlakenfchen Faisant.</i>	XXXIV.	27
Het <i>Amerikaansche Roodstaartje.</i>	XXXV.	28
De <i>roodpootige Patrys uit Barbarye.</i>	XXXVI.	29
Het <i>kleine zwarte Roodstaartje.</i>	XXXVII.	30
Het <i>bruine gevlake Hazelhoen.</i>	XXXVIII.	30
De <i>Westindische Ysvogel.</i> Ruigkop. KL.	XXXIX.	31
Het <i>witte Berkhoen of Hazelhoen.</i>	XL.	32
De <i>bruine Ralh.</i>		34
IV. Deel.	Ee	De

KORTE INHOUD.

De Mannetjes Traggans.	-	-	-	-	-	Tab.	Bl.
De schreeuwende Plevier. Lang gestaarte Mornel, Kievit. Kl.	-	-	-	-	-	XLI.	34
De Wyffes Traggans.	-	-	-	-	-	XLII.	36
De Zee-Leeurik. Zee-Mornel. Kl.	-	-	-	-	-	XLIII.	38
De Duif met driehoekige Vlakken.	-	-	-	-	-	XLIV.	38
De Bahamasche Reiger, Flamingo genaamd.	-	-	-	-	-	XLV.	39
De bruine Oostindische Duif.	-	-	-	-	-	XLVI.	39
De Bek van den Flamingo in de natuurlyke grootte.	-	-	-	-	-	XLVII.	40
De zwartkoppige Indische Geelvogel.	-	-	-	-	-	XLVIII.	41
De witte Amerikaansche Kraanvogel.	-	-	-	-	-	XLIX.	42
						L.	43

LYST DER VOGELN, ENZ.

Die afgebeeld en beschreeven zyn in het

VIERDE DEEL.

De kleine Spotvogel.	-	-	-	-	-	Tab.	Bl.
De blaauwe Reiger van Karolina. Hoogblaauwe Karolinische Reiger. Kl.	-	-	-	-	-	LI.	45
De groene Indiaansche Vliegenvanger. Grasmofch Kl.	-	-	-	-	-	LII.	46
De kleine witte Reiger van Karolina. Witte kleine Karolinische met den rooden Bek. Kl.	-	-	-	-	-	LIII.	46
Het kleine Amerikaansche Roodstaartje.	-	-	-	-	-	LIV.	47
Geel gestreepte zwarte gestrekte Kapel.	-	-	-	-	-	LV.	47
De Amerikaansche Roerdomp. Bruine Reiger. Kl.	-	-	-	-	-	—	48
Het zwart, wit en rood bout Boomkruipertje.	-	-	-	-	-	LVI.	48
Het dubbeld gestaarte blaauwe Pagetje.	-	-	-	-	-	LVII.	49
De Amerikaansche Gekuisde Roerdomp. De blaauwe Reiger met de geele Muts. Kl.	-	-	-	-	-	—	49
De groote Goudvink. De bruine Amerikaansche Vink. Kl.	-	-	-	-	-	LVIII.	49
De kleinste Roerdomp. Groene Nagtraaf. Kl.	-	-	-	-	-	LIX.	50
De kleine bruine Goudvink. De bruine Amerikaansche Vink. Kl.	-	-	-	-	-	LX.	51
De Goudgeele Manakyn.	-	-	-	-	-	LXI.	51
De Amerikaansche Pelikaan. Nimmerzat. Boom-Pelikaan.	-	-	-	-	-	—	52
De Indiaansche Groenling of Groenvink.	-	-	-	-	-	LXII.	52
De Chineesche Paauwoog-Kapel.	-	-	-	-	-	LXIII.	53
De Witte Amerikaansche Wulp. Witte Braaker. Kl.	-	-	-	-	-	—	54
De bruine Amerikaansche Geelgers. Bruin zwart bonte Amer. Vink. Kl.	-	-	-	-	-	LXIV.	54
De bruine Amerikaansche Wulp. Bruine Braaker. Kl.	-	-	-	-	-	LXV.	55
De Vogel het Weeuwteje genaamd, Mosch met de lange veranderlyke Staart. Kl.	-	-	-	-	-	LXVI.	56
De roode Amerikaansche Wulp. Roode Braaker. Kl.	-	-	-	-	-	LXVII.	56
De Vogel genaamd Poule Sultane. Het Purperkleurige Waterhoen. Water-Rall. Kl.	-	-	-	-	-	LXVIII.	58
De Oestervreeter of Schol-Aakster.	-	-	-	-	-	LXIX.	58
De Vogel, dien men Albatrofs noemt.	-	-	-	-	-	LXX.	59
De groote Gek.	-	-	-	-	-	LXXI.	60
De groote zwarte Onweersvogel.	-	-	-	-	-	LXXII.	62
De bruine Gek.	-	-	-	-	-	LXXIII.	63
De wit en zwart gevulakte Onweersvogel.	-	-	-	-	-	LXXIV.	64
De kleine of gewoone Onweersvogel.	-	-	-	-	-	LXXV.	65
De Zee-Zwaluw met den witten Kop. Witkop. Kl.	-	-	-	-	-	—	66
De kleine zwart en witte Duiker. De Groenlandsche Duif. Kl.	-	-	-	-	-	LXXVI.	67
De lachende Meeuw. Spotter. Roodbek met den zwarten Kop. Kl.	-	-	-	-	-	LXXVII.	67
De witte Pelikaan. Kropgans, Sneeuwvangs, Veelvraat, Ohnfoegel. Kl.	-	-	-	-	-	LXXVIII.	68
De Verkeersnauel of Watersnyder.	-	-	-	-	-	LXXIX.	69
De Amerikaansche Pelikaan.	-	-	-	-	-	LXXX.	70
Het bruine Duikertje. Kl.	-	-	-	-	-	LXXXI.	71
De Penguin met zwarte Voeten.	-	-	-	-	-	LXXXII.	73
De Kanadassche Gans Kl.	-	-	-	-	-	LXXXIII.	73
De roodborstige Duikergans. Getopte Knyper. Kl.	-	-	-	-	-	LXXXIV.	74
De Bahamasche Eend met een Loodkleurigen Bek.	-	-	-	-	-	LXXXV.	75
						LXXXVI.	76
De							De

KORTE INHOUD.

	Tab.	Bl.
De zwart en wit bonte en ge-Oorde Duiker of Aarsvoet.	LXXXVII.	77
De Gekuisde Westindische Duiker. Mooren-Muts. Kl.	LXXXVIII.	78
De roodkeelige Duiker of Lomme.	LXXXIX.	79
De kleine Buffelskop-Eend, Purperkopje met de witte Rug. Kl.	XC.	80
De Noordsche Eidergans. Kl.	XCI.	80
De breedbekkige Amerikaansche Eend.	XCII.	82
De gekraagde Eend van Terreneuve.	XCIII.	82
De gekuisde of Zomer-Eend van Karolina. Pluim-Eend. Kl.	XCIV.	83
De Eend het Wittertje genaamd.	XCV.	84
De graauwe Taling van Karolina. Graauwkop met de witte Rug. Kl.	XCVI.	85
De Gekuisde of Zomer-Eend van Catesby.	XCVII.	86
De blaauw gevlake Amerikaansche Taling.	XCVIII.	87
De Gekapte Kriel-Taling uit China.	XCIX.	87
De bonte Amerikaansche Schyf-Taling. Blaauwkop wit getekend. Kl.	C.	89
De Amerikaansche Wolfbeer.	CI.	89
Het Amerikaansche Marmeldier.	CII.	90
De Bek van den Egyptischen Reiger, Ibis genaamd.	CIII.	91
Het kleinste Kolibrietje of Bloemzuigertje.	—	92
Twee vreemde Hoorntorren.	—	93
De Amerikaansche Berkbaan.	CIV.	93
Het geheel zwart Kaauwtje.	CV.	95
De zwart en geel bonte Aakster.	CVI.	95
De blaauwe Sluipwesp.	—	96
De Amerikaansche Zwaluw, met een stekelige Staart.	CVII.	97
De grootste Amerikaansche Gekuisde Reiger.	CVIII.	98
De Amerikaansche Water-Salamander.	—	98
De zeer kleine Amerikaansche Vloo, Chego genaamd.	—	99
Een zeer klein Huid-Torretje.	—	99
De Amerikaansche Kakkerlak.	—	99
De zeer groote bruine Kakkerlak.	—	99
Het geelschildig Torretje.	—	99
De Amerikaansche Patrys.	CIX.	100
Een gekuisd Winterkoningje.	CX.	101
De groote Baslerd-Wesp.	—	102
De Keerkringvogel.	CXI.	102
De kleinste Meeuw met Pypagtige Neusgaten. Kleine zwarte Storm-Vogel.	—	102
Storm-Meeuw, Kl.	—	102
De kleine Amerikaansche Geitenmelker.	CXII.	103
De Javaansche Haas.	CXIII.	106
De Amerikaansche Buffel.	CXIV.	107

LYST DER BOOM- EN PLANTGEWASSEN,

Die in het DERDE en VIERDE DEEL van dit Werk voorkomen.

	Tab.	Bl.
De (mooglyk) ongedoornde Steekwinde, met Hoekige Klim-op bladeren.	II.	2
Steekwinde met Bladeren van Zwarte Wilde Wyngaard, Stekelige Steelen en zwarte Bessen.	IV.	3
Virginische geele welriekende klimmende Jasmyn.	VI.	5
Boom met Laurierbladen, die Pluisagtige Bloemen uit de hoeken der Bladersteelen uitgeeft.	VIII.	7
De Saffaphras-Boom.	X.	9
De Westindische Ahornboom.	XII.	10
Virginische Kamperfoelie, die niet klimt.	XIV.	11
Wilde Nieswortel, met zesbladerige Bloemen, het Blad om den Steel sluitende.	XVI.	13
Hondendood met Hartvormige Bladen en witte Bloemen.	—	13
De zevenjarige Appelboom.	XVIII.	14
De in 't Water groeiende Tupelo-Boom.	XX.	16
Mondhout met Laurierbladen.	XXII.	18
De Ahornboom met roode Bloemen.	XXIV.	20
E c 2		D

KORTE INHOUD.

De roode Laurierboom.	Tab. XXVI.	Bl. 21
Een Heester met Klokswyze witte Bloemen en vierzydige Vruchten.	XXVIII.	23
Trompetboom met Scharlakenroode Bloemen en Effchen-Bladeren.	XXX.	25
Elsbladerige Amerikaansche Heester, met witte Aairswyze geplaatste Bloemen.	XXXII.	27
De zwarte Walnooten-Boom uit Virginië.	XXXIV.	28
De Amelanchier of Franje-Boom.	XXXVI.	30
De Smalbladerige Kaarsensmeer of Waschboom van Karolina.	XXXVIII.	32
De Virginische Gentiaan met Zeepkruid-bladeren.	XL.	34
De Zuuringboom.	XLII.	36
Het Paletblader-Boompje.	XLIV.	38
De Hoornagtige gegaffelde bruine Zee-Heester.	XLVI.	40
Een zwarte Hoornagtige Zee-Heester.	XLVIII.	42
De Snaphaan-Kogel Boom.	L.	43
Heesteragtige blaauwgroene Ketmia, met Abornbooms-Bladen en Vleesch-kleurige Bloemen.	LIV.	47
Heesteragtige Lobelia met Porseleinbladen.	LVIII.	50
De Karolinische Effcheboom, met smalle nederhangende Bladen	LX.	51
Het kleine in 't Water groeiende Kalfsvoet-Kruid.	LXIV.	54
Kalfsvoet-Kruid, met zeer spits gepunte Pylkruidbladeren.	LXVI.	56
Heester met langwerpige sappige Bladen, en een ronde Vrucht, die maar éene Kern heeft.	LXX.	60
Een Gewas, gelykende naar de Thymelæa, met stompe Bladeren.	LXXII.	62
Zonnebloempjes van de Bermudes-Eilanden, met langwerpige Bladen	LXXXIV.	75
Bermudische Goudsbloem met dikke Violier-Bladen.	LXXXVI.	77
De Zeepboom.	XCVI.	85
De Plant Meadia genaamd.	CIV.	94
De Vrouwe-Schoen, met een zeer groote roodagtige Bloem.	CV.	95
De Lelie-Narcis, met witte Bloemen aan een tros.	CVI.	96
De smalbladerige roode Lelie met één Bloem.	CVII.	97
Lelie-Narcis uit Virginie.	CIX.	100
't Gewas dat men Stewartia noemt.	CX.	100
De Kanadafche Ginzeng-Wortel Plant.	CXII.	105
Vyg met Citroenbladen en kleine purperkleurige Vruchten.	CXIII.	107
Basterd-Acacia, die stekelig is, met Rooskleurige Bloemen.	CXIV.	108

BERIGT VOOR DEN BOEKBINDER.

De Platen van het Derde Deel, Tab. I. tot L, moeten tegenover Bladz. 44,
De Platen van het Vierde Deel, Tab. LI. tot CXIV, moeten tegenover Bladz. 106 ge-
plaatst worden.

Tab. I.

Der aschfarbe Büssaar.

G. Edwards ad viv. delin.

Buteo cinereus.

Cum Privilegio Sac. Caes. Maj.

N^o J. III. Thal

J. M. Seligmann sculp. et excud. Norimb.

La Buze Cendrée

*Smilax (forte) levis folio
anguloso hederaceo.*

A. Catelby ad viv. delin.

Cum Privilegio Sac. Cars. Majestatis.

J. M. Seligmann sculp. et excud. Norimb.

Hirundo purpurea.

N° 2. III Theil.

Martinet couleur de pourpre

Tab.III.

Der gehäubte röthlichtbraune Reintöder.

G. Edwards ad viv. delin.

Con Priv. Sac. Caes. Majestatis.

J. M. Schömann, sculp. et excud.

Lanius fulvus cristatus.

N° 3. III. Thal.

La Pie-Grieche-Rouffe, luyée

Der gekrönte Fliegenstecher mit gelben Bauch.

Tab. IV.

*Smilax Bryoniae nigrae foliis
caule spinoso bacis nigris.*

M. Latham ad viv. delin.

Muscicapa cristata ventre luteo.

Gen. Priv. Sac. Caes. Majestatis.

N° 4 III. Theil.

J. M. Seligmann sculp. et excud. Veronb.

Les preneur de Mouches huppé

Tab.V.

Der kleinste Heinföder.

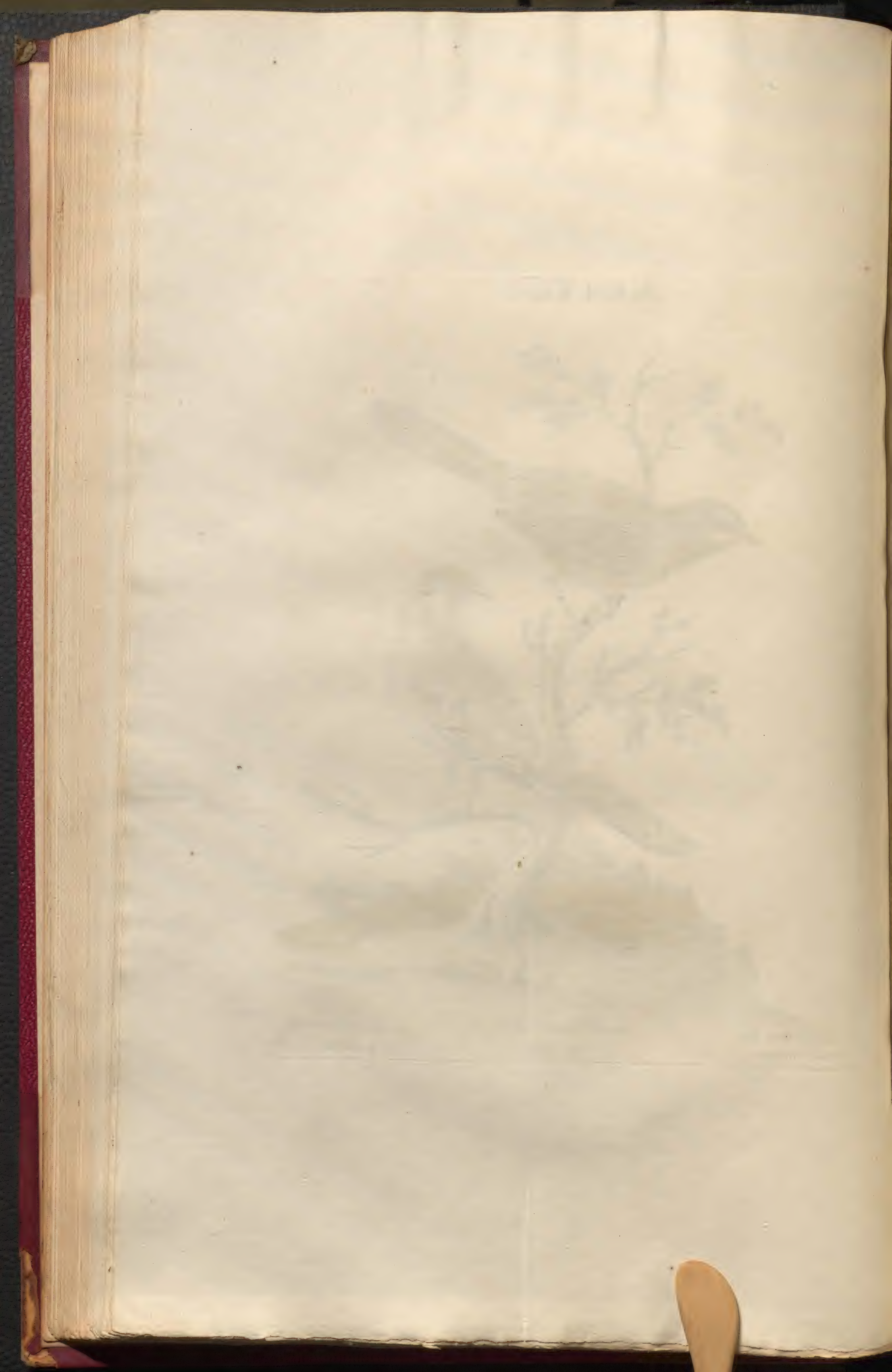

G. Edwards delin.
Lanius minimus.

Cum Privil. Sac. Caes. Majest.
N°. 5. III. Theil.

J. M. Schigmann sculp. s. et excud.
La petite Pie-Grièche.

Schwarzer Fliegenstecher.

Tab. VI.

*Gelsemium sive Taphinum luteum,
odoratum Virginianum scandens
semper virens. Park. Theat. pag. 146.*

M. Gatzky ad viv. delin.

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.

J. M. Schömann excud. Norimb. & Gae.

Musciapapa Nigrescens.

Nº 6. III. Theil.

Preneur de Mouches noirâtre.

Tab.VII.

Der indianische Keimföder mit dem gabelförmigen Schwanz.

G. Edwards ad viv. delin.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.

F. A. Schömann sculp. et exaud.

Lanius, caudâ forcipatâ.

Nº 7. III. Thal.

La Pie des Indes, à queue fourchue.

Der kleine braune Fliegenstecher. Der rothäugige Fliegenstecher.

Tab. VIII.

*Arbor lauri folio, floribus ex foliorum,
alis pentapetalis, pluribus staminibus
donatis.*

M. Catelby ad viv. delin.

Muscicapa fusca.
Petit Preneur de Mouches brun.

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.

N.º 8. III Theil.

J. M. Seligmann sculps. et excud.

Muscicapa oculis rubris.
Preneur de Mouches aux yeux rouges.

Tab. IX.

Der grosse gefleckte Hückgûf.

Charade ad viv. delin

Cum Priv. Sac. Cæs. Majestatis

J. M. Schömann, Sculp. et excudit

Cuculus fulvus, maculatus.

N.º 9. III. Theil

Le Grand Coucou tacheté.

Der Fliegenstecher mit rother Platte .

Tab. X.

*Cornus mas odorata, folio trifido,
margine plano, Sassafras dicta Pluk. Almag.*

M. Seibmann sculp. et excudit.
Mulcicapra Corona rubra.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.
N. 30. III. Thal

M. Seibmann sculp. et excudit.
Le Tyran.

Tab. XI.

Der schwarze indianische Querkuck.

G. Edwards ad viv. delin.

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.

J. M. Schömann sculp. et excud. Norimb.

Cuculus Indicus niger.

N. J. III. Theil.

La Coucou noir des Indes

Der rothe Fliegenstecher.

Tab. XII.

*Platanus Occiden-
talis.*

Marc Catigny ad viv. delin.

C.P. S.C. May sculp.

Muscicapa Rubra.

N°. 12 IIIe Teil.

Preneur de Mouches Rouge.

Tab. XIII.

Der braune gefleckte indianische Guckguck.

G. Edwards ad viv. delin.

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.

J. M. Schömann sculp. et excud. Norimbergae

Cuculus Indicus, fuscus, maculatus.

N: 13. III. Thal.

Le Coucou brun et tacheté

Cistus Virginiana flore et odore
Perichomeni D. Banister.

M. Catelby ad viv. delin.

Gen. Priv. Sac. Caes. Majestatis

N°. 14. III. Thal.

A. Seligmann, culps. et excud.

Parus Cristatus.

Mefange huppée.

Tab.XV.

Der Ähu.

G. Edwards ad viv. delin.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.

J. M. Schlegmann sculp. et excud.

Otus Americanus

Nº 35. III Theil.

Le Duc.

Die Meise mit den gelben Wurzeln.

Tab. XVI.

*Helleborine Lily folio caulis ambiente, flore
unico hexapetalo, tribus petalis longis, angustis
obliquo purpureis caeteris brevioribus roseis.*

Apocynum scandens folio cordato flore albo.

M. Catellus delin.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.

J. M. Schigmann, sculp. et excud.

Parus uropygeo luteo.

Nº 16 III. Theil.

Mefange au croupion jaune.

Tab. XVII.

Die grosse weisse Eule.

G. Edwards del. et sculp.
Aluco albus diurnus

cum Priv. Sac. Caes. Majestatis
N. 17. III. Theil

J. A. Schumann sculp. et excudit. Norb.
Le grand Hibou blanc

Tab. XIX.

Die kleine Falkeneule.

G. Edwards ad viv. delin.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.

J. A. Schumann sculps. et grav.

Ulula Accipitri affinis.

Nº 19. III Ital.

Le petit Faucon Chouette.

Schwarzgekaptē Meise.

Tab. XX.

M. Gatzky delin.

Com Priv. Sac. Caes. Majestatis.

J. M. Seligmann, sculp. et excud. Norimb.

Parus cucullo nigro.

Nº 20. III. Thal.

Mefange au Capuchon noir.

Tab. XXI.

Der Whip-Poor-Will, oder kleine Geismelcker.

J. Edwards del. et sculp.

Caprimulgus minor Americanus.

Cum Priv. Sac. Sæc. Hæc talis

Nº 21. III. Thal

J. L. Le Sueur sculp. et grav.

Le Whip-poor-will, ou Petit Tette-ch

Gelbliche Tannenmeise.

Tab. XXII.

*Ligustrum Lauri folio fructu
violaceo.*

A. G. Catesby delin.
Parus americanus lutescens.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.
Nº 22. III. Theil.

A. Seligmann sculp. et grav.
Melange brune de l'Amerique.

Tab. XXIII.

Die Brasiliſche Elſter Toucan genaunt.

G. Edwards del. v. detin.

Pica Brasiliensis.

Cum Privilegio Sac. Caes. Majest.
N° 23 III. Theil.

J. M. Schömann fecit. Norimbergae.

Le Toucan ou la Pie du Bresil.

Die americanische Meise mit gelber Kehle.

Tab. XXIV.

Acer Virginianum, folio majore, subtus argenteo, supra viridi splendente. Pluk. Alma.

A. Götthe ad viv. delin.

Parus americanus gutture luteo.

Cum Trin. Soc. Caes. Augustinis.
Nº. 24 III. Thal

J. A. Seligmann excudit. Norimbergae.

Mefange de l'Amerique a la gorge jaune

G. Edwards ad viv. delin.

Cum Privilegio Sac. Caes. Majestatis.
N°. 25. III Ital.

Picus, viridis, capite cinereo.

J. A. Schumann, sculp. et ex.

Le Pic vert, tête grise.

Die carolinische gelbe Meise.

Tab. XXVI

Tarus carolinensis ♀

Tarus luteus.

Mélange jaune.

Com Priv. Sac. Caes. Majestatis.
N° 26 III Thel.

J. G. Schomann del. J. B. Fischer sculp.

Tab. XXVII.

Der schwarze und weiße chinesische Fasan mit seiner Henne.

Phasianus sinensis ad var. albus.

Phasianus, sinensis, albus et nigro caeruleus, cum foemella, colore fulvo.

Cum Præ. Sac. Cæs. Majest.
Nº 27. III. Thal.

Le Phaisan de la Chine, noir et blanc, avec la femelle.

J. M. Seligmann sculp.

Die Finkenmeise.

Tab. XXVIII.

*Frutex, Padi, folijs non serratis, floribus monopetalis albis,
campani formibus, fructu crasso tetragono.*

M. Catelet ad viv. delin.
Parus fringillaris.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.
Nº 28. III Theil.

J. M. Seligmann sc. et excud.
Mefange-Pinson

Plate

XXIX

missing

XIXX

Stall

garrison

Bignonia, Fraxini folio, coccineo flore minore.

A. Catesby ad viv. delin.

J. M. Seligmann sculp. et aërud.

*Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis .
Nº 30. III. Thal.*

Mellivora avis carolinensis .

Le Colibri.

Der bunte chinesische Fasan.

C. Edwards delin.

Cum Priv. Sac. Caes. Aps. Ital.

Phasianus variis coloribus splendidus.

Nº 31. Mithol.

J. H. Schumann sculp. et excudit.

Le Phaisan belles-couleurs.

*Albi-cilia Americana, errata, floribus pentapetalis albis,
in picam dispositis Pluk. Phyt. Tab. 115 f. 1.*

Cum Priv. Sac. Caes. Leop. 1765.

A. Catzbr. ad viv. delin

Mulicicapa vertice nigro.

Nº 52 III. Thal.

P. M. Schumacher, Sculp. et. color.

Le Chat-oiseau.

Amerikanisches Rothschwänzlein.

Tab. XXXIV.

Nux juglans nigra Virginensis Park. 1414.

M. Catby ad viv. del.

F. A. Seligmann exaud. Noront.

Ruticilla Americana.

Cum Priv. Sac. Caes. Augusti.

Nº. 34. III. Theil.

Le Rossignol de muraille de l'Amerique

Tab XXXV.

Das rothfüßige Rebhuhn aus der Barbaren.

G. Edwards ad viv. delin.

Perdix ruffa, Africana.

Cum Priv. Sac. Caes. Augustis.
N°. 35. III. Thal.

J. A. Seligmann sculp. et excud.

La Perdix rouge de Barbarie

Das kleine schwarze Rothschwänzlein.

Tab. XXXVI.

A. Catel delin.

Rubicilla minor nigra.

C. P. J. C. M.
Nº. 36. III. Thal

Petit Rouge-queue noir.

Tab XXXVII.

Das braune fleckichte Haselhuhn.

G. Edwards ad viv. delin.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.

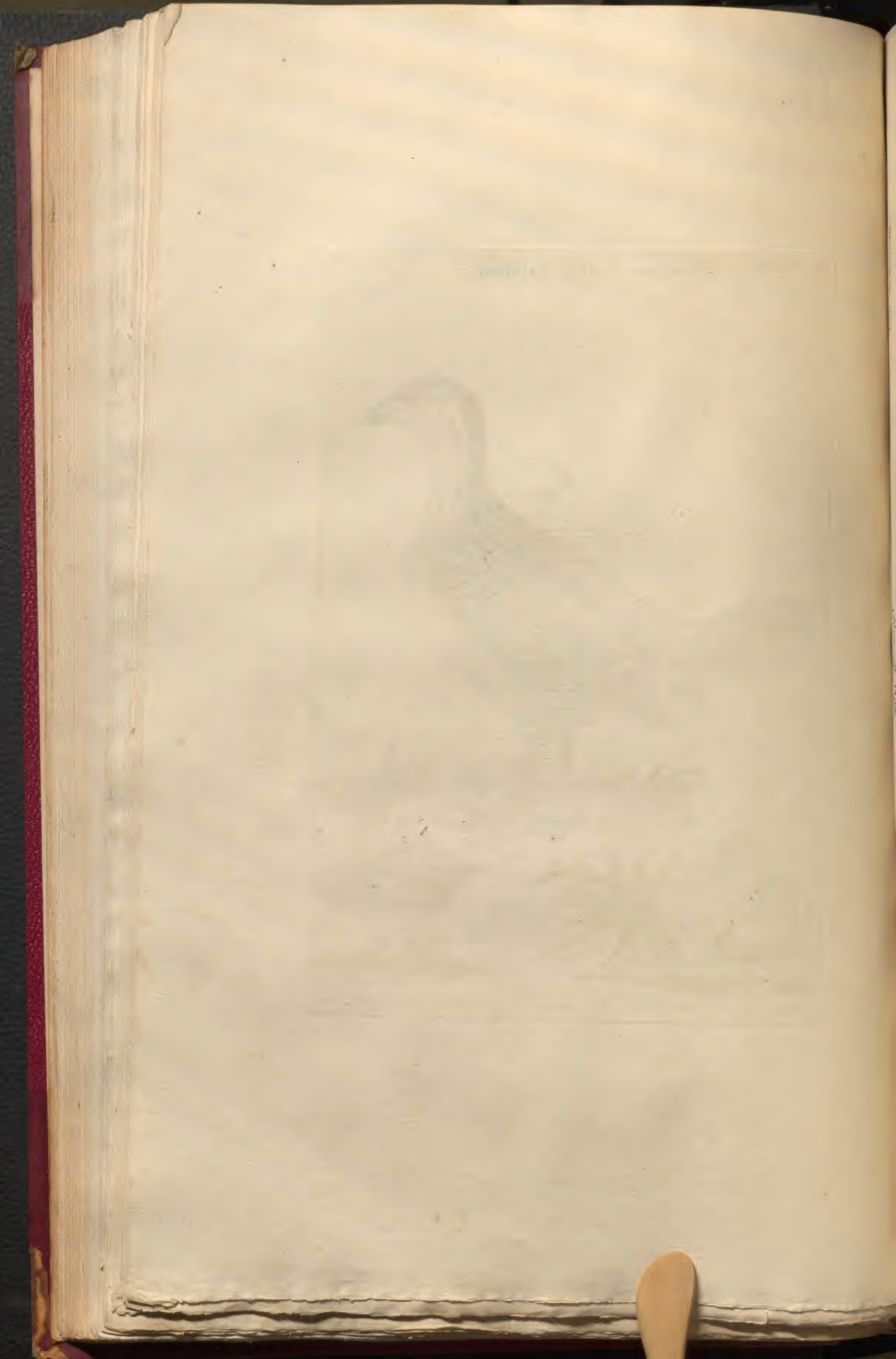
J. M. Seligmann sculp. et c.

Vrogallus, minor, Americanus,

N.º 37. III. Thal

Le Francolini brun-tachete.

*Myrtus Brabanticae, similis Caroli-
nensi, baccata, fructu racemoso, sessi-
li monopyreno Pluk. Alma.*

I. M. Seligmann, sculpit, et excudit.

L. Alcyon.

C.F.S. C.M.
N° 38. IIIth ed.

M. cataphryx ad viv. delin.

Ispida.

Tab. XXXIX.

Das weiße Zirkelhuhn.

G. Edwards ad viv. delin.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.

F. M. Seligmann sculp. et excud.

Lagopus.

Nº. 39. III. theil.

La Perdrix blanche

Braune Kalle.

Tab. XL.

*Gentiana Virginiana Saponariae folio
flore coeruleo longiore Hilt. Oxon. 3.
184 Ico. Tab. 5. Sect. 12.*

A. L. Catelby ad viv. del.

Gallinula Americana

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.

N°. 40 IIIthed

J. H. Schlegel fecit.

Le Rale de l' Amerique

Tab.XLI.

Der Trapphahn.

G. Edwards delin.

Otis, mas.

Caes. Priv. Sac. Caes. Majestatis.
N°. 43 IIIthail.

I. M. Seligmann sculp. & grav.

L' Outarde Male.

Der Schrenkibiz.

Tab. XLII.

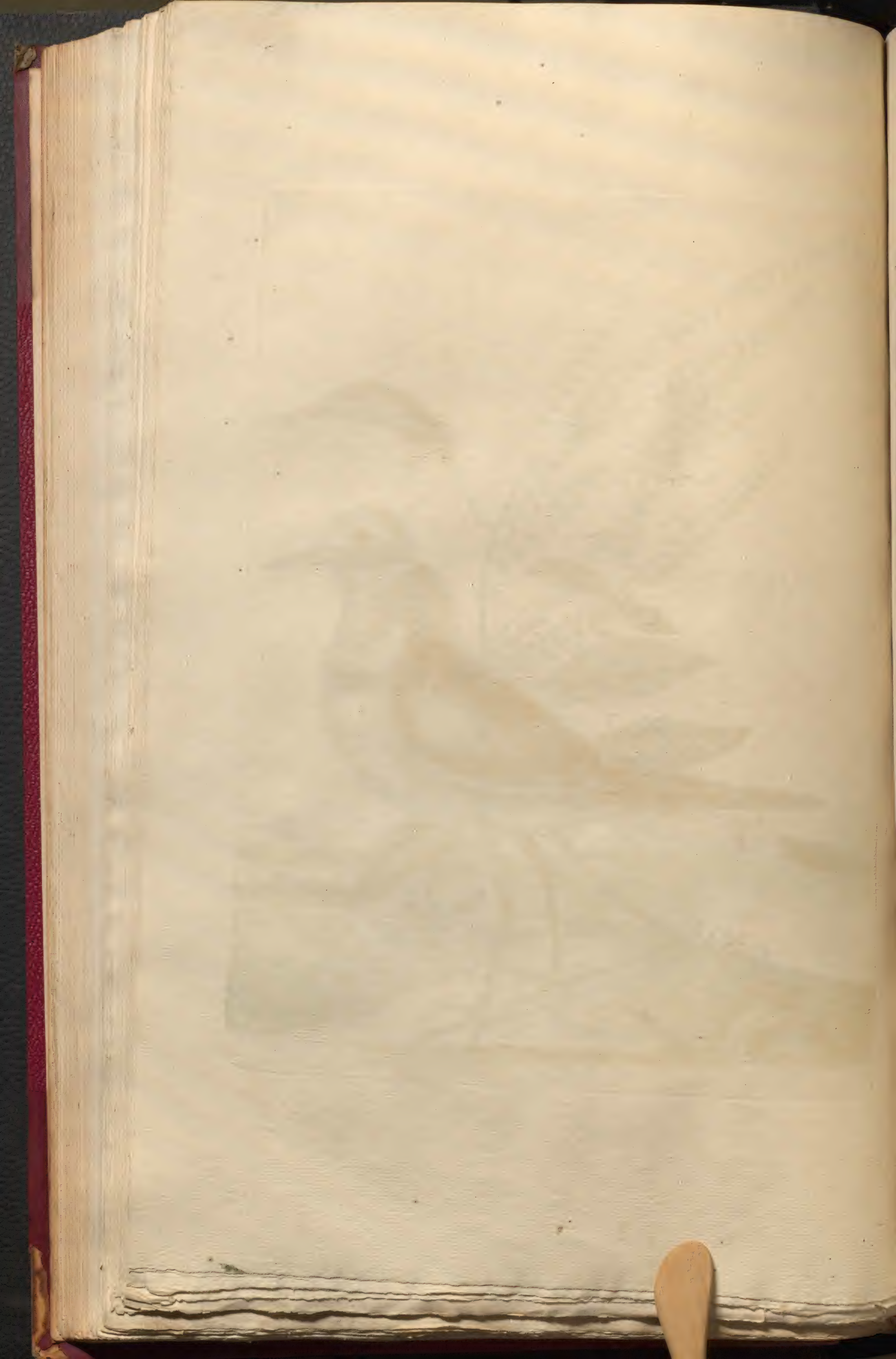
*Frutex folijs oblongis acuminatis floribus
spicatis unoversu dispositis.*

A. Catelby ad viv. delin.
Pluvialis vociferus.

Cum Priv. Sac. Caes. Augustatis.
Nº 42 III. Thal

J. A. Schumann fecit. Norimbergae.
Pluvier Criard.

Tab. XLIII.

Die Trapphenne.

G. Edwards del. vni. delin.
Otis foemella.

Cum Priv. Sac. Caes. Aegestatis
N°. 43. IIIthal

L. V. Seligmann sculp. et excud.
L'Outarde Femelle

Die Seelerche.

Tab. XLIV.

*Arbor maritima, foliis conjugatis
pyriformis apice infunditate instruc-
tis, floribus racemosis luteis.*

M. Catesby ad viv. delin.

*Morinellus marinus of Sir Thom. Brown
an Cinclus Turneri Will. p. 32*

*Cum Priv. Sac. Cæs. Majestatis
Nº. 44 III. Ital.*

J. M. Seligmann sculp. et excud.

Allouette de Mer.

Tab. XLV.

Die Taube mit dreieckichten Flecken.

G. Edwards ad viv. delin.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.

J. M. Schigmann sculp. et excud.

Columba, maculatus triquetris notata.

Nº. 45. III. Thal.

Le Pigeon aux taches triangulaires.

Flamingo Phoenicopter.

Tab. XLVI.

*Keratophyton Dichotomum
fuscum*

M. Catzby ad viv. delin.

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.

J. A. Seligmann sculp. et excud.

Phoenicopter Bahamensis.

Nº 46 III Theil.

Flamant.

Tab. XLVII.

Die braune indianische Taube.

G. Edwards ad viv. delin.
Turtur, Indicus, fuscus.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.
N°. 47. M^{thel}.

J. M. Schiömann sculp. et excud.
Le Pigeon brun des Indes.

Der Schnabel des Phoenicopters in natürlicher Größe.

Tab. XLVIII.

Keratophyton fruticos specie nigrum.

C.P. S.C.M.

Nº 48. III Theil.

J.M. Schömann, culps. et exaud.

A. Catelby ad viv. delin.

Caput Phoenicopteri naturalis magnitudinis.

Le Bec du Flamant de grandeur naturelle

G. Edwards ad viv. delin.

Icterus Indicus, capite nigro.

C. P. S. Ces. Majestat.
N° 49. III. Theil.

J. M. Seligmann,culp et excul.

Le Lorient à tête noire des Indes.

M. Catelby ad viv delin.

Grus americana alba.

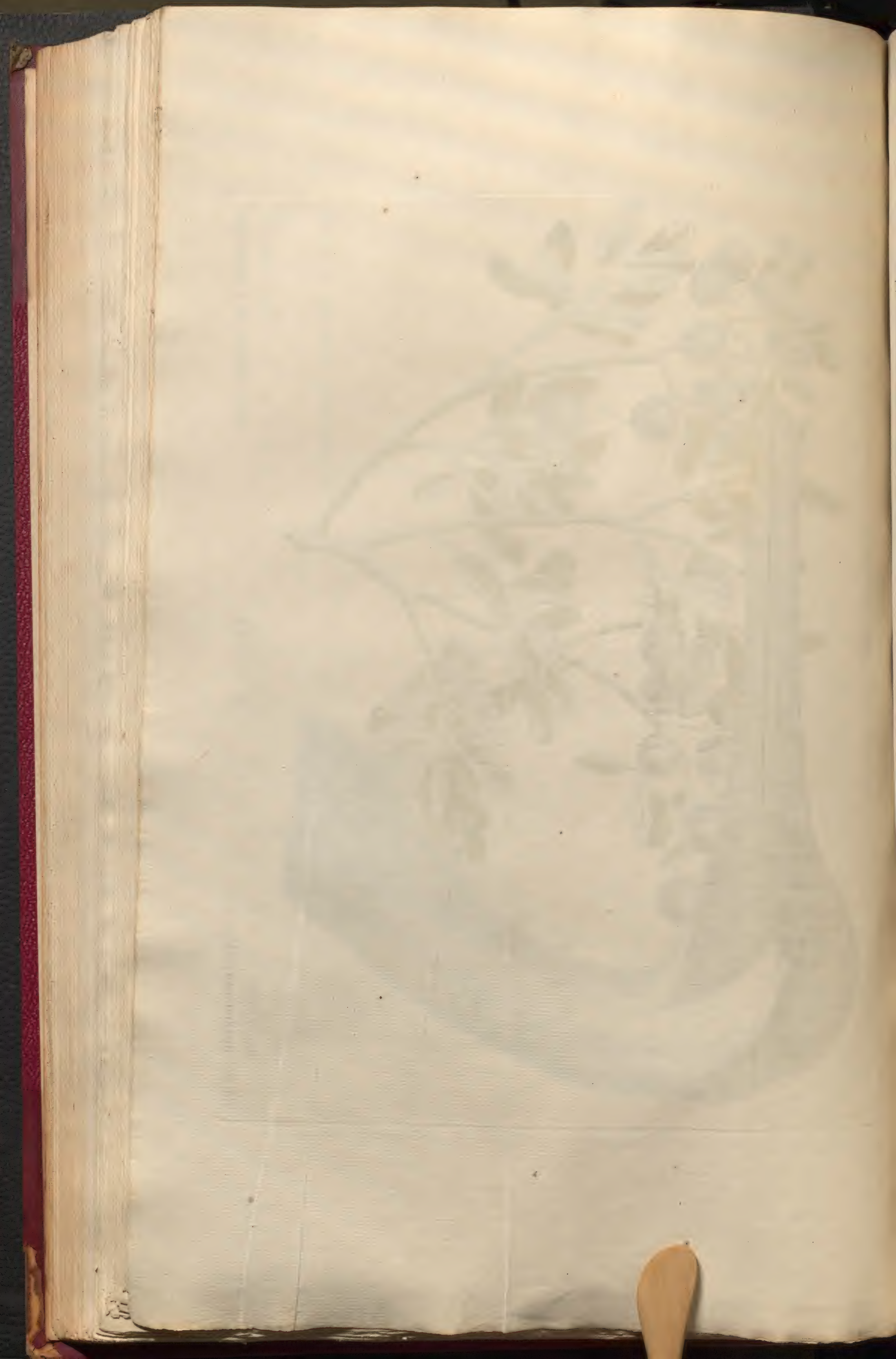
C.P.S.C. Majoritatis
Nº 50. III Thail

Prunus Buxa folio cordato fructu nigro rotundo.

L.M. Schumann sc. et grav.

Grüe blanche de l'Amerique.

Tab. LI.

Der kleinere Spötter.

G. Edwards ad viv. delin.
Turdus cinereus minor.

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.
N°. 511. theil.

J. M. Seligmann sculps. et excud.
Le petit Mocqueur.

Der blaue Reiger.

Tab. LII.

A. Catby ad viv. delin.
Ardea caerulea.

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.
Nº 52 Thal.

J. M. Schiömann sc. et excud.
Heron bleu.

Tab. LIII.

Der grüne indianische Fliegenschnapper.

G. Edwards ad viv. delin.

Muscicapa Indica viridis

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.

Nº 53. IV. Thel.

L. M. Schömann sculp. et excud.

La Moucherolle verte

Der kleinere weiße carolinische Krieger.

Tab. IV.

*Ketmia frutescens glauca, Aceris
majoris folio longiore, serrato, flore
carneo.*

M. Catesby ad viv. delin.

C.P.S.C. Maj.

J.M. Seligmann sc. et excudit.

Ardea alba minor.

Nº 54 IV. Thal.

Petit heron blanc.

Tab. LV.

Das kleine americanische Rothschwänzlein.

G. Edwards ad viv. delin.

C. P. S. C. Majestatis.

L. A. Seligmann sc. et excudit

Le petit Rossignoll de muraille.

Nº. 55 IVe Thail

Ruticilla minor Americana

Americamische Rohrdomel.

Tab. LVI.

M. Catelby ad viv. delin.
Ardea stellaris Americana

C.P.S.C. Majestatis.
Nº. 56 IV. Theil.

L.H. Seligmann sculp. et excud.
Butor brun.

Tab. LVII.

Die kleine schwarze, weisse und rothe, indianische Baumnklette.

G. Edwards ad viv. del.

Cum P. S. C. Maest.

J. A. Seligmann sculp. et excudit

Certhia minor ex albo nigro et rubro varia N° 57. IVth Teil Le petit Grimpereau des Indes noir blanc et rouge

*Lobelia frutescens, Portulacae
folio. Plum. Nov. Gen. p. 21.*

A. Catzby ad viv. delin.

*Ardea stellaris cristata Americana. C.P.S.C. Majestatis.
Nº. 58. IV Thal.*

I. M. Seligmann excud. Norib.

Butor huppe.

Tab. LIX.

Der grössere Rothschwanz.

G. Edwards ad viv. delin.

Rubicilla, fusca major.

C.P.S.C. Majestatis.
N°. 59. IV. Thail.

J. M. Seligmann sculp. et excud.

La grande Pivoine.

*Fraxinus Carolinensis folijs angustioribus
utroque acuminatis pendulis*

M. Catelby ad viv. delin

Ardea stellaris minima

C. P. S. C. Majestat.

Nº 60. IV. Theil.

L. M. Schlegmann. excudit.

Petit Buteur

Tab. LXI. Das kleine braune Rothkehlchen. Die schwarz und gelbe Meise.

G. Edwards ad viv. delin.
Rubicilla fusca minima.
Parus niger et fulvus.

Cum P. S. Cas. May.
Nº 63 IV Thal.

La petite Pivoine brune.
Le Manakyn noir et jaune.

M. Catelby ad viv delin.

Pelecanus americanus.

*C.P. S. C. Algest.
Nº 62. IV Thal.*

Pelican american.

G. Edwards ad viv. delin.
Le Verdier des Indes.

C. P. Sac. Caes. Aegestatis
Nº 63 IV Thal.

J. A. Schömann excudit Norimb.
Chloris, Indicus.

*Arum aquaticum minus S. Arisarum fluitans pene nudo
Virginianum D. Panister Pluk. Mant. s. 28.*

A. Catelby ad viv. delin.

Numenius albus.

CP. Sac. Ces. Majeftatis.

Nº 64th Teil.

J. M. S. exaud.

Corlieu blanc.

PLATE I

PLATE II

G. Edwards ad viv. delin.
Emberiza fusca Americana.

C.P.S. Cas. Majest.
N°. 65. IV Teil.

N. A. Schomann excud.
Le Schomburgher.

Der braune Brachvogel.

Tab. LXVI.

*Arum sagittariae folio angusto,
acumine et auriculis acutissimis*

M. Godefr. ad viv. delin.
Numenius fuscus

C.P. Sac. Caes. Majest.
N°. 66. V. Theil.

I. M. Seligmann excud.
Corlieu brun

Der rothbürtige, langeschwänzte Finck.

G. Edwards ad viv. delin.

C. P. S. C. Majest.

J. A. Seligmann sculp. et ex.

Tingilla, Africana, macroura.

Nº 67. IVthal.

Le Rouge-gorge a longue queue.

Der rothe Brachvogel.

Tab. LXVIII.

A. G. G. by ad viv. del.

Numenius ruber.

C. P. S. C. M.

Nº 68. IV Theil.

J. A. Seligmann sculp. s. et grav.

Corlieu rouge.

Tab. LXIX.

Das purpursarbe Wasserhün.

G. Edwards del. v. delin.
Porphyrio.

C. P. S. Cas. Majest.
N° 69 IVtheil.

I. M. Seligman sc. et excud.
La Poule Sultane

M. Gatzberg ad viv. del.

Haemotopus Will. p. 297 Bellon. Lib. p. 203.

C.P. S. Cas. Majest.

Nº 70 W Thal

L. M. Schlegmann sc. et excud.

Le Pigneur d'Huîtres.

Tab. LXXI.

Der Albatross.

G. Edwards ad viv. delin.
Albatoça, maxima.

C.P. S. C. Maye's delin.
Nº 73. IV Teil.

J.M. Seligmann sc. et excud.

L' Albatross

Der grosse Döpel.

Tab. LXXII

An Thymelaea foliis obtusis.

A. Catelby ad viv. del.

Anseri Bassano congener *Anis fluvialis*

C.P.S. C. Majest.

N°. 72 IV. Thal.

J.M. Seligmann excud.

Le grand Fou.

G. Edwards ad viv. del.
Potrella, magna, fusca.

C. P. S. C. Majestat.
N°. 73. IV. Thal. Le grand Pierrot, Oiseau de Tempête.

J. A. Seligmann excudit.

M. Gatzby ad viv. delin.

Anseri bassano affinis fulca avis

C. P. S. C. Majestatis
Nº 74 IV^{te} Thal

J. H. Seligmann excudit.

Le Fou.

Der weiß und schwarzgefleckte Peter, nebst
dem Peterchen.

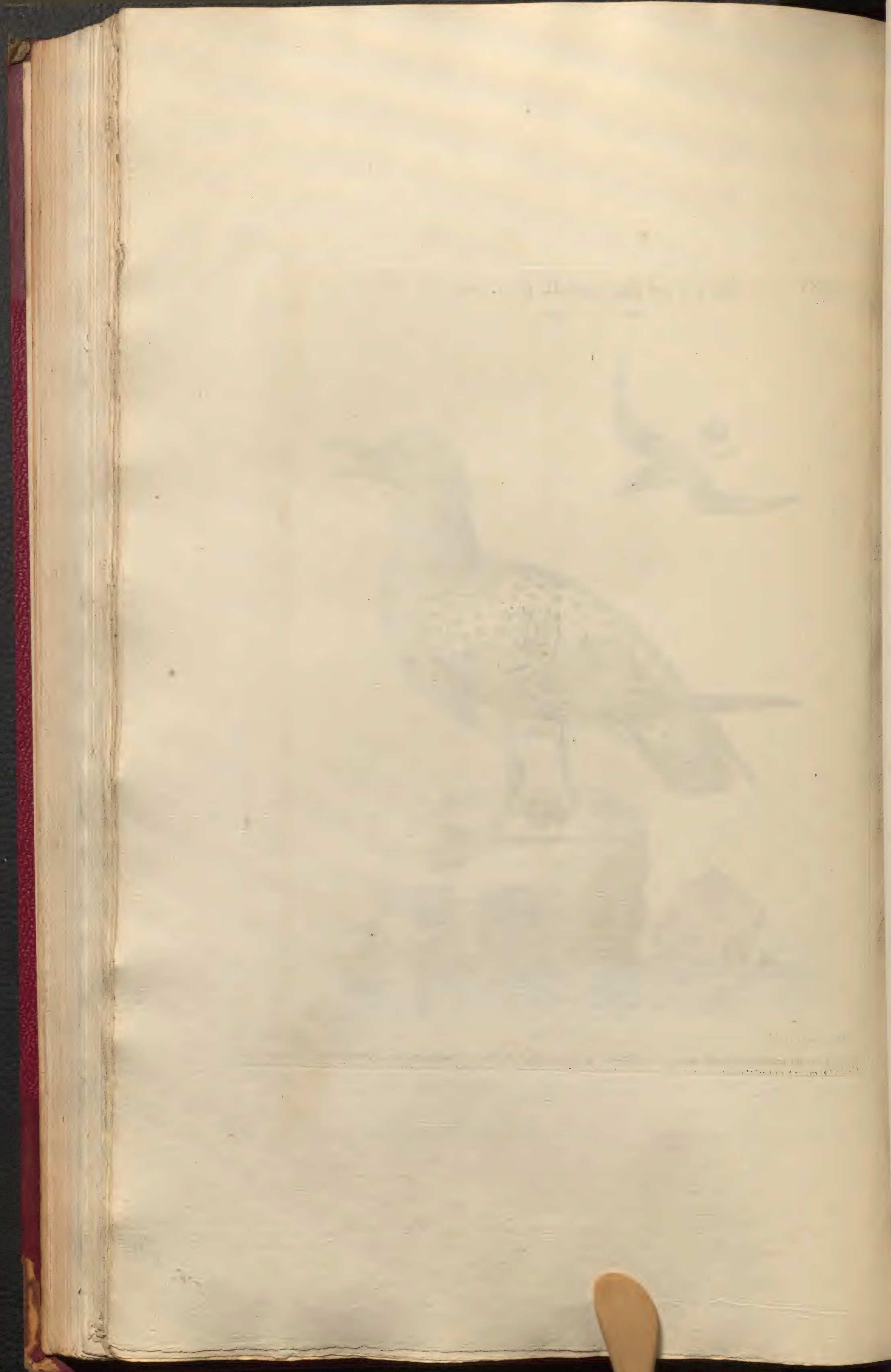
G. Edwards ad inv. del.

C.P.S. C.M.

J.M. Seligmann fec. et excul.

Pterodroma media, maculata. Pterodroma minor, sive vulgaris. N.º 75. IV. Thal. Le Pierrot tacheté, moyen. Le petit Pierrot commun.

A. Gatzert ad viv del.

Hirundo marina minor Capite albo Sir Hans Sloane's Hist. Jam. p. 31

C.P. S. C. M.

Nº 76. IVthel.

L. M. Schomann sculp. et grav.

Hirondelle marine à la tête blanche.

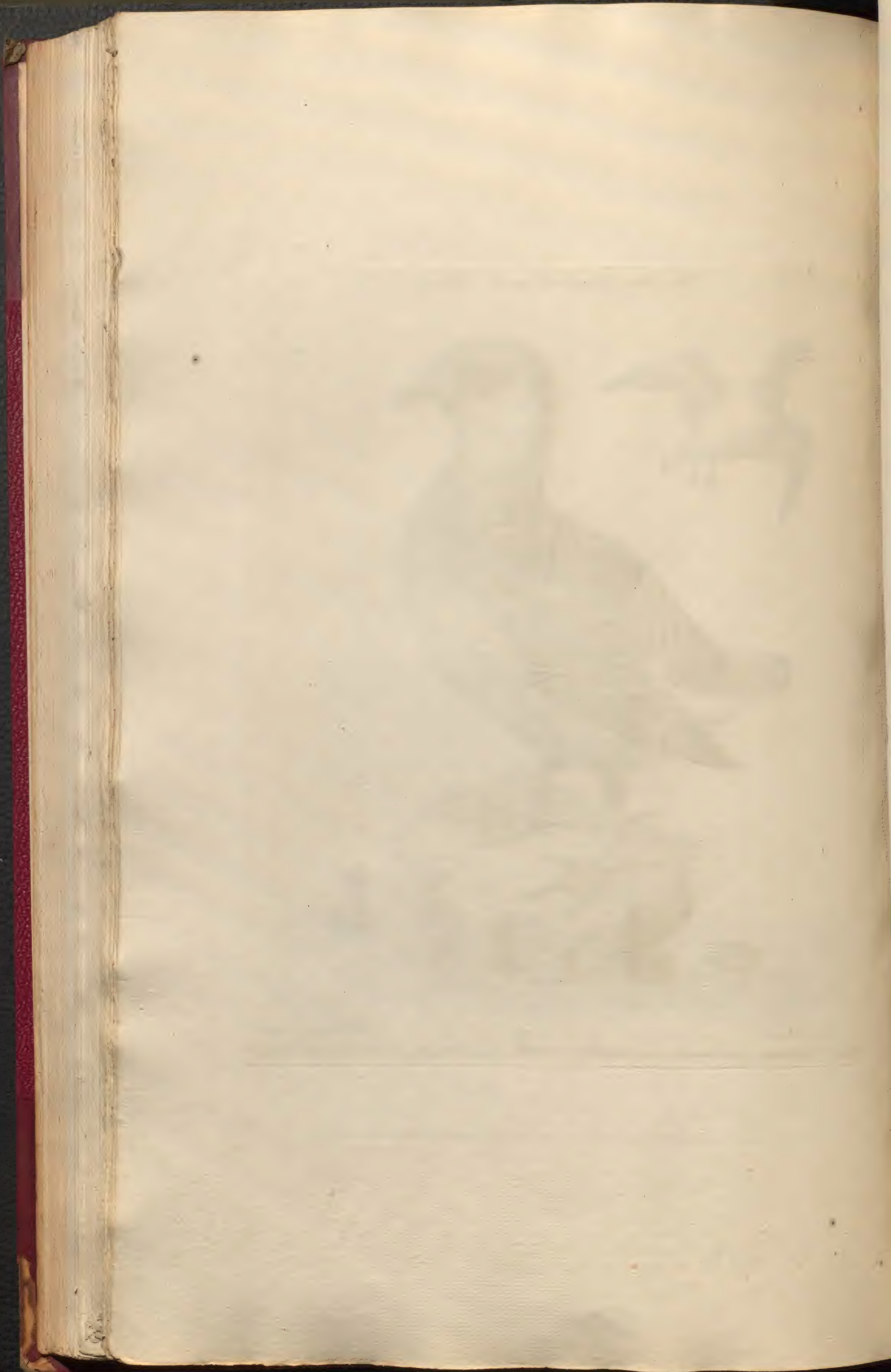

G. Eduard: ad viv del. *C.P. S. C. May.* *I. H. Seligmann sc et grav.*
Mergulus melanoleucos rostro acuto brevi, mas et foem. N°. 77. IV Thal. Le petit Plongeon, noir et blanc mâle et femelle.

I. M. Schumann sculp.

La Mouette rieuse

*C.P. S. C. May.
Nº. 78. II. Thal.*

M. Cuvier ad viv. delin.

Larus major.

Tab. LXXIX.

Der Pelican.

G. Edwards ad viv. delin.
Onocratalus

C.P.S.C. Maj.
Nº 79. IV Thal.

J. M. Seligmann, sc. et excud.
Le Pelican

Die große Meise mit dem ungleichen Schnabel

A. Catelby ad viv delin.
Laurus major Rostro inaequali.

C. P. J. C. M.
N° 80 *W. Thal.*

J. H. Stymann sc. et excud.

Le Coupeur d' eau.

Tab. LXXXI.

Der americanische Pelican.

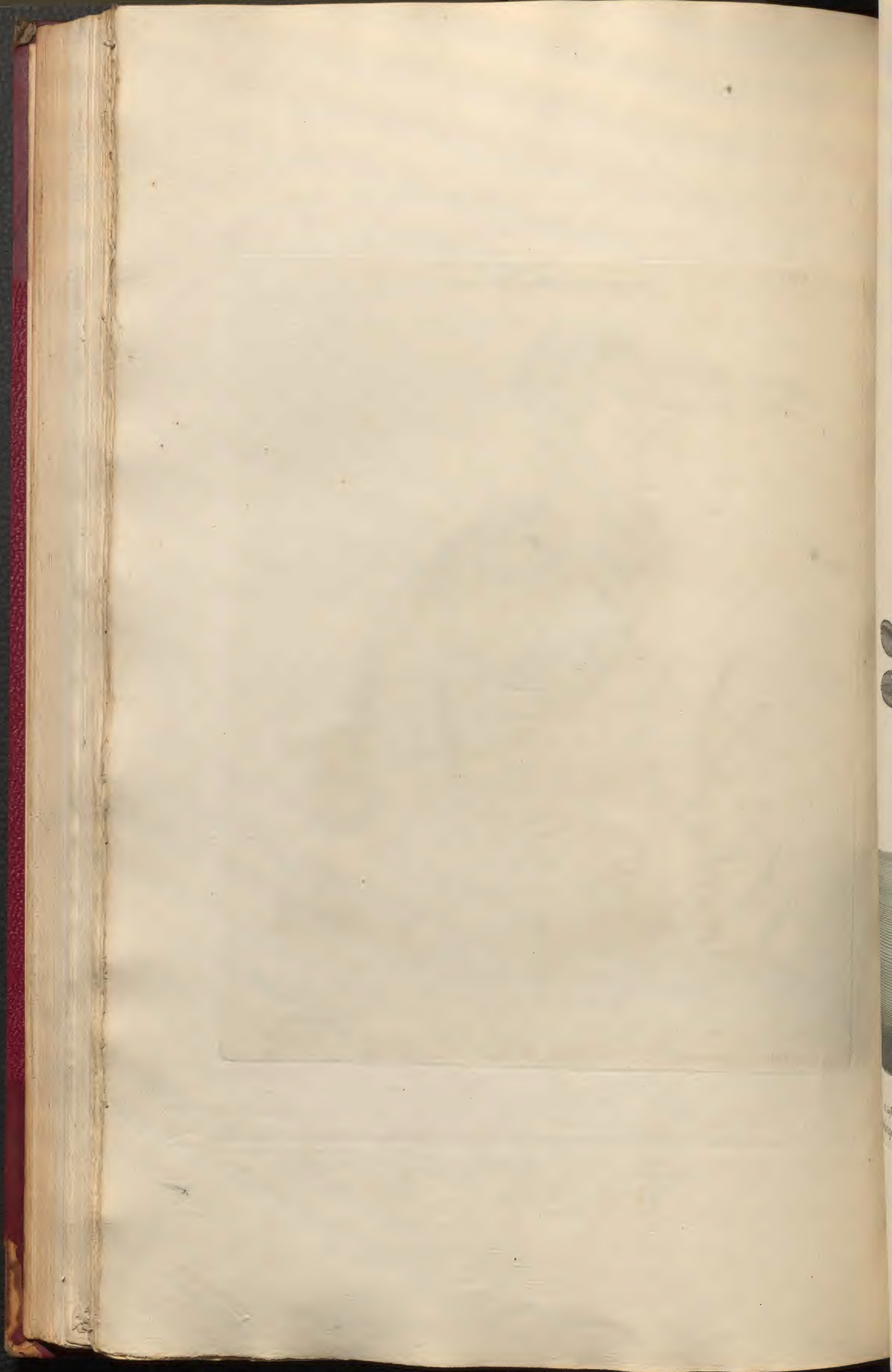

G. Edwards ad. viv. delin.
Onocratalus, Americanus.

C. P. S. C. M.
Nº 8J. IV Thal.

I. M. Seligmann excud.
Le Pelican de l'Amerique.

Braun Gaucherlein.

Tab. LXXXII

M. Catesby ad viv. delin.

Podiceps minor Rostro vario.

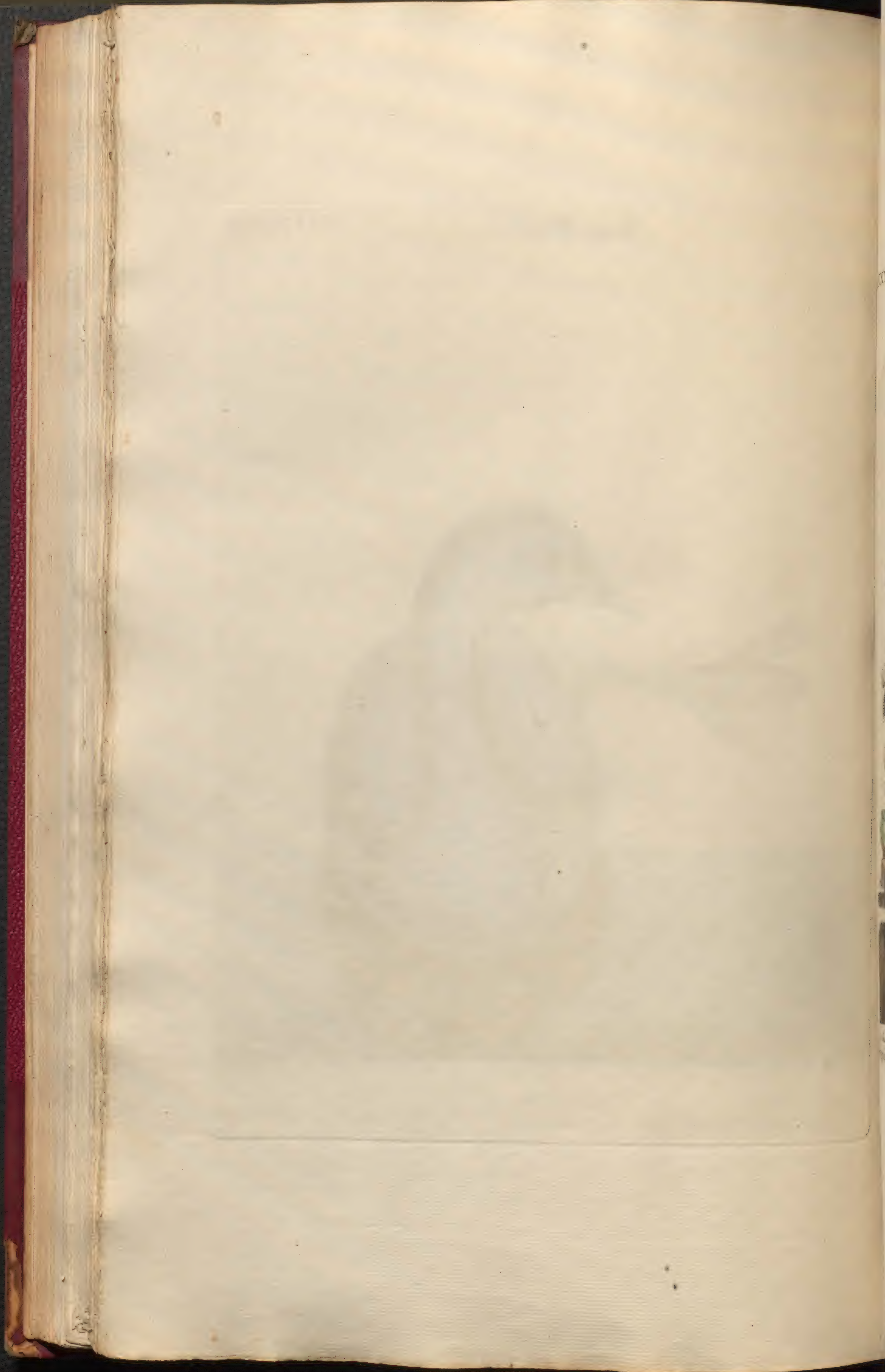
C. P. S. C. Maj.

Nº 82. IV. Theil.

I. M. Seligmann excud. Norimb.

La Foulque à bec varié

Tab. LXXXIII.

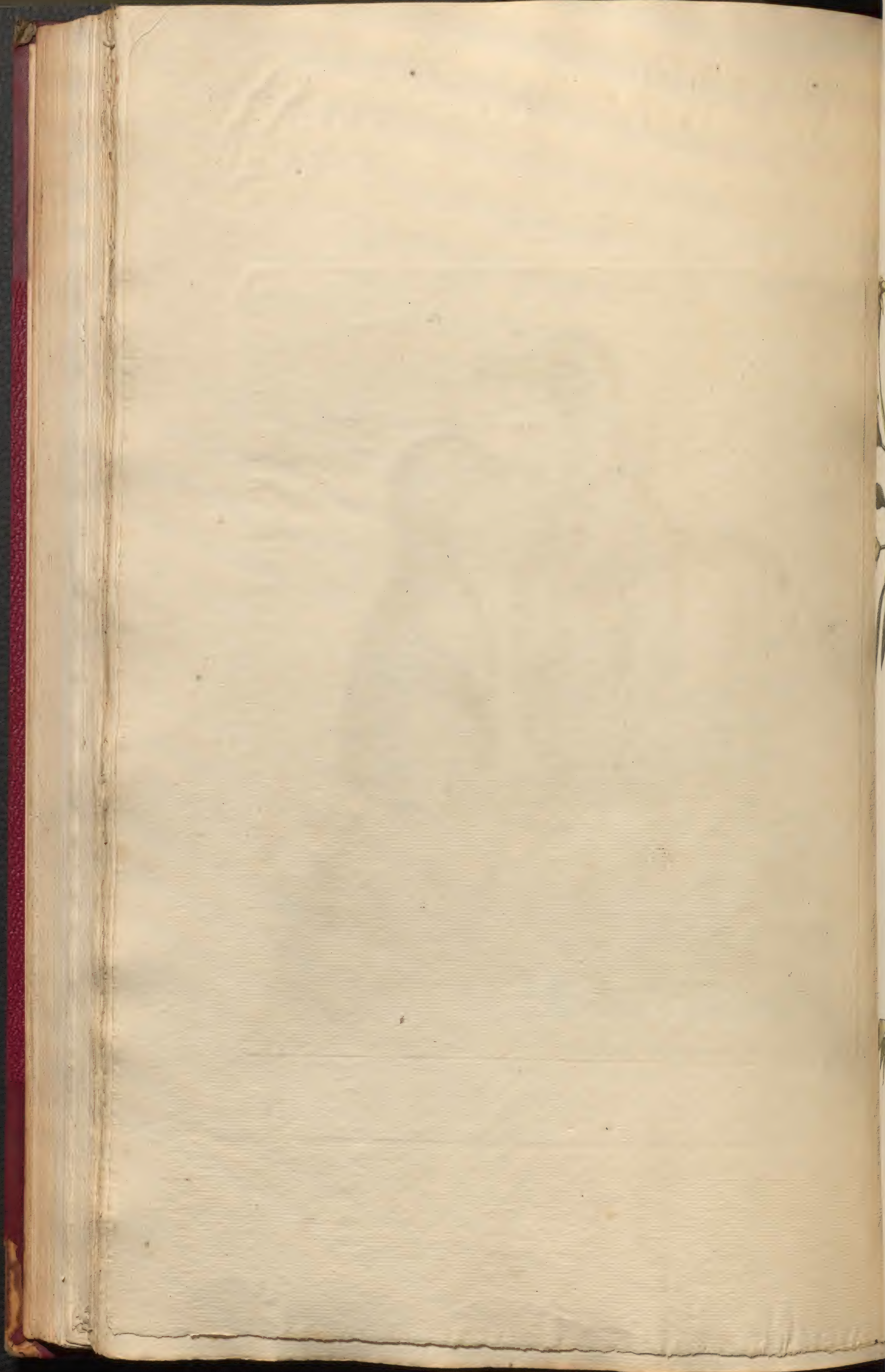
Penguins mit schwarzen Füßen.

G. Edwards ad viv. del.
Penguines, ex Oceano Australi, pedibus nigris. N.º 83 *W. Theil.*

J. M. Seigmann sculpsit.
Les Penguins aux piez noirs.

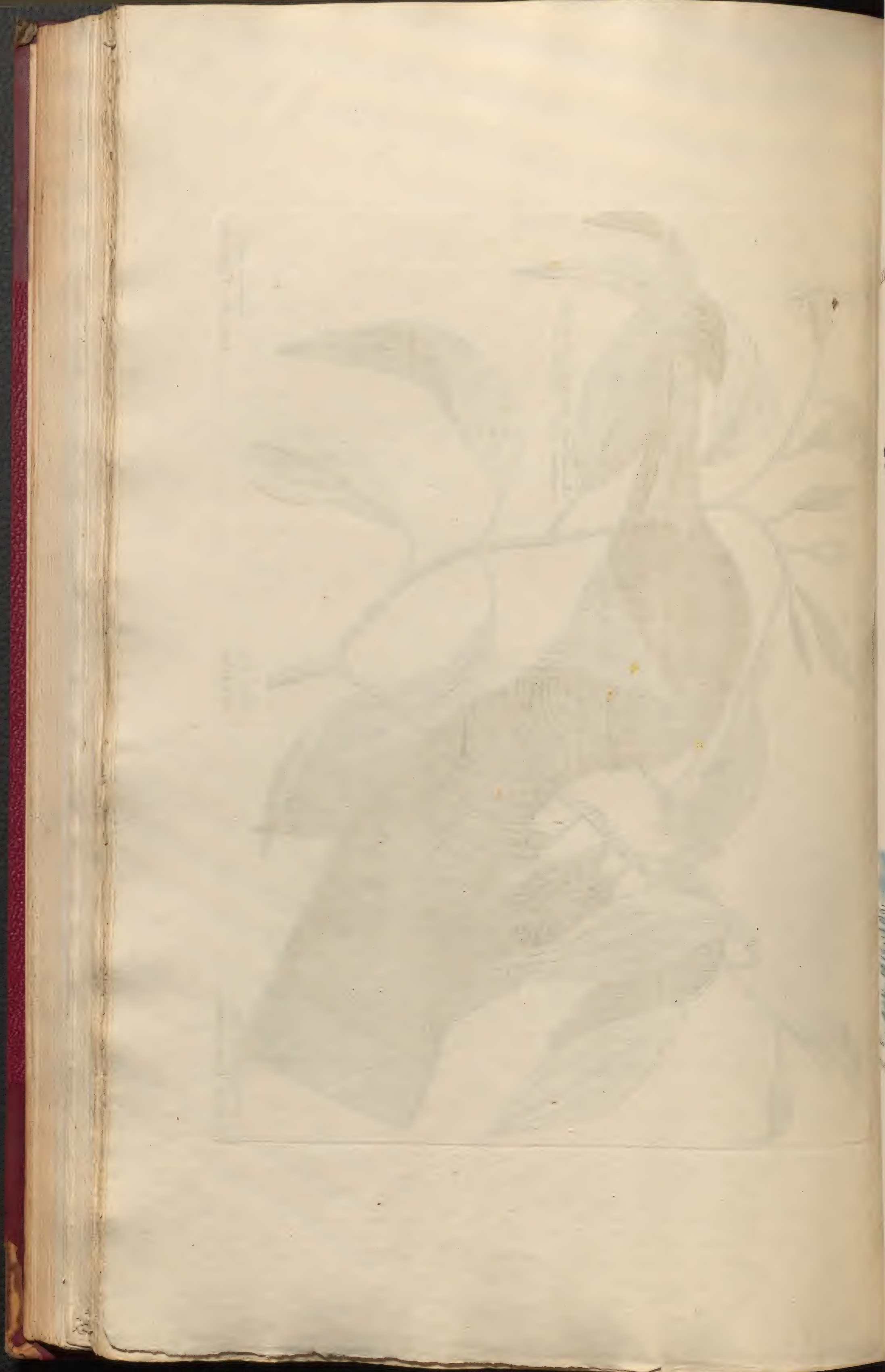
Chrysanthemum Bermudense Leucon foliis
viridibus *Pluk. Alm. 102.*

C.P. S. C. May.
Nº 84 *Thal.*

A. Catby ad viv. delin.
Anser Canadensis

I. A. Seligmann excud.
Oye de Canada

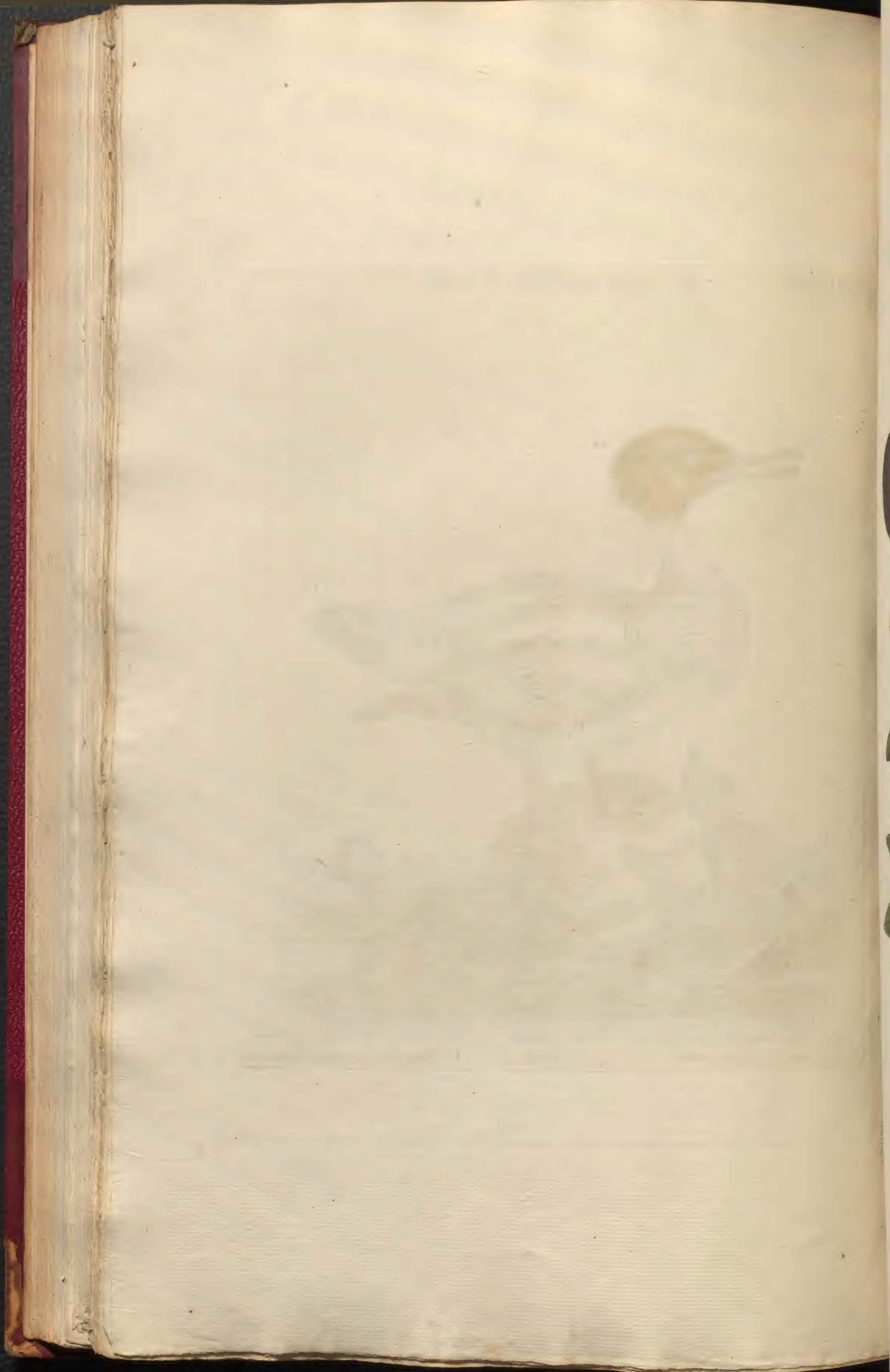

G. Edwards ad viv. delin.
Mergus, major, pectore rubro.

C. P. S. C. Majest.
N° 85. V. Th.

I. M. Seligmann sc. et grav.
Le Plongeon à la poitrine rouge

Chrysanthemum Bermudense Leucoc.
foliis viventibus crassius Pluk. Alm. 102

M. Catzby ad viv. del.

Anas Bahamensis rostro plumbeo, macula aurea coloris.

C.P. S. C. Moget.

Nº 86. *W. Thal.*

I. M. Schumann sc. et excud.
Canard de Bahama.

Tab. LXXXVII. Der schwarz u: weisse Taucher nebst dem gehörten Taucher.

G. Edwards ad viv. delin.
Podiceps albus et fulvus

C.P.S.C. Majest.
Podiceps auritus. N°. 87 IV Theil

I M. Schömann fect et excud.
La Fouque noire et blanche, et la Fouque oreillée

M. Catesby ad viv. del.
Anas Chrifatus

C.P.S. C. May.
N°. 88. *W. Thiel.*

I. M. Seligmann sc. et excud.
Canard huppe.

Tab. LXXXIX.

Der Taucher mit der rothen Kehle.

G. Edwards ad viv. delin.

Colymbus caudatus gutture rubro.

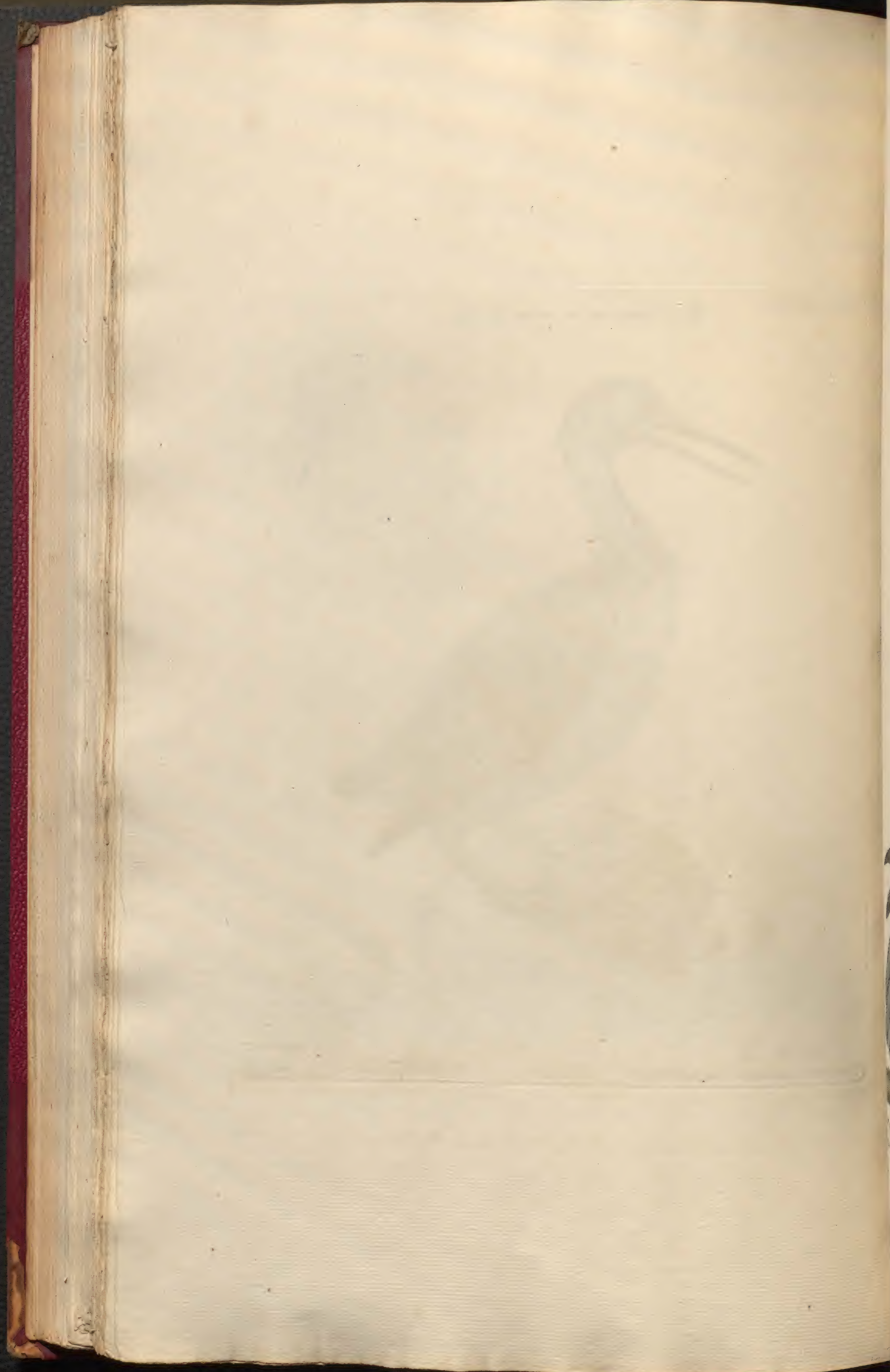
C. P. S. C. Maj.

Nº. 89 W. Thal

J. A. Seligmann exaud.

Le Plongeon rouge-gorge.

kleine Ente mit purpurfarben Kopf.

Tab. XC.

A. Catby ad viv. delin.
Anas minor purpureo capite.

C. P. S. C. Maj.
Nº. 90 IV Thail

L. M. Seligmann excud.
Petit Canard a la tete purpurine.

Tab. XCI.

Grosse weisse und schwarze Ente.

G. Edwards ad viv. del.

Anas major albus et fulvus cum foemella.

C.P.S. C.M.

N°. 93 W. Thal

I. M. Seligmann sculps.

Le grand Canard noir et blanc, avec la femelle

Americanische Ente mit breitem Schnabel.

Tab. XCII.

A. Catby ad viv. del.
Anas americanus lato rostro.

C.P.S.C.M.
Nº 92. IV. Theil.

Canard d'Amerique au grand bec.

Tab. XCIII.

Die dunkle und gefleckte Ente.

G. Edwards ad viv. delin.
Anas, fuscus, maculatus

C.P.S. C. Maj.
N° 93. IVthail.

J.M. Seligmann sculp.
Le Canard brun tachete

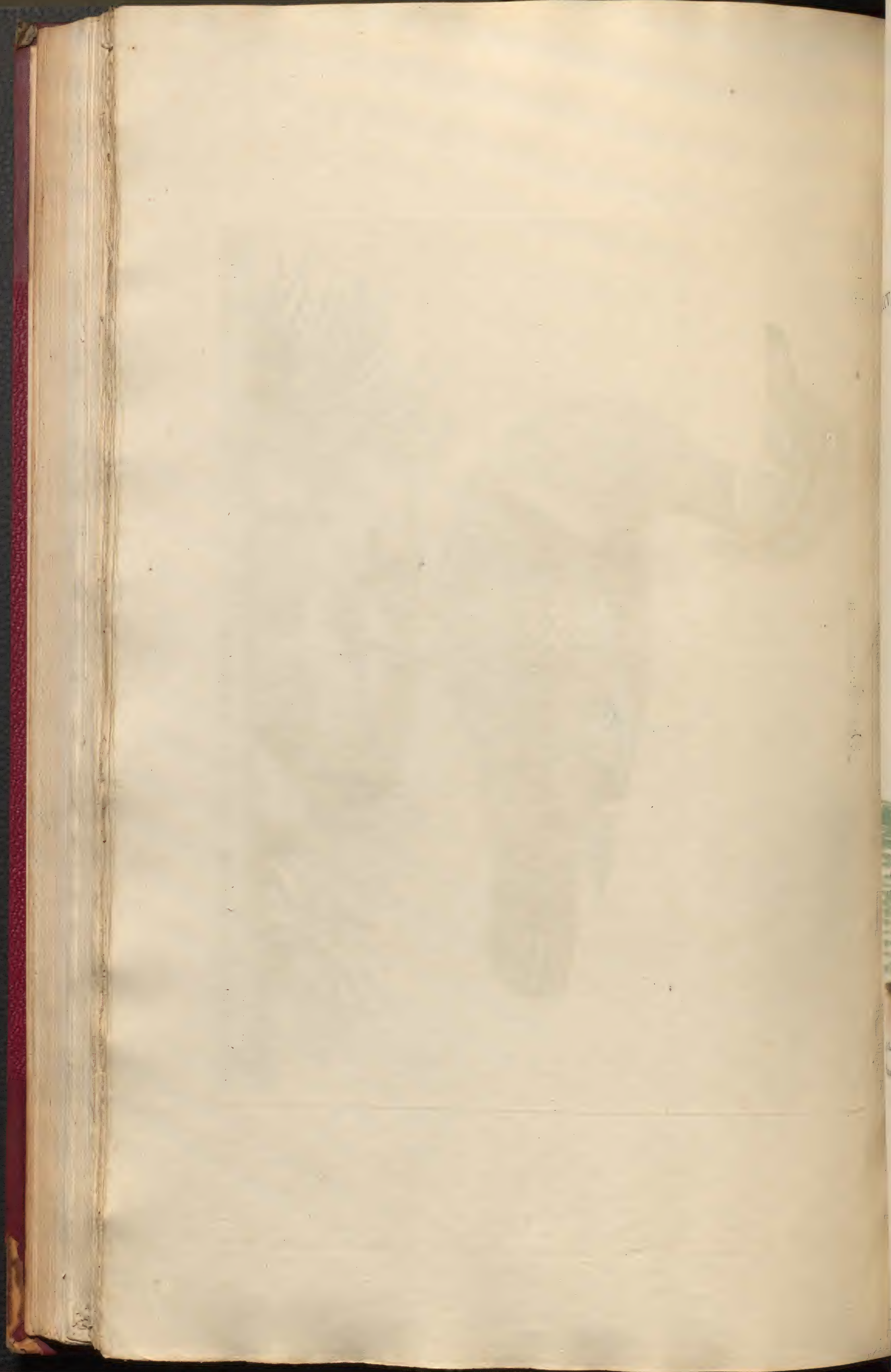
M. Catelberg ad viv. delin.

Anas Americanus cristatus elegans.

N°. 94. IVthal.

Canard d'Ete.

G. Edwards ad viv. del.

Anas, minor, albus et fuscus.

C.P. S. C. Maj.

Nº 95. IV. Theil.

J. A. Seligmann sculp. et excul.

Le petit Canard noir et blanc

Fraxinus excelsior foliis oblongis
baccis palade viridibus apice donatis

Anas minor ad viv. delin.

Anas minor, ex albo et fulco vario.

C. P. S. C. A.

Nº 96. IV Thal

L. A. Seligmann sculp. et grav.

Petit Canard brun

Tab. XCVII.

Die Sommerente des Catesby.

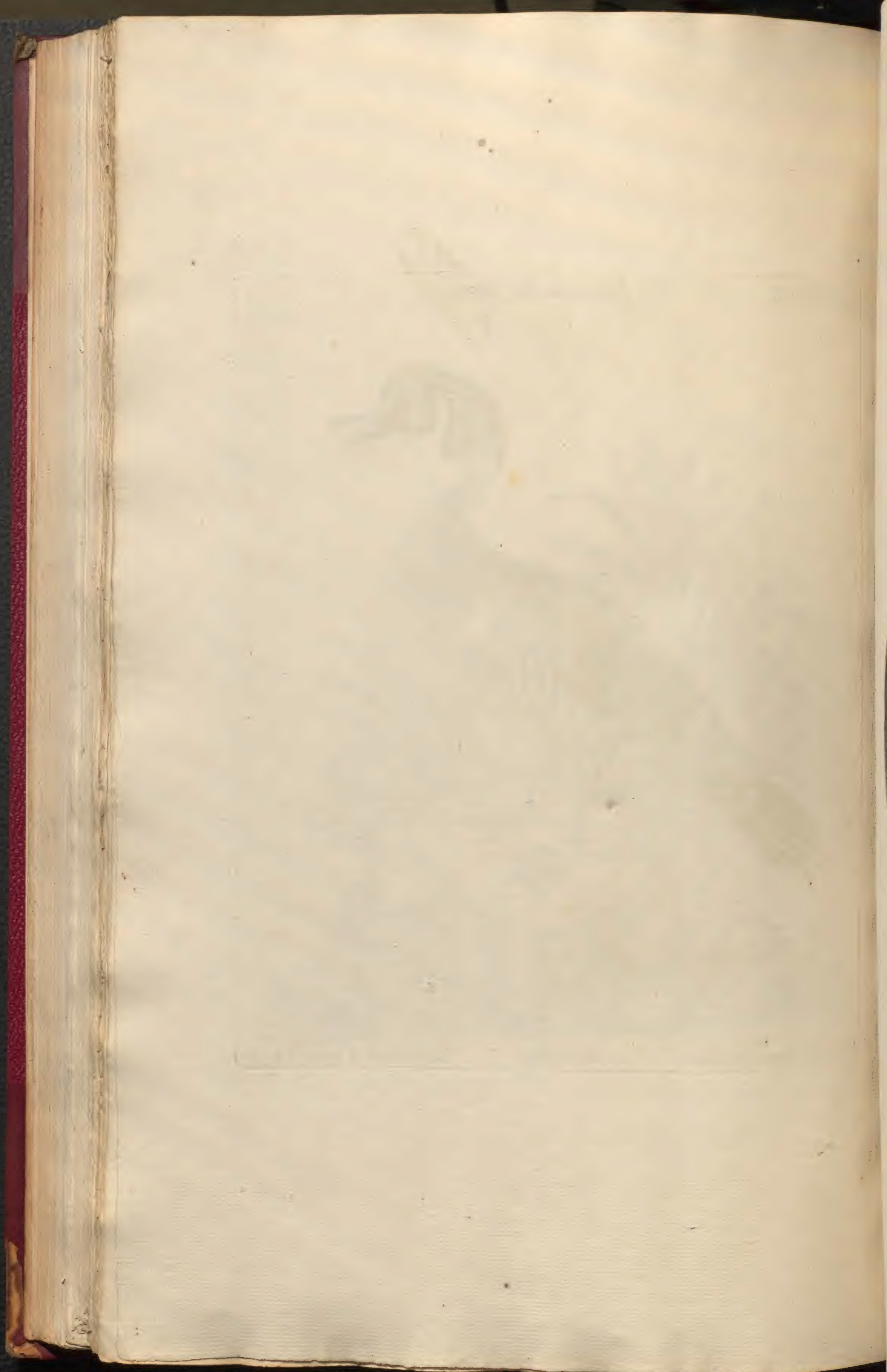

G. Edwards ad viv. delin.
Anas cristatus, elegans.

C.P.S.C. Majest.
N°. 97. IV. Theil.

J.H. Seligmann sculp. et excud.
Le Canard d'Ete de Catesby

M. Catzby ad viv. delin.

L.F.S. C.A.
Nº 98. W. Thal

Sarcelle brune de l'amerique.

Querquedula americana fusca.

G. Edwards ad viv. delin.

Querquedula sinensis elegans

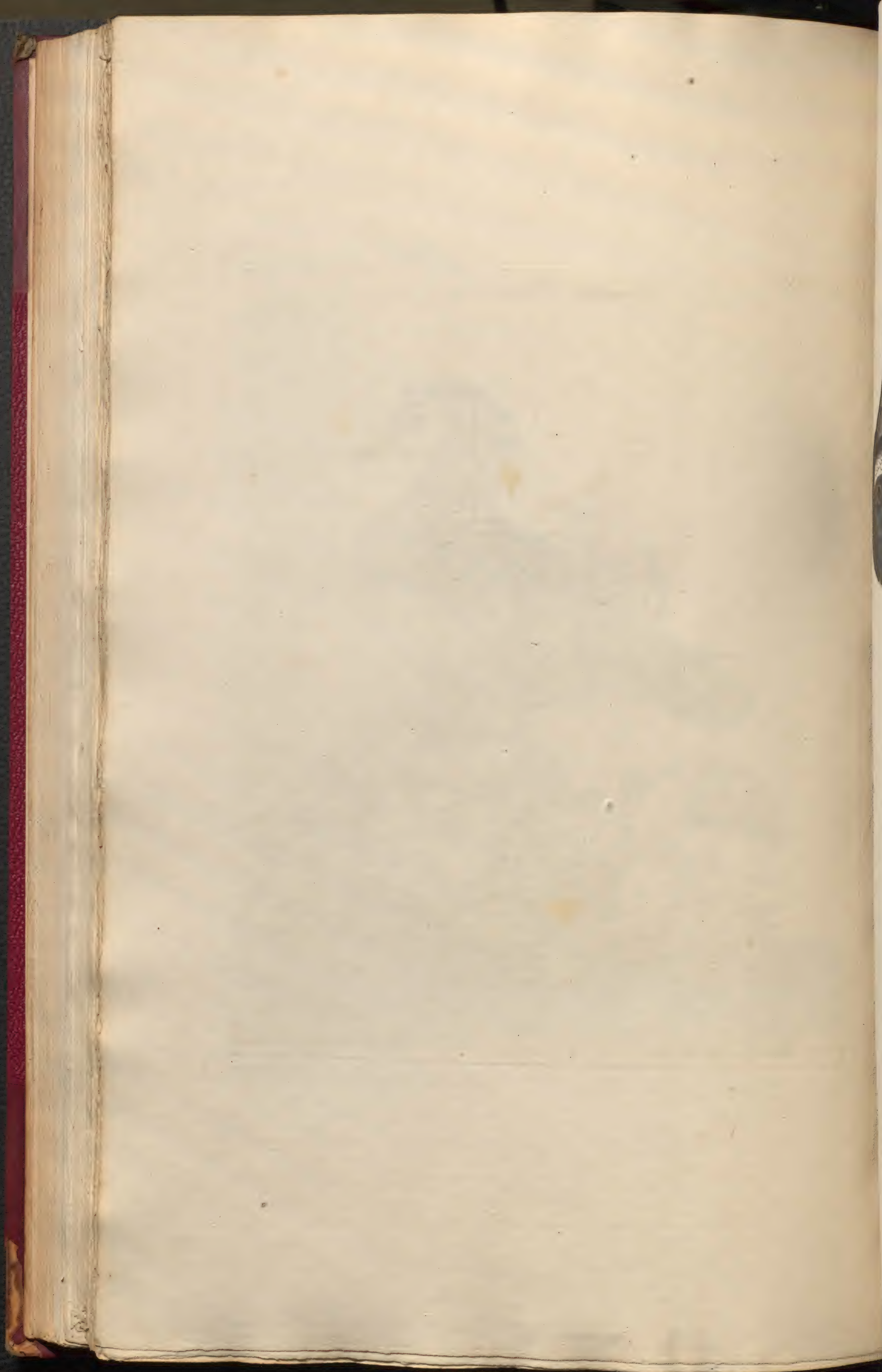
C. P. S. C. Majest.

N.º 99 W. Theil.

J. A. Schumann sculp.

La Cercelle de la Chine.

M. casby ad viv. delin.

Querquedula Americana variegata.

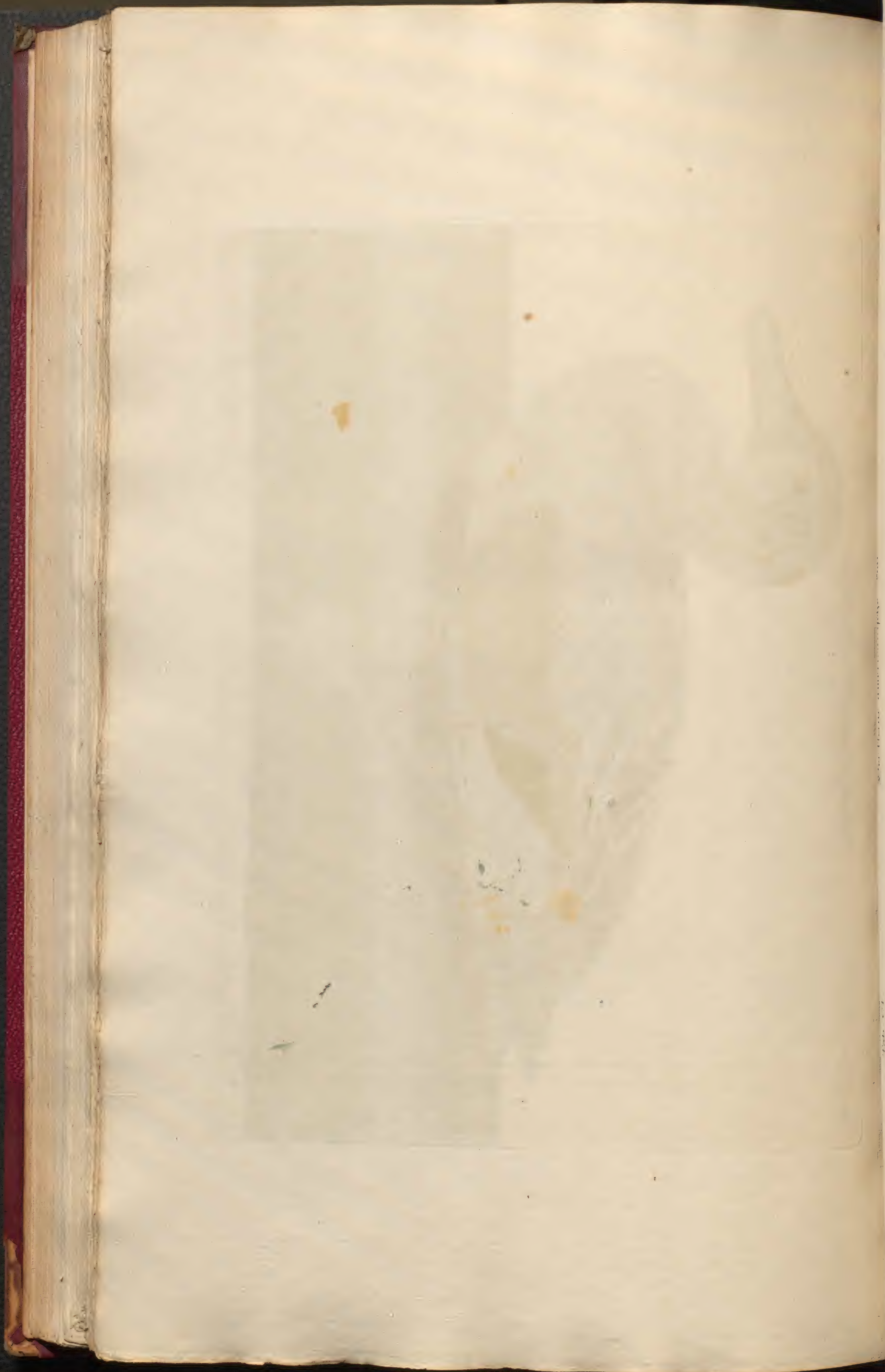
C. P. S. C. May.

N° 300. IV Theil

L. M. Seligmann sculp. et grav.

Sarcelle d'Amerique.

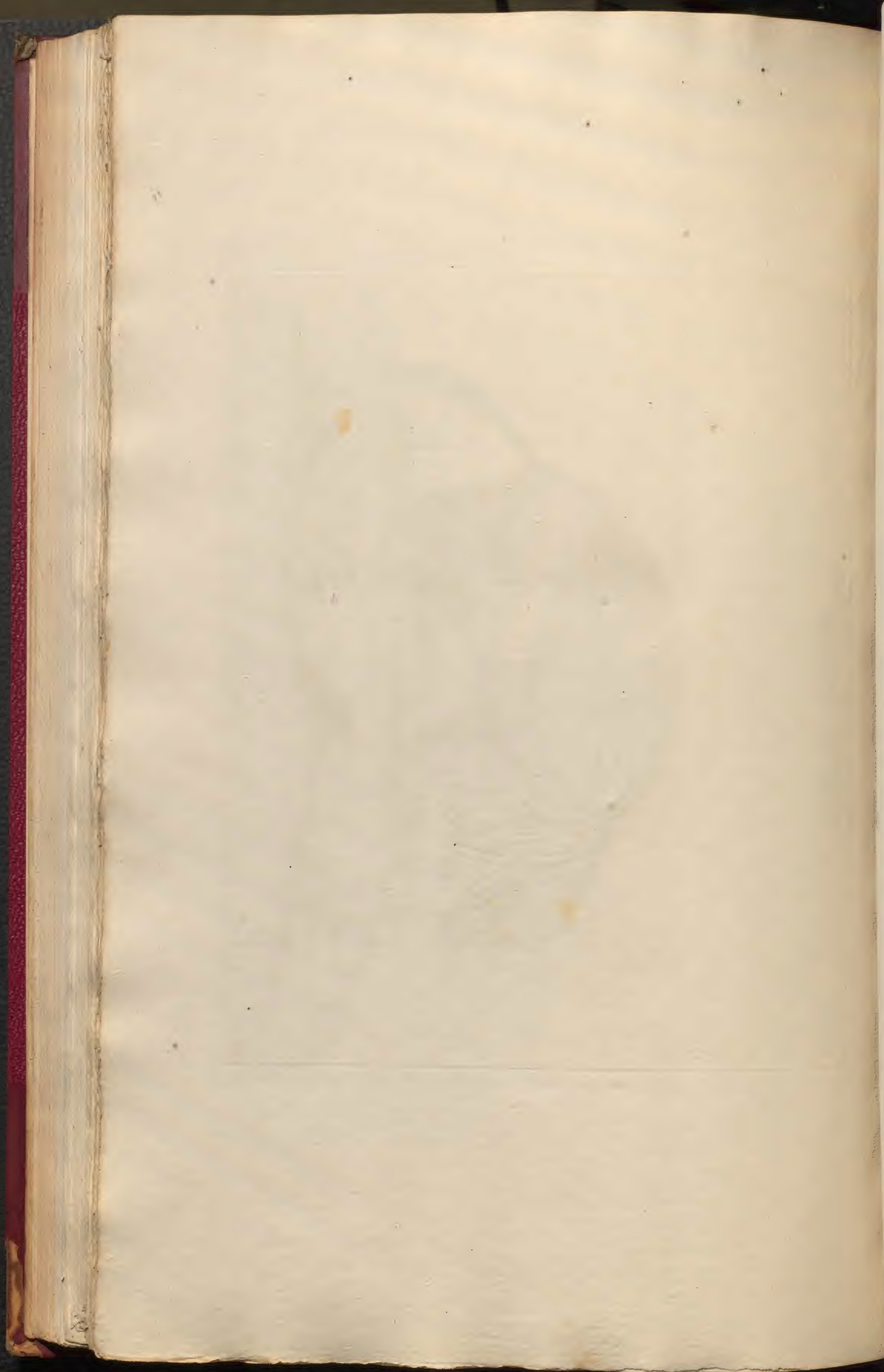
I. M. Seligmann fecit

Le petit Ours, ou Loureteau

C.P.S.C. May.
N°. 101. V. Th.

G. Edwards del. viv. del.
Ursulus lupo affinis Americanus.

G. Edwards del. viv. delin.

Marmota, Americanus.

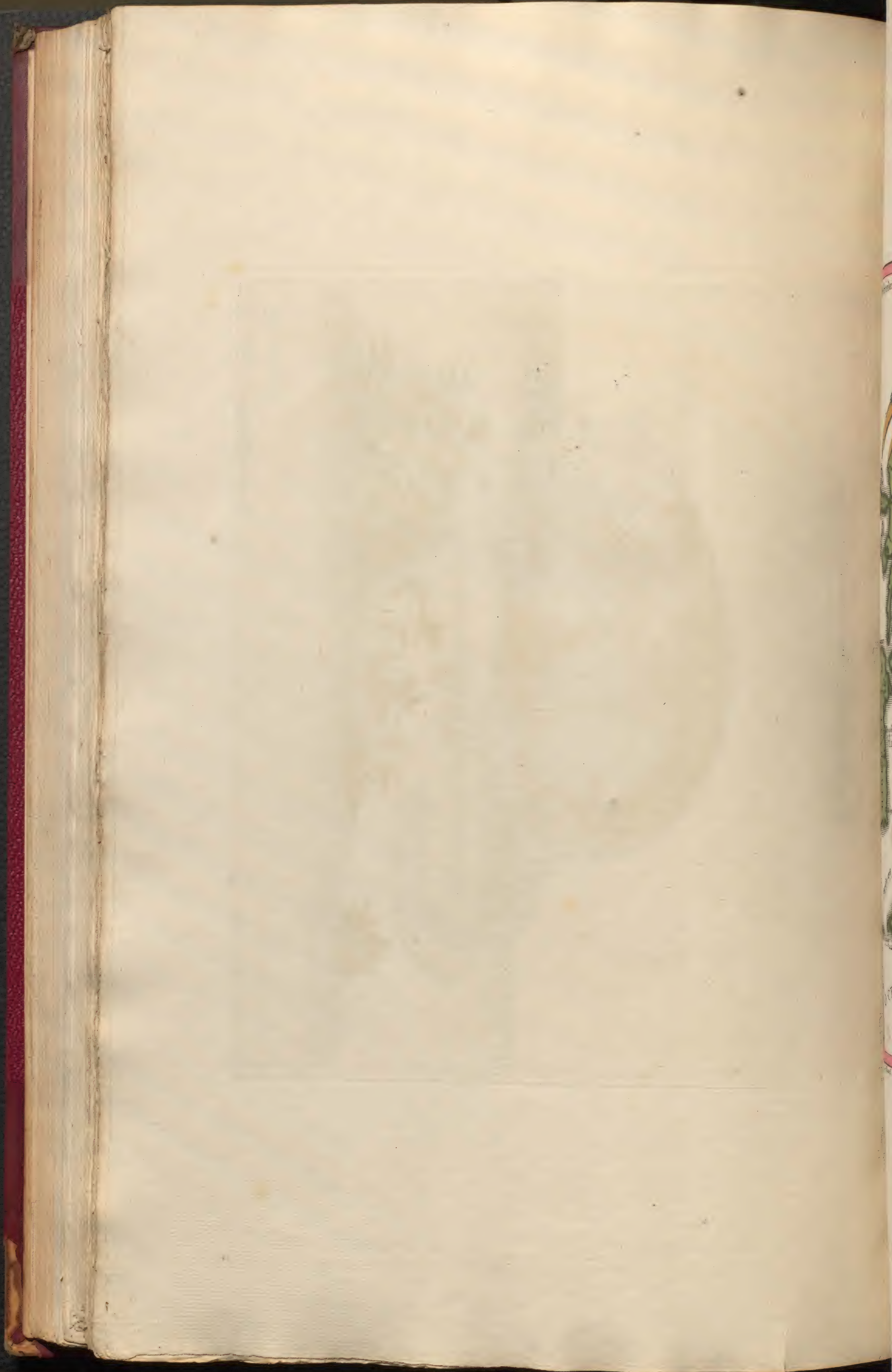
C.P.S.C.M.

N.º 102 K. li.

J.M. Seligmann excud.

Le Monax, ou Marmotte d'Amérique.

Der Americanische Birchhahn.

Tab. CIV.

A. Catby ad viv. delin.
Trogallus minor, fuscus cervice, plumis. Nas imitantibus donata. N° 104. IVth.

J. A. Seligmann sculp.
 Le Cocq de bois d'Amérique

Tab. CV.

Die ganz schwarze Dohle.

C.P.S.C.M.
Nº. 105 IV. Theil.

M. Catesby ad viv. delin.

Monedula tota nigra Hist. Jam. 298. Vol. 2.

Der schwarze und gelbe Heher.

Tab. CVI.

M. Catesby ad viv. delin.

Pica luteo nigra varia *Hist. Jam. p. 301.*

CP.S.C.M.

Nº. 106. IV. Thal.

J. A. Seligmann sc. et excud.

La Pie jaune et noire.

*Lilium angustatum,
flore rubro singulori*

Hirundo cauda aculeata Americana.

*C.P.S.C.M.
N. 107. II. Thal.*

Mareus Catby ad viv. delin.

L'Hirondelle d' Amerique.

Der größte-americanische Reiger mit dem Federbüsch.

C. P. S. C. Majest.

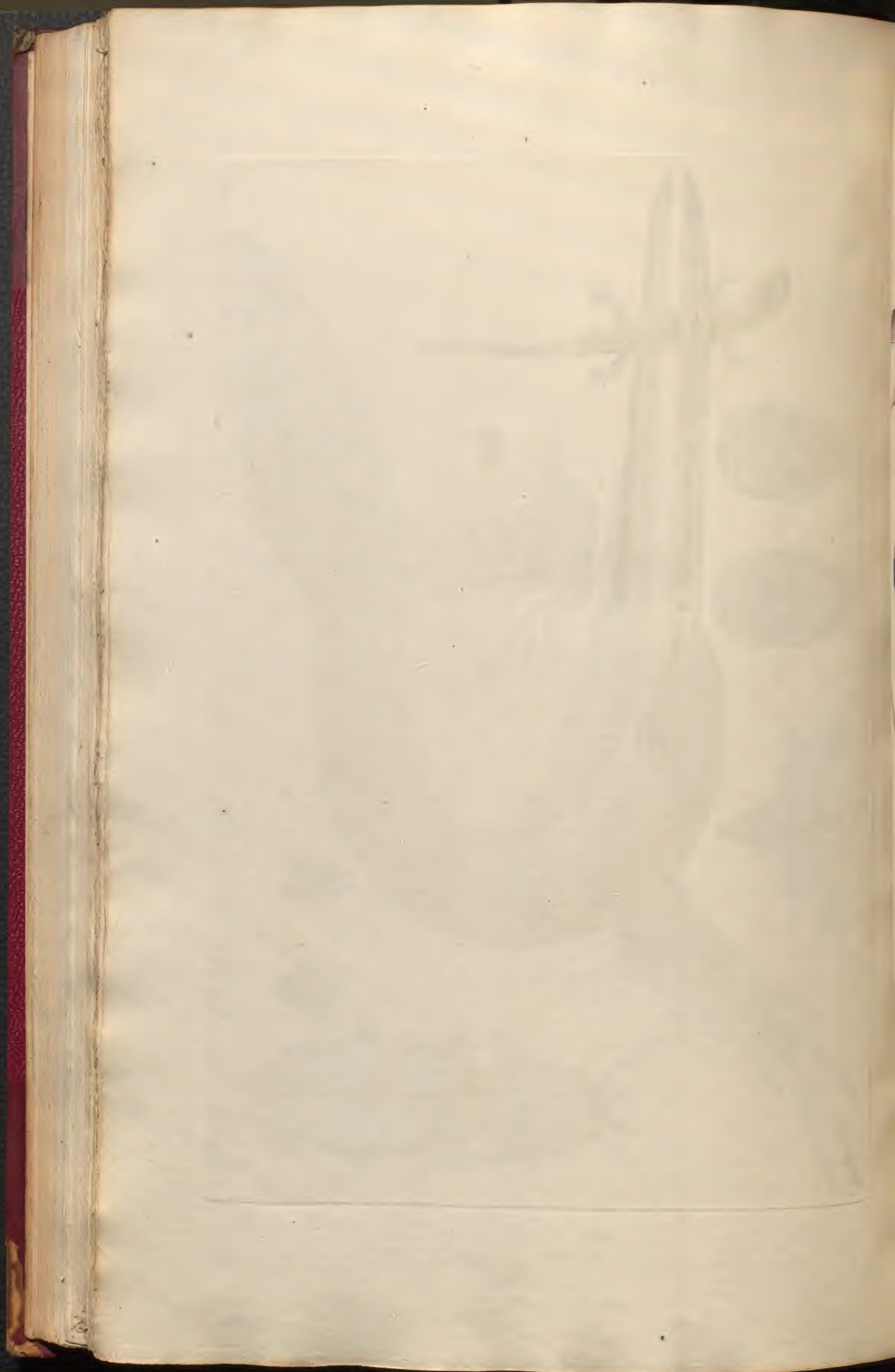
Nº 108 IV Theil.

M. Cristatig ad viv. del.

Ardea cristata maxima Americana.

Le grand Héron hupe.

Das americanische Rebh n.

Tab. CIX.

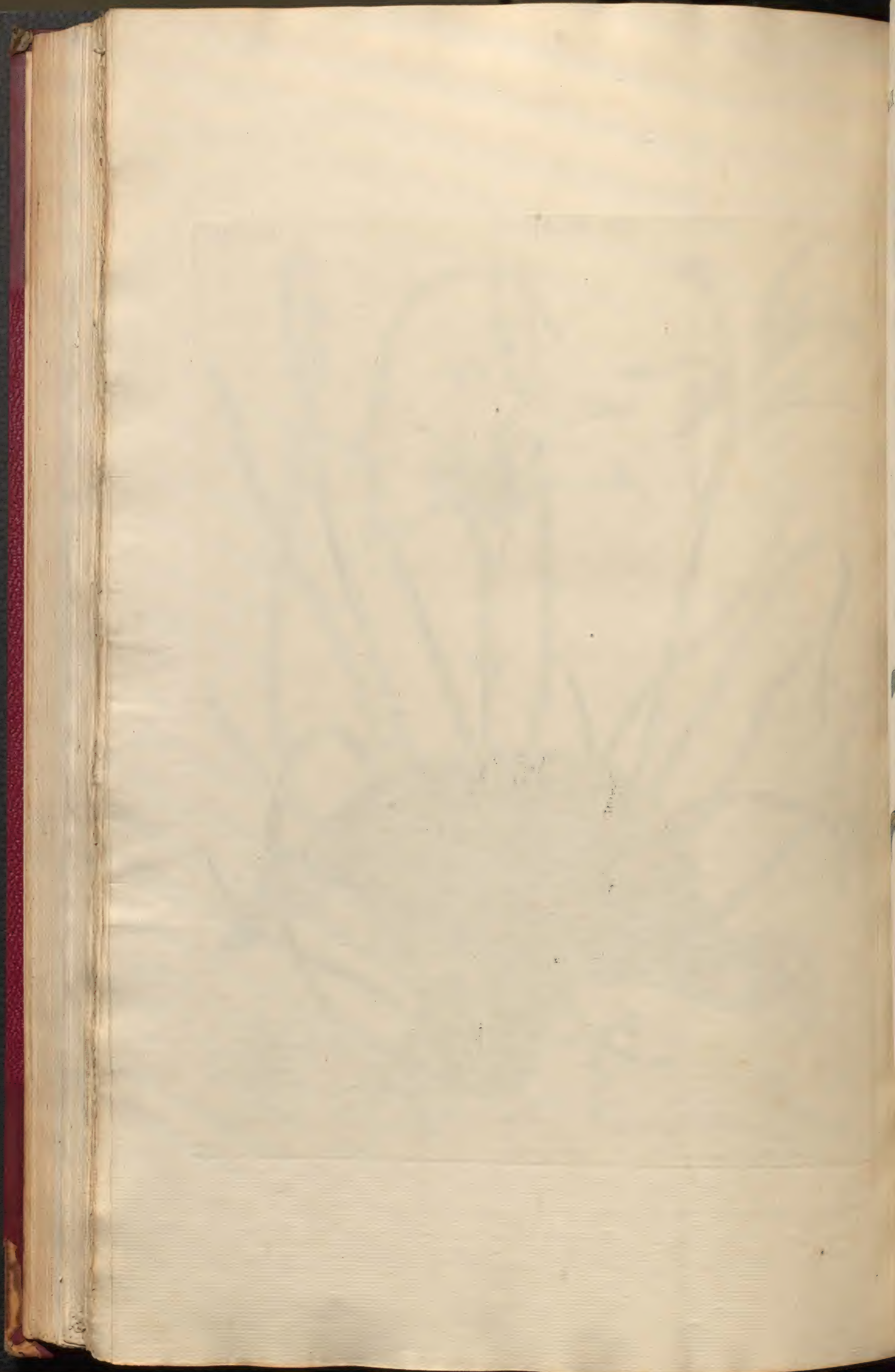

M. Catby ad viv. delin.
Perdix sylvestris Virginiana.

C. P. S. C. M.
N°. 109. IV. Teil.

L. A. Schumann excol.
La Perdrix Americaine

Steuartia

M. Catesby ad viv. delin.
Regulus cristatus.

C.P. S. C.M.
Nº 110 IV. Thal

I. A. Seligmann sc. et excud.
Le Roitelet hupe

epilobium

Der Tropicvogel.

M. Catellus ad viv. delin.
Avis Tropicorum.

L'Oiseau des Tropiques.

Die kleinsten mit röhrenförmigen Nasenlöchern.

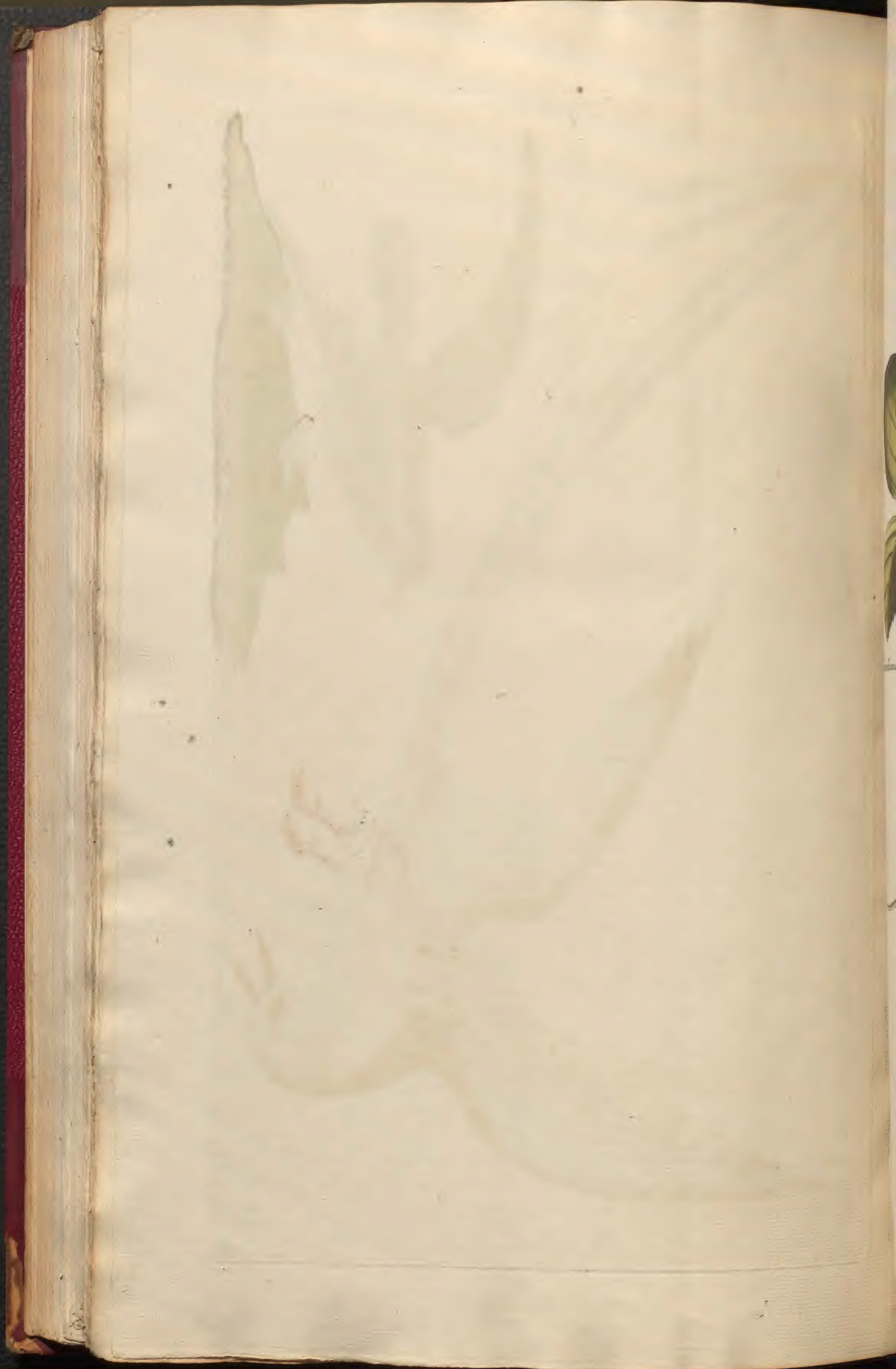

C.F.S. C. May.

N°. III. W^{ter} Thal.

Larus minimus marinus, naribus tubulatis. Le Pinson de Mer, ou de tempete.

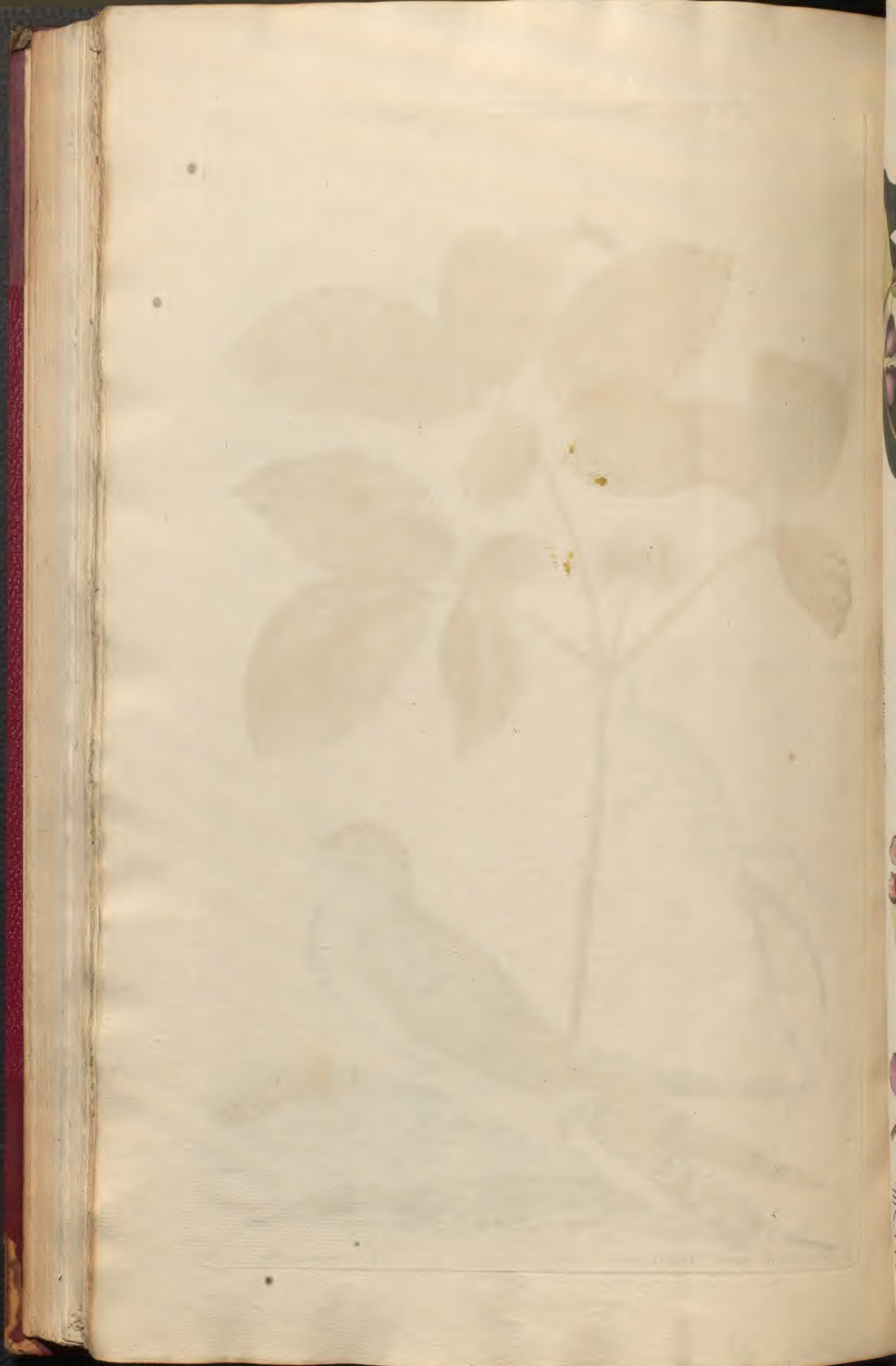

*Ficus citra folio fructu parvo
purpureo*

M. Gatzert, ad viv. del.

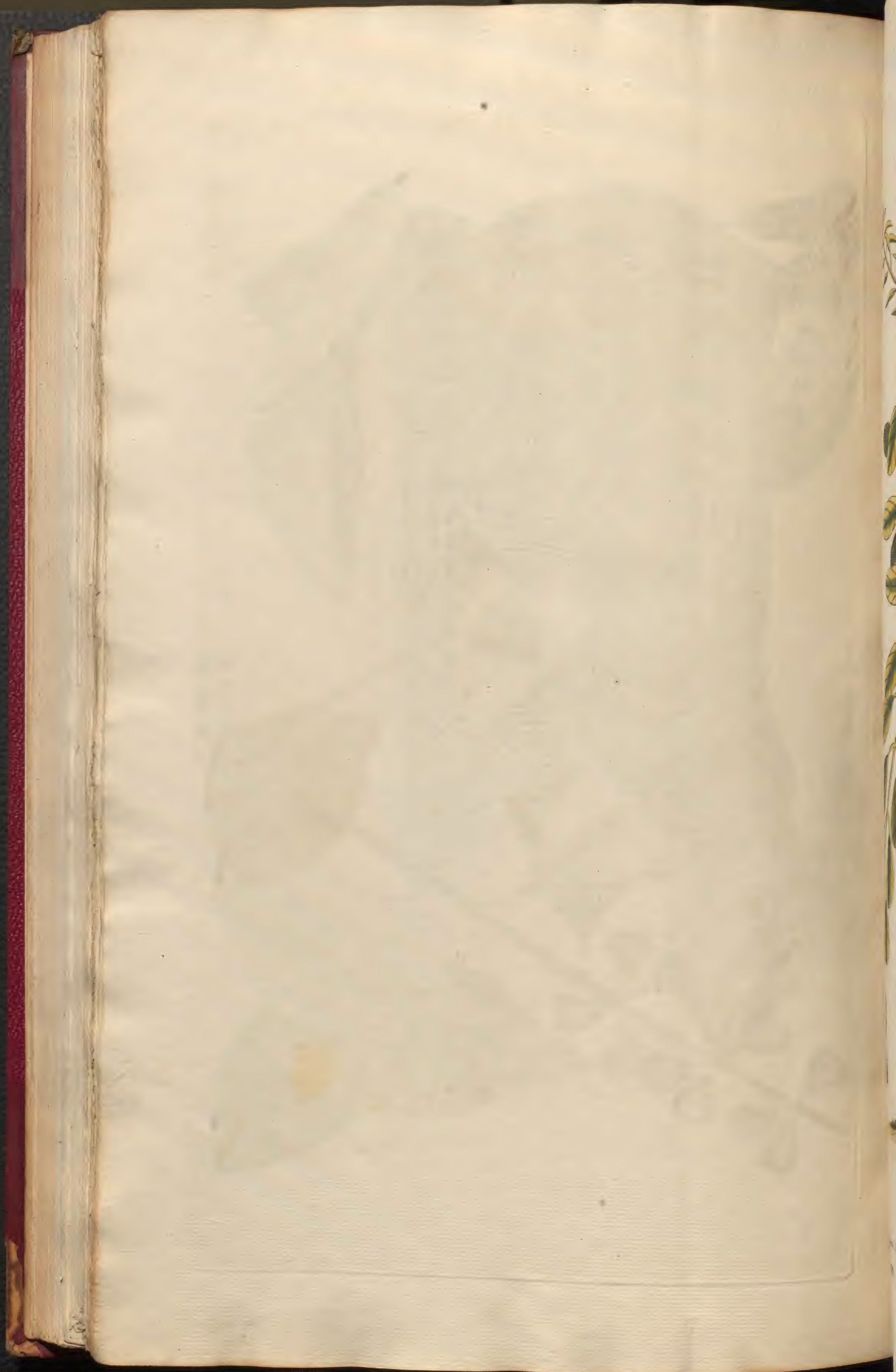
Lepus Javensis.

*C.P.S. C. Mey.
N. 113 IV. Thal.*

J.M. Sigmund sc. et fecit.

Le Lièvre de Java

Pseudo Acacia hispida
floribus roseis

